

Lovforslag nr. L 49

Folketinget 2014-15

Fremsat den 30. oktober 2014 af klima-, energi- og bygningsministeren Rasmus Helveg Petersen

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, lov om beskyttelse af havmiljøet og miljøskadeloven¹⁾

(Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet m.v.)

§ 1

I lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»**Offshoresikkerhedsloven**«.

2. *Fodnoten* til lovens *titel* affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EF-Tidende 1989, nr. L 183, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1137/2008/EF af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingindustri (ellefte særdirrektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1992, nr. L 348, side 9, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 165, side 21, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EU-Tidende 2003, nr. L 299, side 9, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF

af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirrektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 38, som ændret senest ved Rådets direktiv nr. 2013/64/EU af 17. december 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 8, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning), EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 24, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/127/EF af 21. oktober 2009 om pesticidudbringningsmaskiner, EU-Tidende 2009, nr. L 310, side 29, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

3. Overalt i loven ændres »sørge for« til: »sikre«.

4. §§ 2 og 3 affattes således:

»§ 2. Loven finder anvendelse på offshore olie- og gasaktiviteter, jf. § 3, nr. 16.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.

Stk. 2. §§ 5-37, 38, stk. 2 og 3, §§ 39-74 og 77 finder tillige anvendelse på aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, jf. § 3, nr. 1 og 29, hvis aktiviteterne er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og disse medfører sikkerheds- eller sundhedsmæssige risici.

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Anlæg: En fast eller mobil indretning, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter eller en kombination af sådanne indretninger, som permanent er indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer. Anlæg omfatter ikke mobile indretninger, når de er under forsejling eller bugsering.
- 2) Anlægschef: Den arbejdsleder, der på operatørens henholdsvis ejerens vegne forestår den daglige drift af et anlæg.
- 3) Arbejdsgiver: Den virksomhed, som har instruktionsbeføjelsen overfor ansatte, der udfører arbejde på et anlæg.
- 4) Arbejdsleder: Enhver person, hvis arbejde udelukkende eller i det væsentlige består i på arbejdsgiverens vegne at lede eller føre tilsyn med arbejdet i dennes virksomhed eller en del deraf.
- 5) Efterforskning: Boring i et prospekt og tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter.
- 6) Ejer: En virksomhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikkeproduktionsanlæg eller en rørledning, der forbinder anlæg, eller rørledninger fra anlæg til land.
- 7) Ekstern beredskabsplan: En lokal, national eller regional strategi, som skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af en større ulykke i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter under anvendelse af alle operatørens disponible ressourcer som beskrevet i den relevante interne beredskabsplan og enhver yderligere ressource, som myndighederne stiller til rådighed.
- 8) Entreprenør: Virksomhed, der har indgået kontrakt med en anden virksomhed, herunder operatøren eller ejeren, om at udføre specifikke opgaver.
- 9) Fast anlæg: Et anlæg, som ikke er et mobilt anlæg.
- 10) Ikkepermanent bemandet anlæg: Et anlæg, der ikke er et permanent bemandet anlæg.
- 11) Ikkeproduktionsanlæg: Et anlæg, der ikke anvendes til produktion af olie og gas.
- 12) Intern beredskabsplan: En plan, som er udarbejdet af operatøren eller ejeren i henhold til bestemmelser fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven, vedrørende de foranstaltninger, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af ulykker, jf. § 45, i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.
- 13) Kombineret drift: En aktivitet, som udføres fra et anlæg sammen med et eller flere andre anlæg, og hvis formål vedrører dette eller de andre anlæg, og som derved i betydelig grad påvirker de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici på et, flere eller alle anlæg.
- 14) Mobilt anlæg: Et anlæg, som kan flyttes fra en position til en anden ved forsejling eller bugsering, og som er tiltænkt anvendt på flere forskellige positioner i dets levetid.
- 15) Offshore: Belliggende i dansk territorialfarvand, den danske eksklusive økonomiske zone eller på dansk kontinentalsokkel, som defineret i De Forenede Nationers Havretskonvention.
- 16) Offshore olie- og gasaktiviteter: Alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller rørledninger, herunder design, planlægning, bygning, installation offshore, drift, ændringer og demontering heraf, i forbindelse med efterforskning, produktion og rørbunden transport af olie og gas og andre stoffer og materialer mellem anlæg offshore og anlæg på land eller mellem flere anlæg offshore.
- 17) Operatør: Den virksomhed, som er udpeget af rettighedshaveren eller af klima-, energi- og bygningsministeren til på rettighedshaverens vegne at udføre de aktiviteter, som rettighedshaveren har tilladelse til i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter, eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner.
- 18) Permanent bemandet anlæg: Et anlæg, der planlægges anvendt til overnatning.
- 19) Produktion: Offshore indvinding af olie og gas fra undergrunden i rettighedsområdet, offshore behandling af olie og gas og offshore transport heraf gennem tilsluttet infrastruktur.
- 20) Produktionsanlæg: Et anlæg, der anvendes til produktion af olie og gas.
- 21) Påbegyndelse af aktiviteterne: Det tidspunkt, hvor et anlæg eller den tilsluttede infrastruktur for første gang benyttes til de aktiviteter, som det er udformet til.
- 22) Rettighedshaver: Den virksomhed eller gruppe af virksomheder som i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund har tilladelse til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter.
- 23) Rettighedsområde: Det geografiske område, der er omfattet af rettighedshaverens tilladelse, jf. nr. 22.
- 24) Risiko: Kombinationen af sandsynligheden for en hændelse og konsekvenserne af denne hændelse.
- 25) Sikkerheds- og miljøkritiske elementer: Anlægsdele, udstyr eller komponenter, herunder computerprogrammer, hvis formål er at forebygge eller begrænse følgerne af en større ulykke, og som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til en større ulykke.
- 26) Sikkerhedszone: Et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af anlægget.
- 27) Større miljøhændelse: En hændelse, som forårsager eller sandsynligvis forårsager en miljøskade som er omfattet af miljøskadeloven.
- 28) Større ulykke: I forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning,
 - a) en hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas el-

ler farlige stoffer eller materialer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade, jf. også stk. 2,

- b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilsluttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade, jf. også stk. 2,
 - c) enhver anden hændelse, der medfører dødsfald eller alvorlig personskade for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilsluttet infrastruktur, eller
 - d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a, b og c, jf. også stk. 2.
- 29) Tilsluttet infrastruktur: Indenfor sikkerhedszonen,
- a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget,
 - b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget,
 - c) ethvert tilsluttet rørledningssystem, eller
 - d) enhver anden tilsluttet konstruktion, der anvendes til lagring og lastning af olie og gas produceret af et produktionsanlæg, og som er permanent knyttet til et sådant anlæg.
- 30) Uafhængig verifikation: En vurdering og bekræftelse af gyldigheden af bestemte skriftlige erklæringer foretaget af en virksomhed eller en organisatorisk del af operatøren eller ejeren, som ikke er kontrolleret eller påvirket af den virksomhed eller den organisatoriske del, der anvender disse erklæringer.
- 31) Virksomhed: En fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer.
- 32) Virksomhedsleder: Enhver person, der i kraft af sin stilling deltager i den almindelige, overordnede ledelse af virksomheden.

Stk. 2. Definitionerne i stk. 1, nr. 28, litra a, b og d, er også gældende i forhold til et ikkepermanent bemandet anlæg i situationer, hvor dette ikke er bemandet.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvad der forstås ved alvorlig personskade.«

5. § 4 ophæves.

6. I § 5, stk. 1, ændres »på et offshoreanlæg« til: »i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter«.

7. § 5, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

8. I § 5, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«.

9. I § 6, stk. 1, ændres »driften af et offshoreanlæg« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

10. I § 6, stk. 2, ændres »For offshoreanlæg, hvor der er« til: »Er der«.

11. §§ 7-9 affattes således:

»§ 7. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal operatøren henholdsvis ejeren sikre, at der føres tilsyn med, at entreprenører planlægger og udfører arbejdet således, at krav fastsat i lovgivningen er overholdt, herunder at relevante dele af det i § 19 nævnte ledelsessystem følges, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 8. På et permanent bemandet anlæg skal operatøren, for så vidt angår produktionsanlæg, og ejeren, for så vidt angår et ikkeproduktionsanlæg, udpege en anlægschef.

Stk. 2. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at arbejdet med at fremme sikkerhed og sundhed, der udføres af flere forskellige entreprenører på anlægget, samordnes, og, at anlægschefen har mulighed for at opfylde de forpligtelser, der påhviler denne.

Stk. 3. Inden anlægget sættes i drift, skal operatøren henholdsvis ejeren sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, samt risici for større miljøhændelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, og at ledelsessystemet, jf. § 19, følges.

Stk. 4. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at udstyr opfylder gældende lovgivning, inden det sættes i drift.

Stk. 5. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med anvendelse af stoffer og materialer er identificeret, vurderet og nedbragt, så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 9. Entreprenøren skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal den pågældende entreprenør sikre, at der føres tilsyn med, at entreprenører, der udfører arbejde for denne, planlægger og udfører arbejdet i overensstemmelse med krav fastsat i lovgivningen, herunder at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19, følges, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.«

12. I § 10, stk. 1, indsættes efter »muligt«:», og at følge relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19«.

13. I § 10 indsættes i *stk. 2* og i *stk. 3, 2. pkt.*, efter »muligt«:», og at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19, følges«.

14. I § 10, stk. 5, 1. pkt., §§ 16, 18, stk. 2 og **§ 39, stk. 1,** og **§ 50, stk. 3,** ændres »offshoreanlæg« til: »anlæg«.

15. I § 10, stk. 5, 2. pkt., ændres »den driftsansvarlige virksomhed, jf. § 8, stk. 3« til: »operatøren henholdsvis ejeren, jf. § 8, stk. 2«.

16. I § 11, stk. 1, og § 50, stk. 2, ændres »offshoreanlægget« til: »anlægget«.

17. I § 11, stk. 2, og § 11, stk. 3, indsættes efter »Anlægschefen skal sørge for«:» og føre tilsyn med«.

18. I § 11, stk. 3, ændres »i § 20 nævnte ledelsessystem« til: »ledelsessystem, der er nævnt i § 19«.

19. Efter § 16 indsættes:

»§ 16 a. Operatøren henholdsvis ejeren skal oplyse sine egne ansatte og entreprenører samt disses ansatte om ordningen for fortrolig indberetning af sikkerheds- og sundhedsmæssige problemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, jf. § 63 a, stk. 2. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at der findes en henvisning til denne ordning i uddannelses- og informationsmateriale.«

20. I § 17 ændres »arbejdsgiverens, anlægschefens« til: »ret-tighedshaverens, operatørens, ejerens, entreprenørens, arbejds-giverens, anlægschefens«.

21. § 18, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Den, der overdrager, overlader eller udstiller maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, byggevarer, andet udstyr eller personlige værnemidler, skal sikre, at genstandene, når de udleveres til brug eller udstilles, er forsynet med nødvendigt beskyttelsesudstyr og kan anvendes efter deres hensigt uden at være farlige for sikkerhed eller sundhed. Nødvendige og letforståelige anvisninger om betjening, vedligeholdelse, transport og opstilling skal følge med ved leveringen.

Stk. 2. Den, der overdrager eller overlader stoffer og materialer til brug på anlæg, skal sikre, at stofferne og materialerne ved udlevering opfylder gældende lovgivning om emballering og mærkning. Sikkerhedsdatablade skal følge med ved leveringen og opfylde gældende lovgivning herom.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

22. I § 18, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-6«.

23. § 19, stk. 1, affattes således:

»Operatøren henholdsvis ejeren skal etablere og vedligeholde et ledelsessystem for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Ledelsessystemet skal sikre og dokumentere, at bestemmelserne fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven overholdes«

24. I § 19, stk. 2, ændres »etableres, før projektering eller demontering af anlægget påbegyndes« til: »etableres før påbegyndelse af aktiviteterne, jf. stk. 1«.

25. § 19, stk. 3, ophæves.

26. Efter § 19 indsættes:

»§ 19 a. Operatøren henholdsvis ejeren skal udforme en selskabspolitik for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med olie- og gasaktiviteter.

Stk. 2. Selskabspolitikken skal indgå som en del af ledelsessystemet efter § 19, stk. 1.

Stk. 3. Selskabspolitikken skal også omfatte løbende forbedring af styringen af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, så der til enhver tid sikres et højt beskyttelsesniveau, samt samarbejde med de ansatte om sikkerhed og sundhed, jf. § 46.

Stk. 4. Selskabspolitikken skal gennemføres for alle operatørens henholdsvis ejerens offshore olie- og gasaktiviteter. Operatøren henholdsvis ejeren skal indføre passende overvågningsforanstaltninger, der sikrer, at politikken fungerer effektivt.

Stk. 5. Selskabspolitikken skal, for så vidt angår forebyggelse af større ulykker, også omfatte operatørens henholdsvis ejerens produktions- og ikkeproduktionsanlæg uden for Den Europæiske Union.«

27. § 20 ophæves.

28. §§ 21-23 affattes således:

»Uafhængig verifikation

§ 21. Operatøren henholdsvis ejeren skal etablere en ordning for uafhængig verifikation i følgende tilfælde og med følgende formål:

- 1) I forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur og en rørledning for at skabe sikkerhed for, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, der er identificeret i risikovurderingen for anlægget, den tilsluttede infrastruktur eller rørledningen, opfylder deres formål, jf. definitionen i § 3, stk. 1, nr. 25, og at tidsplanen for undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer er i overensstemmelse med, hvad der er fastsat i ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed, jf. § 19, stk. 1, er ajourført og fungerer efter hensigten.
- 2) I forbindelse med godkendelse af brøndaktiviteter, jf. § 28 a, for på en uafhængig måde at sikre, at brøndudformningen og brøndkontrolforanstaltningerne til enhver tid er tilpasset de forventede brøndforhold i overensstemmelse med krav fastsat i operatørens ledelsessystem for sikkerhed og sundhed i henhold til § 19.

Stk. 2. Resultaterne af den uafhængige verifikation berører ikke det ansvar, som operatøren henholdsvis ejeren bærer for, at det verificerede udstyr og de verificerede systemer fungerer korrekt og sikkert.

Stk. 3. Operatøren henholdsvis ejeren skal træffe passende foranstaltninger på grundlag af resultatet af den uafhængige verifikation.

Stk. 4. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at resultatet af den uafhængige verifikation i henhold til stk. 1, nr. 1, og fortegnelser over foranstaltninger, der er taget på grundlag heraf, stilles til rådighed for tilsynsmyndigheden. Operatøren henholdsvis ejeren skal opbevare resultaterne i

en periode på mindst fem år efter afslutningen af de offshore olie- og gasaktiviteter, som de vedrører.

Stk. 5. For et produktionsanlæg, et fast ikkeproduktionsanlæg, tilsluttet infrastruktur og en rørledning skal verifikationsordningen efter stk. 1, nr. 1, være indført inden færdiggørelsen af anlæggets, den tilsluttede infrastrukturens eller rørledningens design. For et mobilt ikkeproduktionsanlæg skal ordningen være indført, inden påbegyndelse af aktiviteterne.

Stk. 6. Ordningen efter stk. 1 kan af operatøren henholdsvis ejeren udvides til at omfatte andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteterne, jf. dog § 22, stk. 2.

Stk. 7. Vælger operatøren henholdsvis ejeren af ikkeproduktionsanlæg at udnytte muligheden i stk. 6, gælder stk. 2-5 også for den udvidede ordning.

§ 22. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om indhold af ledelsessystemer efter § 19 og selskabspolitikker efter § 19 a, herunder om rapporteringsrutiner og audit- og kontrolprocedurer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om de verifikationsordninger, der er nævnt i § 21, og om at verifikation af nærmere fastsatte forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, som ikke er omfattet af § 21, stk. 1, er obligatorisk, jf. § 21, stk. 6.

Sikkerheds- og sundhedsredegørelse

§ 23. Operatøren henholdsvis ejeren skal udarbejde en sikkerheds- og sundhedsredegørelse for anlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger. Redegørelsen skal som minimum indeholde følgende elementer:

- 1) Identifikation af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici samt risici for større miljøhændelser, jf. §§ 34 og 36, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter i forbindelse med anlægget, tilsluttet infrastruktur og rørledningen.
- 2) Vurdering af de risici, der er nævnt i nr. 1.
- 3) Påvisning af, at de risici, der er nævnt i nr. 1, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, herunder at den maksimale og minimale bemanning til drift af anlægget og tilsluttet infrastruktur er fastsat, og at en effektiv og kontrolleret flugt, evakuering og redning til et sikkert sted af de ombordværende på anlægget kan finde sted i kritiske situationer.
- 4) Påvisning af, at ledelsessystemet, jf. § 19, sikrer og dokumenterer, at kravene i denne lov og i regler udstedt i medfør heraf overholdes.
- 5) Beskrivelse af ordningen for uafhængig verifikation, jf. § 21.
- 6) Den interne beredskabsplan, som er udarbejdet efter § 45 og regler udstedt i medfør af § 45 b, stk. 2, i denne lov og § 34 a, stk. 3, i havmiljøloven, eller en fyldestgørende beskrivelse af planen.

Stk. 2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal udarbejdes, før anlægget med tilsluttet infrastruktur eller rørledningen sættes i drift.

Stk. 3. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal ajourføres, hvis der under driften sker væsentlige ændringer af anlægget, tilsluttet infrastruktur, rørledningen eller disses indretning, udstyr eller operationelle forhold, og disse ændringer har betydning for de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici eller risici for større miljøhændelser.

Stk. 4. Operatøren henholdsvis ejeren af et ikkeproduktionsanlæg, skal sikre, at repræsentanterne for de ansatte på anlægget, hvor sådanne findes, inddrages i udarbejdelsen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen eller ændringer heraf, jf. stk. 1, 3 og 5, og at dette dokumenteres i form af en sammenfatning af, hvordan inddragelsen har fundet sted.

Stk. 5. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal mindst hver 5. år grundigt gennemgås af operatøren henholdsvis ejeren. Tilsynsmyndigheden kan herudover på ethvert tidspunkt kræve en grundig gennemgang.

Stk. 6. Resultatet af gennemgangen efter stk. 5 skal meddeles tilsynsmyndigheden.

Stk. 7. Såfremt drift af et fast anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning planlægges videreført efter udløbet af disses designlevetid, skal sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ajourføres, og det skal heri godtgøres, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici hidrørende fra anlæggets eller rørledningens fortsatte drift er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Den planlagte driftsperiodes forventede længde skal fremgå af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

Stk. 8. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal forefindes på anlægget og være tilgængelig for anlæggets ledelse og ansatte samt for tilsynsmyndigheden.

Stk. 9. Operatøren henholdsvis ejeren skal gennemføre foranstaltninger af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning og foranstaltninger af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser, som er fastlagt i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.«

29. §§ 24 og 25 ophæves.

30. § 26 affattes således:

»**§ 26.** Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren nærmere regler om sikkerheds- og sundhedsredegørelsen i henhold til § 23.«

31. I § 26 a ændres »den driftsansvarlige virksomheds pligt« til: »pligt for operatøren af et produktionsanlæg henholdsvis ejeren af et ikkeproduktionsanlæg«, og »offshoreanlæggets« til: »anlæggets«.

32. §§ 27 og 28 ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 27.** Operatøren henholdsvis ejeren skal indsende en anmeldelse af planlagt design til tilsynsmyndigheden i forbindelse med

- 1) etablering af nyt produktionsanlæg og fast ikkeproduktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur,
- 2) større ombygninger af eksisterende produktionsanlæg og fast ikkeproduktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur, eller
- 3) etablering af ny rørledning.

Stk. 2. I forbindelse med planlagt flytning af et eksisterende produktionsanlæg til en ny position skal operatøren indsende en flytningsanmeldelse til tilsynsmyndigheden.

Stk. 3. Anmeldelse efter stk. 1, nr. 1-3, skal indsendes til tilsynsmyndigheden så tidligt som muligt i projekteringsfasen, således at tilsynsmyndighedens eventuelle bemærkninger vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold og forebyggelse af større miljøhændelser kan indgå i færdiggørelsen af designet og i den efterfølgende sikkerheds- og sundhedsredegørelse efter § 23, stk. 1.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal hurtigst muligt underrettes om eventuelle ændringer i designet som følge af tilsynsmyndighedens bemærkninger efter stk. 3.

§ 28. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes, inden et nyt fast anlæg, et mobilt anlæg eller en rørledning sættes i drift.

Stk. 2. Ansøgningen om en tilladelse efter stk. 1 skal som minimum indeholde

- 1) tidspunktet for forventet igangsættelse af aktiviteterne,
- 2) den ønskede varighed af tilladelsen og
- 3) en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 23, stk. 1.

Stk. 3. Tilladelsen efter stk. 1 kan forlænges efter ansøgning herom. Ansøgningen skal indeholde ajourført materiale i henhold til stk. 2, nr. 2 og 3.

Stk. 4. For den del af aktiviteterne, der vedrører et mobilt ikkeproduktionsanlæg, kan tilladelsen efter stk. 1 eller forlængelsen efter stk. 3 gives for en periode af højst 5 års varighed.

§ 28 a. Operatøren skal sikre, at tilsynsmyndighedens godkendelse af brøndaktiviteter, hvor der er risiko for utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der kan føre til en større ulykke, og efterfølgende væsentlige ændringer af brøndaktiviteterne, indhentes, inden påbegyndelse af aktiviteterne.

Stk. 2. Ansøgningen om godkendelse efter stk. 1 skal indsendes til tilsynsmyndigheden inden for en af tilsynsmyndigheden nærmere fastsat frist og skal som minimum indeholde nærmere oplysninger om brøndens udformning og de foreslåede brøndaktiviteter, en udførlig beskrivelse af ledelsessystemet efter § 19, den uafhængige verifikators resultater og bemærkninger i henhold til § 21, stk. 1, nr. 2, og beskrivelse af operatørens foranstaltninger på baggrund af disse resultater og bemærkninger, en udførlig beskrivelse af eventuelle ændringer af den interne beredskabsplan, jf. § 45, samt en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

Stk. 3. Operatøren skal efter påbegyndelse af brøndaktiviteterne indsende rapporter herom til tilsynsmyndigheden.

Stk. 4. Operatøren skal gennemføre de foranstaltninger, der danner grundlag for de godkendte brøndaktiviteter, førend disse påbegyndes.

§ 28 b. Operatøren skal underrette tilsynsmyndigheden om brøndaktiviteter, der ikke er omfattet af kravet om godkendelse i § 28 a.«

33. § 29, stk. 1, affattes således:

»Operatøren henholdsvis ejeren skal indhente tilsynsmyndighedens tilladelse, inden der foretages væsentlige ændrin-

ger af et anlæg, en rørledning eller et anlægs eller rørlednings operationelle forhold, der har betydning for risikoen for større ulykker.«

34. I § 29, stk. 2, ændres »§ 25, stk. 1« til: »§ 23, stk. 3«.

35. § 30 ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 29 a.** I forbindelse med kombineret drift skal operatøren, eller hvis der er flere operatører en af disse, indhente tilsynsmyndighedens tilladelse efter § 29, inden der påbegyndes kombineret drift.

Stk. 2. Operatørerne henholdsvis ejerne, som skal deltage i kombineret drift, skal i fællesskab udarbejde ansøgningen om tilladelse efter stk. 1.

Stk. 3. Operatørerne henholdsvis ejerne skal sikre, at de foranstaltninger, der danner grundlag for tilladelsen, gennemføres.

§ 30. Inden en flytning af et anlæg fra en position til en anden påbegyndes, skal anlæggets operatør henholdsvis ejer informere tilsynsmyndigheden om den nye position, medmindre der i den forbindelse skal indhentes en tilladelse efter § 29.«

36. I § 31, 1. pkt., § 40, stk. 1, 1. pkt., §§ 56 og 57 ændres »offshoreanlæg« til: »anlæg eller en rørledning«.

37. I § 31, 1. pkt., ændres »rettighedshaveren« til: »operatøren henholdsvis ejeren«.

38. I § 31, 2. pkt., indsættes efter »§ 23«: »stk. 3«.

39. § 32, stk. 1, affattes således:

»Efter anmodning herom fra ejeren kan tilsynsmyndigheden give forhåndstilsagn om tilladelse til udførelse af olie- og gasaktiviteter fra et mobilt anlæg, jf. § 28, stk. 1.«

40. I § 32, stk. 3, §§ 48 og 65, stk. 1, ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »ejeren«.

41. § 32 a ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 32 a.** Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om

- 1) i hvilke tilfælde, der skal indsendes en anmeldelse efter § 27, stk. 1, nr. 2,
- 2) i hvilke tilfælde, der skal søges om godkendelse efter § 28 a og tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31, og i hvilke tilfælde, der kan søges om forhåndstilsagn efter § 32,
- 3) indhold af anmeldelsen, jf. nr. 1, og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn, jf. nr. 2,
- 4) frister for indsendelse af anmeldelsen, jf. nr. 1, og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn, jf. nr. 2,
- 5) frister for tilsynsmyndighedens bemærkninger efter § 27, stk. 3,
- 6) indhold af rapporter efter § 28 a, stk. 3, og intervaller for fremsendelse af rapporter til tilsynsmyndigheden, og

- 7) indhold og tidspunktet for underretningen af tilsynsmyndigheden efter § 27, stk. 4, og § 28 a, stk. 2.

§ 32 b. En anmeldelse efter § 27, en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a eller 31, og et forhåndstilsagn efter § 32 kan ikke overdrages til andre, medmindre tilsynsmyndigheden tillader overdragelsen.

§ 32 c. Tilsynsmyndigheden kan tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a og 31, og et forhåndstilsagn efter § 32

- 1) såfremt de bestemmelser, vilkår eller påbud, der er fastsat i loven eller udstedt i medfør af loven, ikke overholdes, jf. dog stk. 2,
- 2) såfremt der i en ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn er givet urigtige eller vildledende oplysninger, jf. dog stk. 2,
- 3) såfremt operatøren henholdsvis ejeren tages under rekonstruktionsbehandling eller erklæres konkurs.

Stk. 2. Kan forholdet afhjælpes af operatøren henholdsvis ejeren, kan tilbagekaldelse i henhold til stk. 1, nr. 1 eller 2, først ske efter, at tilsynsmyndigheden har givet påbud om inden en nærmere fastsat frist at afhjælpe forholdet, og påbuddet ikke er efterkommet.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden skal tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a og 31, og et forhåndstilsagn efter § 32, såfremt operatøren henholdsvis ejeren vurderes ikke at have kapacitet til at opfylde relevante krav i henhold til denne lov eller i regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 4. I tilfælde af tilbagekaldelse af en godkendelse, tilladelse eller et forhåndstilsagn efter stk. 1 eller 3, underretter tilsynsmyndigheden den myndighed, der har meddelt tilladelse til udnyttelse af det pågældende rettighedsområde efter undergrundsloven, om afgørelsen.«

42. Overskriften før § 33 affattes således:
»Risikovurdering og risikoreduktion«.

43. §§ 33 og 34 affattes således:

»§ 33. Ved projektering af et nyt fast anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en ny rørledning eller ved ændringer af et fast eller et mobilt anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning skal operatøren henholdsvis ejeren sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er forbundet med anlæggets, den tilsluttede infrastrukturens eller rørledningens design, konstruktion, indretning og udstyr, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Der skal ved projekteringen af et nyt fast anlæg eller en ny rørledning tages rimeligt hensyn til fremtidige behov for udvidelser af anlæggets eller rørledningens kapacitet og funktion.

§ 34. Operatøren henholdsvis ejeren skal i forbindelse med drift af et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er forbundet med de tilhørende offshore olie- og gasaktiviteter, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Operatøren henholdsvis ejeren skal løbende sikre forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet gennem fortsat reduktion af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Ved indgåelse af aftale om anvendelse af et ikkeproduktionsanlæg skal operatøren sikre sig, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med anlæggets konstruktion, indretning, udstyr og drift bliver nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 4. Hvis der under en aktivitet, der gennemføres af en operatør henholdsvis en ejer, opstår en umiddelbar fare for en større ulykke, skal operatøren henholdsvis ejeren sikre, at der straks træffes egnede foranstaltninger til at afværge faren, herunder at aktiviteten om nødvendigt standses. Operatøren henholdsvis ejeren skal underrette tilsynsmyndigheden herom snarest muligt og inden for 24 timer efter at have truffet disse foranstaltninger.«

44. I § 36 ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren henholdsvis ejeren af ikkeproduktionsanlæg«, og »sundhedsmæssige« til: »sikkerheds- og sundhedsmæssige«.

45. I § 37 indsættes efter »risikovurdering«:», risikoreduktion«.

46. Overskriften før § 38 affattes således:
»Design, konstruktion, indretning og udstyr«.

47. § 38, stk. 1, affattes således:

»Ved design af et nyt permanent bemandedt fast produktionsanlæg, jf. § 33, stk. 1 og § 42, stk. 1, skal anlægget opdeles i hovedområder baseret på vurderingen af risikoen for større ulykker hidrørende fra aktiviteterne i hvert af disse områder. Hovedområderne skal fysisk adskilles fra hinanden på en sådan måde, at eskalering af en hændelse i et hovedområde ikke påvirker et andet hovedområde.«

48. I § 38, stk. 2, 1. pkt., ændres »Faste og mobile offshoreanlæg« til: »Anlæg«.

49. I § 38, stk. 3, ændres »Faste og mobile offshoreanlægs indkvarteringsforhold skal« til: »I forbindelse med arbejde og ophold på anlæg skal de tilhørende indkvarteringsforhold«.

50. I § 39 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. I forbindelse med arbejde og ophold på ikkepermanent bemandede anlæg, skal der indrettes et passende antal rum til førstehjælp.

Stk. 3. Rummene, efter stk. 1 og 2, skal råde over passende udstyr, faciliteter og lægemidler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

51. I § 39, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »offshoreanlægget« til: »anlægget«, og efter »behandlingsrum« indsættes: », førstehjælpsrum«.

52. I § 39 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. På alle steder på anlægget, hvor arbejdsforholdene kræver det, skal der være materiel til førstehjælp til rådighed, som skal være afmærket og lettilgængeligt.«

53. I § 40, stk. 2, indsættes efter »Udstyret«: »på anlæg«.

54. I § 41 ændres »offshoreanlægget« til: »anlæg og rørledninger«, og »og dets udstyr« ændres til: », rørledningen og det nødvendige udstyr hertil, jf. § 40, stk. 1.«.

55. I § 42, stk. 1, ændres »offshoreanlægs« til: »anlægs, brøndes og rørledningers«.

56. § 43 affattes således:

»§ 43. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om anlægs, tilsluttet infratrakturs, brøndes og rørledningers design, konstruktion, indretning og udstyr, jf. §§ 38-42.«

57. § 45 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 45. Operatøren henholdsvis ejeren skal udarbejde en intern beredskabsplan for imødegåelse af konsekvenser af ulykker og faresituationer på et anlæg og tilsluttet infrastruktur. Planen udarbejdes i overensstemmelse med bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, jf. § 45 b, og under hensyntagen til den vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er gennemført i henhold til §§ 33-36, og som indgår i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23.

Stk. 2. Anvendes et mobilt ikkeproduktionsanlæg til at udføre brøndaktiviteter, skal der i den interne beredskabsplan for anlægget tages højde for den risikovurdering, der er gennemført under udarbejdelsen af ansøgningen om godkendelse af brøndaktiviteterne, der skal indsendes i henhold til § 28 a.

Stk. 3. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at den interne beredskabsplan

- 1) iværksættes straks ved påbegyndelse af aktiviteterne,
- 2) er koordineret med den interne beredskabsplan vedrørende bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet, der er udarbejdet efter havmiljøloven og regler udstedt i medfør af havmiljøloven, og
- 3) er i overensstemmelse med den eksterne beredskabsplan efter § 45 b og den eksterne beredskabsplan, i henhold til havmiljøloven og regler udstedt i medfør af havmiljøloven.

Stk. 4. Operatøren henholdsvis ejeren skal ajourføre den interne beredskabsplan som følge af enhver væsentlig ændring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23 eller grundlaget for tilladelserne, som er meddelt i henhold til §§ 28, 29 og 29 a. I forbindelse med en sådan ændring skal tilladelse indhentes hos tilsynsmyndigheden i henhold til § 29 og ændringerne af den interne beredskabsplan meddeles den relevante myndighed eller de relevante myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan.

Stk. 5. Operatøren henholdsvis ejeren skal i tilfælde af en større ulykke eller en hændelse, hvor der er umiddelbar risi-

ko for en større ulykke, træffe egnede foranstaltninger for at forhindre eskalering og begrænse virkningerne heraf.

Stk. 6. Med henblik på at sikre en effektiv rednings- og bekæmpelsesindsats kan tilsynsmyndigheden påbyde ændringer i den interne beredskabsplan.

§ 45 a. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren og vedkommende minister, nærmere regler for den interne beredskabsplan, der er nævnt i § 45, stk. 1-5.

§ 45 b. Beskæftigelsesministeren skal efter forhandling med miljøministeren og vedkommende minister, og i samarbejde med operatøren henholdsvis ejeren udarbejde en eksterne beredskabsplan, der dækker alle offshore olie- og gasaktiviteter for så vidt angår evakuering og redning af personer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren og vedkommende minister nærmere regler om den eksterne beredskabsplan, der er nævnt i stk. 1, herunder om videregivelse og offentliggørelse af planen.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren nærmere regler om videregivelse og offentliggørelse af den eksterne beredskabsplan, der er nævnt i stk. 1.«

58. I § 46, stk. 1, ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren henholdsvis ejeren«, og efter »ansatte« indsættes: »på henholdsvis produktions- og ikkeproduktionsanlæg«.

59. § 46, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. De ansatte eller repræsentanter for disse skal indrages i planlægning af arbejdets udførelse, planlægning af indretning af arbejdspladser og planlægning af ændringer af anlægget, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.«

60. I § 46, stk. 3, ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren henholdsvis ejeren«, og efter »uddannelse« indsættes: », jf. § 47«.

61. § 47 affattes således:

»§ 47. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at medlemmerne af det organiserede samarbejde om sikkerhed og sundhed efter § 46, stk. 1, har gennemført en arbejdsmiljøuddannelse og, så vidt det er muligt, inden 3 måneder efter valget eller udpegningen af de pågældende.«

62. Efter § 48 indsættes:

»§ 48 a. På anlæg skal der være et tilstrækkeligt antal særligt uddannede ansatte, således at der kan ydes fornøden førstehjælp og om nødvendigt gives behandling efter anvisning fra en læge, uanset om den pågældende læge er til stede på anlægget eller er i land.

Stk. 2. På permanent bemandede anlæg skal de særligt uddannede ansatte efter stk. 1 tillige kunne varetage forebyggende sundhedsmæssige opgaver.«

63. § 49 affattes således:

»§ 49. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om det i § 46, stk. 1, nævnte samarbejde, herunder om beskyttelse af ansatte, der varetager hverv i forbindelse med dette samarbejde mod afskedigelse eller anden forringelse af deres ansættelsesforhold, om indhold, tilmelding, tilbud og gennemførelse af arbejdsmiljøuddannelsen efter § 47, herunder supplerende arbejdsmiljøuddannelse, og underviserens kvalifikationer samt godkendelse og kvalitetssikring af udbydere af arbejdsmiljøuddannelsen, om sagkyndig bistand efter § 48 og om uddannelse og antal uddannede efter § 48 a.«

64. § 50, stk. 1, affattes således:

»Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at de ansatte, forinden arbejdet påbegyndes på et anlæg, er tilstrækkeligt uddannet til at varetage opgaverne efter anlæggets interne beredskabsplan, jf. § 45, og til at varetage deres egen sikkerhed i en nødsituation.«

65. I § 50 a, stk. 1 og 2, §§ 50 b og 50 c, stk. 3, 1. pkt., ændres »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«.

66. I § 50 d ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »operatøren henholdsvis ejeren« og »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«.

67. I § 52 ændres »kan fastsætte« til: »fastsætter«, »driftsansvarlige virksomheders« til: »operatørens, ejerens«, og efter »betydning« indsættes: »til tilsynsmyndigheden og om operatørens henholdsvis ejerens anmeldelse af større ulykker til Havarikommissionen«.

68. I § 52 indsættes som stk. 2 :

»Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse til Europa-Kommissionen af oplysninger om større ulykker.«

69. Efter § 52 a indsættes før overskriften før § 53:

»§ 52 b. Virksomheder, der er registreret i Danmark, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for EU som rettighedshaver eller operatør, skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden indgive oplysninger om større ulykker uden for EU.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om de oplysninger, der skal indgives efter stk. 1.«

70. I § 55, stk. 1, ændres »arbejdets udførelse og om« til: »drift, arbejdets udførelse,«.

71. I § 55, stk. 2, 3. pkt., ændres »driftsansvarlig virksomhed« til: »henholdsvis operatør, ejer«.

72. I § 55 indsættes som stk. 3 og stk.4:

»Stk. 3. Operatører og ejere skal i samråd med tilsynsmyndigheden og i samarbejde med operatører, ejere samt

tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater i den Europæiske Union udarbejde og revidere i samråd med tilsynsmyndigheden standarder og retningslinjer for bedste praksis for styring af risici for større ulykker gennem hele design- og driftscyklussen for offshore olie- og gasaktiviteter ved at gøre brug af udveksling af viden, oplysninger og erfaring mellem medlemsstaterne i den Europæiske Union bl.a. gennem Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUOAG).

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om hvilke forhold, der skal overvejes ved fastsættelse af prioriteter for udarbejdelse af standarder og retningslinjer efter stk. 1.«

73. Overskriften før § 56 affattes således:

»Demontering af faste anlæg«.

74. I § 58, stk. 1 og 2, indsættes efter »regler«:»m.v.«.

75. I § 58, stk. 1, ændres »offshoreanlæg« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

76. I § 58, stk. 3, ændres »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«, og », herunder Søfartsstyrelsen, Arbejdstilsynet, Miljøstyrelsen og Statens Luftfartsvesen« udgår.

77. I § 58, stk. 4, udgår »ud over de i stk. 3 nævnte«.

78. I § 59, stk. 1, 1. pkt., ændres »på offshoreanlæg« til: »i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter«.

79. I § 59, stk. 1, 2. pkt., ændres »offshoreanlæg« til: »offshore olie- og gasaktiviteterne«, og », jf. § 45, stk. 2« udgår.

80. § 60 affattes således:

»§ 60. Beskæftigelsesministeren nedsætter en havarikommission, der skal undersøge større ulykker.

Stk. 2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte kan beskæftigelsesministeren pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

Stk. 3. Når Havarikommissionen har afsluttet en undersøgelse, udarbejder den en rapport om undersøgelsens resultater og Havarikommissionens anbefalinger, som sendes til beskæftigelsesministeren og miljøministeren.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter Havarikommissionen har i forbindelse med undersøgelser af de i stk. 1 og 2 omfattede forhold.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om adgang til og videregivelse af rapporter udarbejdet af Havarikommissionen samt om offentliggørelse af disse.«

81. § 61 affattes således:

»§ 61. Beskæftigelsesministeren fører tilsyn med, at den lov og de regler, der udstedes i medfør af loven, og EU-forordninger om forhold, der er omfattet af loven, overholdes, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fører ikke tilsyn med forhold omfattet af § 13, stk. 3-5, og §§ 14 og 15.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan bemyndige Arbejdstilsynet og, efter forhandling med vedkommende minister, andre statslige myndigheder, benævnt tilsynsmyndigheden, til at udføre beføjelser, der ved loven er tillagt beskæftigelsesministeren.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at den i stk. 3 nævnte tilsynsmyndigheds opgaver i nærmere bestemt omfang henlægges til private, herunder klassifikationsselskaber. Tilsynsmyndigheden fører tilsyn med sådanne opgaver.

Stk. 5. For klassifikationsselskaber gælder følgende:

- 1) Beskæftigelsesministeren kan på nærmere angivne vilkår autorisere klassifikationsselskaber til på tilsynsmyndighedens vegne at varetage opgaver vedrørende maritime forhold på anlæg.
- 2) Beskæftigelsesministeren og tilsynsmyndigheden er ikke erstatningsansvarlige for fejl begået af de i nr. 1 nævnte klassifikationsselskaber.
- 3) Beskæftigelsesministeren og tilsynsmyndigheden er ikke forpligtet til selv at varetage opgaver, der er omfattet af en autorisation, der er udstedt i henhold til nr. 1.
- 4) Udstedes der autorisation i medfør af nr. 1, kan beskæftigelsesministeren, såfremt klassifikationsselskabet ønsker det, indgå aftale om begrænsning af den autoriseredes ansvar for skader, der indtræffer på grund af simpel uagtsomhed under udførelse af de opgaver, som autorisationen omfatter.
- 5) Beskæftigelsesministeren kan tilbagekalde en autorisation, hvis de vilkår, der er stillet til autorisationen, ikke overholdes.

Stk. 6. Private, som nævnt i stk. 4, skal underrette den tilsynsmyndighed, hvis opgaver de har fået tildelt, om farer, der ikke kan afværges, herunder fra udstyr eller dele af udstyr, medmindre der gribes ind.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold nævnt i stk. 6.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte nærmere regler om tilsynsmyndighedens opgaver og organisering, jf. stk. 3.«

82. § 63 a, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Tilsynsmyndigheden etablerer en ordning for fortløbig indberetning til tilsynsmyndigheden vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige problemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Tilsynsmyndigheden må ikke overfor arbejdsgiveren eller andre oplyse, om der er modtaget en indberetning.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden foretager, såfremt en konkret vurdering giver anledning hertil, en nærmere undersøgelse af de indberetninger, der er nævnt i stk. 2. Tilsynsmyndigheden må ikke overfor arbejdsgiveren eller andre oplyse, at undersøgelsen foretages på baggrund af en indberetning.«

83. Efter § 64 indsættes:

»§ 64 a. Tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelser og tilladelser efter denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven samt i forbindelse med forhåndstilsagn efter § 32.«

84. § 66 ophæves.

85. I *overskriften* til kapitel 8 ændres »offshoreanlæg« til: »mobile anlæg«.

86. I § 69, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »offshoreanlæg under efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed« til: »anlæg, som udfører offshore olie- og gasaktiviteter.«

87. I § 69, *stk. 2*, ændres »efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

88. I § 69 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Beskæftigelsesministeren kan ændre ansvarsgrænserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., i overensstemmelse med vedtagelser truffet i henhold til artikel 8 i 1996-protokollen til Londonkonventionen af 1976 om begrænsning af ansvaret for søretlige krav.«

89. Efter kapitel 8 indsættes:

»Kapitel 8 a

Digital kommunikation

§ 69 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, til og fra tilsynsmyndigheden skal foregå digitalt. Efter forhandling med den pågældende minister kan tilsvarende regler fastsættes for andre offentlige myndigheder, som har opgaver efter denne lov.

Stk. 2. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el. lign.«

90. § 70, *stk. 1*, affattes således:

»Med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år den rettigshaver, operatør, ejer, entreprenør, arbejdsgiver, virksomhedsleder og anlægschef, der ikke sørger for at

- 1) identificere og vurdere risici efter § 5, stk. 1, § 8, stk. 3 og 5, § 10, stk. 1, § 11, stk. 2, 1. pkt., §§ 33, 34, stk. 1, §§ 35-36 eller 53,
- 2) føre tilsyn efter § 6, stk. 1, § 7, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 2, eller § 11, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., eller
- 3) give instruktion eller oplæring efter § 7, 1. pkt., § 9, 1. pkt., eller § 10, stk. 3, 2. pkt.«

91. § 70, *stk. 3*, affattes således:

»Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der

- 1) overtræder § 5, stk. 2, § 8, stk. 1, 2 og 4, § 10, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, § 11, stk. 1, 3 og 4, § 12, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 13, stk. 1 og 2, §§ 16, 16 a, 18, stk. 1-6, §§ 19, 19 a, 21, stk. 1, og 3-5, §§ 23, 27-31, 34, stk. 3 og 4, § 45, stk. 1-5, § 46, stk. 1 og 3, §§ 48 a, 50, stk. 1, § 52 a eller EU-forordninger vedrørende forhold omfattet af denne lov,
- 2) lader arbejde udføre i strid med § 50, stk. 3, eller § 51, stk. 1-3, eller leder eller fører tilsyn med sådant arbejde, eller
- 3) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 6, eller påbud eller forbud efter § 64.«

92. I § 70, stk. 5, ændres »og den driftsansvarlige virksomhed« til: », operatøren henholdsvis ejeren«.

93. I § 71, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 45, stk. 3« til: »§ 45, stk. 6«.

94. §§ 75 og 76 ophæves.

§ 2

I lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 963 af 3. juli 2013, som ændret ved § 15 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2010 om beskyttelse af vilde fugle (kodificeret udgave), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2010 om beskyttelse af vilde fugle (kodificeret udgave), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66«.

2. I § 33 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for ejeren af et vindmølleanlæg til for egen regning at gennemføre egenkontrol af støj fra vindmølleanlægget, eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføres af sagkyndige, herunder autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige og tilsvarende laboratorier.«

3. I § 34 a, *stk. 1*, indsættes efter »straks at«: »iværksætte den interne beredskabsplan, som er påbudt eller reguleret af regler udstedt i medfør af stk. 3, og«.

4. Efter § 34 a indsættes:

»§ 34 b. Miljøministeren udarbejder efter forhandling med forsvarsministeren og under inddragelse af den ansvarlige for driften og hvis relevant rettighedshaveren en ekstern beredskabsplan for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet fra platforme og tilsluttede rørledningssystem-

mer beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om indholdet og revision af planen, herunder om ejerens, rettighedshaverens og den ansvarlige for driftens rolle og økonomiske forpligtigelser i forbindelse med planen samt om pligt til at afgive oplysninger til brug for udarbejdelse af planen.«

5. I *overskriften* til kapitel 12 indsættes efter »Indberetning«: », offentliggørelse og videregivelse af oplysninger m.v.«

6. I § 39, *stk. 1*, indsættes efter »der reguleres efter denne lov«: », og om offentliggørelse og videregivelse af oplysninger til de kompetente myndigheder, herunder i andre EU-medlemslande, relevante tredjelande og til EU-Kommissionen«.

7. I § 42 a, *stk. 2*, indsættes efter »for platforme«: »eller rørledninger«, og »fra platformene«: »eller rørledningerne«.

8. I § 42 a, *stk. 4*, indsættes efter »for platformen«: »eller rørledningen«, og »eller platformen« ændres til: », platformen eller rørledningen«.

9. I § 45 c indsættes efter »tilsynsvirksomhed«: » og om offentliggørelse af oplysninger om udøvelse af tilsynsvirksomheden, herunder om myndighedens organisering og opgaver«.

10. Efter § 45 c indsættes:

»§ 45 d. I den situation, der er nævnt i § 45 b, skal tilsynsmyndigheden meddele den ansvarlige, at det ulovlige forhold skal bringes til ophør.

Stk. 2. Bringes det ulovlige forhold, jf. stk. 1, ikke til ophør, kan tilsynsmyndigheden forbyde fortsat drift af en platform og tilsluttet rørledningssystem beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde.«

11. I § 47 b indsættes som *stk. 4* og *5*:

»Stk. 4. Ved den ansvarlige for at undersøge, forebygge og afhjælpe en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade, der hidrører fra efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde, forstås den ansvarlige for driften.

Stk. 5. Ved den ansvarlige for at afholde alle omkostninger ved undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskade og overhængende fare for miljøskade, der hidrører fra efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde, herunder stille sikkerhed og dække administrationsomkostninger efter miljøskadeloven og afholde udgifter efter denne lovs §§ 47 e og 47 g, forstås rettighedshaveren.«

12. I § 47 c indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»Stk. 5. Udover pligten i stk. 1 skal den ansvarlige for driften af en platform og en rørledning ved olie- og kemikalieforening af havet straks iværksætte den interne beredskabsplan, som er påbudt eller reguleret af regler udstedt i medfør af § 34 a, stk. 3.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

13. I § 47 c, stk. 5 og 6, der bliver stk. 6 og 7, ændres »stk. 1, 3 og 4« til: »stk. 1, 3, 4 og 5«.

14. I § 47 d indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade skyldes enhver større miljøhændelse, som defineret i offshoresikkerhedsloven.«

15. I § 47 e, 2. pkt., indsættes efter »ansvarlige for driften«: »eller den ansvarlige efter § 47 b, stk. 5.«.

16. I § 47 g, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »ansvarlige for driften«: »eller den ansvarlige efter § 47 b, stk. 5«.

17. I § 47 g, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »efter § 44«: », jf. dog § 47 b, stk. 5«.

18. I § 49, stk. 1, 2. pkt., ændres »Afgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale« til: »Afgørelser efter § 26 og § 34 a, stk. 3,«, og »og § 33, stk. 2« til: »§ 30, stk. 1, § 33, stk. 2 og 4, og § 34 a, stk. 3«.

19. I § 49, stk. 3, 1. pkt., og *stk. 4*, indsættes efter »§ 26,«: »§ 34 a, stk. 3, og«, og »og § 33, stk. 2,« ændres til: »§ 30, stk. 1, § 33, stk. 2, og § 34 a, stk. 3,«.

20. I § 50, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 26,«: »§ 34 a, stk. 3, og«, og »§ 33, stk. 2,« ændres til: »§ 30, stk. 1, § 33, stk. 2 og 4, og § 34 a, stk. 3,«.

21. I § 51, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »Afgørelser«: »efter § 34 a, stk. 3, og afgørelser«, og »§ 33, stk. 2« ændres til: »§ 30, stk. 1, § 33, stk. 2 og 4, og § 34 a, stk. 3«.

22. I § 51 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»Stk. 4. Til brug for Natur- og Miljøklagenævnets behandling af klager over afgørelser efter § 34 a, stk. 3, og afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 30, stk. 1, og § 34 a, stk. 3, indstiller følgende organisationer sagkyndige til besikkelse efter § 3 i lov om Natur- og Miljøklagenævnet:

- 1) Olie Gas Danmark.
- 2) Danmarks Fiskeriforening.
- 3) Danmarks Naturfredningsforening.
- 4) WWF Verdensnaturfonden.
- 5) Dansk Ornitologisk Forening.
- 6) Greenpeace.«

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 5-9.

23. I § 51, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

24. § 51, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Klage til Natur- og Miljøklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 18 b, stk. 2-4, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden.«

25. I § 51 indsættes som *stk. 10* og *11*:

»Stk. 10. Myndighedens videresendelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Natur- og Miljøklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 11. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. I sådanne tilfælde finder *stk. 7, 4. og 5. pkt., og stk. 8* ikke anvendelse.«

26. I § 52, stk. 1, indsættes efter »§ 26«: », § 34 a, stk. 3,«, og »og § 33, stk. 2« ændres til: »§ 30, stk. 1, § 33, stk. 2, og § 34 a, stk. 3«.

27. § 52, stk. 1, nr. 10 og 11, ophæves, og i stedet indsættes:

- »10) Danske Havne,
- 11) Foreningen af Lystbådehavne i Danmark (FLID) og
- 12) Olie Gas Danmark.«

28. I § 52 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af § 33, stk. 4, kan påklages af afgørelsens adressat og de personer, som er nævnt i § 52, stk. 1, nr. 1.«

29. § 53 a, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Påbud efter § 34 a, stk. 3, og godkendelser og tilladelser meddelt i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 30, stk. 1, § 33, stk. 2, og § 34 a, stk. 3.«

30. I § 53 b indsættes efter »afgørelser efter«: »regler udstedt i medfør af § 33, stk. 4, og afgørelser efter«.

31. I § 55 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om pligt for ejeren eller den ansvarlige for driften af en platform og et tilsluttet rørledningssystem beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde til vederlagsfrit at stille transport til og fra et anlæg, herunder overførsel af udstyr samt kost og logi og andre fornødenheder til rådighed for tilsynsmyndigheden i forbindelse med tilsynsvirksomhed på anlægget efter loven eller regler udstedt i medfør af loven.«

32. Efter § 58 b indsættes i *kapitel 16*:

»§ 58 c. Miljøministeren etablerer en ordning for fortrolig indberetning af miljøproblemer i forbindelse med platforme og tilsluttede rørledningssystemer beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Tilsynsmyndigheden må ikke oplyse overfor arbejdsgiver eller andre, om tilsynsmyndigheden har modtaget en indberetning.

Stk. 2. Den ansvarlige for driften af en platform og et tilsluttet rørledningssystem beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde skal oplyse deres egne ansatte og entreprenører og disses ansatte om den adgang til fortrolig indberetning, der er nævnt i stk. 1, og sikre, at der findes en henvisning hertil i relevant uddannelses- eller informationsmateriale.«

33. I § 59, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »31, stk. 1 og 2,«: »§ 34 a, stk. 1,«, og »og § 54, stk. 1« ændres til: »§ 54, stk. 1, og § 58 c, stk. 2«.

34. I § 59, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »forbud efter § 43 c, stk. 1 og 2,«: »eller § 45 d, stk. 2,«.

35. I § 61, *stk. 1*, ændres »§ 55, stk. 2,« til: »§ 55, stk. 2 og 3,«.

§ 3

I lov nr. 86 af 28. januar 2014 om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 15 ophæves.

§ 4

I lov nr. 466 af 17. juni 2008, miljøskadeloven, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 1631 af 26. december 2013 og senest ved § 9 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EF-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktivite-

ter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

2. § 8, *stk. 1*, affattes således:

»Ved en miljøskade på vandmiljøet forstås i denne lov en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af

- 1) den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale for vandforekomster, der er omfattet af miljømålsloven, eller
- 2) miljøtilstanden i de havområder, som er omfattet af lov om havstrategi, hvis de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af miljømålsloven.«

3. § 8, *stk. 1*, affattes således:

»Ved en miljøskade på vandmiljøet forstås i denne lov en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af

- 1) den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale for vandforekomster, der er omfattet af lov om vandplanlægning, eller
- 2) miljøtilstanden i de havområder, som er omfattet af lov om havstrategi, hvis de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af lov om vandplanlægning.«

§ 5

I lov nr. 1631 af 26. december 2013 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om vandplanlægning) foretages følgende ændring:

1. § 11, *nr. 1*, ophæves.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 19. juli 2015.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 24 og 25, og § 4, nr. 2 og 3. Ministeren kan herunder bestemme, at ændringerne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

§ 7

Stk. 1. § 1, nr. 17, 21-28, 30-33, 36, 56, 66, 69 og 91, i denne lov, § 32 c, stk. 1, nr. 4, i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 39, og § 45, stk. 2, i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 54, finder anvendelse fra og med den 19. juli 2016 for operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter samt for ejere af planlagte ikkeproduktionsanlæg og rørledninger og operatører af planlagte produktionsanlæg og tilsluttet infrastruktur, hvortil der ikke er meddelt tilladelse efter § 28 i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013,

ved lovens ikrafttræden. Før dette tidspunkt finder de hidtil gældende regler anvendelse for sådanne brøndaktiviteter, anlæg og tilsluttet infrastruktur samt rørledninger.

Stk. 2. § 1, nr. 17, 21-28, 31-33, 36, 56, 66, 69 og 91, i denne lov, § 32 c, stk. 1, nr. 4, i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 39, og § 45, stk. 2, i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 54, finder anvendelse fra og med den 19. juli 2018 for anlæg og tilsluttet infrastruktur samt rørledninger, hvortil der er meddelt driftstilladelse efter § 28 i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, før den 19. juli 2015. Før den 19. juli 2018 finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren nærmere regler om de situationer nævnt i stk. 1 og 2, herunder tilpasning af hidtil gældende regler, der finder anvendelse efter stk. 1, sidste pkt. og stk. 2, sidste pkt., til definitionerne i § 1, nr. 3.

Stk. 4. Regler, der er udstedt efter bestemmelserne i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, som ophævet eller ændret ved denne

lov, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 5. § 2, nr. 24 og 25, finder ikke anvendelse for klager over afgørelser, der træffes, før bestemmelserne træder i kraft. For sådanne klager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. § 2, nr. 11 og 13-17, og § 4 finder anvendelse for en miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade, der er forvoldt ved en emission eller begivenhed, der finder sted efter den 19. juli 2015. Bestemmelserne finder dog ikke anvendelse på en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, der er forvoldt ved en emission eller en begivenhed, som finder sted efter den 19. juli 2015, når den følger af en bestemt aktivitet, der fandt sted og blev afsluttet inden denne dato. For en sådan miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 8

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 2, nr. 24 og 25, og § 4 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold

1.2. Lovforslagets baggrund

1.2.1. Offshoresikkerhedsdirektivet

1.2.1.1. Formål og indhold

1.2.1.2. Tidsfrister for gennemførelse

1.2.1.3. Gældende retstilstand og behov for ændringer

1.2.2. Andre ændringer

1.3. Hovedlinjerne i lovforberedelsen

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1. Offshoresikkerhedsloven

2.1.1. Anvendelsesområde og definitioner

2.1.1.1. Gældende ret

2.1.1.2. Den foreslåede ordning

2.1.1.2.1. Rørledninger

2.1.1.2.2. Rørlægnings- og kranfartøjer

2.1.1.2.3. Indkvarteringsfartøjer

2.1.1.2.4. Brøndinterventions- og stimuleringsfartøjer

2.1.1.2.5. FSO'er

2.1.1.2.6. FPSO'er

2.1.2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelse

2.1.2.1. Gældende ret

2.1.2.2. Den foreslåede ændring

2.1.3. Ledelsessystem

2.1.3.1. Gældende ret

2.1.3.2. Den foreslåede ændring

2.1.4. Verifikation

2.1.4.1. Gældende ret

2.1.4.2. Den foreslåede ændring

2.1.5. Godkendelser, tilladelser m.v.

2.1.5.1. Gældende ret

2.1.5.2. Den foreslåede ændring

2.1.6. Brøndaktiviteter

2.1.6.1. Gældende ret

2.1.6.2. Den foreslåede ændring

2.1.7. Interne og eksterne beredskaber

2.1.7.1. Gældende ret

2.1.7.2. Den foreslåede ændring

2.1.8. Indberetning, udveksling og offentliggørelse af oplysninger om olie- og gasaktiviteter

2.1.8.1. Gældende ret

2.1.8.2. Den foreslåede ændring

2.1.9. Havarikommissionen

2.1.9.1. Gældende ret

2.1.9.2. Den foreslåede ændring

2.1.10. Opdeling af nye permanent bemandede faste produktionsanlæg i hovedområder baseret på risikoen for større ulykker

2.1.10.1 Gældende ret

2.1.10.2. Den foreslåede ændring

2.1.11. Myndighedsopgaver

2.1.11.1 Gældende ret

2.1.11.2. Den foreslåede ændring

2.2. Havmiljøloven

2.2.1. Eksternt og internt beredskab til bekæmpelse af forurening af havet

2.2.1.1. Gældende ret

2.2.1.2. Lovforslaget

2.2.1.2.1. Eksterne beredskabsplaner

2.2.1.2.2. Umiddelbare beredskabsforpligtelser

2.2.1.2.3. Øvrige ændringer

2.2.2. Indberetning, udveksling og offentliggørelse af oplysninger om olie- og gasaktiviteter

2.2.2.1. Gældende ret

2.2.2.2. Lovforslaget

2.2.3. Myndighedsopgaver

2.2.3.1. Gældende ret

2.2.3.2. Lovforslaget

2.2.4. Ansvar for miljøskader

2.2.4.1. Gældende ret

2.2.4.2. Lovforslaget

2.2.5. Havvindmøller

2.2.5.1. Gældende ret

2.2.5.2. Lovforslaget

2.3. Miljøskadeloven

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Lovforslaget

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder, organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold

Lovforslagets primære formål er at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet). Direktivet har som formål at forebygge større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og at begrænse konsekvenserne for personer og havmiljø, hvis der alligevel sker en ulykke. Gennemførelsen sker ved ændringer i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (offshoresikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, i lov nr. 466 af 17. juni 2008 om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven) med senere ændringer og i lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 963 af 3. juli 2013 med senere ændringer (havmiljøloven). Direktivet, som herefter benævnes offshoresikkerhedsdirektivet, er medtaget som bilag 2 til lovforslaget. Forslaget indeholder desuden enkelte andre ændringer, som ikke vedrører gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet, men som det er fundet hensigtsmæssigt at medtage bl.a. på baggrund af erfaringer i forbindelse med tilsynsmyndighedernes administration af loven og regler udstedt i medfør heraf og erfaringer fra andre Nordsølande.

De fleste af de sikkerheds- og miljømæssige forhold, som offshoresikkerhedsdirektivet regulerer, er allerede i dag reguleret i offshoresikkerhedsloven og havmiljøloven og i regler udstedt i medfør af disse love, men der er behov for ændringer som følge af nye krav til forebyggelse og begrænsning af konsekvenserne af større ulykker.

En væsentlig ændring af offshoresikkerhedsloven, som følger af direktivet, er forslaget om indførelse af en obligatorisk, uafhængig verifikationsordning for borer og andre brøndaktiviteter samt for sikkerheds- og miljøkritiske elementer, dvs. udstyr m.v., hvis funktion har væsentlig betydning for risikoen for større ulykker. Offshoresikkerhedsloven indeholder i dag mulighed for, at verifikation foretaget af en uafhængig sagkyndig, anerkendt af tilsynsmyndigheden, kan træde i stedet for dele af virksomhedens ledelsessystem. Endvidere fastsætter styringsbekendtgørelsens § 36 (bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009) allerede i dag, at bærende konstruktioner på faste offshoreanlæg skal verificeres. Bærende konstruktioner omfatter typisk de fundamenter, som procesudstyr og indkvartering m.v. er placeret på. Det er hensigten, at disse fortsat skal være omfattet af verifikationskrav, hvilket vil blive fastsat i en bekendtgørelse udstedt i medfør af loven.

Alle operatører i den danske del af Nordsøen har i dag valgt at lade uafhængige 3. partsselskaber forestå verifikation, dvs. vurdere og bevidne at udbygningsprojekter, vedligehold

og ændringer af anlæg er i overensstemmelse med offshore-sikkerhedslovens krav.

Et andet væsentligt forslag til ændring af offshoresikkerhedsloven, som også følger af direktivet, er at præcisere, at styringen af sikkerheds- og sundhedsmæssige risici også omfatter styring af risici for større ulykker. Større ulykker omfatter også større udslip til havet (større miljøhændelser) som følge af hændelser, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade, som f.eks. brand, eksplosioner, eller udblæsning fra brønde. Det betyder, at virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsredegørelse, som en del af identifikation og vurdering af risici for større ulykker, også skal omfatte identifikation og vurdering af risici for større miljøhændelser og redegøre for, hvorledes disse risici håndteres. Efter de gældende regler retter redegørelsen sig alene mod risici for sikkerhed og sundhed for de ansatte på anlæggene. Forslaget indebærer endvidere, at virksomhedernes ledelsessystemer for sikkerhed og sundhed, der også omfatter procedurer for forebyggelse af og kontrol med større ulykker, som noget nyt indebærer procedurer for forebyggelse af og kontrol med en større miljøhændelse. Risici for større miljøhændelser er ofte sammenfaldende med risici for hændelser af betydning for sikkerheden. Alvorlig forurening af havet forårsaget af udslip af f.eks. større mængder olie, men som ikke skyldes en hændelse, der involverer et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade, er ikke omfattet af definitionen på større ulykker.

En tredje væsentlig ændring af offshoresikkerhedsloven, som følge af gennemførelse af direktivet, er, at der skal ske en adskillelse af myndighedsfunktionerne på offshore olie- og gasområdet, således at det ikke er den samme myndighed, der fører tilsyn med forebyggelse og begrænsning af følgerne af større ulykker, og samtidig varetager myndighedsopgaver i forhold til den økonomiske udvikling af offshore olie- og gasressourcer, udsteder rettigheder til efterforskning og indvinding af ressourcerne og opkræver eller forvalter indtægter fra disse aktiviteter. Direktivets krav om sikring af tilsynsmyndighedens integritet ved adskillelsen af varetagelsen af tilsynsopgaver fra opgaverne knyttet til forvaltning af olie- og gasressourcerne og den økonomi, der knytter sig hertil, betyder, at Energistyrelsen ikke fremover både kan varetage opgaverne efter undergrundsloven og opgaver efter offshoresikkerhedsloven. Tilsynet med sikkerheden offshore foreslås derfor overført fra Energistyrelsen under Klima-, Energi- og Bygningsministeriet til Arbejdstilsynet under Beskæftigelsesministeriet. Det er hensigten, at direktivets krav om en kompetent myndighed udmøntes ved et samarbejde mellem Arbejdstilsynet og Miljøstyrelsen. Det er hensigten, at ressortfordelingen mellem Offshoresikkerhedsloven i Energistyrelsen, som foreslås flyttet over i Arbejdstilsynet, og Miljøstyrelsen som udgangspunkt forbliver som i dag, idet miljøforhold, som hidtil, vil blive varetaget af Miljøstyrelsen, mens de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold i forbindelse med olie- og gasaktiviteter vil blive varetaget af Arbejdstilsynet. Med de nævnte ”miljøfor-

hold” menes konkret, at Miljøstyrelsen, som led i sin tilsynsopgave, skal vurdere selskabernes håndtering af scenarier for større miljøhændelser, der er baseret på selskabernes forebyggelse af større ulykker samt deres beredskab for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet, som fremgår af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen. Offshoresikkerhedsdirektivet indeholder ikke krav om udskillelse af myndighedsopgaverne i forhold til vurdering af virkninger på miljøet på havområdet (VVM), og konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter efter undergrundslovens §§ 28 a-28 c og kontinentalsokkelovens § 4 a i forbindelse med udbygninger, rørledninger og efterforskningsboringer, fra myndigheder, der varetager rettighedstildeling m.v. i forhold til olie- og gasressourcer offshore. Disse opgaver vil fortsat blive varetaget af Energistyrelsen.

Hertil kommer, at danske virksomheder, som noget nyt, dels skal give oplysninger om større ulykker i forbindelse med deres aktiviteter uden for EU på tilsynsmyndighedens anmodning, dels skal sikre, at deres politik for forebyggelse af større ulykker i EU er suppleret af oplysninger om, hvilke dele af denne politik der også gælder for deres operationer uden for EU.

Forslaget til ændring af offshoresikkerhedsloven indeholder derudover en række forslag til ændringer, der ikke er nødvendiggjort af gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivet. Således foreslås det, at det nuværende krav om adskillelse af indkvartering og produktion/brønde ændres til et krav om, at nye permanente bemandede faste produktionsanlæg skal indeles i adskilte ”hovedområder”, på baggrund af en risikovurdering for at begrænse konsekvenserne af eventuelle større ulykker. Ligeledes foreslås det at etablere en hjemmel i offshoresikkerhedsloven til at kræve digital kommunikation. Det sker som led i det arbejde, som Justitsministeriet koordinerer. Bemyndigelsen i offshoresikkerhedsloven til at overdrage visse opgaver til private foreslås ligeledes ændret, således at det bliver muligt for beskæftigelsesministeren at indgå aftaler om autorisation med de af Søfartsstyrelsen anerkendte klassifikationselskaber (eller på engelsk Recognised Organisations - RO), en såkaldt RO-aftale, i forbindelse med tilsyn på det maritime område, f.eks. redningsmidler på faste anlæg og de maritime dele af mobile anlæg. Dette svarer til tilsvarende bestemmelser i havmiljøloven og lov om sikkerhed til søs.

Havmiljølovens bestemmelser om ejeres og driftsansvarliges beredskab til bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet fra platforme og rørledninger lever allerede i dag i vidt omfang op til offshoresikkerhedsdirektivets formål og krav om bl.a. at mindske virkningerne af større miljøhændelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. De væsentligste behov for ændringer af havmiljøloven, som følge af direktivet, er derfor hjemmel til udarbejdelse af en national ekstern beredskabsplan for indsatsen i forbindelse med olie- og kemikaliefurening fra offshore olie- og gasaktiviteter i samarbejde med forsvarsministeren og de driftsansvarlige, og hvis relevant rettighedshaverne. Ligele-

des indebærer gennemførelsen af direktivet også forslag om handlepligter for de driftsansvarlige i forbindelse med beredskabet samt tilsynsbeføjelser, herunder en ny indgrebsbeføjelse ved konstatering af utilstrækkeligt beredskab, samt forslag om en pligt og hjemmel til etablering af en ordning for fortrolig indberetning af miljøproblemer. For at gennemføre direktivets bestemmelse om, at det økonomiske ansvar for omkostninger til undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader skal bæres af koncessionshaver (i dansk ret rettighedshaver, forstået som indehaver af rettigheder til efterforskning og produktion af olie og gas offshore efter undergrundsloven) ændres også miljøansvarsreglerne i havmiljølovens kap. 14 a, således at ansvaret for den faktiske undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader efter havmiljøloven og miljøskadeloven fortsat skal varetages af den ansvarlige for driften af de offshore olie- og gasaktiviteter, hvorfra miljøskaden eller den overhængende fare herfor hidrører, mens rettighedshaver skal dække alle omkostninger forbundet med undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader efter havmiljøloven og miljøskadeloven.

Forslaget til ændring af havmiljøloven indeholder derudover en række forslag til ændringer, der ikke er nødvendiggjort som følge af gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivet. Der foreslås etablering af klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet over afgørelser om bl.a. beredskabsplaner og udledningstilladelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, svarende til reglerne om klageadgang for visse andre afgørelser efter havmiljøloven. Der foreslås også hjemmel i havmiljøloven for miljøministeren til at fastsætte regler, der pålægger ejere af vindmøller på havet for egen regning at foretage egenkontrol af støj fra vindmøller, herunder ved akkrediterede målinger på lige fod med ejere af vindmøller på land, ligesom der foreslås en klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet for afgørelser om egenkontrol af støj fra vindmøller. Dette svarer til ordningen for vindmøller på land i den gældende vindmøllebekendtgørelse. Herudover foreslås der en lovt teknisk ophævelse af § 15 i lov om ændring af Natur og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.). I stedet foreslås tilsvarende bestemmelser i nærværende lovforslag.

I miljøskadeloven ændres og udvides definitionen af miljøskade på vandmiljø, således at der fremover også kan ske en miljøskade på det vandmiljø, der ikke er omfattet af vandrammedirektivet (miljømålsloven og den danske lov om vandplanlægning), men af havstrategirammedirektivet (den danske lov om havstrategi). Herudover foreslås der en lovt teknisk ophævelse af § 11, nr. 1, i lov nr. 1631 af 26. december 2013 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om vandplanlægning).

Endelig bemærkes, at offshoresikkerhedsdirektivet også fastsætter en række krav til vurderingen af de kommende

rettighedshaveres (indehavere af tilladelser til efterforskning og indvinding af olie- og gasressourcer) kapacitet og kompetencer, hvilket primært skal sikre muligheden for at få erstatning for omkostningerne som følge af eventuelle større miljøhændelser. Disse krav vil blive foreslået gennemført ved ændringer af undergrundsloven. Forslag til ændringer af undergrundsloven forventes fremsat i et særskilt lovforslag om ændring af undergrundsloven i begyndelsen af 2015.

1.2. Lovforslagets baggrund

1.2.1. Offshoresikkerhedsdirektivet

1.2.1.1 Formål og indhold

Offshoresikkerhedsdirektivet er en reaktion på ulykken på boreplatformen "Deepwater Horizon" i den Mexicanske Golf (Macondo-ulykken) i foråret 2010, hvor 11 personer omkom, og der skete en omfattende olieforurening af havet og kysterne. Direktivets formål er at reducere risikoen for større ulykker ved offshore olie- og gasaktiviteter i EU, at begrænse konsekvenserne for havmiljøet og kystsamfundene hvis en sådan ulykke alligevel sker, at fastlægge mindstekrav til sikker offshore efterforskning og udnyttelse af olie og gas, at begrænse eventuelle afbrydelser af Unionens egen energiproduktion og at forbedre beredskabsmekanismerne i tilfælde af ulykker.

I det væsentlige er der tale om ny EU-regulering på området. Direktivet fastsætter minimumskrav for forebyggelse og begrænsning af konsekvenserne af større ulykker (i den danske oversættelse af direktivet benævnt større uheld) i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, men berører ikke arbejdsmiljø og velfærd, hvor en række andre direktiver såsom Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (rammedirektivet) og direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (borehulsdirektivet) finder anvendelse.

Offshoresikkerhedsdirektivet er vedtaget med hjemmel i især EU-traktatens miljøbestemmelse, artikel 192, stk. 1, og direktivets formål er i henhold til betragtning (2) i direktivet: "så vidt muligt at mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og at begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening, at fastlægge mindstekrav til sikker offshore efterforskning og udnyttelse af olie- og gas og at begrænse eventuelle afbrydelser af Unionens egen energiproduktion og at forbedre beredskabsmekanismerne i tilfælde af uheld". Direktivet fastsætter en række krav i forbindelse med godkendelse af og tilsyn med olie- og gasaktiviteter offshore, sikkerheds- og miljømæssige forhold ved brøndaktiviteter, udarbejdelse af en samlet ekstern beredskabsplan samt krav til en uafhængig godkendelses- og tilsynsmyndigheds organisering og virke.

Direktivet indeholder krav til den driftsansvarlige, det vil sige operatøren af produktionsanlæg og for planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter, henholdsvis ejere af ikkeproduktionsanlæg, om risikostyring og beredskab for at minimere sandsynligheden for en større ulykke og begrænse konsekvenserne af en større ulykke.

Offshoresikkerhedsdirektivets anvendelsesområde er aktivitetsbaseret og fastsætter samme regelsæt for offshore olie- og gasaktiviteter, uanset om aktiviteterne udføres fra en platform eller et fartøj. Direktivet indeholder i artikel 2 en række definitioner. Ved "offshore olie- og gasaktiviteter" forstås således efter direktivets artikel 2, nr. 3: "alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, herunder drift og demontering deraf, i forbindelse med efterforskning og produktion af olie eller gas men med undtagelse af transport af olie og gas fra en kyst til en anden".

Ved "offshore" forstås, jf. direktivets artikel 2, nr. 2: "beliggende i en medlemsstats territorialfarvand, eksklusive økonomiske zone eller dens kontinentalsokkel som defineret i De Forenede Nationers Havretskonvention".

Ved "efterforskning" forstås efter direktivets artikel 2, stk. 15: "boring i et prospekt og alle tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter".

Ved "produktion" forstås efter direktivets artikel 2, stk. 16: "offshore udvinding af olie og gas fra undergrunden i koncessionsområdet, herunder også offshore behandling af olie og gas og transport heraf gennem tilknyttet infrastruktur".

Ved "tilsluttet infrastruktur" inden for sikkerhedszonen eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget efter medlemsstatens skøn forstås i henhold til artikel 2, nr. 21:

"a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget,

b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget,

c) ethvert tilsluttet rørledningssystem".

Ved "anlæg" forstås, jf. artikel 2, nr. 19: "en stationær, fast eller mobil indretning eller en kombination af indretninger, som er permanent indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter. Anlæg omfatter kun mobile offshore boreenheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter".

En større ulykke i forbindelse med et anlæg eller tilknyttet infrastruktur er i direktivets artikel 2, nr. 1 defineret som

"a) en hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer

eller materialer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade,

b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilsluttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade,

c) enhver anden hændelse, der medfører dødsfald eller alvorlig personskade for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilsluttet infrastruktur, eller

d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a), b) og c)".

Direktivets definition af en større miljøhændelse, jf. artikel 2, nr. 37, er karakteriseret ved, at de negative konsekvenser for miljøet af en større ulykke, som defineret i direktivets artikel 2, stk. 2, nr. 1, litra a-c, jf. ovenfor, har en sådan karakter og et omfang, at der er sket eller sandsynligvis vil ske en miljøskade, som defineret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (herefter benævnt miljøansvarsdirektivet).

En større miljøhændelse er således defineret som en hændelse, som "får eller sandsynligvis får betydelig negativ indvirkning på miljøet i henhold til miljøansvarsdirektivet". I miljøansvarsdirektivet bruges udtrykket "overhængende fare", hvilket er defineret som "tilstrækkelig sandsynlighed for, at en miljøskade vil indtræde i nær fremtid". Ordlyden i de to direktiver er således ikke helt sammenfaldende. Uanset at der rent sprogligt ikke er fuld overensstemmelse mellem de to direktiver, er det dog opfattelsen, at det ikke har været intentionen at udvide offshoresikkerhedsdirektivets anvendelsesområde til at være mere omfattende end miljøskade eller overhængende fare herfor, som det er afgrænset i miljøansvarsdirektivet. Det er derfor med lovforslaget lagt til grund, at "en større miljøhændelse" skal forstås som en miljøskade eller en overhængende fare herfor, sådan som det er defineret i miljøskadereglerne. Offshoresikkerhedsdirektivet indeholder endvidere umiddelbare beredskabsforpligtigelser i artikel 28 og 30, jf. også nedenfor i beskrivelse af direktivets krav til beredskabet, for operatøren eller ejeren i tilfælde af en større ulykke. Direktivet stiller krav om, at operatøren eller ejeren i den situation straks indberetter til de relevante myndigheder og træffer alle egnede foranstaltninger for at hindre ulykkens eskalering og begrænse dens virkninger. "Egnet" er i offshoresikkerhedsdirektivet, jf. artikel 2, nr. 6, defineret som "rigtig eller fuldt ud passende, også med hensyn til forholdsmæssig indsats og omkostninger, ud fra et givet krav eller i en given situation baseret på objektive beviser og påvist ved en analyse, sammenlignet med passende standarder eller andre løsninger, der anvendes i sammenlignelige situationer af andre myndigheder eller af industrien". Miljøansvarsdirektivet indeholder tilsvarende beredskabsforpligtigelser, hvorefter operatøren straks skal ind-

berette og i tilfælde af en overhængende fare for en miljøskade straks skal iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger. Hvis miljøskaden er indtrådt, skal operatøren straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse miljøskadens omfang og forhindre yderligere miljøskade. Selv om ordlyden ikke er helt ens i de to direktiver, vurderes det, at kravene til de umiddelbare handlepligter i realiteten ikke afskille sig fra hinanden, ligesom der ikke i offshoresikkerhedsdirektivet ses holdepunkter for, at det har været hensigten at ændre på kravene til de umiddelbare handlepligter i tilfælde af en miljøhændelse i forhold til de krav, der stilles til operatøren i tilsvarende situationer efter miljøansvarsdirektivet. Det er derfor lagt til grund i lovforslaget, at offshoresikkerhedsdirektivets umiddelbare beredskabsforpligtigelser ved miljøhændelser er de samme, som dem, der følger af miljøansvarsdirektivet.

Dette gælder dog ikke fuldt ud, fordi offshoresikkerhedsdirektivet, jf. artikel 28 og 30, i modsætning til miljøansvarsdirektivet ikke giver mulighed for at fritage den ansvarlige for driften (operatøren eller ejeren) for de umiddelbare beredskabsforpligtigelser i de situationer, hvor miljøskaden eller en overhængende fare for en miljøskade skyldes de situationer, som fremgår af den gældende havmiljølovs § 47 d, stk. 1, jf. dog stk. 2. Som eksempel på sådanne situationer kan nævnes, hvor hændelsen er forårsaget af tredjemand og fandt sted på trods af, at den ansvarlige for driften havde truffet passende sikkerhedsforanstaltninger. I de situationer gælder havmiljølovens almindelige beredskabsforpligtigelse i § 34 a.

Pligtsubjektet efter miljøansvarsdirektivet er ”operatøren”, der er defineret som ”en fysisk eller juridisk, privatretlig eller offentligretlig person, der driver eller kontrollerer den erhvervsmæssige aktivitet, eller som, såfremt dette fremgår af national lovgivning, har fået overdraget afgørende økonomisk beslutningsmyndighed med hensyn til den tekniske drift af aktiviteten, herunder indehaveren af en tilladelse til eller godkendelse af en sådan aktivitet eller den person, der registrerer eller anmelder en sådan aktivitet”. I offshoresikkerhedsdirektivet bruges begreberne ”ejer” og ”operatør” om pligtsubjektet i relation til bl.a. beredskab, bekæmpelse af forurening og til at forhindre en forurenings eskalering. Der er således ikke anvendt samme udtryk i de to direktivers beskrivelse af pligtsubjekterne. Det er imidlertid opfattelsen, at definitionen af ejer og operatør i offshoresikkerhedsdirektivet ligger indenfor rammerne af miljøansvarsdirektivets definition af operatør. En retlig beføjelse til at styre et ikke-produktionsanlæg kan sidestilles med at drive eller kontrollere en erhvervsmæssig aktivitet. At være udpeget til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner kan sidestilles ”med indehaveren af en tilladelse til eller godkendelse af en sådan aktivitet”. Det er derfor opfattelsen, at der, trods den uensartede ordlyd, er sammenfald mellem de to direktivers pligtsubjekter. Der er derfor i lovforslaget taget udgangspunkt i, at en større miljøhændelse i offshoresikkerhedsdirektivet

skal forstås som en miljøskade, som den er defineret i miljøansvarsdirektivet, og at de ansvarlige ejere og operatører efter offshoresikkerhedsdirektivet rummes af miljøansvarsdirektivets operatørbegreb.

Direktivet integrerer reguleringen af sikkerhed og miljø og stiller detaljerede krav til forberedelse og udførelse af offshore olie- og gasaktiviteter i forhold til forebyggelse, beredskaber, tilsyn, gennemsigtighed og ansvarsforhold relateret til større ulykker.

Direktivet stiller således i artikel 17, jf. bilag I, pkt. 5, og bilag V, krav om en ordning for uafhængig verifikation af egnethed af sikkerheds- og miljøkritiske elementer og udformning og kontrol af brønde.

I direktivets bilag V fastsættes nærmere krav til, hvordan en uafhængig verifikator udvælges, og hvordan ordningen skal udformes. Operatøren henholdsvis ejeren skal træffe passende foranstaltninger på baggrund af resultatet af verifikationen. Endvidere skal operatøren henholdsvis ejeren opbevare resultaterne af verifikationen af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer i op til seks måneder efter afslutningen af de aktiviteter, som var omfattet af verifikationen. I forbindelse med design af produktionsanlæg skal ordningen være indført, inden designet færdiggøres, og for ikkeproduktionsanlæg skal ordningen være indført, inden aktiviteterne påbegyndes. Verifikationsordningen skal være beskrevet i ledelsessystemet. Ledelsessystemet skal efter direktivets artikel 19 omfatte reduktion af risiko for større ulykker med konsekvenser for både personer og miljø m.v., og operatøren henholdsvis ejeren har pligt til at udforme en selskabspolitik for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser, som også skal indeholde oplysninger om, hvilke dele af sikkerhedspolitikken, der gælder for produktions- og ikkeproduktionsanlæg uden for EU. Direktivet stiller i artikel 12, stk. 7, og artikel 13, stk. 7, krav om, at selskabernes sikkerheds- og sundhedsredegørelse skal gennemgå en jævnlig grundig gennemgang mindst hvert femte år. Efter artikel 20 i offshoresikkerhedsdirektivet skal virksomheder, registreret på medlemsstaters område, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen som koncessionshavere eller operatører, endvidere på anmodning rapportere til medlemsstaten i tilfælde af ethvert større uheld, som de har været involveret i uden for EU.

Direktivet stiller også krav til såvel interne som eksterne, nationale, beredskaber i forbindelse med større ulykker med offshore olie- og gasaktiviteter.

Direktivets krav til det interne beredskab er særligt reguleret i direktivets artikel 11, 14, 28 og 30 samt bilag I, pkt. 10. Det er de driftsansvarlige, ejerne for så vidt angår ikkeproduktionsanlæg og operatører for så vidt angår produktionsanlæg, som har ansvaret for udarbejdelse af planerne. Ejer er defineret som ”en enhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikkeproduktionsanlæg” og en operatør som ”den enhed, der er udpeget af koncessionshaveren eller den kon-

cessionsgivende myndighed til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner". Ved en enhed forstås en fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer. Ved brøndaktiviteter forstås efter direktivets artikel 2, nr. 24: "enhver aktivitet vedrørende en brønd, som kan medføre utilsigtet udslip af materialer, der potentielt kan føre til et større uheld, herunder boring af en brønd, reparation eller ændring af en brønd, standsning af brøndaktiviteter og permanent nedlæggelse af en brønd".

Efter direktivet skal de driftsansvarlige, operatøren henholdsvis ejeren, være i besiddelse af det nødvendige beredskab og træffe alle egnede foranstaltninger for at hindre en større ulykkes eskalering og begrænse dens virkninger, og de skal straks underrette myndighederne ved en større ulykke. Beredskabet skal være beskrevet i de interne beredskabsplaner.

Den interne beredskabsplan, som defineret i direktivets artikel 2, nr. 28, skal udarbejdes af de driftsansvarlige under hensyntagen til den risikovurdering, som de driftsansvarlige udarbejder i den rapport om større fare, som er krævet og nærmere beskrevet i direktivets artikel 11 og 19. Planen skal også omfatte en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip, som defineret i direktivets artikel 2, nr. 32. Direktivet stiller herudover en række krav til den interne beredskabsplan. Planen skal iværksættes straks ved enhver større ulykke eller en umiddelbar risiko for en større ulykke, jf. artikel 28.

Medlemsstaterne forpligtes endvidere til at udarbejde en ekstern national beredskabsplan, jf. artikel 29 og bilag VII og VIII, der skal dække alle offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion. Planen er defineret i direktivets artikel 2, nr. 36, og baseres på en risikovurdering, som tager hensyn til de vurderinger af risici, der er identificeret i rapporter om større farer, jf. betragtning (53) i direktivet. Den eksterne beredskabsplan har til formål at forhindre eskalering og begrænse følgerne af en større ulykke ved at anvende alle de ressourcer, operatørerne har til rådighed, og de ressourcer, som myndighederne råder over, og skal udarbejdes i samarbejde med de relevante driftsansvarlige, operatører henholdsvis ejere, og hvis det er relevant, koncessionshavere, og tage hensyn til den mest ajourførte udgave af de interne beredskabsplaner. Direktivet indeholder ikke et krav om, at myndighederne skal råde over ressourcer, der kan stilles til rådighed i en ulykkesituation. Fortegnelsen over de ressourcer, der er til rådighed, skal stilles til rådighed for berørte EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen. For at sikre at beredskabet er velfungerende skal operatørerne og ejerne regelmæssigt afholde øvelser i nært samarbejde med relevante myndigheder.

Som et led i den eksterne beredskabsplan skal samarbejdet med nabolande ved grænseoverskridende ulykker og ulykker, der overskrider det danske beredskabs formåen, beskrives. Den eksterne beredskabsplan skal fremsendes til poten-

tielt berørte medlemsstater og Kommissionen samt offentliggøres.

Direktivet stiller endvidere krav om, at de driftsansvarlige, operatøren henholdsvis ejeren, indberetter en række oplysninger til myndighederne efter direktivets artikel 23, jf. bilag IX, om f.eks. utilsigtede olieudslip af olie, gas eller andre farlige stoffer, ligesom de driftsansvarlige, operatøren henholdsvis ejeren, skal underrette myndighederne ved enhver større ulykke eller en situation, som indebærer en umiddelbar risiko for en større ulykke, jf. artikel 30, stk. 1.

Formålet med direktivet er bl.a. at fremme gennemsigtigheden i offshoreindustriens virksomhed for derved at fremme tilliden til dens integritet og autoritet. Direktivet kræver derfor, at de oplysninger om hændelser og større ulykker, som skal indberettes til myndighederne efter direktivets bilag IX, jf. ovenfor, efterfølgende videregives til Kommissionen og offentliggøres.

Herudover indeholder direktivet en række bestemmelser om videregivelse og offentliggørelse af oplysninger til andre myndigheder, herunder relevante myndigheder i andre EU-medlemslande, relevante tredjelande samt Kommissionen. I henhold til direktivets artikel 6, stk. 4, skal den rettighedsgivende myndighed f.eks. underrettes, hvis den kompetente myndighed beslutter, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til direktivet.

Herudover drejer det sig f.eks. om videregivelse af en sammenfatning til Kommissionen af resultatet af myndighedernes undersøgelse af enhver større ulykke samt om offentliggørelse af en ikke fortrolig udgave af sammenfatningen, jf. direktivets artikel 26. Direktivet stiller endvidere krav om udveksling af oplysninger om risikostyring, forebyggelse af større ulykker, beredskab m.v. som led i samarbejde mellem medlemsstaterne, jf. direktivets artikel 27, og om den eksterne beredskabsplan, som efter artikel 29, stk. 3, skal fremsendes til potentielt berørte EU-medlemsstater og Kommissionen og offentliggøres. Offentliggørelsen skal ske i en form, som sikrer, at denne ikke udgør en risiko for sikkerheden. Herudover indeholder artikel 31, stk. 3, en pligt til udveksling af oplysninger ved grænseoverskridende større ulykker med muligt berørte tredjelande på gensidig basis.

Offshoresikkerhedsdirektivet indeholder regler om udpegelse af en kompetent myndighed, hvis rolle bl.a. er at vurdere og acceptere rapporten om større farer, modtage anmeldelse af design, kombineret drift, brøndaktiviteter m.v., udarbejde årlige rapporter og føre tilsyn med operatørers henholdsvis ejeres overholdelse af direktivet. Myndigheden skal være adskilt fra den myndighed, der udsteder koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter og har det økonomiske ansvar for udvikling af sektoren. Myndighedens opgaver og beføjelser fremgår særligt af direktivets artikel 8, 9, 18 og 21 samt bilag III. Hvis den kompetente myndighed består af flere myndigheder, skal medlemsstaterne gøre alt, hvad de kan for at undgå duplikering af funktioner myndighederne imellem. Der er også en forpligtelse til at føre effektivt til-

syn med overholdelse af direktivets krav, herunder om nødvendigt i visse tilfælde at forbyde videre drift af offshore olie- og gasaktiviteten, ligesom der skal udarbejdes en plan for tilsynet. I tilknytning til tilsynsvirksomheden skal operatøren forpligtiges til at stille transport til og fra anlæggene til rådighed for tilsynsmyndigheden inden for en rimelig frist samt kost og logi m.v.

Direktivet stiller endvidere krav om, at den kompetente myndighed etablerer en ordning for fortrolig indberetning af sikkerheds- og miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, herunder at indberetteren kan forblive anonym (whistleblowerordning), jf. artikel 22.

Direktivet stiller i artikel 34 krav om fastsættelse af sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er fastsat til gennemførelse af direktivet. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

Direktivets artikel 38 indebærer en udvidelse af miljøansvarsdirektivets definition af begrebet miljøskade på vandmiljøet, således at den også omfatter skader, som indebærer betydelig negativ påvirkning af miljøtilstanden i havområder omfattet af havstrategidirektivet i det omfang, miljøtilstanden i områderne ikke allerede er omfattet og reguleret af vandrammedirektivet.

Direktivets artikel 5 fastsætter krav om offentlig deltagelse, såfremt en efterforskningsboring ikke tidligere har været underkastet en vurdering af virkninger på miljøet (VVM) eller en strategisk miljøvurdering (SMV). Direktivets artikel 4 og 6 fastsætter en række tekniske og finansielle krav til indehavere af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter, samt til operatører. Kravene i artikel 4 og 6 skal sikre, at kun de selskaber, der har den nødvendige økonomiske robusthed og de nødvendige faglige kompetencer, kan få og vedblive med at have offshore olie- og gastilladelser, samt at operatørerne har den nødvendige kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift indenfor rammene af tilladelsen. Kravene efter artikel 4 og 5 gennemføres ikke ved dette lovforslag, men forventes fremsat i et særskilt lovforslag om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund (undergrundsloven), jf. lovekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011, i begyndelsen af 2015.

1.2.1.2. Tidsfrister for gennemførelse

Offshoresikkerhedsdirektivet gennemføres ved offshoresikkerhedsloven, havmiljøloven og miljøskadeloven, herunder ved de foreslåede ændringer af, og nye regler udstedt efter de respektive love. De resterende dele af direktivet planlægges gennemført ved en ændring af undergrundsloven.

Direktivet skal være gennemført i dansk ret senest 19. juli 2015. Artikel 42 i direktivet indeholder overgangsbestemmelser og indebærer, at de gældende regler i offshoresikkerhedsloven, havmiljøloven (beredskabsplaner) og regler der er fastsat i medfør heraf, finder anvendelse for ejere, operatører af planlagte produktionsanlæg og operatører, der plan-

lægger eller gennemfører brøndaktiviteter indtil den 19. juli 2016, hvor reglerne efter lovforslaget får virkning. Med hensyn til eksisterende anlæg får lovforslagets regler som udgangspunkt først virkning fra den 19. juli 2018. De foreslåede handlepligter, indgrebsbeføjelser, informationsforpligtigelser, ændringer i den økonomiske ansvarsfordeling for miljøskader og overhængende fare for miljøskader, der skyldes offshore olie- og gasaktiviteter i havmiljøloven, samt ændringer af miljøskadeloven foreslås at finde anvendelse fra lovens ikrafttræden den 19. juli 2015.

1.2.1.3. Gældende retstilstand og behov for ændringer

De grundlæggende principper i direktivet ligger tæt op ad den eksisterende lovgivning på området, men der er behov for ændringer som følge af nye krav til forebyggelse og begrænsning af konsekvenserne af større ulykker. Det drejer sig hovedsageligt om krav om etablering af en kompetent – og af økonomiske interesser i offshoresektoren uafhængig – myndighed (artikel 8, 9 og 18). Derudover stilles krav til at rapportere om større farer (artikel 12 og 13), det interne beredskab (artikel 14 og 28) og det eksterne beredskab (artikel 29), anmeldelse af brøndaktiviteter (artikel 15), verifikation af dele af ledelsessystemet, (artikel 17), den kompetente myndigheds beføjelser i forbindelse med aktiviteter på anlæg (artikel 18), ledelsessystem herunder selskabspolitik (artikel 19), adgang til fortrolig indberetning (artikel 22) og indberetning, udveksling og offentliggørelse af oplysninger (artikel 20, 23, 24 og 26), umiddelbare handlepligter i forbindelse med beredskabet (artikel 30) og sanktioner for overtrædelser af direktivets regler (artikel 34).

Overordnet set forventes direktivet ikke at medføre ændringer i godkendelser og tilladelser i forbindelse med offshoreanlæg og rørledninger, idet det dog er valgt at følge kravet om, at der skal ske anmeldelse og ikke som i dag godkendelse af det overordnede design af et fast produktionsanlæg. Derudover skal der indføres en obligatorisk, uafhængig verifikationsordning i forhold til sikkerheds- og miljøkritiske elementer og brøndaktiviteter. Ordningen skal beskrives i ledelsessystemet. Direktivet sætter endvidere flere formelle krav til godkendelse og tilsyn med brøndaktiviteter.

Det er med lovændringen ikke hensigten at ændre ved det allerede gældende ALARP-princip, der med hjemmel i offshoresikkerhedsloven er fastsat i lovgivningen ved bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v. (ALARP står for "as low as reasonably practicable") og anvendes i forbindelse med risikovurdering. Det vil i overensstemmelse med direktivets krav også efter den foreslåede ændring af offshoresikkerhedsloven være et krav, at risici skal nedbringes til et niveau, der er "så lavt, som det er rimeligt praktisk muligt". Anvendelse af ALARP-princippet opfylder således direktivets krav om nedbringelse af risici til det acceptable, jf. direktivets artikel 3. Direktivets definition af "acceptabel" i forbindelse med fastlæggelse af risikoniveauet fremgår af artikel 2, nr. 8 sammenholdt med nr. 4, der definerer begrebet risiko. Anvendelse af ALARP-princippet opfylder såle-

des direktivets krav om anvendelse af ”acceptabel” i forbindelse med en risiko.

Gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivet indebærer, at opgaverne vedrørende offshoresikkerhed ikke længere kan ligge i Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, da disse opgaver i forhold til større ulykker skal varetages uafhængigt af den myndighed, der står for ressourceforvaltningen, herunder tildelingen af rettigheder til efterforskning og produktion af olie og gas. Begge opgaver ligger i øjeblikket i Energistyrelsen under Klima-, Energi- og Bygningsministeriet. De opgaver, som efter direktivet skal varetages af tilsynsmyndigheden, dvs. opgaver relateret til sikkerhed og miljø, herunder beredskabet på disse områder, skal således – efter lovforslagets gennemførelse af direktivet – udføres af en myndighed, der er uafhængig af de funktioner, som varetages i forhold til rettighedstildeling m.v.

Som følge heraf er Klima- Energi- og Bygningsministeriet og Beskæftigelsesministeriet i samarbejde med Finansministeriet blevet enige om at foreslå, at myndighedsopgaverne vedrørende offshoresikkerhed overdrages fra Klima- Energi- og Bygningsministeriet til Beskæftigelsesministeriet. Det er hensigten, at dette sker med virkning fra den 1. januar 2015 ved at regulering, myndighedsopgaver og bevillinger vedrørende offshoresikkerhedsloven overføres fra Energistyrelsen til Arbejdstilsynet. Arbejdstilsynet har bidraget til lovforslaget. Det er endvidere hensigten, at direktivets krav om en kompetent myndighed udmøntes ved et samarbejde mellem Arbejdstilsynet og Miljøstyrelsen. Det er hensigten, at ressortfordelingen mellem Arbejdstilsynet og Miljøstyrelsen som udgangspunkt forbliver som mellem Energistyrelsen og Miljøstyrelsen i dag, idet miljøforhold, som hidtil, vil blive varetaget af Miljøstyrelsen, mens de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold vil blive varetaget af Arbejdstilsynet. Miljøstyrelsen skal således vurdere selskabernes scenarier for større miljøhændelser, der er baseret på selskabernes forebyggelse af større ulykker, samt deres beredskab til bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet, som fremgår af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

I forbindelse med udarbejdelse af regler efter loven vil der blive taget hensyn til anden eksisterende og relevant regulering, herunder den maritime regulering for så vidt angår mobile anlæg og fartøjer.

1.2.2. Andre ændringer

Lovforslaget indeholder desuden yderligere ændringer af offshoresikkerhedsloven. Således foreslås det, at det nuværende krav om adskillelse af indkvartering og produktion/brønde ændres til et krav om, at nye permanent bemandede faste produktionsanlæg skal inddeles i adskilte ”hovedområder” baseret på vurderingen af risikoen for større ulykker hidrørende fra aktiviteterne i hvert af disse områder for at begrænse konsekvenserne af større ulykker. Ligeledes foreslås det at etablere en hjemmel i offshoresikkerhedsloven til at kræve digital kommunikation. Det sker som led i det arbejde, som Justitsministeriet koordinerer.

Bestemmelsen om at føre tilsyn og bemyndigelsen til at overdrage visse opgaver til private foreslås ligeledes ændret, således at der er mulighed for at indgå aftaler om autorisation med de af Søfartsstyrelsen anerkendte klassifikationselskaber (eller på engelsk Recognised Organisations - RO), en såkaldt RO-aftale, i forbindelse med tilsyn på det maritime område, f.eks. redningsmidler på faste anlæg og de maritime dele af mobile anlæg. Dette svarer til tilsvarende bestemmelser i havmiljøloven og lov om sikkerhed til søs. Der foreslås endvidere en ændring af havmiljøloven med henblik på at skabe hjemmel til, at ejeren af et vindmølleanlæg for egen regning skal gennemføre egenkontrol af støj fra vindmølleanlæg, eller for egen regning lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, ligesom der foreslås en klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet for afgørelser om egenkontrol af støj fra vindmøller. Dette svarer til ordningen for vindmøller på land i den gældende vindmøllebekendtgørelse. Der foreslås ligeledes klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet for beredskabsplaner og udledningstilladelser.

1.3. Hovedlinjerne i lovforberedelsen

Arbejdsmarkedets parter, som i medfør af offshoresikkerhedsloven er repræsenteret i Offshoresikkerhedsrådet, har været inddraget i forbindelse med udformningen af § 1 i lovforslaget om ændring af offshoresikkerhedsloven og er orienteret om ændringerne af havmiljøloven og miljøskadeloven. Forslag til ændringerne af offshoresikkerhedsloven er endeligt tiltrådt af arbejdsmarkedets parter på offshore olie-gasområdet i Offshoresikkerhedsrådet den 15. oktober 2014.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1 Offshoresikkerhedsloven

2.1.1. Definitioner

2.1.1.1. Gældende ret

I offshoresikkerhedslovens § 2 er defineret, hvad der forstås ved offshoreanlæg.

Fartøjer er ikke omfattet af definitionen. En undtagelse herfra er boreskibe, flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder (engelsk: floating production, storage and off-loading units (FPSO units) og flydende lager- og afskibningsenheder (engelsk: floating storage and off-loading units (FSO units)), som anses for offshoreanlæg.

I henhold til offshoresikkerhedslovens § 3 finder loven anvendelse på offshoreanlæg, der befinder sig på dansk søterritorium eller dansk kontinentalsokkelområde, samt for faste offshoreanlæg, der planlægges anvendt i disse områder. Bestemmelsen giver endvidere klima-, energi- og bygningsministeren bemyndigelse til at udvide lovens anvendelsesområde til i et nærmere angivet omfang også at gælde for visse rørledninger, indkvarteringsfaciliteter på fartøjer og indretninger, specialfartøjer og aktiviteter på offshoreanlæg omfattet af undergrundsloven.

Lovens § 4 indeholder en definition af pligtsubjekterne i loven.

2.1.1.2. Den foreslåede ændring

Offshoresikkerhedsdirektivet gør brug af en lang række definitioner, hvoraf en del foreslås indsat i lovforslagets § 1, nr. 4, om definitioner. Definitionerne af pligtsubjekterne i den gældende lovs § 4 foreslås også medtaget i den foreslåede nye § 3 i offshoresikkerhedsloven.

Offshoresikkerhedsdirektivets anvendelsesområde er aktivitetsbaseret, og direktivet fastsætter det samme regelsæt for offshore olie- og gasaktiviteter, uanset om der er tale om aktiviteter, der udføres fra en platform eller et fartøj. Direktivet regulerer ikke fartøjer som sådan, men offshore olie- og gasaktiviteter på fartøjer er omfattet af direktivet, i det omfang de pågældende fartøjer udøver aktiviteter, der indebærer ”større fare”, jf. artikel 2, nr. 23, for ”større uheld”, jf. artikel 2, nr. 1.

Offshoresikkerhedsdirektivet anvender ”offshore olie- og gasaktiviteter”, jf. artikel 2, nr. 3, og ”anlæg”, jf. artikel 2, nr. 19. Disse begreber foreslås at træde i stedet for begrebet ”offshoreanlæg” i den gældende offshoresikkerhedslov. Derudover medtages definitionen af større ulykker, herunder ”større miljøhændelse”, jf. artikel 2, nr. 1 og 37.

2.1.1.2.1. Rørledninger

Den foreslåede § 3, nr. 16, viderefører og supplerer gældende ret for så vidt angår rørledninger med henblik på at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivet. Anvendelsesområdet i den foreslåede § 3, nr. 16, er bl.a. rørbunden transport mellem offshoreanlæg og anlæg på land eller mellem flere offshoreanlæg. Hermed fremgår indirekte, at transport via transitrørledninger fra kyst til kyst er undtaget, hvilket også fremgår af offshoresikkerhedsdirektivet. Transport via transitrørledninger fra kyst til kyst reguleres i kontinentalsokkel-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005 med senere ændringer.

Definitionen af et offshoreanlæg i den gældende lovs § 2 erstattes af definitionen af anlæg i den foreslåede § 3, nr. 1.

Platforme og andre indretninger er omfattet af definitionen af et anlæg i den foreslåede § 3, nr. 1.

2.1.1.2.2. Rørlægnings- og kranfartøjer

Forslaget indebærer, at rørlægningsfartøjer ikke længere vil være reguleret i offshoresikkerhedsloven. Baggrunden herfor er, at aktiviteterne på disse fartøjer som udgangspunkt ikke antages at udgøre en risiko for større ulykker, og dermed ikke er omfattet af offshoresikkerhedsdirektivets anvendelsesområde.

Forslaget indebærer ligeledes, at kranfartøjer heller ikke vil være omfattet af offshoresikkerhedsloven fremover, da et kranfartøj ikke i sig selv er et anlæg i direktivets forstand. Løfteaktivitet fra et sådant fartøj vil dog i tilfælde, hvor aktiviteten frembringer en risiko for en større ulykke, fortsat være omfattet af loven. Når kranfartøjet bruges til at foretage løft på eksisterende anlæg, vil denne løfteaktivitet således

kunne medføre fare for større ulykker, og løfteaktiviteten og farerne forbundet hermed skal omfattes af anlæggets sikkerheds- og sundhedsredegørelse. Når kranfartøjet bruges til at installere et nyt offshore produktionsanlæg, vil en løfteaktivitet, der indebærer risiko for større ulykker, være omfattet af anlægsoperatørens ansvar for forebyggelse af større ulykker og risikoen for større ulykker indgår som en del af operatørens risikostyring.

Der er med forslaget tale om en ændring i forhold til den gældende regulering, hvorefter et kranfartøj og rørlægningsfartøj hidtil har haft pligt til at udarbejde en egen sikkerheds- og sundhedsredegørelse, mens dette ikke længere vil være tilfældet efter en ændring af lovens anvendelsesområde, som foreslået med dette lovforslag.

2.1.1.2.3. Indkvarteringsfartøjer

Indkvarteringsfartøjer indgår i reguleringen i offshoresikkerhedsloven, da de er omfattet af borehulsdirektivet. Indkvarteringsfartøjerne er ikke omfattet af offshoresikkerhedsdirektivets anvendelsesområde, da der fra disse fartøjer ikke udføres offshore olie- og gasaktiviteter.

2.1.1.2.4. Brøndinterventions- og stimuleringsfartøjer

Hvad angår brøndinterventionsfartøjer, herunder brøndstimuleringsfartøjer, skelnes der mellem brøndinterventionsfartøjer, som opererer i forbindelse med et anlæg og interventionsfartøjer, der arbejder ”alene”, dvs. i en brønd, der ikke indgår som en del af en platform.

Når brøndinterventionsfartøjet opererer i forbindelse med et anlæg, er aktiviteterne knyttet til en brønd på det tilknyttede anlæg, og risiciene for større uheld skal adresseres i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen for det tilknyttede anlæg. Hvis brøndinterventionsfartøjet arbejder ”alene” i en fritstående brønd, der ikke indgår i et anlæg, bliver brøndinterventionsfartøjet betragtet som et boreskib, og det skal derfor have sin egen sikkerheds- og sundhedsredegørelse.

2.1.1.2.5. FSO'er

Det foreslås, at flydende lager- og afskibningsenheder (FSO'er) fremover anses som en del af en tilsluttet infrastruktur, idet de er permanent fysisk forbundet med det tilhørende anlæg, jf. den foreslåede § 3, nr. 29, litra d. Dette er nyt i forhold til den gældende lov, hvorefter FSO'er omfattet af definitionen på et offshoreanlæg.

2.1.1.2.6. FPSO'er

Som i den gældende offshoresikkerhedslov omfatter definitionen af anlæg i den foreslåede § 3, nr. 1, også flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder (FPSO'er).

2.1.2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelse

2.1.2.1. Gældende ret

Efter § 23 i offshoresikkerhedsloven skal der for et fast offshoreanlæg udarbejdes en sikkerheds- og sundhedsredegørelse (SSR), der bl.a. indeholder en identifikation og vurde-

ring af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici samt en beskrivelse af foranstaltninger til nedbringelse af disse. § 24 i den gældende lov indeholder et tilsvarende krav for et mobilt offshoreanlæg. For faste anlæg gælder, at SSR allerede skal udarbejdes i forbindelse med projektering af et nyt fast offshoreanlæg, hvorimod kravet for mobile anlæg alene er, at den udarbejdes før idriftsættelsen af anlægget.

SSR er det bærende dokument i offshoreanlæggets livscyklus fra projektering over drift til demontering af anlægget. I SSR vurderes storulykkesrisici, arbejdsmiljømæssige risici og øvrige risici. Endvidere beskrives ledelsessystemet og dets elementer, samt hvordan det sikres og dokumenteres, at lovgivningsmæssige krav er overholdt, dvs. hvordan risici styres i normale situationer og i nødsituationer.

SSR skal opdateres, så den løbende afspejler den aktuelle situation på anlægget. Foretages der ændringer af anlægget eller dets drift, og er disse ændringer væsentlige for anlæggets sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, skal SSR ændres, så den afspejler de aktuelle forhold. Ved væsentlige ændringer forstås typisk ændringer, der har betydning for risikoen for storulykker, samt risici for arbejdsulykker og erhvervs sygdomme.

§ 25 i den gældende lov indeholder krav til ajourføring af SSR, særlige krav til denne for anlæg, der påregnes at være i drift efter udløbet af anlæggets designlevetid og krav om, at redegørelsen forefindes på anlægget.

§ 26 i den gældende lov indeholder en bemyndigelse til klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte nærmere regler om SSR.

2.1.2.2. Den foreslåede ændring

Forslaget indebærer, at også identifikation og vurdering af risici for større miljøhændelser samt foranstaltninger, der kan nedbringe disse risici, fremover vil skulle indgå i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen som en del af identifikationen og vurderingen af risici for større ulykker, jf. lovforslagets § 1, nr. 28, (til § 23, stk. 1, nr. 1-3). I overensstemmelse med direktivet defineres større miljøhændelse i lovforslaget som en hændelse, der forårsager eller sandsynligvis forårsager en miljøskade som defineret i miljøskadeloven.

Det foreslås som noget nyt, at operatøren eller ejeren af ikkeproduktionsanlæg skal sikre, at repræsentanterne for de ansatte på anlægget skal inddrages i forberedelsen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen eller ændringer heraf, jf. lovforslagets § 1, nr. 28, (til § 23, stk. 4). Der er tale om en gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 12, stk. 2 og artikel 13, stk. 2.

Som noget nyt stilles der med forslaget krav om, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen gennemgås grundigt af operatøren henholdsvis ejeren med jævne mellemrum, senest hvert femte år, eller når tilsynsmyndigheden kræver det, jf. lovforslagets § 1, nr. 28, (til § 23, stk. 5-7). Dette forslag er en gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivets krav om,

at rapporten om større fare skal gennemgås med jævne mellemrum, grundigt mindst hver femte år, jf. artikel 12, stk. 7, og artikel 13, stk. 7.

2.1.3. Ledelsessystem

2.1.3.1. Gældende ret

§ 19 i den gældende lov indeholder krav til operatøren, den driftsansvarlige for et produktionsanlæg, om at etablere og vedligeholde et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der sikrer og dokumenterer, at anlæggets design, bygning, installation, ændring eller demontering er i overensstemmelse med krav fastsat i eller i medfør af offshoresikkerhedsloven. Ledelsessystemet skal være opbygget i henhold til anerkendte normer og standarder for ledelsessystemer eller andre lignende ordninger og skal være etableret før projektering eller demontering af anlægget påbegyndes. Endvidere skal operatøren sørge for, at der føres tilsyn med, at ledelsessystemet følges.

Krav om at operatøren, den driftsansvarlige for et produktionsanlæg, har et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, ligger på linje med tilsvarende krav i andre Nordsølande.

Med anerkendte normer og standarder forstås primært ISO 9001, ISO 14001 og OHSAS 18001. Andre normer og standarder, der er anerkendt i lande, som Danmark sædvanlig sammenlignes med, vil kunne sidestilles hermed. For fartøjer og andre indretninger, der anvender IMO's ISM-kode, anses denne tillige for en anerkendt norm eller standard.

Med anden lignende ordning forstås et system, der ikke nødvendigvis følger en bestemt norm eller standard, men som efter lignende principper sikrer og dokumenterer, at lovgivningen overholdes.

Hensigten med at ledelsessystemet skal være etableret før projektering eller demontering af anlægget er, at procedurer skal være på plads, før arbejdet påbegyndes, og det skal være klarlagt, hvordan sikkerheds- og sundhedsmæssige risici nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Tilsvarende indeholder § 20 i den gældende lov krav til et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed i forbindelse med offshoreanlæg, deres tilstand, drift og vedligeholdelse samt arbejdets udførelse i øvrigt, herunder krav om tilsyn med, at det følges.

2.1.3.2. Den foreslåede ændring

Det foreslås, at der stilles krav om, at ledelsessystemet fremover skal omfatte offshore olie- og gasaktiviteter og ikke alene anlæg som i gældende lovgivning.

Offshoresikkerhedsdirektivets krav om at ledelsessystemet tager sigte på reduktion af risiko for større ulykker med konsekvenser for såvel personer, miljø m.v., jf. artikel 19 i offshoresikkerhedsdirektivet, er indeholdt i kravet om, at systemet ”sikrer og dokumenterer, at krav fastsat i eller i medfør af denne lov opfyldes”.

Forslag til ny § 19 a, stk. 1-4, indeholder eksplicitte bestemmelser om operatørers henholdsvis ejeres pligt til at udforme en selskabspolitik for sikkerhed og sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser som en del af ledelsessystemet efter § 19. Denne selskabspolitik skal, som noget nyt, også omfatte oplysninger om virksomhedernes produktions- og ikke-produktionsanlæg uden for EU, jf. § 19 a, stk. 5. Herved gennemføres offshoresikkerhedsdirektivets krav i artikel 19, stk. 1, 2, og 5.

2.1.4. Verifikation

2.1.4.1. Gældende ret

§ 21 i offshoresikkerhedsloven indeholder mulighed for, at verifikation af anlæg, dele heraf eller udstyr kan erstatte dele af ledelsessystemet efter lovens §§ 19 og 20. § 21 stiller krav om, at verifikationen skal foretages af en uafhængig sagkyndig anerkendt af tilsynsmyndigheden. I praksis er den uafhængige sagkyndige en uafhængig tredjepart, som ikke er en del af operatøren eller den driftsansvarlige virksomheds organisation.

§ 22 i offshoresikkerhedsloven indeholder bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler om indholdet af ledelsessystem og verifikationsordning, herunder regler om, at nærmere fastsatte dele af anlægget skal verificeres. Sidstnævnte mulighed er udnyttet ved, at der er fastsat regler om, at bærende konstruktioner på faste offshoreanlæg skal verificeres, jf. § 36 i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v.

Bærende konstruktioner omfatter typisk de fundamenter, som procesudstyr og indkvartering m.v. er placeret på.

2.1.4.2. Den foreslåede ændring

Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 17 stiller krav om, at der i forbindelse med anlæg etableres en ordning for obligatorisk, uafhængig verifikation af sikkerheds- og miljøkritiske elementer og udformning og kontrol af brønde. Det er de driftsansvarlige, operatøren henholdsvis ejeren, der skal etablere ordningen. Direktivet stiller ikke krav om, at ordningen også omfatter tilsluttet infrastruktur. Det foreslås imidlertid, at dette indføres i dansk lovgivning, idet det ikke kan udelukkes, at der findes sikkerheds- og miljøkritiske elementer i den tilsluttede infrastruktur såsom stigrør samt på rørledninger. Rørledninger er også omfattet af § 21 i den nuværende lov. Der er ikke i direktivet krav om, at verifikationen skal foretages af en uafhængig tredje part. Det kan således være en uafhængig organisatorisk del af virksomheden, der foretager verifikationen. Der er ikke i den nuværende lov tilsvarende krav om obligatorisk verifikation. Det foreslås, at kravet skrives ind i en ændring af § 21.

Med forslaget til ændringen af § 21 udvides den frivillige ordning om verifikation, idet der er mulighed for, at den kan omfatte sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold generelt og ikke som efter gældende ret kun anlæg eller rørledninger, dele heraf og udstyr. Eksempel herpå er uafhængig verifikation af evakueringsanalyser eller risikovurderinger. Der stil-

les krav om, at ordningen beskrives i ledelsessystemet. Det nuværende krav om, at verifikationen skal foretages af en sagkyndig anerkendt af tilsynsmyndigheden, foreslås erstattet med direktivets krav til uafhængighed og kompetence. Det nuværende krav om verifikation af bærende konstruktioner på faste anlæg bibeholdes, idet disse anses for at være sikkerheds- og miljøkritiske elementer og dermed omfattet af lovforslagets § 1, nr. 26, (til § 21, stk. 1, nr. 1).

2.1.5. Godkendelser, tilladelser m.v.

2.1.5.1. Gældende ret

Det fremgår af offshoresikkerhedslovens §§ 27-29 og 31, at der skal søges om godkendelse af det overordnede design før bygning af et nyt fast offshoreanlæg eller før der foretages større ombygninger af eksisterende faste offshoreanlæg, tilladelse til drift af offshoreanlæg, tilladelse til ændringer af offshoreanlæg samt tilladelse til demontering af faste offshoreanlæg.

2.1.5.2. Den foreslåede ændring

Overordnet bibeholdes det nuværende tilladelsessystem, jf. §§ 28-29 og 31, hvorimod det eksisterende godkendelsessystem i § 27 foreslås erstattet med et anmeldelsessystem.

Den foreslåede ændring gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets krav om, at der skal ske anmeldelse og ikke godkendelse af design af et fast produktionsanlæg, jf. artikel 11, stk. 1, litra c. Ændringen består i, at der ikke længere skal indhentes en egentlig godkendelse af det overordnede design. I stedet for etableres en proces, hvor tilsynsmyndigheden inddrages så tidligt som muligt i designfasen, og der stilles krav til indsendelse af anmeldelse til tilsynsmyndigheden med henblik på tilsynsmyndighedens eventuelle bemærkninger, som bør indgå i det endelige design og i den sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der skal udarbejdes i forbindelse med ansøgning om driftstilladelse efter forslaget til § 28. Som en konsekvens heraf skal sikkerheds- og sundhedsredegørelsen således først udarbejdes i forbindelse med idriftsættelsen (§ 28) og ikke som efter gældende ret allerede i forbindelse med design (§ 27). Formålet med ændringen er en myndighedsinddragelse så tidligt som muligt i designfasen.

2.1.6. Brøndaktiviteter

2.1.6.1. Gældende ret

Brøndaktiviteter godkendes i dag i henhold til undergrundslovens § 28. Bestemmelsen omfatter borer og boreoperationer på land og offshore. Alle boreoperationer skal godkendes i henhold til § 28, mens det for brøndvedligeholdelsesoperationer afhænger af operationstypen.

Der er gennem årene etableret en praksis i forhold til godkendelse af brøndvedligehold. Brøndvedligehold, også kaldet Work-Over (WO) operationer, godkendes kun i nogle tilfælde. WO operationer, hvor en borer er nødvendig, skal godkendes af Energistyrelsen. WO operationer, hvor det benyttede udstyr enten er placeret på det faste anlæg eller på et

skib, godkendes kun i nogle tilfælde, men operatørerne informerer om planerne for disse operationer via en kvartalsoversigt, hvorefter Energistyrelsen kan kræve, at enkelte operationer forhåndsgodkendes.

2.1.6.2. Den foreslåede ændring

Med lovforslaget er der dog ikke tilsigtet væsentlige ændringer i forhold til, hvilke aktiviteter der skal godkendes og ikke godkendes. Virksomhederne skal informere tilsynsmyndigheden om, hvilke brøndvedligeholdelsesoperationer der er planlagt, og hvilke der vurderes ikke at kræve en godkendelse.

Efter lovforslaget skal brøndoperatøren, inden brøndaktiviteten påbegyndes, sikre sig, at der er udarbejdet en risikovurdering for den pågældende aktivitet og på baggrund af denne vurdere, om der kan ske utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der potentielt kan føre til en større ulykke. Vurderes dette at være tilfældet, skal brøndaktiviteten, forinden den påbegyndes, godkendes af tilsynsmyndigheden, hvilket svarer til hidtil gældende praksis.

Dog vil der fremover, som noget nyt, være tale om en adskillelse, hvor sikkerhedsmæssige forhold og forhold vedrørende forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med borer offshore godkendes af tilsynsmyndigheden efter bestemmelserne i offshoresikkerhedsloven, mens ressourcemæssige forhold for borer offshore skal godkendes af Energistyrelsen efter bestemmelser herom i undergrundsløven. Begge godkendelser forventes at kunne basere sig på stort set det samme materiale, som i dag lægges til grund for ansøgninger efter undergrundsløvens § 28, i form af et boreprogram med indhold, som svarer til gældende praksis med de tilføjelser til boreprogram og ansøgning, som fremgår af lovforslaget.

Eksempler på brøndaktiviteter, der skal godkendes efter den foreslåede § 28 a, stk. 1 og 2, er, udover borer, aktiviteter, hvor eksempelvis ventilarrangementet på toppen af brønden ("juletræet") demonteres og et midlertidigt brøndkontrolsystem (blow-out preventer, BOP) monteres for det fortsatte arbejde. For så vidt angår andre brøndaktiviteter, som ikke skal godkendes, såsom test, vedligehold og reparation af juletræsventiler, overvågning af produktionsrøret i brønden, operationer for måling af brøndens parametre (logging), aktivering af ventiler og udskiftning af udstyr i brønden m.v. via såkaldte wireline eller coiled tubing operationer, skal operatøren underrette tilsynsmyndigheden herom. Efter gældende praksis beskrives disse aktiviteter i en oversigt, der indsendes kvartalsvis. Denne praksis agtes videreført.

I forhold til den eksisterende ordning omkring indsendelse af boreprogram og godkendelse heraf introduceres som noget nyt, at der skal involveres en uafhængig verifikation i forbindelse med udarbejdelse af og væsentlige ændringer i boreprogrammer. Forslaget indebærer ikke ændring af, at opgaver, i relation til vurdering af de sikkerhedsmæssige og ressourcemæssige forhold i forbindelse med olie-gas borin-

ger på land, også fremover vil ligge i Energistyrelsen, da direktivet alene omfatter aktiviteter offshore.

2.1.7. Interne og eksterne beredskaber

2.1.7.1. Gældende ret

Lovens § 45 omhandler krav om den driftsansvarlige virksomheds og myndighedernes beredskab med tilhørende beredskabsplaner til imødegåelse af konsekvenserne af ulykker.

Lovens § 59 omfatter myndighedernes beredskabskomite til koordinering af myndighedernes indsats i forbindelse med ulykkesituationer på offshoreanlæg.

Offshoresikkerhedsloven omfatter ikke beredskab til bekæmpelse på havet af olie- og kemikalieudslip, idet dette reguleres i havmiljøloven. Derfor vedrører det beskrevne beredskab alene beredskab til imødegåelse af konsekvenserne af ulykker eller faresituationer på offshoreanlægget.

Beredskabet på et offshoreanlæg udgøres af flere komponenter - erkendelse af hændelsen, alarmering, flugt, indsats, evakuering og redning - der alle skal være beskrevet i anlæggets beredskabsplan, som skal tage udgangspunkt i vurderinger af sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, risici for større miljøhændelser samt en evakueringsanalyse for anlægget. Beredskabsplanen skal indeholde beskrivelse af udstyr og materiel, der vil være til rådighed, procedurer for indsatsen samt krav til uddannelse af udpeget personale med opgaver i tilfælde af en ulykke eller en faresituation. Planen skal endvidere beskrive sammenhæng med myndighedernes redningsberedskab og med det beredskab, der er etableret med øvrige operatører.

Energistyrelsen fører tilsyn med, at der på offshoreanlægge findes nedskrevne beredskabsplaner, og at planerne anvendes som forudsat. I forbindelse med tilladelser og godkendelser efter ansøgning om nybygninger, drift, ændringer etc. indgår beredskabsforhold i godkendelses- og tilladelsesgrundlaget.

2.1.7.2. Den foreslåede ændring

Offshoresikkerhedsdirektivet stiller i artikel 14 krav om, at operatører eller, i givet fald, ejere skal udarbejde interne beredskabsplaner vedrørende de foranstaltninger, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Det nærmere indhold heraf er fastsat i direktivets artikel 28 og bilag I, afsnit 10. Den interne beredskabsplan skal forelægges den kompetente myndighed, jf. artikel 11, stk. 1, litra g, som en del af rapporten om større farer.

Det foreslås, at offshoresikkerhedsloven fortsat alene regulerer den del af beredskabet, der retter sig mod imødegåelse af konsekvenserne af ulykker eller faresituationer på anlægget, således at direktivets krav til den del af beredskabet, der vedrører bekæmpelse på havet af olie- og kemikalieudslip

(større miljøhændelser), fortsat reguleres efter havmiljøloven.

Det foreslås endvidere, at beredskabet vedrørende forsyningssikkerhed ikke længere reguleres i offshoresikkerhedsloven, men at det i stedet reguleres ved en ændring af undergrundsloven. Et ændringsforslag desangående forventes fremsat i begyndelsen af 2015.

For så vidt angår forslaget om bestemmelser om beredskabet vedrørende imødegåelse af konsekvenserne af ulykker eller faresituationer på anlægget, er der overordnet set ingen ændringer i krav til etablering og indholdet af en beredskabsplan i forhold til gældende ret. Lovteksten er blevet mere detaljeret, så den svarer til direktivteksten, og begreberne er ændret, så de svarer til de nye definitioner i forslaget til § 3, stk. 1. Meget af det nye indhold svarer til, hvad der i dag er reguleret i bekendtgørelse nr. 798 af 11. juli 2012 om beredskab m.v. på offshoreanlæg m.v. En mere detaljeret beskrivelse af ændringerne findes i de specielle bemærkninger til forslaget til ændring af lovforslagets § 1, nr. 57 (til § 45).

Offshoresikkerhedsdirektivet stiller i artikel 29 krav om, at medlemsstaterne udarbejder eksterne beredskabsplaner i samarbejde med de relevante operatører og ejere, og hvis det er relevant, den kompetente myndighed. Det foreslås, at offshoresikkerhedsloven fortsat alene regulerer den del af det eksterne beredskab, som vedrører evakuerings- og redningsforanstaltninger, således at direktivets krav til den del af det eksterne beredskab, der vedrører bekæmpelse på havet af olie- og kemikaliefurening, foreslås reguleret ved ændring af havmiljøloven, jf. lovforslagets § 2.

2.1.8. Indberetning, udveksling og offentliggørelse af oplysninger om olie- og gasaktiviteter

2.1.8.1. Gældende ret

Offshoresikkerhedsloven indeholder ikke bestemmelser om, at der er pligt til at offentliggøre og videregive oplysninger, som skal anvendes til at forebygge større ulykker.

Offshoresikkerhedsloven indeholder heller ikke bestemmelser, hvorefter tilsynsmyndigheden kan anmode danske virksomheder, der gennemfører eller ejer selskaber, der gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for EU, om at give alle relevante oplysninger om større ulykker, de har været involveret i uden for EU, til tilsynsmyndigheden.

2.1.8.2. Den foreslåede ændring

Efter artikel 24, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet skal medlemsstaterne offentliggøre og videregive faktuelle oplysninger om større ulykker og hændelser, jf. bilag IX vedrørende udveksling af oplysninger og gennemsigtighed.

Det foreslås, at der i offshoresikkerhedsloven indsættes en ny bestemmelse i § 52, som bemyndiger beskæftigelsesministeren til, efter forhandling med miljøministeren, til at fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse af op-

lysninger om større ulykker, der er anmeldt til tilsynsmyndigheden.

Efter artikel 20, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet skal medlemsstaterne kræve, at virksomheder registreret på deres område, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen som koncessionshavere eller operatører, på anmodning rapporterer til medlemsstaten i tilfælde af ethvert større uheld, som de har været involveret i. Denne bestemmelse har til formål at udbrede kendskabet til potentielle årsager til ulykker og dermed styrke forebyggelsen af større ulykker og sikkerheden, jf. betragtning (39) i direktivet.

Det foreslås derfor endvidere, at der tilføjes en bestemmelse i loven, hvorefter tilsynsmyndigheden kan anmode om, at danske virksomheder, der gennemfører eller ejer selskaber, der gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for EU, giver alle relevante oplysninger om større ulykker til tilsynsmyndigheden. Hermed gennemføres artikel 20 i offshoresikkerhedsdirektivet.

2.1.9. Havarikommissionen.

2.1.9.1. Gældende ret

Af offshoresikkerhedslovens § 60, stk. 1, fremgår det, at klima-, energi- og bygningsministeren nedsætter en havarikommission, der har til formål at undersøge større hændelser på offshoreanlæg, der har forårsaget alvorlig personskade eller skader på anlæg. Endvidere kan ministeren, ifølge § 60, stk. 2, pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af andre hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med anvendelsen af et offshoreanlæg, og endelig er der bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter Havarikommissionen har i forbindelse med dens undersøgelser. Dette er sket i form af bekendtgørelse nr. 692 af 22. juni 2006, der nærmere regulerer Havarikommissionens virksomhed og hvilke hændelser, den også skal undersøge.

2.1.9.2. Den foreslåede ændring

Artikel 26, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet pålægger medlemsstaterne at indlede grundige undersøgelser af større uheld. Dette foreslås gennemført ved en præcisering af § 60, stk. 1.

Der foreslås ingen indholdsmæssig ændring af § 60, stk. 2, men sidste led af bestemmelsen foreslås flyttet til et nyt stk. 4 af ordensmæssige grunde.

Efter artikel 26, stk. 2, i offshoresikkerhedsdirektivet skal en sammenfatning af resultaterne af medlemsstaternes undersøgelser af større uheld stilles til rådighed for Kommissionen enten ved undersøgelsens afslutning eller eventuelt ved retssagens afslutning. Medlemsstaterne offentliggør en ikke-fortrykt udgave af resultaterne.

Det foreslås med forslaget til § 60, stk. 3 og stk. 5, som noget nyt i forhold til den nuværende offshoresikkerhedslov, at indføre pligt til for Havarikommissionen, når den har afsluttet sin undersøgelse, at udarbejde en rapport om undersøgelsens resultater og Havarikommissionens vurderinger til beskæftigelsesministeren og miljøministeren. Endvidere foreslås indsat bemyndigelse til beskæftigelsesministeren til, efter forhandling med miljøministeren, at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af rapporten, herunder videregivelse af oplysninger til Kommissionen. Denne pligt svarer til, hvad der er gældende for Havarikommissionen for Civil Luftfart og Jernbane.

2.1.10. Opdeling af nye permanent bemandede faste produktionsanlæg i hovedområder baseret på risikoen for større ulykker

2.1.10.1. Gældende ret

§ 38 i den gældende lov indeholder krav om, at indkvarteringen, ved konstruktion af et fast offshoreanlæg, i videst mulig udstrækning adskilles fra aktiviteterne boring og produktion.

2.1.10.2. Den foreslåede ændring

Med den foreslåede ændring af § 38, stk. 1, er bestemmelsen gjort mere generel med udgangspunkt i en risikovurdering. Bestemmelsen omfatter, i modsætning til den gældende bestemmelse, alle dele af anlægget. Ved permanent bemandede anlæg forstås anlæg, der planlægges anvendt til overnatning, jf. definitionen i den foreslåede § 3, nr. 18. Endelig fastslås det med forslaget, at bestemmelsen kun gælder i forbindelse med design af nye anlæg.

Efter forslaget skal anlægget opdeles i hovedområder baseret på vurdering af risikoen for større ulykker hidrørende fra aktiviteterne i det enkelte område. Eksempler på hovedområder, hvor der er risici som følge af tilstedeværelsen af olie eller gas, er områder på anlægget, hvor der er brønde og procesanlæg, mens områder, hvor der ikke er olie eller gas til stede, er hjælpeudstyr (energiforsyning, vandforsyning, kraner m.v.) og indkvarteringen.

Endvidere fremgår det af forslaget, at hovedområderne skal være fysisk adskilte ud fra en designmæssig reduktion af risikoen for større ulykker. Adskillelsen skal være sådan, at en eskalering af en hændelse i et hovedområde ikke påvirker et andet hovedområde. Adskillelse kan være fysisk afstand, f.eks. ved placering af de enkelte hovedområder på separate platforme, som det ses på en række af DUCs nyere anlæg, eller ved etablering af brand- og eksplosionsvægge, som det ses på DONG Energy's og Hess' anlæg Siri og Syd Arne og den kommende Hejre platform. Endelig kan adskillelsen være en kombination af afstand og brand- og eksplosionsvægge, som det ses på DUCs ældre anlæg. Valget af adskillelse vil bero på anvendelse af ALARP-princippet, jf. indledningen i afsnit 1.

2.1.11. Myndighedsopgaver

2.1.11.1. Gældende ret

Det følger af § 61 i offshoresikkerhedsloven, at klima-, energi og bygningsministeren fører tilsyn med, at loven og reglerne, der er udstedt i medfør af loven, og EU-forordninger om forhold, der er omfattet af loven, overholdes. Efter bestemmelserne i § 61 kan ministeren delegere sine opgaver til Energistyrelsen, andre statslige myndigheder og private. Denne delegation er, for så vidt angår statslige myndigheder, udnyttet i forhold til bl.a. Energistyrelsen og Søfartsstyrelsen. Søfartsstyrelsen har beføjelser vedrørende de maritime forhold på offshoreanlæg, herunder redningsmidlers indretning og konstruktion.

§ 63 a, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven etablerer en effektiv beskyttelse af klagers anonymitet, således at tilsynsmyndigheden ikke over for arbejdsgiveren eller andre må oplyse, at tilsynsmyndigheden har modtaget en klage.

2.1.11.2. Den foreslåede ændring

Det foreslås, at den nuværende ordning, jf. den gældende offshoresikkerhedslovs § 61, stk. 1-4, bibeholdes, idet beskæftigelsesministeren træder i stedet for klima-, energi- og bygningsministeren og Arbejdstilsynet træder i stedet for Energistyrelsen. Som nu, vil ministeren kunne delegere opgaver til andre statslige myndigheder efter forhandling med vedkommende minister. I den forbindelse vil opgaver vedrørende vurdering af selskabernes scenarier for større miljøhændelser blive delegeret til Miljøstyrelsen. Det betyder i praksis, at miljøministeren vurderer selskabernes scenarier for håndtering af større miljøhændelser og eventuelle selvstændige miljøkriser, og at beskæftigelsesministeren lægger miljøministerens vurdering til grund i den samlede vurdering af selskabets sikkerheds- og sundhedsredegørelse og at vurderingen lægges til grund for miljøministerens godkendelse af beredskabsplanen vedrørende bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet.

Det er en forudsætning, at de myndigheder, der delegeres til, ikke samtidig varetager opgaver, der er relateret til den økonomiske udvikling af offshore olie- og gasaktiviteterne.

For så vidt angår delegering til private foreslås denne udvidet med en autorisationsordning for de af Søfartsstyrelsen anerkendte klassifikationselskaber (eller på engelsk Recognised Organisations - RO), en såkaldt RO-aftale, i forbindelse med tilsyn på det maritime område, f.eks. redningsmidler på faste anlæg og de maritime dele af mobile anlæg. Dette svarer til tilsvarende bestemmelser i havmiljøloven og lov om sikkerhed til søs.

Derudover skaffes der en hjemmel til at fastlægge nærmere regler om tilsynsmyndighedens organisation og opgaver for at implementere direktivets bilag III om den kompetente myndigheds funktionsmåde.

Det foreslås endvidere, at tilsynsmyndigheden får hjemmel til at etablere en ordning for fortrolig indberetning, som om-

fatter indberetning af sikkerhedsproblemer i forbindelse med drift af offshore olie- og gasaktiviteter på anlæg og tilknyttet infrastruktur. Der er her tale om gennemførelse af direktivets krav i artikel 22, stk. 1, om, at medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed iværksætter mekanismer for fortrolig indberetning af sikkerheds- og miljøproblemer og for undersøgelse af sådanne indberetninger og sørger for, at de berørte personer forbliver anonyme. Ordningen skal etableres med henblik på at sikre, at inden sikkerhedsproblemer overses eller ignoreres ligesom den skal beskytte informanterne ("whistleblowere"), jf. direktivets betragtning (41). Ordningen bygger videre på kravet om fortrolighed i forbindelse med klager, som allerede eksisterer i offshoresikkerhedsloven. Det foreslås også i overensstemmelse med direktivets artikel 22, stk. 2, at bemyndige ministeren til at fastsætte regler om at de driftsansvarlige, ejeren og operatøren, skal informere ansatte og evt. entreprenører og disses ansatte om muligheden for fortrolig indberetning.

Det fremgår samtidig af direktivet, at offshoresikkerhedsdirektivet ikke berører direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (miljøoplysningsdirektivet). Det betyder, at whistleblowerordningen skal etableres med respekt for de regler om aktindsigt i miljøoplysninger, som er indeholdt i miljøoplysningsdirektivet og udmøntet i miljøoplysningsloven.

Direktivet stiller krav om, at den kompetente myndighed udarbejder en politik, en proces og procedurer for sine opgaver efter direktivet og offentliggør disse.

2.2. Havmiljøloven

2.2.1. Eksternt og internt beredskab til bekæmpelse af forurening af havet

2.2.1.1. Gældende ret

Efter havmiljølovens § 34 forestår forsvarsministeren i samarbejde med redningsberedskabet og andre myndigheder, som ministeren bemyndiger dertil, bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet og de kystnære dele af søterritoriet.

Det følger af havmiljølovens § 34 a, stk. 1, at ejeren eller den ansvarlige for driften af en platform eller rørledning i tilfælde af olie- eller kemikalieforurening af havet, som ikke udgør en miljøskade eller overhængende fare herfor, straks skal påbegynde bekæmpelse af forureningen. For så vidt angår platforme og rørledninger er der i praksis ikke fare for anden utilsigtet og væsentlig forurening af havet end fra udslip af olie og kemikalier. Det bemærkes, at fyringsanlæg på platforme ikke er omfattet af havmiljøloven, men reguleres efter miljøbeskyttelsesloven og regler udstedt i medfør heraf. Fyringsanlæggene anvender primært overskudsgas fra olie- og gasproduktionen, men dog også diesel, bl.a. i forbindelse opstart af gasturbiner. Der er ikke udarbejdet særskilte beredskabsplaner for fyringsanlæg. Men ved et eventuelt spild af dieselolie fra et fyringsanlæg vil spildet først

ramme platformen, som anlægget står på. Såfremt det derfra løber ud på havet, vil spildet på samme måde som ved andre spild fra platformen være omfattet af havmiljølovens regler, herunder af platformens beredskabsplan. Såfremt der sker en ulykke på et fyringsanlæg, som fører til et spild fra andre dele af platformen, vil det ligeledes være omfattet af havmiljølovens regler, herunder platformens beredskabsplan.

Ved overhængende fare for en miljøskade skal den ansvarlige for driften af en platform eller en rørledning efter havmiljølovens § 47 c, stk. 1, straks iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger. Hvis miljøskaden er indtrådt, skal den ansvarlige, efter samme bestemmelse, straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse miljøskadens omfang og forhindre yderligere miljøskade. Pligten til at begrænse en miljøskades omfang og forhindre yderligere miljøskade gælder ikke, hvis skaden er forvoldt af tredjemand og er indtrådt trods passende sikkerhedsforanstaltninger, hvis den skyldes overholdelse af ufravigelige forskrifter fastsat af en offentlig myndighed eller, hvis skaden skyldes en tilførsel eller en begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt og ikke skyldes uforsvarlig adfærd, jf. havmiljølovens § 47 d, stk. 1. Pligten til at afværge en overhængende fare for en miljøskade gælder heller ikke, hvis den ansvarlige kan godtgøre, at faren skyldes forhold som gengivet i første og andet tilfælde ovenfor, jf. havmiljølovens § 47 d, stk. 2. I disse tilfælde gælder de almindelige umiddelbare beredskabsforpligtelser efter havmiljølovens § 34 a, stk. 1.

Miljøministeren kan efter lovens § 34 a, stk. 2, give påbud om, hvilke bekæmpelsesforanstaltninger en ejer eller den ansvarlige for driften af platformen eller rørledningen skal iværksætte. Hvis der er tale om miljøskade eller overhængende fare herfor, påser tilsynsmyndigheden efter § 47 c, stk. 6, at den ansvarlige opfylder sin handlepligt efter lovens § 47 c. Miljøministeren kan i den forbindelse gøre brug af lovens indgrebs- og tilsynsbeføjelser.

Miljøministeren kan i henhold til havmiljølovens § 34 a, stk. 3, meddele påbud eller fastsætte regler om beredskabet, herunder hvilket mandskab eller materiel, en ejer eller den ansvarlige for driften af en platform eller en rørledning skal have til rådighed i tilfælde af uheld.

Manglende efterkommelse af påbud efter den gældende lovs § 34 a, stk. 2 og 3, og overtrædelse af § 47 c er stafbelagt efter lovens § 59, stk. 1, nr. 1 og 3, og der kan fastsættes straf efter lovens § 61 for overtrædelse af regler udstedt i medfør af § 34 a, stk. 3, om beredskabet.

De gældende regler om beredskabet er fastsat ved bekendtgørelse nr. 395 af 17. juli 1984 om beredskab i tilfælde af forurening af havet fra visse havanlæg (beredskabsbekendtgørelsen). Beredskabsbekendtgørelsen er udstedt i medfør af den nu ophævede lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg og havmiljøloven fra 1980 og opretholdt, indtil der udstedes nye regler i medfør af havmiljølovens § 34 a, stk. 3.

Efter beredskabsbekendtgørelsen skal den ansvarlige for driften af en platform eller en rørledning udarbejde en beredskabsplan, der skal godkendes af Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsens afgørelser efter bekendtgørelsen kan med undtagelse af afgørelser om anvendelse af visse bekæmpelsesmetoder, påbud om oplysningspligter og bekæmpelsesforanstaltninger påklages til miljøministeren.

Beredskabsplanen udarbejdes altid af den for driften ansvarlige og omfatter både dennes produktions- og efterforskningsaktiviteter, herunder fra både bemandede og ubemandede platforme. Planerne er blandt andet baseret på en vurdering af risikoen ved forskellige spildscenarier, som de er beskrevet i VVM-rapporten for platformen og rørledninger. Der udarbejdes således ikke særskilte beredskabsplaner for olie- og kemikaliespild fra borerigge, idet disse er omfattet af operatørens beredskabsplan for efterforsknings- og øvrige brøndaktiviteter. Der er ikke en øvre grænse for hvilke spild, beredskabet skal kunne håndtere. Beredskabet skal principielt være dimensioneret, så alle uheld kan håndteres, herunder også de, som måtte give anledning til miljøskader eller overhængende fare for miljøskader. Rent praktisk arbejdes der i beredskabsplanerne med såkaldte tier-niveauer, som angiver olieudslippenes omfang i volumen pr. tidsenhed. Beredskabsindsatsen dimensioneres efter dette.

Beredskabet i den danske del af Nordsøen består dels af et nærberedskab, som de enkelte operatører opretholder f.eks. i form af beredskabsudstyr på de såkaldte standby skibe. Dette beredskab kan sættes ind overfor mindre spild (tier 1). I forhold til større spild (tier 2 og 3) består beredskabet dels af Mærsk Olie og Gas' beredskab, som er placeret i Esbjerg og dels af Oil Spill Resources Limiteds (OSR) beredskab, som bl.a. er placeret i Southampton i England. OSR er et verdensomspændende selskab, som er ejet i fællesskab af olie- og gasselskaberne. Operatørerne har således indgået kontrakt med henholdsvis Mærsk Olie og Gas og med OSR, som i en spildsituation stiller både udstyr og mandskab til rådighed for bekæmpelse af spildene. Denne måde at organisere beredskabet på, hvor operatørerne har en trækningssret på beredskabsudstyret og -mandskabet, har været gældende i den danske del af Nordsøen igennem mange år. Beredskabet er organiseret på tilsvarende vis i Storbritannien og Norge. Olie- og gasselskaberne i Storbritannien har kontrakt med henholdsvis OSR eller det ligeledes privatejede firma Briggs Marine and Environmental Services. De norske selskaber har kontrakt med det selskabsejede Norsk Oljevernforening For Operatørselskap (NOFO) om både udstyr og mandskab til bekæmpelse af spild.

Der er således allerede i dag hjemmel i havmiljøloven til at gennemføre de fleste af direktivets bestemmelser om de driftsansvarliges interne beredskab, herunder beredskabsplaner m.v.

Forsvarsministeren har med hjemmel i havmiljølovens § 34 og lov om sikkerhed til søs udarbejdet en beredskabsplan for det statslige danske beredskab til bekæmpelse af forurening af havet med olie og andre skadelige stoffer. Ansvar for

beredskabet er af forsvarsministeren via Forsvarskommandoen delegeret til Søværnets Operative Kommando (SOK). Beredskabsplanen er senest opdateret i 2012. I henhold til "Aftale mellem Miljø- og Energiministeriet og Forsvarsministeriet om forsvarets opgaver og beføjelser på havmiljøområdet som overført fra Miljø- og Energiministeriet" af 23. december 1999 omfatter den statslige beredskabsplan forurening fra skibe. Det fremgår af den statslige beredskabsplan, at ansvaret for den umiddelbare bekæmpelse af en forurening fra boreplatforme, vindmøller, undersøiske rørledninger og lignende installationer påhviler operatørerne i samarbejde med Miljøstyrelsen. Det fremgår dog også af planen, at Miljøstyrelsen i henhold til beredskabsbekendtgørelsen kan anmode SOK om bistand fra det statslige bekæmpelsesberedskab, såfremt det, på baggrund af overvågning af operatørernes bekæmpelsesindsats, skønnes nødvendigt. SOK har indgået en aftale med Mærsk Olie og Gas A/S om gensidig assistance i forbindelse med uheld på havet, hvor der sker oliespild.

Efter lovens § 44 skal udgifterne til bekæmpelse afholdes af ejeren af platformen eller rørledningen. Hvis der er tale om udgifter til sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening af havne i forbindelse med en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, skal miljøministerens eller kommunalbestyrelsens udgifter primært afholdes af den driftsansvarlige for platformen eller rørledningen og kun af ejeren, hvis den driftsansvarlige ikke kan identificeres eller ikke har betalingsevne, jf. § 47 g.

Efter offshoresikkerhedslovens § 59 har klima-, energi og bygningsministeren nedsat en beredskabskomite (Myndighedernes Beredskabskomite), der har til opgave at koordinere myndighedernes indsats i ulykkesituationer på offshoreanlæg. Komiteen overvåger de forholdsregler, som de ansvarlige for offshoreanlægget træffer, og samordner myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger. Energiestyrelsen er formand for komiteen, som også har Miljøstyrelsen, Søfartsstyrelsen, Forsvarskommandoen og Rigspolitiet som medlemmer. Olie- og kemikalieudslipberedskabet reguleres efter havmiljøloven, mens beskyttelse og redning af personer er reguleret i offshoresikkerhedsloven.

2.2.1.2. Lovforslaget

For at gennemføre de dele af offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelser om det interne og eksterne beredskab, som skal gennemføres i havmiljøloven, er der behov for enkelte nye bestemmelser og præciseringer eller ændringer af gældende bestemmelser.

2.2.1.2.1 Eksterne og interne beredskabsplaner

Det foreslås således, at miljøministeren efter forhandling med forsvarsministeren bemyndiges til at udarbejde en eksternt beredskabsplan for bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet fra platforme og tilsluttede rørledningssystemer beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinen-

talsokkelområde. Afgrænsningen i forhold til rørledninger er foretaget for at gennemføre definitionen i direktivets artikel 2, nr. 21, af "tilsluttet infrastruktur" for så vidt angår rørledninger og deres beliggenhed. Transitørledninger er f.eks. ikke omfattet af offshoredirektivet. Den geografiske afgrænsning af rørledninger modsvarer den valgte i forslaget til offshoresikkerhedsloven.

De driftsansvarlige og, hvis relevant, rettighedshaverne skal inddrages i udarbejdelsen af planen. Med forslaget skabes der hjemmel til at gennemføre de krav i særlig direktivets artikel 29, jf. bilag VII og VIII, som skal gennemføres i havmiljøloven. Det er imidlertid hensigten, at planen skal omfatte bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet fra platforme og tilsluttede rørledningssystemer beliggende indenfor sikkerhedszonen på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde uanset størrelsen og uanset, at der ikke er tale om en større miljøhændelse. Herved omfattes det beredskab, der allerede er etableret i dag, og som efter gældende praksis er dimensioneret til at kunne håndtere alle olie- og kemikaliefureninger uanset størrelse og årsag.

Den foreslåede ansvarsfordeling mellem forsvarsministeren og miljøministeren afspejler endvidere aftalen om ressortoverførsel fra det daværende Miljø- og Energiministerium til Forsvarsministeriet, jf. under pkt. 2.2.1.1., og at den eksterne beredskabsplan skal rettes mod bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet fra offshore olie- og gasaktiviteter, hvilket i dag hører under Miljøministeriets ressort, samt at Miljøstyrelsen også i dag - om nødvendigt - kan anmode SOK om bistand fra det statslige bekæmpelsesberedskab i forbindelse med større ulykker, såfremt det på baggrund af overvågning af den driftsansvarliges bekæmpelsesindsats, skønnes nødvendigt.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om den eksterne beredskabsplan, herunder krav til de driftsansvarlige og evt. rettighedshavere om at afgive oplysninger til brug for planen. Medlemsstaterne skal efter direktivets artikel 29, stk. 1, præcisere de ansvarlige for driften og rettighedshavernes rolle og finansielle forpligtelser i den eksterne beredskabsplan. Det foreslås imidlertid også at beskrive ejernes rolle og forpligtelser i planen, da ejerne efter havmiljølovens § 44 i vidt omfang skal afholde myndighedernes udgifter til bekæmpelsesforanstaltninger.

Efter direktivets artikel 28, stk. 2, skal de driftsansvarliges udstyr og ekspertise efter behov stå til rådighed for de myndigheder, som er ansvarlige for gennemførelsen af den eksterne beredskabsplan. Efter direktivets artikel 28, stk. 1, litra a, er det den driftsansvarlige, som har den primære handlepligt i tilfælde af olie- eller kemikaliefurening af havet. Gennemførelsen af den eksterne beredskabsplan vil i praksis ske ved, at de driftsansvarlige indsætter de beredskabsressourcer, som de råder over, og som er beskrevet i deres interne beredskabsplaner. De driftsansvarliges beredskab stilles på denne måde til rådighed for gennemførelse af den eksterne plan.

Den eksterne beredskabsplan for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening skal, som det også er tilfældet for den interne beredskabsplan, jf. nedenfor, udgøre den ene halvdel af én samlet ekstern beredskabsplan, hvor den anden del skal udgøres af en ekstern beredskabsplan for personsikkerhed, der udarbejdes af beskæftigelsesministeren efter offshoresikkerhedsloven. Det er hensigten, at miljøministeren skal varetage opgaven med offentliggørelse og videregivelse af den samlede plan til de relevante udenlandske myndigheder samt Kommissionen. Som følge heraf vil miljøministeren udstede en bekendtgørelse om indholdet m.v. af den eksterne beredskabsplan for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening, og om offentliggørelse og videregivelse af den samlede plan. Bekendtgørelsen vil have hjemmel i såvel havmiljøloven som offshoresikkerhedsloven, jf. bemærkningerne nedenfor om indberetning, udveksling og offentliggørelse af oplysninger under pkt. 2.2.2.

De driftsansvarliges interne beredskabsplaner for olie- og kemikaliefurening af havet skal i overensstemmelse med offshoresikkerhedsdirektivets krav udgøre den ene halvdel af én samlet plan, hvor den anden halvdel udgøres af de driftsansvarliges plan for imødegåelse af konsekvenser af ulykkes- og faresituationer, som udarbejdes efter offshoresikkerhedsloven. Der henvises for så vidt angår denne del af planen til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.7. Begge delplaner skal udarbejdes under hensyntagen til den risikovurdering vedrørende større ulykker, som er gennemført i forbindelse med den seneste sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der skal udarbejdes efter offshoresikkerhedsloven. Den samlede plan eller en fyldestgørende beskrivelse af planen skal vedlægges sundheds- og sikkerhedsredegørelsen. Redegørelsen, herunder den samlede beredskabsplan eller den fyldestgørende beskrivelse af den, vil indgå i ansøgninger om tilladelser og godkendelser efter offshoresikkerhedsloven. Det er dog hensigten, at beredskabsplanen for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet – som det også er tilfældet i dag - skal godkendes af miljøministeren og tilsynet hermed ligeledes varetages af miljøministeren efter havmiljøloven. Det er hensigten, at miljøministerens opgaver med planerne, ligesom det er tilfældet i dag, vil blive varetaget af Miljøstyrelsen.

Behandling af ansøgninger om tilladelser og godkendelser efter offshoresikkerhedsloven vil blive tilrettelagt som en "one-stop-shop-ordning" således, at de driftsansvarlige (operatører og ejere) sender ansøgningen, herunder beredskabsplanen til beskæftigelsesministeren (Arbejdstilsynet). Arbejdstilsynet videresender delplanen om beredskabet for olie- og kemikaliefurening af havet til Miljøstyrelsen, som behandler ansøgningen og godkender den, herunder fastsætter vilkår og fører tilsynet med planen. Arbejdstilsynet skal som tilladelses- og godkendelsesmyndighed efter offshoresikkerhedsloven således alene påse, at planen er godkendt af Miljøstyrelsen. Udkast til reviderede beredskabsplaner, herunder i forbindelse med ansøgninger om tilladelser og godkendelser efter offshoresikkerhedsloven, skal ligeledes indsendes til Arbejdstilsynet, der videresender til Miljøstyrelsen.

sen, som godkender m.v. og sender den godkendte plan retur til Arbejdstilsynet.

Med hjemmel i bl.a. havmiljølovens § 34 a, stk. 3, er det hensigten at udstede en ny beredskabsbekendtgørelse bl.a. for at implementere direktivets krav til de interne beredskabsplaner for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet. Der vil således blive stillet krav om, at de interne planer skal indeholde et skøn over effektiviteten af beredskabet ved olieudslip, at de driftsansvarlige på mere forpligtende vis end i dag skal samarbejde med myndighederne i forbindelse med afholdelse af øvelser, og foranstaltninger for at sikre et højt kompatibilitets- og interoperabilitetsniveau for beredskabsudstyr. Der vil ligeledes blive stillet krav om, at planerne skal beskrive foranstaltninger til koordinering med den eksterne beredskabsplan, ligesom der vil blive stillet krav om, at beredskabet til en hver tid står til rådighed for at kunne blive indsat i tilfælde af olie- og kemikaliefurening af havet. De driftsansvarliges beredskab skal, som i dag, også fremover kunne håndtere alle spild af olie og kemikalier til havet, uanset omfang. Beredskabet vil således ikke blive begrænset til håndtering af olie- og kemikaliespild, som udgør miljøhændelser i direktivets forstand. Endvidere er det hensigten, at den driftsansvarliges (f.eks. ejeren af en borerigs) interne beredskabsplan, skal dækkes af den driftsansvarliges (operatørens) interne beredskabsplan, som det også er tilfældet i dag. Den driftsansvarliges (operatørens) beredskabsplan skal således fortsat omfatte både dennes produktions- og efterforskningsaktiviteter, herunder brøndaktiviteter.

De reviderede planer skal være godkendt af Miljøstyrelsen senest den 18. juli 2018, hvilket modsvarer direktivets gennemførelsesfrist for disse planer. Tilsvarende skal beredskabsplaner for nye offshore olie- og gasaktiviteter godkendes senest 18. juli 2016. Den nye bekendtgørelse vil endvidere skulle indeholde de definitioner i direktivet, som er relevante for reguleringen af de interne beredskabsplaner for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet. Det beredskab, som en driftsansvarlig, der efterforsker eller indvinder olie og gas, skal råde over, er et mere omfattende beredskab end det, der skal etableres for andre platforme, som fx transitrørledninger og havvindmølleanlæg. Der vil derfor i bekendtgørelsen fortsat blive sondret mellem de mere omfattende krav, der stilles til beredskabet i forbindelse med efterforskning og produktion af olie og gas og andre platforme.

2.2.1.2.2. Umiddelbare beredskabsforpligtigelser

Med henblik på at gennemføre de bestemmelser i direktivet, der stiller krav til beredskabet for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening, er der endvidere behov for at fastsætte en ny handlepligt i havmiljøloven. Det drejer sig om handlepligten i direktivets artikel 28, stk. 1, litra a, hvorefter de driftsansvarlige straks skal iværksætte den interne beredskabsplan for at reagere på enhver større miljøhændelse eller en situation, hvor der er en umiddelbar risiko for en enhver

større miljøhændelse forårsaget af en større ulykke, som defineret i offshoresikkerhedsdirektivet.

Miljøansvarsdirektivet indeholder ikke en pligt til at iværksætte beredskabsplaner for at afværge eller begrænse konsekvenser af miljøskader eller overhængende fare for miljøskader. Der vurderes derfor at være behov for i den gældende lovs § 47 c at stille krav til den driftsansvarlige om at iværksætte sin interne beredskabsplan, såfremt miljøhændelsen indebærer en miljøskade eller en overhængende fare herfor og skyldes enhver større ulykke. Det foreslås i den forbindelse, at pligten til at iværksætte beredskabsplanen ikke kun skal gælde for miljøskader, eller overhængende fare herfor, der er forvoldt ved en miljøhændelse som defineret i offshoresikkerhedsdirektivet, men skal gælde ved alle miljøskader eller overhængende fare herfor, i forbindelse med platforme og rørledninger.

For at skabe parallelitet foreslås det endvidere at præcisere i den gældende lovs § 34 a, stk. 1, at forpligtigelsen til straks at påbegynde bekæmpelsen af olie- eller kemikaliefurening af havet skal ske i overensstemmelse med den interne beredskabsplan, som er påbudt eller reguleret efter regler udstedt i medfør af den gældende lovs § 34 a, stk. 3. Det foreslås endvidere, at manglende efterlevelse af handlepligten i § 34 a, stk. 1, strafbelægges ved ændring af den gældende lovs § 59, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås endelig, at de lempelser af det offentligretlige ubetingede ansvar for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, som er indeholdt i den gældende lovs § 47 d, ikke skal gælde for de miljøskader eller overhængende fare herfor, som følger af enhver større miljøhændelse, som defineret i offshoresikkerhedsdirektivet, da direktivet ikke giver mulighed herfor, jf. ovenfor under pkt. 2.2.1.1. Det foreslås, at ovennævnte forpligtigelser finder anvendelse fra den 19. juli 2015, selvom direktivet i artikel 42 giver mulighed for, at forpligtigelsen til at iværksætte den interne beredskabsplan først finder anvendelse for nye anlæg og brøndaktiviteter fra den 19. juli 2016 og for eksisterende anlæg fra den 19. juli 2018. Dette skyldes, at platforme og rørledninger allerede i dag skal have interne beredskabsplaner og formodes at påbegynde bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet i overensstemmelse med planen, jf. også forslaget ovenfor vedr. den foreslåede præcisering af den gældende lovs § 34 a, stk. 1, om den umiddelbare bekæmpelsespligt og beredskabsplanen. Det samme foreslås at gælde for den foreslåede undtagelse fra lempelserne i § 47 d, fordi anvendelsen af lempelserne i dag alene har den konsekvens, at lovens almindelige bekæmpelsesforpligtigelse i § 34 a, stk. 1, i stedet finder anvendelse.

2.2.1.2.3 Øvrige ændringer

Uden at det følger af direktivet, foreslås det endvidere, at der gives klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet over miljøministerens afgørelser om beredskabet, herunder beredskabsplaner, efter den gældende lovs § 34 a, stk. 3, eller regler udstedt i medfør af § 34 a, stk. 3. Ligeledes foreslås

det at give klageadgang til nævnet for miljøministerens afgørelser om udledningstilladelser efter regler i medfør af den gældende havmiljølovs § 30, stk. 1. Der eksisterer i dag en ulovbestemt klageadgang til miljøministeren over afgørelser, der træffes efter den gældende bekendtgørelse om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg, som er udstedt efter den nu ophævede havmiljølov fra 1980 og opretholdt indtil der udstedes nye regler i medfør af den gældende lovs § 30, stk. 1. Der er endvidere i dag klageadgang til miljøministeren over en række afgørelser om beredskabet efter bekendtgørelse om beredskab i tilfælde af forurening af havet fra visse havanlæg, som er udstedt i medfør af den nu ophævede lov om visse havanlæg og den nu ophævede havmiljølov fra 1980, og opretholdt til der udstedes nye regler i medfør af den gældende lovs § 34 a, stk. 3.

Det foreslås i tråd med havmiljølovens gældende § 49, at såvel landsdækkende som lokale foreninger og organisationer kan meddele miljøministeren, at de ønsker underretning om afgørelser efter § 34 a, stk. 3, eller afgørelser efter regler fastsat med hjemmel i § 30, stk. 1, og 34 a, stk. 3. Det foreslås endvidere, at klager over afgørelser, efter de nævnte bestemmelser, skal indgives til miljøministeren i lighed med andre afgørelser efter havmiljøloven, og at klager over afgørelser om påbud om beredskabet, godkendelser af beredskabet og udledningstilladelser ikke tillægges opsættende virkning. Det foreslås ligeledes, at afgørelser efter de nævnte bestemmelser kan påklages af den kreds af personer, organisationer og myndigheder, som er omfattet af den gældende lovs § 52, samt af brancheorganisationen for offshore olie- og gasaktiviteter Olie Gas Danmark.

2.2.2. Indberetning, udveksling og offentliggørelse af oplysninger om olie- og gasaktiviteter

2.2.2.1. Gældende ret

Havmiljølovens § 39 bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om indberetning og tilvejebringelse af oplysninger fra myndigheder og fysiske og juridiske personer til brug for vurdering af forhold, der reguleres efter loven, herunder til at fastsætte regler til opfyldelse af internationale aftaler. Med hjemmel i denne bestemmelse er der udstedt en bekendtgørelse om indberetning, bekendtgørelse nr. 573 af 18. juni 2008 om indberetning i henhold til lov om beskyttelse af havmiljøet (indberetningsbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen pålægger bl.a. den ansvarlige for platformen straks at indberette enhver forurening af havet, herunder miljøskade eller overhængende fare herfor. Der er ikke nogen nedre grænse for, hvilke olie- eller kemikaliesplid der skal indberettes, og i praksis ses indberetninger på ned til deciliterstore oliesplid. Indberetningen sker til SOK, der videresender indberetninger fra platforme til Miljøstyrelsen. Spild større end 5000 l eller spild, som vurderes bekæmpbare, skal dog indberettes direkte til Miljøstyrelsen umiddelbart efter indberetningen til SOK.

Overtrædelse af indberetningspligten i indberetningsbekendtgørelsen er strafbelagt med hjemmel i den gældende lovs § 61.

Det er vurderingen, at der allerede i lovens § 39 er den nødvendige hjemmel til at fastsætte de nærmere regler om den forpligtelse til indberetning, som følger af direktivets indberetningskrav. Dette gælder dog ikke direktivets krav om, at danske virksomheder efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal give oplysninger om større ulykker fra offshore olie- og gasaktiviteter uden for EU, som udøves af danske virksomheder eller af virksomheder, der ejes af de danske virksomheder. Denne del af indberetningspligten vil blive gennemført i offshoresikkerhedsloven, jf. afsnit 2.1.8.

Persondataloven regulerer videregivelse af personoplysninger, og forvaltningsloven regulerer videregivelse af andre fortrolige oplysninger til andre danske forvaltningsmyndigheder, men ikke til udenlandske myndigheder eller institutioner. Havmiljøloven indeholder ikke i dag bestemmelser om videregivelse af oplysninger til udenlandske myndigheder eller institutioner og om pligt til at offentliggøre visse oplysninger, der vedrører forhold, som reguleres efter havmiljøloven.

2.2.2.2. Lovforslaget

Med henblik på at gennemføre de dele af offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelser om videregivelse og offentliggørelse af en række oplysninger i tilknytning til beredskabet, som skal gennemføres i havmiljøloven, er der behov for at tilvejebringe hjemmel til offentliggørelse af f.eks. den eksterne beredskabsplan, visse oplysninger indeholdt i rapporten om undersøgelse af større ulykker, samt oplysninger indhentet i henhold til direktivets artikel 23, jf. bilag IX, og til videregivelse af disse oplysninger til de relevante myndigheder, herunder i andre EU-medlemslande og berørte tredjelande samt til Kommissionen. Det foreslås derfor, at bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 39 udvides til også at omfatte regler om offentliggørelse og videregivelse af oplysninger til kompetente myndigheder, herunder i andre EU-medlemslande, relevante tredjelande samt Kommissionen. Det er hensigten, at den gældende indberetningsbekendtgørelse ved revision skal rumme disse regler om videregivelse og offentliggørelse af oplysninger.

2.2.3. Myndighedsopgaver

2.2.3.1. Gældende ret

En del af de miljøopgaver, der følger af direktivet - primært krav til beredskabet ved større miljøhændelser - varetages allerede på nuværende tidspunkt af Miljøministeriet, og der er således her allerede overensstemmelse med direktivets krav om adskillelse mellem den myndighed, der varetager den økonomiske udvikling af offshoresektoren, herunder tildeler koncessioner, og den myndighed, der varetager den kompetente myndigheds opgaver efter direktivet.

Havmiljøloven fastlægger i § 45, stk. 1, at miljøministeren henholdsvis forsvarsministeren fører tilsyn med loven. Der er i § 45 c en bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsynsmyndighedens udøvelse af

tilsynet. Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler herom.

Det følger af havmiljølovens § 45 b, at tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre det er af underordnet betydning. Havmiljølovens regler om indgreb giver i § 42 a, stk. 2, miljøministeren hjemmel til at forbyde sejlads eller andre aktiviteter eller at bestemme, at sejlads eller andre aktiviteter skal følge bestemte retningslinjer, såfremt der på platformen er sket eller er fare for udtømmning eller udledning, der er i strid med havmiljøloven, og forbuddet eller påbuddet er nødvendigt for at bekæmpe eller forhindre forurening af havet. § 42 a, stk. 3, giver hjemmel til yderligere foranstaltninger, såfremt dette er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening, der kan medføre betydelig luftforurening eller alvorlige skader på miljøet. Den gældende havmiljølov giver således ikke tilsynsmyndigheden mulighed for om nødvendigt at stoppe driften f.eks. af en platform i de situationer, hvor der foreligger en overtrædelse af havmiljøloven, men hvor der ikke også samtidig er sket eller er fare for forurening af havet, for betydelig luftforurening eller for alvorlige skader på havmiljøet. Havmiljølovens § 42 a omfatter på nuværende tidspunkt ikke rørledninger.

Havmiljøloven giver efter § 55 ministeren bemyndigelse til at udstede regler om gebyr til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven. Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat regler herom. Efter praksis stiller operatørerne transport til og fra platformene og forplejning på platformene til rådighed for tilsynets repræsentanter i forbindelse med tilsyn.

Miljøministeriet vejleder allerede i dag borgerne om, hvorledes de bør forholde sig, hvis de ønsker at anmelde eller gøre opmærksom på et ulovligt forhold eller noget, der kan være ulovligt på Miljøministeriets område, og hvis de ønsker at være anonyme. Når borgere henvender sig til Miljøministeriet for at anmelde eller gøre opmærksom på forhold, som de mener, indebærer overtrædelse af lovgivningen, er oplysninger om den pågældende borgers identitet som udgangspunkt omfattet af retten til aktindsigt. Miljøministeriet kan således ikke på forhånd garantere anonymitet. Som udgangspunkt vil der være aktindsigt i sagens oplysninger. Herunder vil der også være aktindsigt f.eks. i navnet på en anmelder af et ulovligt forhold. Selv om udgangspunktet er, at der skal gives aktindsigt i oplysningerne, vil der kunne forekomme situationer, hvor der er en så nærliggende risiko for repressalier, chikane eller lignende, at navnet på anmelderen efter en konkret vurdering vil kunne undtages fra aktindsigt. De nærmere regler om aktindsigt fremgår af miljøoplysningsloven, forvaltningsloven og offentlighedsloven samt persondatalovens regler om adgang til indsigt i egne forhold.

2.2.3.2. Lovforslaget

Der er behov for visse nye bestemmelser og ændringer af gældende bestemmelser for at gennemføre de dele af direkti-

vets krav til den kompetente myndighed, som skal gennemføres i havmiljøloven.

Der foreslås således en ændring af den gældende lovs § 45 c, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om tilsynsmyndighedens udøvelse af dens tilsynsvirksomhed, således at miljøministeren også gives hjemmel til at udstede regler om offentliggørelse af oplysninger om tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomheden, herunder om opgaver og organisering, jf. direktivets artikel 8, stk. 4.

Med henblik på at gennemføre direktivets krav til tilsynsmyndighedens beføjelser i artikel 18, stk. 1, foreslås det endvidere, at tilsynsmyndigheden (miljøministeren), gives hjemmel til som reaktion på et ulovligt forhold om nødvendigt at forbyde driften af en platform eller et tilsluttet rørledningssystem beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Bestemmelsen tager sigte på situationer hvor tilsynsmyndigheden f.eks. i forbindelse med tilsyn konstaterer, at de driftsansvarlige på helt afgørende punkter ikke lever op til kravene til olie- og kemikalieberedskabet, som det er beskrevet i den godkendte interne beredskabsplan. Et eksempel kunne være, at den driftsansvarlige ikke længere har en kontrakt med beredskabsleverandørerne eller ikke selv råder over et tilsvarende beredskab. Det må antages, at disse situationer meget sjældent vil forekomme. Den foreslåede bestemmelse vil blive administreret under iagttagelse af de almindelige forvaltningsretlige regler og principper, herunder proportionalitetsprincippet. Beføjelsen tager ikke sigte på de situationer, hvor der foreligger en forurening eller en fare for forurening. I disse situationer vil tilsynsmyndigheden kunne gribe ind overfor platformen med de indgrebsbeføjelser, der følger af den gældende lovs § 42 a. Med henblik på bl.a. at gennemføre direktivets krav til tilsynsmyndighedens beføjelser efter artikel 18, stk. 1, foreslås indgrebsbeføjelsen i den gældende lovs § 42 a, stk. 2 og 4, udvidet til også at omfatte rørledninger. Det foreslås, at indgrebsbeføjelserne kan anvendes fra den 19. juli 2015, hvor loven foreslås at træde i kraft, selvom direktivets artikel 42 giver mulighed for først at anvende de regler, der forpligter de driftsansvarlige i forhold til nye anlæg, herunder de omfattede rørledninger, og brøndaktiviteter, fra den 19. juli 2016, og for eksisterende anlæg fra den 19. juli 2018.

Det foreslås med henblik på at gennemføre de dele af direktivets artikel 21, stk. 2, som skal gennemføres i havmiljøloven, at miljøministeren bemyndiges til at forpligte de driftsansvarlige til vederlagsfrit at stille transport til og fra en platform, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde samt kost, logi og andre fornødenheder til rådighed for tilsynsmyndigheden i forbindelse med tilsynsvirksomhed på anlægget efter loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslås endvidere, med henblik på at gennemføre de dele af direktivets artikel 22, der skal gennemføres i havmil-

jøloven, at miljøministeren etablerer en ordning for fortrolig indberetning af miljøproblemer i forbindelse med platforme og tilsluttede rørledningssystemer beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Med henblik på bedst muligt at sikre indberetterens anonymitet med respekt af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af rådets direktiv 90/313/EØF (miljøoplysningsdirektivet) foreslås det, at tilsynsmyndigheden ikke af egen drift må oplyse overfor arbejdsgivere eller andre, at tilsynsmyndigheden har modtaget en indberetning.

Det foreslås også i overensstemmelse med direktivets krav i artikel 22, at ejeren og operatøren skal have pligt til at informere ansatte og evt. entreprenører og disses ansatte om muligheden for fortrolig indberetning. Denne informationspligt foreslås at finde anvendelse fra den 19. juli 2015, hvor loven foreslås at træde i kraft. Det foreslås endeligt, at overtrædelse af informationspligten strafbelægges ved ændring af den gældende lovs § 59, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 33.

2.2.4. Ansvar for miljøskader

Havmiljølovens regler om ansvar for miljøskader og overhængende fare for miljøskader ændres for at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivets artikel 7. Ansvaret deles herefter, sådan at den ansvarlige for driften af de offshore olie- og gasaktiviteter, hvorfra en miljøskade eller en overhængende fare herfor hidrører, har ansvar for faktisk at undersøge, forebygge og afhjælpe miljøskader, men rettighedshaveren har det fulde ansvar for omkostningerne ved at undersøge, forebygge og afhjælpe miljøskader.

Offshore olie og gasaktiviteter skal i denne sammenhæng forstås i overensstemmelse med offshoresikkerhedsdirektivets definition i artikel 2, stk. 1, nr. 3, som ”alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilknyttet infrastruktur, herunder udformning, planlægning, opførelse, drift og demontering deraf, i forbindelse med efterforskning og produktion af olie eller gas, men med undtagelse af transport af olie og gas fra en kyst til en anden”.

Miljøskader er i miljøansvarsdirektivet defineret som skader, der har betydelige negative konsekvenser for naturressourcerne beskyttede naturområder og arter, vand og jord, se miljøansvarsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 1, og gennemførelsen heraf i miljøskadelovens §§ 7-9. En skade skal i denne sammenhæng forstås som ”en målelig forringelse af en naturressource eller en naturressources udnyttelsesmuligheder, som er indtrådt direkte eller indirekte”, jf. miljøansvarsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 2 og miljøskadelovens § 10. Således er ikke alle skader, f.eks. olie- eller kemikalieforureninger, at betragte som miljøskader. Dette er alene de skader, som berører de beskyttede ressourcer og har et større omfang og en alvorlig karakter.

Ansvar for disse miljøskader afhænger af, hvordan de er forårsaget. Visse typer af skader er ikke miljøskader i miljøan-

svarsdirektivets forstand, fordi de er forårsaget af aktiviteter, der er omfattet af anden – typisk mere vidtgående – EU eller international regulering. Det gælder f.eks. skader som følge af radioaktiv stråling og skader, der er omfattet af oliefonds-konventionen. For miljøskader i øvrigt gælder det, at der er et ubetinget ansvar for miljøskader på beskyttede naturområder og arter, vand og jord, hvis skaden hidrører fra EU-regulerede aktiviteter som virksomhed omfattet af direktivet om industrielle emissioner, håndtering af affald, håndtering af farlige stoffer m.v. Der er tillige et ansvar for miljøskader på beskyttede naturområder og arter forårsaget af andre aktiviteter, hvis den ansvarlige for den skadevoldende aktivitet har begået fejl eller udvist forsømmelse.

Det skal fremhæves, at rettighedshavers ansvar for at dække de økonomiske omkostninger ved at undersøge, forebygge og afhjælpe miljøskader, ikke er begrænset til miljøhændelser i forbindelse med større ulykker, men gælder ved alle miljøskader og overhængende fare herfor, som hidrører fra offshore olie- og gasaktiviteter.

2.2.4.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i havmiljølovens kapitel 14 a om ansvar for miljøskade eller overhængende fare for miljøskade, der hidrører fra offshore olie- og gasaktiviteter, er det den, der er ansvarlig for driften af de aktiviteter, hvorfra miljøskaden eller den overhængende fare herfor hidrører, der har ansvar for at undersøge, forebygge og afhjælpe miljøskader og afholde alle omkostninger forbundet hermed. Det gælder, medmindre at skaden eller den overhængende fare herfor er opstået på en måde, som den ansvarlige for driften ikke kan holdes ansvarlig for efter reglerne, se lovens §§ 47 d og § 47 h om disse ansvarsfrihedsgrunde. Det følger heraf, at det er den ansvarlige for driften, der som ansvarlig for miljøskaden eller den overhængende fare herfor, har de umiddelbare handleforpligtelser efter lovens § 47 c, og er adressat for afgørelser efter miljøansvarsreglerne i havmiljøloven og miljøskadeloven, herunder afgørelsen efter miljøskadeloven om at stille sikkerhed for de økonomiske omkostninger ved at undersøge, forebygge og afhjælpe miljøskade.

2.2.4.2. Lovforslaget

Lovforslaget gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 7. Det indebærer, at ansvar for undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskade deles, sådan at den ansvarlige for driften af den offshore olie- og gasaktivitet, hvorfra miljøskaden eller den overhængende fare herfor hidrører, som hidtil vil være den, der skal have ansvar for faktisk at undersøge, forebygge og afhjælpe miljøskader, medmindre skaden eller den overhængende fare herfor er opstået på en måde, som den ansvarlige for driften ikke kan holdes ansvarlig for efter reglerne. Det vil imidlertid være rettighedshaveren, der fremover skal afholde eller dække alle de omkostninger, som undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskade vil indebære.

Det følger af reglerne om klage over afgørelser efter bestemmelserne i havmiljølovens kap. 14 a og miljøskadeloven, at de kan påklages af ”enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald. Det følger heraf, at såvel den ansvarlige for driften og rettighedshaver vil kunne påklage afgørelserne.

2.2.5 Havvindmøller

2.2.5.1. Gældende ret

Bekendtgørelse nr. 1284 af 15. december 2011 om støj fra vindmøller (vindmøllebekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, herunder dennes § 7 a, og havmiljøloven, fastsætter støjgrænser for den samlede støj for alle vindmøller af hensyn til nabobeboelse. Grænserne skal være overholdt ved og i beboelse i det åbne land, i boligområder og i andre områder til støjfølsom anvendelse. Støjgrænserne gælder for den samlede støj fra alle vindmøller, uanset om de er opsat på land eller på havet.

Kommunerne er tilsynsmyndighed for støj fra vindmøller på land. Kommunen kan meddele påbud efter vindmøllebekendtgørelsen til ejere af vindmøller på land om for egen regning at udføre akkrediterede støjmålinger og støjberegninger i forbindelse med eksempelvis almindeligt tilsyn og i forbindelse med naboklager om støj.

Vindmøller på havet er omfattet af havmiljøloven. Miljøstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af vindmøllebekendtgørelsen for så vidt angår vindmøller på havet. Loven indeholder ikke på nuværende tidspunkt hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om at pålægge ejerne af vindmøller på havet for egen regning at foretage akkrediterede støjmålinger og støjberegninger. Det er således på nuværende tidspunkt staten (Miljøstyrelsen), der bærer omkostninger forbundet med støjmålinger og støjberegninger for vindmøller på havet.

2.2.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligt for ejeren af et vindmølle anlæg på havet til for egen regning at gennemføre egenkontrol af støj fra vindmølle anlægget, eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige og tilsvarende laboratorier. Bestemmelsen svarer til den gældende § 7 a, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven. Det er hensigten, at bemyndigelsen umiddelbart skal udnyttes til at fastsætte regler i vindmøllebekendtgørelsen, hvorefter tilsynsmyndigheden kan meddele ejeren påbud om for egen regning at udføre akkrediterede støjmålinger og støjberegninger i forbindelse med idriftsætningen af en havvindmølle, i forbindelse med almindeligt tilsyn og i forbindelse med naboklager. Disse regler vil svare til den gældende påbudsbestemmelse om akkrediterede støjmålinger og støjberegninger fra vindmøller på land i den gældende vindmøllebekendtgørelse.

Det foreslås tilsvarende, at en afgørelse om at pålægge ejeren af en vindmølle på havet for egen regning at foretage

egenkontrol af støj fra vindmølle anlæg på havet, eller for egen regning at lade egenkontrollen udføre af sagkyndige, herunder af bl.a. akkrediterede sagkyndige, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet af afgørelsens adressat, samt enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald, og at klagen tillægges opsættende virkning. De foreslåede klageregler vil i al væsentlighed svare til de gældende klageregler for afgørelser vedr. egenkontrol af støj fra vindmøller på land efter vindmøllebekendtgørelsen og miljøbeskyttelsesloven.

2.3 Miljøskadeloven

2.3.1 Gældende ret

Miljøansvarsdirektivets definition af miljøskade på vandmiljøet er gennemført i miljøskadelovens § 8. Havstrategidirektivet er gennemført i dansk ret ved lov nr. 522 af 26. maj 2010 om havstrategi. I lov om havstrategi er der i § 2 foretaget en (geografisk) afgrænsning af lovens anvendelsesområde, hvorefter loven omfatter danske havområder, herunder havbund og undergrund, på søterritoriet og i de eksklusive økonomiske zoner, idet loven dog ikke finder anvendelse på havområder, der strækker sig ud til 1 sømil uden for basislinjen, i det omfang de er omfattet af miljømålsloven, henholdsvis lov om vandplanlægning (materiel afgrænsning).

Begrebet ”miljøtilstand” er defineret i § 3, stk. 1, i lov om havstrategi, hvorefter der ved miljøtilstand forstås ”miljøets overordnede tilstand i havområderne under hensyntagen til de enkelte marine økosystemers struktur, funktion og processer samt de naturlige fysiografiske, geografiske, biologiske, geologiske og klimatiske faktorer tillige med de fysiske, akustiske og kemiske forhold, herunder forhold, der skyldes menneskelige aktiviteter i eller uden for det pågældende område”.

2.3.2 Lovforslaget

Det foreslås at ændre miljøskadelovens definition af miljøskade på vandmiljøet, således at den udvides, så der fremover også kan ske en miljøskade på det vandmiljø, der ikke er omfattet af vandrammedirektivet (den danske miljømålslov for 1. generation vandplaner 2009-15 og lov om vandplanlægning for senere vandplaner), men af havstrategirammedirektivet (den danske lov om havstrategi).

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Med lovforslaget bliver der indført en række nye krav i forbindelse med godkendelse og tilsyn relateret til olie- og gasaktiviteter offshore, sikkerhedsmæssige forhold ved brøndaktiviteter, udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner samt til tilsynsmyndighedens organisering, virkemåde, kompetencer og opgaver som følge af direktivet. En række af opgaverne varetages allerede i et vist omfang, men der vil være tale om en væsentlig udbygning heraf, herunder enkelte helt nye opgaver for tilsynsmyndigheden. De nye opgaver vedrører navnlig:

- Opgaver i relation til brøndsikkerhed. Den ressource-mæssige og sikkerhedsmæssige godkendelse af boreprogrammet adskilles og underlægges selvstændige godkendelsesprocesser. De sikkerhedsmæssige aspekter af brøndaktiviteterne reguleres med lovforslaget tættere, og der skal udføres et tættere tilsyn end hidtil.
- En regelmæssig og tæt gennemgang af virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsredegørelser.
- Vurdering af ledelsessystemer, som der stilles nye krav til, samt virksomhedernes forebyggelsespolitikker.
- Etablering af vagtordning i tilfælde af ulykker m.v. uden for kontortid.
- Øgede rapporteringskrav til virksomheder og sagsbehandling af disse indberetninger.
- Krav til årlig indberetning til Kommissionen.
- Øget ekspertise i forhold til bl.a. processikkerhed, jf. direktivets krav til den kompetente myndighed.
- Øget samarbejde med andre EU-medlemslande, herunder deltagelse i EU Offshore Myndighedsgruppen (teknisk ekspertgruppe under Kommissionen).

Ifølge offshoresikkerhedsdirektivet skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til bl.a. finansiering af tilstrækkelig specialiseret ekspertise, som skal være til rådighed internt eller ved formelle aftaler med tredje parter eller begge dele, så den kompetente myndighed kan inspicere og undersøge aktiviteterne, håndhæve forskrifterne og behandle rapporter om større farer og anmeldelser.

For at kunne varetage de nye opgaver, der følger af offshoresikkerhedsdirektivet, vil der som følge af lovforslaget være behov for at forøge det nødvendige årsværksbehov hos Arbejdstilsynet med 7 årsværk i perioden 2015-2018 og derefter med 6 årsværk. Der vil særligt være behov for øgede ressourcer til godkendelse af virksomhedernes eksisterende og nye aktiviteter efter de nye regler.

Herudover indebærer lovforslaget en række nye opgaver, som bl.a. omfatter udarbejdelse og vedligeholdelse af en national ekstern beredskabsplan, udvikling og gennemførelse af en model for vurdering af effektiviteten af oliespildberedskabet, udarbejdelse af høringssvar om miljøforhold til en række tilladelser efter offshoresikkerhedsloven, tilretning af eksisterende beredskabsplaner til direktivets krav samt en række andre mindre opgaver. En række af disse opgaver forventes at kunne gebyrfinansieres. Gebyrordningen vil blive nærmere afklaret. Den resterende del af de nye opgaver vil blive afholdt indenfor Miljøministeriets eksisterende ramme.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for regionerne og kommunerne, da de ikke varetager opgaver i henhold til offshoresikkerhedsloven og heller ikke berøres af lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Som følge af gennemførelse af direktivet stilles øgede krav til virksomhederne om at etablere en uafhængig verifikati-

onsordning for sikkerheds- og miljøkritiske elementer og brønde. Der stilles endvidere krav i form af rapportering bl.a. i forbindelse med større ulykker uden for EU og dokumentation bl.a. i form af en forebyggelsespolitik af produktions- og ikkeproduktionsanlæg uden for EU. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at de administrative konsekvenser i lovforslaget ikke overstiger 10.000 timer årligt på samfundsniveau. Den del af tilsynsmyndigheden, der udgøres af Arbejdstilsynet, skal som følge af lovforslaget styrke sin tilsynsopgave, herunder i forbindelse med godkendelser og tilladelser. Da tilsynsopgaven og opgaver, der kan henregnes hertil, finansieres via et gebyr, der opkræves hos selskaberne, vil de nye myndighedsopgaver medføre øget gebyrbetaling for selskaberne, forventeligt i omegnen af 5 gebyrfinansierede årsværk. Hertil kommer gebyrbetaling for opgaver, der udføres af Miljøstyrelsen med hjemmel i offshoresikkerhedsloven og havmiljøloven jf. det ovenfor i afsnit 3 anførte herom.

Som følge af direktivet indføres et krav om vurdering af effektiviteten af det interne beredskab, særligt i forbindelse med oliespildberedskab. Miljøstyrelsen skønner, at disse vurderinger for den enkelte operatør vil medføre en engangsudgift til konsulentbistand på omkring 500.000 kr.

Omkostningerne forbundet med de ændrede bestemmelser om egenkontrol af støjniveauet fra havvindmøller skønnes at beløbe sig til kr. 100-150.000 pr. vindmøllepark i forbindelse med et evt. påbud. Det vurderes, at behovet for målinger vil være begrænset.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har til formål at forebygge og mindske virkninger af større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, herunder større miljøhændelser. Det vurderes ikke, at gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelser om beredskab vil ændre det danske beskyttelsesniveau væsentligt, da direktivet ikke indebærer væsentlige ændringer i det danske beredskab.

For så vidt angår havvindmøller har lovforslaget alene til formål at indføre en hjemmel til at pålægge ejere af sådanne møller på havet selv at betale for akkrediterede målinger m.v., samt at sikre lige klageadgang for vindmøller på land og på havet.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet). Direktivet skal

være gennemført i national lovgivning senest den 19. juli 2015.

8. Hørte myndigheder, organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 16. juli til den 27. august 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

3 F Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen for bæredygtig udvikling, ACE Denmark Akkrediteringsinstitutionen, inklusiv Akkrediteringsrådet, Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Aquacircle, Center for Miljø, CO-industri, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk El-forbund, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening, Dansk Erhverv, Dansk Formandsforening, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Standard, Dansk Syge-

plejeråd, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Maritime, Datatilsynet, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DMU, DONG Energy A/S, DS Håndværk & Industri, DTU-Aqua, Energi- og olieforum.dk, Energinet.dk, EnviNa, Eurofins, Falck-Nutec, FORCE Technology, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Friluftsrådet, FTF, GEUS, Green Network, Greenpeace Danmark, Grønlands Selvstyre GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen for Offshore, Hess Denmark ApS, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Kyst, Land & Fjord, Kystdirektoratet, Landsforeningen Levende Hav, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lægeforeningen, Maersk Drilling, MARTEC, Maskinmestrenes Forening (Fællesrepræsentationen), Miljøstyrelsens Referencelaboratorium, Mærsk Olie og Gas AS, Maersk Training A/S, Natur- og Miljøklagenævnet, Natur og Ungdom, NOAA, Noreco Denmark A/S, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Søfartens Ledere, Tandlægeforeningen, Teknologirådet, Teknologisk Institut, WWF Verdensnaturfonden.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	For at kunne varetage de nye opgaver, der følger af offshoresikkerhedsdirektivet, vil der som følge af lovforslaget være behov for at forøge det nødvendige årsværksbehov for Arbejdstilsynet med 7 årsværk i perioden 2015-2018 og derefter med 6 årsværk. Der vil særligt være behov for øgede ressourcer til godkendelse af virksomhedernes eksisterende og nye aktiviteter efter de nye regler. Herudover indebærer lovforslaget en række nye opgaver, som bl.a. omfatter udarbejdelse og vedligeholdelse af en national ekstern beredskabsplan, udvikling og gennemførelse af en model for vurdering af effektiviteten af olie-spildberedskabet, udarbejdelse af høringssvar om miljøforhold til en række tilladelser efter offshoresikkerhedsloven, tilretning af eksisterende beredskabsplaner til direktivets krav samt en række andre mindre opgaver. En række af disse opgaver forventes at kunne gebyrfinansieres. Gebyrordningen vil blive nærmere afklaret. Den resterende del af de nye opgaver vil blive afholdt indenfor Miljøministeriets eksisterende ramme.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Med lovforslaget bliver der indført en række nye krav i forbindelse med godkendelse og tilsyn relateret til olie- og gasaktiviteter offshore, sikkerhedsmæssige forhold ved brøndaktiviteter, udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner samt til tilsynsmyndighedens organisering, virkemåde, kompetencer og opgaver som følge af direktivet. En række af opgaverne varetages allerede i et vist omfang, men der vil være tale om en væsentlig udbygning heraf, herunder enkelte helt nye opgaver for tilsynsmyndigheden.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	<p>Den del af tilsynsmyndigheden, der udgøres af Arbejdstilsynet, skal som følge af lovforslaget styrke sin tilsynsopgave, herunder i forbindelse med godkendelser og tilladelser. Da tilsynsopgaven og opgaver, der kan henregnes hertil, finansieres via et gebyr, der opkræves hos selskaberne, vil de nye myndighedsopgaver medføre øget gebyrbetaling for selskaberne, forventeligt i omegnen af 5 gebyrfinansierede årsværk. Hertil kommer gebyrbetaling for opgaver, der udføres af Miljøstyrelsen med hjemmel i offshoresikkerhedsloven og havmiljøloven.</p> <p>Som følge af direktivet indføres et krav om vurdering af effektiviteten af det interne beredskab, særligt i forbindelse med oliespildsberedskab. Miljøstyrelsen skønner, at disse vurderinger for den enkelte operatør vil medføre en engangsudgift til konsulentbistand på ca. 500.000 kr. Omkostningerne forbundet med de ændrede bestemmelser om egenkontrol af støjniveauet fra havvindmøller skønnes at beløbe sig til kr. 100-150.000 pr. vindmøllepark i forbindelse med et evt. påbud. Det vurderes, at behovet for målinger vil være begrænset.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	<p>Som følge af gennemførelse af direktivet stilles der krav til virksomhederne om at etablere en uafhængig verifikationsordning for sikkerheds- og miljøkritiske elementer og for brønde. Der stilles endvidere øgede krav til virksomhederne i form af rapportering bl.a. i forbindelse med større ulykker uden for EU, og dokumentation bl.a. i form af en forebyggelsespolitik af produktions- og ikkeproduktionsanlæg uden for EU. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at de administrative konsekvenser i lovforslaget ikke overstiger 10.000 timer årligt på samfundsniveau.</p>
Miljømæssige konsekvenser	<p>Lovforslaget har til formål at forebygge og mindske virkninger af større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, herunder større miljøhændelser.</p> <p>Det vurderes ikke, at gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelser om beredskab vil ændre det danske beskyttelsesniveau væsentligt, da direktivet ikke indebærer væsentlige ændringer i det danske beredskab.</p> <p>For så vidt angår havvindmøller har lovforslaget alene til formål at indføre en hjemmel til at pålægge ejere af sådanne møller på havet selv at betale for akkrediterede målinger m.v., samt at sikre lige klageadgang for vindmøller på land og på havet.</p>	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet). Direktivet indeholder mindstekrav. Medlemsstaterne må således vedtage strengere foranstaltninger. Direktivet skal være gennemført i national lovgivning senest den 19. juli 2015.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Offshoresikkerhedslov er den forkortede titel anført i parentes efter den egentlige titel på lov nr. 1424 af 21. december 2005 om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter. Den forkortede titel er almindelig udbredt og anvendt af alle, som offshoresikkerhedsloven vedrører, herunder af branchen og myndighederne. Da den forkortede titel ikke kan forveksles med en anden lov, foreslås det derfor, at lovens *titel* ændres til Offshoresikkerhedsloven.

Til nr. 2

Fodnoten til lovens titel foreslås affattet således, at det kommer til at fremgå, at loven også indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet), EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66-106. Det foreslås derfor, at dette kommer til at fremgå af fodnoten til offshoresikkerhedslovens titel.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring indebærer, at begrebet ”sørge for” over alt i loven erstattes med begrebet ”sikre”, idet ”sikre” bliver anvendt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet). Den foreslåede ændring er også en sproglig tydeliggørelse af gældende retstilstand, der pålægger borgere og virksomheder en række forpligtelser til at sikre bestemte forhold inden for lovens område. Forslaget vil tillige indebære en højere grad af sproglig ensretning i lovgivningen på beskæftigelsesministerens område.

Til nr. 4

Til § 2

Den foreslåede nyaffattelse af § 2 vedrører lovens anvendelsesområde, der af lovtekniske grunde foreslås flyttet fra offshoresikkerhedslovens § 3. Efter den gældende bestemmelse i § 3, stk. 1, er offshoresikkerhedslovens anvendelsesområde afgrænset til at omfatte offshoreanlæg. Endvidere er der bemyndigelse i § 3, stk. 2, 3, 5 og 6 til, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte, at rørledninger mellem anlæg og fra anlæg til land, indkvarteringsfaciliteter på skibe og indretninger, visse skibe og indretninger som anvendes direkte eller indirekte i forbindelse med efterforskning og produktion af kulbrinter (specialfartøjer), samt øvrige aktiviteter på offshoreanlæg, som er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, tillige er omfattet af nærmere angivne bestemmelser i loven. Bemyndigelsen er fuldt ud

udnyttet i bekendtgørelse nr. 509 af 25. maj 2011 om udvidelse af anvendelsesområdet efter offshoresikkerhedsloven, således at de angivne bestemmelser i loven finder anvendelse for disse områder.

Den foreslåede nyaffattelse af § 2, *stk. 1*, omfatter alle aktiviteter i forbindelse med anlæg, tilsluttet infrastruktur eller rørledninger, jf. forslaget til definition af olie- og gasaktiviteter i lovforslagets § 1 nr. 4 (til § 2, nr. 16). Lovens anvendelsesområde foreslås således i overensstemmelse med offshoresikkerhedsdirektivet alene at være rettet mod aktiviteter i stedet for den gældende lov, som er rettet mod anlæg (offshoreanlæg) og aktiviteter (skibe m.v.). Der er ikke med forslaget tiltænkt en ændring af anvendelsesområdet. F.eks. foreslås transitørledninger fortsat ikke omfattet, da disse reguleres i lov bekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005 (kontinentalsokkeloven), hvilket også er i overensstemmelse med forslaget § 1 nr. 4 (til § 2, nr. 16). Endvidere er forundersøgelser og videnskabelige undersøgelser af undergrunden, som har betydning for olie- og gasaktiviteter, undtaget fra lovens anvendelsesområde, hvilket er i overensstemmelse med gældende ret. Offshoresikkerhedslovens geografiske anvendelsesområde foreslås at fremgå af forslaget til § 3, stk. 1, nr. 15, jf. bemærkningerne hertil.

Den foreslåede nyaffattelse af § 2, *stk. 2*, af anvendelsesområdet for offshoresikkerhedsloven løftes til lovniveau og svarer til den udmøntning af den gældende hjemmel i offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 6, der hidtil er sket ved § 4 i bekendtgørelse nr. 509 af 25. maj 2011. De nævnte aktiviteter kan f.eks. være lagring af CO₂ eller andre stoffer fra anlæg, der udfører offshore olie- og gasaktiviteter.

På baggrund af den foreslåede definition af anlæg, jf. forslaget § 3, stk. 1, nr. 1, herunder det uændrede geografiske anvendelsesområde, jf. ovenfor, hvor alle fysiske strukturer, uanset deres fysiske udformning, der anvendes i forbindelse med aktiviteterne efter stk. 1, bliver omfattet med lovforslaget, er der ikke mere behov for lovhjemlerne i den gældende offshoresikkerhedslovs § 3, stk. 2, 3 og 5, samt bestemmelsen i den gældende offshoresikkerhedslovs § 3, stk. 4.

Til § 3

I den foreslåede nyaffattelse af § 3, *stk. 1*, samles definitionerne af en række begreber, der anvendes i loven. Definitionerne vil med forslaget dels omfatte en række af definitionerne i den gældende offshoresikkerhedslovs §§ 2 og 4, dels de af offshoresikkerhedsdirektivets definitioner, som gennemføres med dette lovforslag,

Definitionerne, der foreslås i § 3, *stk. 1, nr. 1, 5-8, 11-13, 15-17 og 19-31*, svarer, med sproglige tilpasninger, til de definitioner, som er anført i artikel 2, nr. 1-5, 7, 9-12, 15-17, 19-21, 25-29, 31, 33, 36 og 37 i offshoresikkerhedsdirektivet, jf. bemærkninger til de enkelte definitioner nedenfor.

Definitionerne i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 6, 8, 13, 14, 18, 22-24, 30, 32, 34 og 35 foreslås ikke medtaget i lovforslaget af følgende grunde:

Nr. 6, ”egnet”: Begrebet anvendes ikke i forslaget.

Nr. 8, ”acceptabel”: Definitionen heraf svarer til ALARP-princippet, som i forbindelse med nedbringelse af risici står for ”As Low As Reasonably Practicable”. Princippet er beskrevet i de almindelige bemærkninger til forslaget til den gældende offshoresikkerhedslov. Begrebet er endvidere defineret i § 2, nr. 8, i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v. I bestemmelserne i lovforslaget er, i stedet for ”acceptabel”, anvendt ”så lavt som det er rimelig praktisk muligt”. Derved bibeholdes samme terminologi som i den gældende lov.

Nr. 13, ”koncessionsgivende myndighed”: Begrebet anvendes i offshoresikkerhedsdirektivet som betegnelse for den myndighed, der er ansvarlig for at give tilladelser til udnyttelse af undergrunden (koncessioner). I Danmark er det klima-, energi- og bygningsministeren, der giver sådanne tilladelser i medfør af undergrundsloven. I lovforslaget anvendes i stedet for ”koncessionsgivende myndighed” betegnelsen ”den myndighed, der har meddelt tilladelse til udnyttelse af det pågældende rettighedsområde efter undergrundsloven”, jf. lovforslagets § 1, nr. 41 (til § 32 c, stk. 2) med tilhørende bemærkninger.

Nr. 14, ”kompetent myndighed” anvendes ikke, i stedet anvendes betegnelsen ”tilsynsmyndigheden” og forklaringen på begrebet udmøntes i stedet i forslagens bestemmelser om tilsynsmyndighedens opgaver og organisering, jf. bl.a. lovforslagets § 1, nr. 81 (til af § 61).

Nr. 18, ”offentligheden”: Begrebet er almindelig anvendt, og definitionen er derfor selvforklarende i dansk ret.

Nr. 22, ”accept” anvendes ikke, idet der i stedet foreslås videreført det tilladelses- og godkendelsessystem, der findes i den gældende offshoresikkerhedslov, der svarer til direktivets bestemmelse om den kompetente myndigheds accept af rapporten om større farer, jf. artikel 8, stk. 1, litra a.

Nr. 23, ”større fare”: Begrebet anvendes ikke i lovforslaget. I de bestemmelser i lovforslaget, der har gennemført de bestemmelser i direktivet, hvor udtrykket er anvendt, er der anvendt formuleringen ”risiko for større ulykker”, der dækker direktivets definition.

Nr. 24, ”brøndaktivitet”: I lovforslaget foreslås anvendt den almindelige sproglige opfattelse af begrebet, idet brøndaktiviteter omfatter alle aktiviteter forbundet med en brønd, svarende til praksis i dag efter undergrundsloven. Direktivet definerer brøndaktiviteter som de aktiviteter, hvor der er risiko for udslip af materialer, der kan medføre en større ulykke. Der findes en række brøndaktiviteter, hvor dette ikke er tilfældet, hvorfor direktivets definition ikke findes at være fuldt ud dækkende. Gennemførelsen af direktivets krav om

anmeldelse af brøndaktiviteter fremgår af forslaget til en ny bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 32 (til § 28 a).

Nr. 30, ”væsentlig ændring”: I de bestemmelser i lovforslaget, hvor udtrykket er anvendt, er forståelsen heraf uddybet i de tilhørende bemærkninger til bestemmelserne, jf. bl.a. lovforslaget § 1, nr. 30 og nr. 31 (til § 28 a, stk. 1 og § 29, stk. 1).

Nr. 32, ”beredskabseffektivitet ved olieudslip”: Beredskabseffektivitet ved olieudslip foreslås reguleret i havmiljøloven, hvorfor det ikke skønnes nødvendigt med en definition i offshoresikkerhedsloven.

Nr. 34, ”trepартshøring”: Begrebet er almindelig anvendt, og definitionen er derfor selvforklarende i dansk ret.

Nr. 35, ”industri”: Begrebet er almindelig anvendt, og definitionen er derfor selvforklarende i dansk ret.

Definitionerne i forslagens § 3, stk. 1, nr. 2-4, 9-10, 14, 18 og 32, fremgår ikke af offshoresikkerhedsdirektivet. § 3, stk. 1, nr. 9 og 14, foreslås overført fra den gældende offshoresikkerhedslovs § 2, stk. 3 og 4, og § 3, stk. 1, nr. 32, foreslås overført fra den gældende offshoresikkerhedslovs § 4, stk. 6, mens § 3, stk. 1, nr. 10 og 18, foreslås overført fra § 2, stk. 1, nr. 2 og 3 i bekendtgørelse nr. 831 af 27. juni 2013 om faste anlægs og rørlednings konstruktion, indretning og udstyr.

Forslaget til definitionen af anlæg i § 3, stk. 1, nr. 1, erstatter og ændrer definitionen af et offshoreanlæg i den gældende offshoresikkerhedslovs § 2 og gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19. Offshoreanlæg defineres i gældende lov som platforme og andre indretninger, hvorfra der udøves efterforskning eller produktion af kulbrinter, anvendes til indkvartering i forbindelse hermed eller anvendes i forbindelse med rørbunden transport af kulbrinter. Efter den gældende offshoresikkerhedslov opdeles offshoreanlæg i mobile offshoreanlæg og faste offshoreanlæg, således at mobile offshoreanlæg er defineret ud fra bestemte kriterier, mens faste offshoreanlæg udgør resten, jf. bemærkningerne til forslagene til § 3, stk. 1, nr. 9 og 14. Skibe er ikke omfattet af definitionen med undtagelse af boreskibe og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder (FPSO'er) samt flydende lager- og afskibningsenheder (FSO'er). I forslaget anvendes betegnelsen ”anlæg” i stedet for ”offshoreanlæg”, svarende til offshoresikkerhedsdirektivets begreb. I forslaget er det, i overensstemmelse med offshoresikkerhedsdirektivet, anvendelsen i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, der er det væsentlige, ikke den ydre udformning af anlægget. I offshoresikkerhedsdirektivet defineres et anlæg som værende ”en stationær, fast eller mobil indretning” uden at disse begreber er nærmere forklaret. Det foreslås derfor, at opdelingen af anlæg i faste og mobile anlæg videreføres fra den nugældende lov, jf. ovenfor, således at anlæg omfatter faste og mobile indretninger, som er nærmere defineret i forslaget til § 3, stk. 1, nr. 9 og 14. En stationær indretning kan således både være et mobilt og et fast anlæg.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til nr. 9 og 14. Udover platforme og andre indretninger omfatter den foreslåede definition, ligesom den gældende bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 2, stk. 1, nr. 1, også boreskibe og FPSO'er. FSO'er anses derimod for tilsluttet infrastruktur, jf. forslaget til definitionen heraf i § 3, stk. 1, nr. 29, og bemærkningerne hertil nedenfor. Fartøjer, der udfører lignende aktiviteter som boreskibe, såsom brøndvedligehold m.v. i situationer, hvor brønden ikke er placeret på en platform eller lignende, anses for boreskibe i offshoresikkerhedslovens forstand og dermed for anlæg. Disse aktiviteter vil typisk omfatte brøndaktiviteter på eksisterende undersøiske brønde. Modsat er fartøjer, der udfører brøndaktiviteter i forbindelse med en brønd på en platform eller lignende, således ikke omfattet af definitionen på et anlæg. Risiciene ved aktiviteter fra sådanne fartøjer vil skulle kontrolleres af operatøren eller ejeren af anlægget, og rederen af fartøjet vil blive betragtet som entreprenør i lovens forstand. Et kranfartøj er et andet eksempel på fartøjer, som ikke er omfattet af definitionen på et anlæg, idet aktiviteten fra kranfartøjet er knyttet til en eksisterende platform eller lignende eller til installation af en ny platform, hvor risiciene fra aktiviteten styres af operatøren af platformen. Rørledningsfartøjer er heller ikke omfattet af definitionen og anses for skibe og er dermed reguleret efter den maritime lovgivning. Eventuelle risici i forbindelse med rørledningsaktiviteter i nærheden af et anlæg styres af operatøren henholdsvis ejeren af anlægget i lighed med kollisionsrisici fra andre skibe.

Dette er i modsætning til gældende ret, hvor aktiviteter på kranfartøjer og rørledningsfartøjer er omfattet af nærmere angivne bestemmelser i den gældende offshoresikkerhedslov, jf. hvad der er anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 2) ovenfor. Med ændringen er retstilstanden for disse fartøjer bragt i overensstemmelse med lovgivningen i de øvrige Nordsølande. Med hensyn til større ulykker vil der med forslaget opnås samme sikkerhed, som med de gældende regler. Med hensyn til arbejdsmiljø og indkvarteringsforhold på disse fartøjer, som også er reguleret i den gældende offshoresikkerhedslov, vil den internationale 2006 Maritime Labour Convention (MLC), der trådte i kraft i august 2014, regulere disse forhold og dermed træde i stedet for den nationale regulering. Samlet set vil der fortsat være en tilfredsstillende regulering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold på sådanne fartøjer, når de arbejder på dansk område.

§ 2, stk. 5, i den gældende offshoresikkerhedslov, hvorefter faste anlæg, som er indbyrdes broforbundne, anses som værende ét anlæg, videreføres i den foreslåede definition af et anlæg, idet forslaget dog udvides til at omfatte anlæg i almindelighed, dvs. ikke skelner mellem faste og mobile anlæg. Det forudsættes i forslaget, at dette kun gælder, når der er tale om en permanent forbindelse. Denne forudsætning findes ikke i den gældende lov. Anlæg med broforbindelser, der ikke er permanente, anses for værende i kombineret drift, jf. forslaget til nr. 13 og bemærkningerne hertil nedenfor. Hvad der anses for en permanent broforbindelse vil bero

på en konkret vurdering, men hvis broforbindelsen er etableret med henblik på at forblive der i anlæggenes resterende driftsperiode, og at det tilkoblede anlæg indgår som en del af aktiviteterne på det andet anlæg, vil forbindelsen anses for at være permanent. Endvidere forudsættes det i gældende lov, at de broforbundne anlæg skal være opereret af samme virksomhed for at kunne betragtes som et anlæg. Denne forudsætning er ikke gældende i offshoresikkerhedsdirektivet og dermed heller ikke i forslaget. I de fleste tilfælde vil anlæggene i praksis have samme operatør eller ejer. Hvis det ikke er tilfældet, må de forskellige operatører eller ejere indgå en aftale om fælles drift. Eksempler på permanent broforbundne anlæg er Gorm, Tyra, Dan og Halfdan, idet disse broforbindelser er en del af designet og er planlagt til at forblive der i anlæggets resterende driftsperiode. Et andet eksempel kunne være et behov for en permanent udvidelse af indkvarteringskapaciteten på et fast anlæg ved at etablere en broforbindelse til en mobil indkvarteringsenhed. Her vil der også samlet set være tale om et anlæg, men med henholdsvis en operatør og en ejer som ansvarlige for driften. Definitionen af anlæg omfatter ikke rørledninger, da disse er omfattet af definitionen i forslaget til nr. 29, jf. bemærkningerne her til nedenfor.

Forslaget til definitionen af et anlæg skal ses i lyset af offshoresikkerhedsdirektivets formål om at forebygge større ulykker og begrænse deres konsekvenser, jf. artikel 1, nr. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Definitionen skal dog også betragtes i forhold til borehulsdirektivet (direktiv 92/91/EØF om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri), samt national regulering af f.eks. rørledninger, som ikke er omfattet af hverken borehulsdirektivet eller offshoresikkerhedsdirektivet, dog med undtagelse af den del af rørledningen, der indgår som en del af tilsluttet infrastruktur, jf. forslaget til nr. 29.

Forslaget til definitionen af anlægschef i § 3, stk. 1, nr. 2, svarer til den gældende definition i offshoresikkerhedslovens § 4, stk. 8, idet offshoreanlæg dog er erstattet med anlæg, jf. forslaget til nr. 1. En anlægschef er en arbejdsleder i henhold til definitionen i nr. 4 samtidig med, at han varetager den øverste ledelse af anlægget på operatørens eller ejerens vegne. Han refererer typisk til foresatte i operatørens eller ejerens organisation på land. Under sig har anlægschefen en række arbejdsledere indenfor forskellige arbejdsområder.

Forslaget til definitionen af arbejdsgiver i § 3, stk. 1, nr. 3, svarer til den gældende definition af arbejdsgiver i offshoresikkerhedslovens § 4, stk. 5, idet offshoreanlæg dog er erstattet med anlæg, jf. forslaget til nr. 1. Definitionen af en arbejdsgiver tager udgangspunkt i definitionen i artikel 3, om definitioner, i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, i det følgende benævnt rammedirektivet. Definitionen går dog i forslaget videre end i rammedirektivet, idet det er fundet

hensigtsmæssigt at basere definitionen på instruktionsbeføjelsen i stedet for beskæftigelsesforholdet. Således er en medarbejder, der er ansat hos arbejdsgiver B, men som arbejdsgiver A har instruktionsbeføjelserne for, sidestillet med arbejdsgiver A's øvrige ansatte. Operatøren, ejeren og entreprenører vil som oftest – men ikke altid – tillige være arbejdsgivere, da de har instruktionsbeføjelser for egne og andre arbejdsgiveres ansatte. Arbejdsgiver A's ansvar omfatter alene de faktiske sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold i forbindelse med arbejdet på offshoreanlægget. Som eksempel kan nævnes, at et entreprenørfirma i land (arbejdsgiver B) sender 3 af sine ansatte ud på et offshoreanlæg, hvor de arbejder under instruktion af operatøren. I dette tilfælde vil operatøren (arbejdsgiver A) være arbejdsgiver for de 3 udsendte fra entreprenørfirmaet i lovens forstand. Omvendt vil et entreprenørfirma, der sender et arbejdshold bestående af en arbejdsleder og øvrige ansatte ud på et offshoreanlæg anses for arbejdsgiver i lovens forstand, hvis arbejdslederen leder holdet på entreprenørens vegne.

Forslaget til definitionen af arbejdsleder i § 3, stk. 1, nr. 4, svarer til den gældende definition i offshoresikkerhedslovens § 4, stk. 7. Definitionen svarer til arbejdsmiljølovens § 24, hvor en arbejdsleder defineres. Afhængigt af de konkrete forhold kan f.eks. en teknisk direktør være arbejdsleder i henhold til ovennævnte definition.

Forslaget til definitionen af efterforskning i § 3, stk. 1, nr. 5, svarer til definitionen heraf i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 15. Idet definitionen er knyttet til en boreaktivitet, der er nødvendig forud for produktionsrettede aktiviteter og dermed er omfattet af en eneretstilladelse til efterforskning og indvinding i henhold til undergrundslovens § 5, foreslås det, at definitionen ikke omfatter forundersøgelser og videnskabelige undersøgelser, jf. § 1, stk. 2, samt §§ 3 og 24 i undergrundsloven, som ikke er omfattet af en eneretstilladelse som nævnt, men kræver særskilte tilladelser.

Forslaget til definitionen af ejer i § 3, stk. 1, nr. 6, gennemfører bl.a. offshoresikkerhedsdirektivets definition af ejer, jf. artikel 2, nr. 27, idet begrebet "ejer" i direktivet defineres som den virksomhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikkeproduktionsanlæg. Det foreslås at udvide definitionen til også at omfatte ejere af rørledninger, både mellem anlæg og fra anlæg til land. Dermed videreføres gældende ret, idet ejere af rørledninger, både mellem anlæg og fra anlæg til land, i dag har pligter efter offshoresikkerhedsloven svarende til rettighedshaverens pligter, jf. den gældende offshoresikkerhedslovs § 4, stk. 1, 2. pkt. Ejere af rørledninger, der går gennem dansk område fra kyst til kyst i andre lande (transitrørledninger) er ikke omfattet af definitionen.

Forslaget til definitionen af ekstern beredskabsplan i § 3, stk. 1, nr. 7, gennemfører definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 36. Begrebet er nyt og skal ses i sammenhæng med begrebet intern beredskabsplan, jf. forslaget til definitionen i nr. 12. I den gældende offshoresikkerhedslovs § 45, stk. 2, anvendes begrebet "myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger".

Forslaget til definitionen af entreprenør i § 3, stk. 1, nr. 8, svarer med sproglige justeringer til definitionen i den gældende offshoresikkerhedslovs § 4, stk. 4. Definitionen er en præcisering af, at en entreprenør i lovforslagets forstand er en virksomhed, der udfører arbejde for operatøren, den driftsansvarlige virksomhed eller en anden entreprenør. Eksempler på entreprenører er brøndvedligeholdelsesfirmaer, malerfirmaer, cateringfirmaer og andre, der kan foretage vedligehold eller konstruktionsopgaver, herunder specialisterfirmaer, der udfører opgaver for operatøren i forbindelse med boringen (brøndlogning, cementering, mudderfirmaer, specielle operationer) og endelig de firmaer, der udfører opgaver for den driftsansvarlige virksomhed, som f.eks. catering- og malerfirmaer. Forslaget gennemfører endvidere offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 12, idet begrebet "enhed" foreslås erstattet med "virksomhed", jf. forslaget til nr. 31, og bemærkningerne hertil nedenfor.

Forslaget til definitionen af fast anlæg i § 3, stk. 1, nr. 9, svarer til definitionen i den gældende offshoresikkerhedslovs § 2, stk. 4. Faste anlæg omfatter således alle andre anlæg, som ikke er omfattet af definitionen på mobile anlæg, jf. forslaget til nr. 14. Det omfatter således alle anlæg, som er fast monteret på havbunden og dermed ikke kan bugseres eller forsejles, men kan også omfatte flydende anlæg, der er konstrueret til at operere på en given position i hele dets levetid. Eksempler på et fast monteret anlæg er de produktionsanlæg, der er på dansk område, mens eksempler på et flydende anlæg, kan være visse FPSO'er, der konstrueres og designes til at operere på et bestemt olie- eller gasfelt, f.eks. fordi havdybden er for stor til, at der kan opføres et anlæg, der er fastgjort på havbunden.

Forslaget til definitionen af ikkepermanent bemandede anlæg i § 3, stk. 1, nr. 10, svarer til definitionen i § 2, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 831 af 27. juni 2013 om faste offshoreanlægs og rørledningers konstruktion, indretning og udstyr, der er udstedt i medfør af den gældende offshoresikkerhedslov. Begrebet svarer til direktivets betegnelse "anlæg, der normalt er ubemandede" i artikel 2, nr. 1. Ikkepermanent bemandede anlæg kan i situationer bemandedes 24 timer i døgnet på modsatte skift, således at der ikke planlægges overnatning på anlægget. Disse risici håndteres efter bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 40 (til §§ 33 og 34) om risikovurdering af anlæg.

Forslaget til definitionen af ikkeproduktionsanlæg i § 3, stk. 1, nr. 11, gennemfører definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 17, og er ny i forhold til den gældende offshoresikkerhedslov. Begrebet er nyt i forhold til gældende ret, men omfatter anlæg, der er omfattet af den gældende offshoresikkerhedslovs definition af offshoreanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 1.

Forslaget til definitionen af intern beredskabsplan i § 3, stk. 1, nr. 12, gennemfører definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 28. Begrebet er nyt og skal ses i sammenhæng med begrebet ekstern beredskabsplan, jf. forslaget til definitionen i nr. 7. I den gældende offshoresikkerheds-

lovs § 45, stk. 1, anvendes blot begrebet ”beredskab” og § 45, stk. 2, begrebet ”plan for beredskabet”. Det foreslås, at definitionen udvides til at omfatte alle ulykker og ikke kun større ulykker, svarende til den gældende offshore-sikkerhedslov. Et eksempel herpå er beredskab i forbindelse med redning af personer, der falder over bord. Definitionen skal i forslaget alene ses i sammenhæng med imødegåelse af konsekvenser af ulykker og faresituationer på anlæg. Offshoresikkerhedsdirektivets definition vedrører også beredskab til bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet, men denne del vil fortsat blive reguleret i havmiljøloven, jf. lovforslagets afsnit 2.2.1.

Forslaget til definitionen af kombineret drift i § 3, stk. 1, nr. 13, gennemfører definitionen i offshore-sikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 25. De involverede anlæg behøver ikke nødvendigvis at være broforbundet, men kan være det. Det afgørende er, at et af de involverede anlæg kan påvirke de sikkerhedsmæssige risici på et andet. Eksempler er boring af en produktionsbrønd på et fast anlæg ved hjælp af en mobil boreenhed, samt indkvarteringsenheder i forbindelse med et anlæg, enten i form af platforme eller fartøjer. Det er forudsat, at der er tale om en midlertidig broforbindelse. Hvis et anlæg er permanent broforbundet til et andet anlæg, er det ikke omfattet af definitionen på kombineret drift, men derimod af definitionen på et anlæg, jf. forslaget til § 3, nr. 1. Begrebet er ikke nyt, men er ikke defineret eksplicit i gældende lovgivning, men administreres på samme måde, som angivet i direktivet, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 35 (til § 29 a). Begrebet er eksplicit nævnt i § 32 i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v., hvor der er krav om en samordning af anlæggenes ledelsessystemer for sikkerhed og sundhed i forbindelse med kombineret drift.

Forslaget til definitionen af mobilt anlæg i § 3, stk. 1, nr. 14, svarer til definitionen i den gældende offshore-sikkerhedslovs § 2, stk. 3. Et mobilt anlæg er et anlæg, der enten kan sejle ved egen kraft, eller kan bugseres, dvs. at de kan flyde. Endvidere skal det som udgangspunkt anvendes på flere forskellige positioner. Eksempler på sådanne anlæg er boreplatforme (borerigge) og indkvarteringsplatforme, som anvendes midlertidigt på en position, hvorefter de flyttes til næste position, enten ved bugsering eller forsejling ved egen kraft. Skibe er også i visse situationer at betragte som mobile anlæg, jf. bemærkningerne til forslaget til § 3, stk. 1, nr. 1, samt de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.1. Flydende anlæg vil opfattes som faste, hvis de er konstrueret til at forblive på samme position hele deres levetid, jf. i øvrigt bemærkningerne til forslaget til nr. 9.

Forslaget til definitionen af offshore i § 3, stk. 1, nr. 15, gennemfører offshore-sikkerhedsdirektivets definition i artikel 2, nr. 2 og indeholder en geografisk afgrænsning af direktivets anvendelsesområde. Det geografiske anvendelsesområde for offshore-sikkerhedsloven foreslås ikke ændret, men dels tilpasset ordlyden i offshore-sikkerhedsdirektivets definition, dels tilpasset det forhold, at loven fremover primært retter sig mod aktiviteter og ikke anlæg i dansk territorialfarvand,

den danske eksklusive økonomiske zone eller dansk kontinentalsokkel, hvor Danmark i henhold til folkeretten har eneret til efterforskning og udnyttelse af naturressourcer. Det vil derfor også være uden betydning, hvorvidt et mobilt anlæg er indregistreret i Danmark eller et andet land.

Forslaget til definitionen af offshore olie- og gasaktiviteter i § 3, stk. 1, nr. 16, gennemfører offshore-sikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3. I forslaget understreges, at aktiviteter omfatter anlæggets, den tilsluttede infrastrukturs og rørledningens design, konstruktion, indretning, bygning, installation, udstyr, drift, herunder ændringer samt demontering. Dette svarer til den gældende offshore-sikkerhedslovs anvendelsesområde og er indholdsmæssigt i overensstemmelse med direktivet. For eksisterende mobile anlæg, som i visse situationer også omfatter fartøjer, jf. bemærkningerne til forslaget til § 3, stk. 1, nr. 1, og som bringes ind på dansk område, vil dette koncentrere sig om driftsmæssige forhold, herunder eksisterende design, konstruktion, indretning og udstyr i henhold til nuværende praksis, jf. § 33, stk. 2, i den gældende offshore-sikkerhedslov. Forslaget til definitionen foreslås også at omfatte rørledninger. Herved videreføres gældende ret, hvorefter rørledninger i et vist omfang er omfattet af offshore-sikkerhedsloven, jf. § 3, stk. 2, i den gældende offshore-sikkerhedslov. Af definitionen i direktivets artikel 2, nr. 3, fremgår det, at transport via transitrørledninger fra kyst til kyst er undtaget. Dette er ikke medtaget i forslaget til definitionen, hvilket også er i overensstemmelse med gældende ret. Transitrørledninger er reguleret af kontinentalsokkelloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005.

Forslaget til definitionen af operatør i § 3, stk. 1, nr. 17, gennemfører med sproglige justeringer definitionen i offshore-sikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 5, og svarer til den gældende offshore-sikkerhedslovs § 4, stk. 2, idet begrebet ”enhed” foreslås erstattet med ”virksomhed”, jf. forslaget til nr. 31. ”Koncessionshaver” er erstattet med ”rettighedshaver”, jf. forslaget til nr. 22, og ”koncessionsgivende myndighed” med ”klima-, energi- og bygningsministeren”, jf. bemærkningerne ovenfor til direktivets artikel 2, nr. 13, hvor det fastslås, at begrebet ”koncessionsgivende myndighed” ikke anvendes i lovforslaget.

Forslaget til definitionen af permanent bemandet anlæg i § 3, stk. 1, nr. 18, svarer til definitionen i bekendtgørelse nr. 831 af 27. juni 2013 om faste offshoreanlægs og rørledningers konstruktion, indretning og udstyr, der er udstedt i medfør af den gældende offshore-sikkerhedslov. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11 (til § 8).

Forslaget til definitionen af produktion i § 3, stk. 1, nr. 19, gennemfører, med sproglige justeringer, definitionen i offshore-sikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 16, idet begrebet ”rettighedsområde” foreslås anvendt i stedet for ”koncessionsområde”, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4). Definitionen svarer til gældende ret.

Forslaget til definitionen af produktionsanlæg i § 3, stk. 1, nr. 20, gennemfører definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 20. Begrebet er nyt i forhold til gældende ret, men omfatter anlæg, der er omfattet af den gældende offshoresikkerhedslovs definition af offshoreanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, litra a.

Forslaget til definitionen af påbegyndelse af aktiviteter i § 3, stk. 1, nr. 21, gennemfører definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 31.

Forslaget til definitionen af rettighedshaver i § 3, stk. 1, nr. 22, gennemfører definitionerne af "koncession" og "koncessionshaver" i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 9 og 11 i form af en sammenskrivning af de to definitioner, idet det dog foreslås, at begrebet "rettighedshaver" anvendes i stedet for "koncessionshaver", idet begrebet anvendes i undergrundsloven og den gældende offshoresikkerhedslov om den virksomhed, eller gruppe af virksomheder, der har tilladelse til efterforskning og indvinding efter undergrundslovens § 5. I stedet for en direkte henvisning til direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter (koncessionsdirektivet), som der er henvist til i direktivets artikel 2, nr. 9, indeholder den foreslåede definition en henvisning til undergrundsloven, der gennemfører koncessionsdirektivet.

Forslaget til definitionen af rettighedsområde i § 3, stk. 1, nr. 23, gennemfører definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 10. Det foreslås, at "rettighedsområde" anvendes i stedet for "koncessionsområde", jf. bemærkningerne til forslagens § 3, stk. 1, nr. 22 ovenfor.

Forslaget til definitionen af risiko i § 3, stk. 1, nr. 24, gennemfører definitionen af risiko i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 4, og svarer til gældende ret, jf. definitionen heraf i § 2, nr. 1, litra a, i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v.

Forslaget til definitionen af sikkerheds- og miljøkriske elementer i § 3, stk. 1, nr. 25, gennemfører definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 33, og svarer, for så vidt angår "sikkerhedskritiske" til gældende ret, jf. definitionen i § 2, nr. 12, i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v., idet begrebet "dele af anlæg" i definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 33, fortolkes som også at omfatte udstyr udover anlægsdele. Som noget nyt er tilføjet "miljøkriske" for at gennemføre direktivets bestemmelse.

Forslaget til definitionen af sikkerhedszone i § 3, stk. 1, nr. 26, gennemfører definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 26 og svarer til gældende ret, jf. § 3 i bekendtgørelse nr. 657 af 30. december 1985 om sikkerhedszoner og zoner til overholdelse af orden og forebyggelse af fare.

Forslaget til definitionen af større miljøhændelser i § 3, stk. 1, nr. 27, gennemfører definitionen i offshoresikkerhedsdi-

rektivets artikel 2, nr. 37. Dog er henvisningen til direktiv 2004/35/EF erstattet med en henvisning til miljøskadeloven. Begrebet er defineret i §§ 7-9 i miljøskadeloven og omfatter alle større miljøhændelser uanset årsag. Imidlertid anvendes begrebet i lovforslaget kun i forbindelse med definitionen af "større ulykke", jf. forslaget til § 3, stk. 1, nr. 28, litra d. Således omfatter begrebet "risiko for større miljøhændelser", som er anvendt flere steder i lovforslaget, alene de større miljøhændelser, der er knyttet til definitionen af større ulykker.

Forslaget til definitionen af større ulykke i § 3, stk. 1, nr. 28, gennemfører definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 1, idet "større ulykke" foreslås anvendt frem for "større uheld", svarende til hvad der anvendes i definitionen i gældende lovgivning, jf. § 2, nr. 9, i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v. Der er således ikke tale om en indholdsmæssig forskel. Der henvises i nr. 28 til forslaget til § 3, stk. 2, som gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 1, sidste afsnit. I forslaget til stk. 2 fastslås det, at hvis en hændelse efter forslaget til stk. 1, nr. 28, litra a, b eller c finder sted på et anlæg, der normalt ikke er bemanded, vil hændelsen anses for at være omfattet af definitionen på en større ulykke uanset om anlægget er bemanded eller ikke. Et eksempel herpå er et større olieudslip fra et ikke permanent bemanded anlæg, når det er ubemanded, og dette udslip er forårsaget af en hændelse, der svarer til litra a, b eller c. Her er der ikke potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade, da anlægget er ubemanded, men den større miljøhændelse er den samme.

Forslag til definitionen af tilsluttet infrastruktur i § 3, stk. 1, nr. 29, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 21. Litra a omfatter brønde og rørføringer, udstyr m.v., der er en del af brøndstrukturen. Litra b omfatter andre anordninger, der er fysisk forbundet til anlægget, f.eks. stigrør. Litra c svarer til direktivets litra c, som omfatter den del af rørledninger, som befinder sig indenfor sikkerhedszonen. Rørledninger herudover er således ikke omfattet af definitionen. Endvidere foreslås definitionen også at omfatte indretninger, der anvendes til lagring af kulbrinter og lastning af olie til f.eks. tankskibe (litra d). Flydende lagrings- og afskibningsenheder (FSO'er) er omfattet heraf. Litra d er en videreførelse af gældende ret, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, og § 2, stk. 2, i den gældende offshoresikkerhedslov, som ikke følger af offshoresikkerhedsdirektivet. Begrebet er nyt og findes ikke i gældende ret, men svarer i gældende lovgivning, indenfor sikkerhedszonen, til dele af et offshoreanlæg, henholdsvis dele af en rørledning.

Forslaget til definitionen af uafhængig verifikation i § 3, stk. 1, nr. 30, gennemfører med sproglige justeringer offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 29, idet "enhed" foreslås erstattet med "virksomhed", jf. forslaget til nr. 31. Uafhængig verifikation indebærer ikke krav om verifikation udført af en uafhængig 3. part, men kan foretages inden for organisationens egne rammer, såfremt kravene til uafhængighed og kvalifikationer efter offshoresikkerhedsdirektivet opfyl-

des, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 21). Begrebet er ikke defineret i gældende ret men anvendt indirekte i den gældende offshoresikkerhedslovs § 21 om certifikater udstedt af en anerkendt sagkyndig. Ved definitionens begreb ”bestemte skriftlige erklæringer” forstås den dokumentation, der fastlægger det, der skal vurderes, f.eks. krav til udstyr eller stoffer og materialer eller procedurer for anvendelse og vedligehold.

Forslaget til definitionen af virksomhed i § 3, stk. 1, nr. 31, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets definition af ”enhed” i artikel 2, nr. 7. Det foreslås, at ”virksomhed” anvendes i stedet for ”enhed”, da det svarer til det begreb der anvendes i gældende lovgivning. Der er ikke tale om en indholdsmæssig forskel.

Forslaget til definitionen af virksomhedsleder i § 3, stk. 1, nr. 32, svarer til definitionen i den gældende offshoresikkerhedslovs § 4, stk. 6. Definitionen af en virksomhedsleder, svarer til arbejdsmiljølovens begreb. Det drejer sig i første række om direktører, herunder administrerende direktører, men den formelle titel eller lignende er ikke afgørende for, om en person anses som virksomhedsleder. Også bestyrelsesmedlemmer anses for at være omfattet af persongruppen af virksomhedsledere m.fl. med samme pligter som arbejdsgivere med hensyn til de bestyrelsesbeslutninger, som har relation til sikkerhed og sundhed.

Forslaget til § 3, stk. 3, er nyt og omhandler bemyndigelse til fastsættelse af regler om, hvad der forstås ved alvorlig personskade. Begrebet anvendes bl.a. i definitionen af en større ulykke i forslaget til stk. 1, nr. 28. Med forslaget til sigtes en objektiv tilgang i forhold til, hvornår en hændelse medfører alvorlig personskade og dermed også, hvornår en hændelse kan karakteriseres som en større ulykke.

Til nr. 5

§ 4 i offshoresikkerhedsloven omhandler definitioner af pligtsubjekter.

Med lovforslaget foreslås det at flytte definitionerne i § 4 over i lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3) for at samle definitionerne her, jf. bemærkningerne til forslaget. Forslaget indebærer, at samtlige definitioner nyaffattes og samles i lovens § 3, herunder definitionerne på rettighedshaver, operatør, entreprenør, arbejdsgiver, virksomhedsleder, arbejdsleder og anlægschef, som efter gældende ret er defineret i § 4, stk. 1, 2, 4-7 og 8. Som konsekvens heraf foreslås det at ophæve § 4 i den nuværende offshoresikkerhedslov. ”Driftsansvarlig virksomhed” som er den virksomhed, der efter gældende ret har ansvaret for driften af et offshoreanlæg, foreslås dog ikke nyaffattet, men udgår efter forslaget af loven, da ”operatøren” træder i stedet for denne på et produktionsanlæg og ”ejereren” på et ikkeproduktionsanlæg eller en rørledning, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 6 og 17), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 5 og 27.

Til nr. 6

§ 5, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven omhandler rettighedshaverens forpligtigelser til at sikre, at ALARP-princippet er gennemført på et offshoreanlæg.

Forslaget til ændringer af § 5, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven er en sproglig justering som følge af, at offshoresikkerhedsloven foreslås at regulere aktiviteter og ikke kun anlæg, jf. definitionen af offshore olie- og gasaktiviteter i lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 16), jf. artikel 2, nr. 3, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Til nr. 7

§ 5, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven omhandler rettighedshaverens forpligtigelser i forhold til den driftsansvarlige virksomhed. § 5, stk. 3, foreslås ophævet som konsekvens af, at ”driftsansvarlig virksomhed” udgår, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4), og at der altid vil være udpeget en operatør.

Til nr. 8

§ 5, stk. 4, i offshoresikkerhedsloven omhandler rettighedshaverens forpligtigelser, i det tilfælde der er flere rettighedshavere.

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 4, er en lovteknisk konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 5, stk. 3.

Til nr. 9

§ 6, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven omhandler rettighedshaverens forpligtigelser til at sørge for, at der føres tilsyn med, at lovgivningen overholdes i forbindelse med driften af offshoreanlæg.

Forslaget til ændringer af § 6, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven er sproglige justeringer, som følger af lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 16) hvorefter loven i overensstemmelse med direktivets krav fremover regulerer offshore olie- og gasaktiviteter og ikke anlæg m.v.

Til nr. 10

§ 6, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven omhandler forpligtigelsen til, at der sørges for, at der føres tilsyn med, at lovgivningen overholdes i forbindelse med driften af offshoreanlæg i de tilfælde, hvor der er flere rettighedshavere.

Forslaget til ændringer af § 6, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven er en sproglig justering, som følger af lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 16), hvorefter loven i overensstemmelse med direktivets krav fremover regulerer olie- og gasaktiviteter og ikke anlæg m.v.

Til nr. 11

Til § 7

§ 7 i den gældende offshoresikkerhedslov omhandler operatørens forpligtigelser til at sørge for, at der gives instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entre-

prenører, der udfører arbejde for operatøren samt at sørge for, at der føres tilsyn med disse virksomheders planlægning og udførelse af arbejdet, således at lovgivningen er overholdt, herunder at ALARP-princippet er opfyldt.

Den foreslåede nyaffattelse af § 7 i offshoresikkerhedsloven indebærer ændringer af bestemmelsens pligtssubjekter, som følger af indførelse af de nye pligtssubjekter efter offshoresikkerhedsdirektivet. Således foreslås ”driftsansvarlig virksomhed” afskaffet og de forpligtelser m.v., der hidtil har ligget her, fremover fordeles mellem ”operatøren” på et produktionsanlæg og ”ejereren” af ikkeproduktionsanlæg eller en rørledning, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 17 og nr. 6) og § 1, nr. 5 (til § 4). Endvidere er det tilføjet i forhold til gældende ret, at operatøren eller ejeren skal sikre, at der føres tilsyn med, at entreprenører følger de dele af det ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der er oprettet i henhold til § 19 i offshoresikkerhedsloven, der er relevante for denne. Eksempler på relevante dele er procedurer for arbejdets udførelse, herunder brug af arbejdstilladelser og krav til indretning af midlertidige arbejdspladser. Der er ikke tale om en tilføjelse som følge af direktivet. Der er i den nuværende lovgivning alene fastsat krav om, at operatøren skal sikre, at der føres tilsyn med, at ledelsessystemet følges og ikke om, hvem der specifikt skal følge det, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 23-25 (til § 19).

Til § 8

§ 8 i den gældende offshoresikkerhedslov omhandler den driftsansvarlige virksomheds forpligtelser til på bemandede anlæg at udpege en anlægschef samt øvrige forpligtelser, der svarer til operatørens forpligtelser efter den gældende offshoresikkerhedslovs § 7. Endvidere indeholder bestemmelsen forpligtelser til at samordne arbejdet om sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg mellem flere forskellige entreprenører. Specielt er der anført forpligtelse til at sørge for, at udstyr opfylder gældende lovgivning, og at arbejde med stoffer og materialer udføres under iagttagelse af ALARP-princippet.

Forslaget til ændring af § 8 indeholder sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye begreber. Det er præciseret, at der er tale om ”permanent bemandede anlæg” (anlæg, der planlægges anvendt til overnatning), jf. forslaget til § 8, stk. 1. ”Driftsansvarlig virksomhed” er erstattet af ”operatøren” på et produktionsanlæg og ”ejereren” af et ikkeproduktionsanlæg eller en rørledning, jf. forslaget til § 8, stk. 1, og § 8, stk. 4, og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4). Endvidere er der ændringer som konsekvens af den nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19.

§ 8, stk. 2, i den gældende offshoresikkerhedslov foreslås ophævet, da der ved ændringerne af pligtssubjekterne er identitet med forslaget § 7. Som følge heraf rykker de nuværende stykker op.

I det nye § 8, stk. 3, foreslås tilføjet ”samt risici for større miljøhændelser” for at understrege gennemførelsen af off-

shoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forhold til operatørens eller ejerens pligter i forbindelse med forebygning af større ulykker.

Endvidere foreslås det tilføjet, at operatøren henholdsvis ejeren skal følge det ledelsessystem, som de har etableret i henhold til lovforslagets § 1, nr. 23-29 (til § 19).

Det nye § 8, stk. 4, svarer indholdsmæssigt til den nugældende lovs § 8, stk. 5.

I det nye § 8, stk. 5, foreslås tilføjet, at operatøren eller ejeren også skal vurdere sikkerhedsmæssige risici i forbindelse med anvendelse af stoffer og materialer, idet stoffer og materialer også kan besidde f.eks. brandfarlige og eksplosionsfarlige egenskaber.

Til § 9

§ 9 i den gældende offshoresikkerhedslov omhandler den enkelte entreprenørs forpligtelser til at sørge for, at der gives instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der arbejder for denne samt at sørge for, at der føres tilsyn med, at arbejdet planlægges og udføres, så ALARP-princippet er opfyldt.

Den foreslåede nyaffattelse af § 9 indebærer, at entreprenøren skal sikre, at der føres tilsyn med, at entreprenører, der arbejder for denne, følger de dele af det ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der er oprettet i henhold til § 19, der er relevante for denne, jf. i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11 (til § 7).

Til nr. 12

§ 10 i den gældende offshoresikkerhedslov omhandler arbejdsgiverens forpligtelser i forbindelse med sikkerhed og sundhed.

Det foreslås med ændringen i § 10, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven præciseret, at arbejdsgiveren skal sikre, at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i lovforslagets § 1, nr. 23-25 (til § 19), følges, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11 (til § 7).

Til nr. 13

Det foreslås med ændringen i § 10, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven, at arbejdsgiverens tilsynsforpligtelse udvides til også at omfatte tilsyn med, at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i lovforslagets § 1, nr. 23-25 (til § 19), følges.

Det foreslås med ændringen i § 10, stk. 3, 2. pkt. i offshoresikkerhedsloven at arbejdsgiverens instruktionsforpligtelse udvides til også at omfatte instruktion om, at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i lovforslagets § 1, nr. 23-25 (til § 19), følges, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11 (til § 7).

Til nr. 14

Forslaget til ændringen af § 10, stk. 5, 1. pkt., §§ 16, 18, stk. 2 og 3, § 39, stk. 1, og § 50 stk. 3, i offshoresikkerhedsloven er en lovteknisk konsekvens af den nye definition af anlæg, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19.

Til nr. 15

Forslaget til ændringen af § 10, stk. 5, 2. pkt., i offshoresikkerhedsloven er en lovteknisk konsekvens af, at ”driftsansvarlig virksomhed” er erstattet af ”operatør” på et produktionsanlæg og ”ejeren” af et ikkeproduktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4).

Til nr. 16

Forslaget til ændring af § 11, stk. 1, og § 50, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven er en lovteknisk konsekvens af den nye definition af anlæg, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19.

Til nr. 17

Forslaget til ændringen af § 11, stk. 2, og § 11, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven indebærer, at anlægsschefen også har pligt til at føre tilsyn med, at kravene i det ledelsessystem, der er nævnt i lovforslagets § 1, nr. 23-25 (til § 19), følges, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11 (til § 7).

Til nr. 18

Forslaget til ændringen af § 11, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven er en lovteknisk konsekvens af, at kravene til ledelsessystemet fremgår af lovforslagets § 1, nr. 23-25 (til § 19).

Til nr. 19

Forslaget til § 16 a er en ny bestemmelse i offshoresikkerhedsloven, der gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 22, stk. 2, der stiller krav om, at medlemsstaterne sikrer, at operatøren og ejere informerer deres egne ansatte samt entreprenører og deres ansatte om denne mulighed for fortrolig indberetning i f.eks. uddannelsesmateriale.

Bestemmelsen indeholder en informationspligt om muligheden for adgangen til fortrolig indberetning samt information om de nærmere detaljer af gældende procedurer for fortrolig indberetning, jf. lovforslagets § 1, nr. 82 (til § 63 a, stk. 2) og bemærkningerne hertil, og som operatør og ejer skal overholde overfor deres egne ansatte, entreprenører og disses ansatte. Operatør og ejer skal sikre, at der findes en henvisning til denne ordning i uddannelses- og informationsmateriale.

Til nr. 20

§ 17 i offshoresikkerhedsloven indeholder en ministerbemyndigelse til at fastsætte regler om arbejdsgivers, anlægsschefers og øvrige arbejdslederes pligter. Bestemmelsen er indført for, at bestemmelserne om arbejdsgiverens og ar-

bejdstagernes pligter i rammedirektivet fortsat kan gennemføres i lovgivningen. Endvidere kan der fastsættes nærmere regler om anlægsschefens pligter, der svarer til de pligter der er pålagt arbejdsgiveren i § 10, fx om tilsyn med arbejdets udførelse og instruktion.

Der foreslås med ændringen en udvidelse af hjemlen til at omfatte alle pligtsubjekter i §§ 5-14 i den gældende offshoresikkerhedslov, for at gennemførelse af pligterne for rettig-hedshavere, operatører, ejere og entreprenører i offshoresikkerhedsdirektivet fortsat kan gennemføres i lovgivningen, f.eks. om risikovurdering og nedbringelse af risici. Der er enighed med parterne herom.

Til nr. 21

§ 18 i offshoresikkerhedsloven omhandler leverandørforpligtelser m.v. i forbindelse med udstyr, personlige værnemidler, samt stoffer og materialer.

Indholdsmæssigt foreslås § 18, stk. 1, ændret ved, at ”byggevarer” bliver omfattet af kravene, hvilket også fremgår af den tilsvarende bestemmelse i arbejdsmiljølovens § 30, stk. 1. Herudover foreslås en redaktionel omskrivning, således, at § 18, stk. 1, bringes i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens § 30. Dette indebærer, at kravene vedrørende stoffer og materialer udgår af stk. 1 og i stedet foreslås affattet i et nyt stk. 2, som forbliver i overensstemmelse med gældende ret. Endelig indeholder forslaget en sproglig justering som konsekvens af den nye definition af anlæg, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19. De nuværende stk. 2-6 bliver herefter til stk. 3-7.

Til nr. 22

§ 18, stk. 6, i offshoresikkerhedsloven bemyndiger klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte nærmere regler om pligterne for leverandører m.v.

Den foreslåede ændring af § 18, stk. 6, er en lovteknisk konsekvens af, at der foreslås indsat et nyt stk. 1 og 2 i § 18.

Til nr. 23

§ 19 i offshoresikkerhedsloven indeholder krav til et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed i forbindelse med design, bygning, installation, ændring eller demontering af faste offshoreanlæg, herunder krav om tilsyn med, at ledelsessystemet følges. Tilsvarende indeholder offshoresikkerhedslovens § 20 krav til et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed i forbindelse med offshoreanlæg, deres tilstand, drift og vedligeholdelse samt arbejdets udførelse i øvrigt, herunder krav om tilsyn med, at det følges.

Det foreslås med nyaffattelsen af § 19, stk. 1, at §§ 19 og 20 i offshoresikkerhedsloven sammenskrives, idet pligtsubjekterne i begge tilfælde er operatører eller ejere afhængig af, om der er tale om aktiviteter i forbindelse med brøndaktiviteter, produktionsanlæg, ikkeproduktionsanlæg eller rørled-

ninger. Endvidere foreslås kravet om et ledelsessystem at omfatte offshore olie- og gasaktiviteter og ikke, som i den nuværende lovgivning, kun for anlæg. Offshoresikkerhedsdirektivets krav om, at ledelsessystemet tager sigte på reduktion af risiko for ulykker og hændelser med konsekvenser for såvel personer, miljø m.v., jf. artikel 19 i offshoresikkerhedsdirektivet, er indeholdt i kravet om, at systemet ”sikrer og dokumenterer, at krav fastsat i denne lov, eller i regler udstedt i medfør af denne lov, opfyldes”.

Til nr. 24

Forslaget til ændring af § 19, stk. 2 indeholder alene en sproglig justering som konsekvens af den nye definition af offshore olie- og gas aktiviteter, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2 nr. 3.

Med den anerkendte norm eller standard, der er nævnt i § 19, stk. 2, tænkes på ISO 9001, ISO 14001, DS/OHSAS 18001 eller tilsvarende. For fartøjer og andre indretninger, der anvender IMO's ISM-kode, anses denne tillige for en anerkendt norm eller standard.

Til nr. 25

Den gældende lovs § 19, stk. 3, indeholder krav om, at operatøren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed følges.

Det foreslås at ophæve § 19, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven, idet kravet i stedet foreslås indføjet i §§ 7, 9 og 10 i offshoresikkerhedsloven under de enkelte pligtsubjekter, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11 (til §§ 7-9).

Til nr. 26

Den gældende lovs § 20, stk. 2, indeholder krav om, at ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed i forbindelse med offshoreanlæg, deres tilstand, drift og vedligeholdelse samt arbejdets udførelse i øvrigt, skal være opbygget i henhold til anerkendte normer og standarder for ledelsessystemer eller andre lignende ordninger. I henhold til disse standarder skal ledelsessystemet indeholde krav til en politik for det område, som standarden dækker. For arbejdsmiljøstandarden DS/OHSAS 18001 skal der eksempelvis fastsættes krav til en arbejdsmiljøpolitik.

Forslaget til § 19 a, stk. 1-4, fastsætter eksplicit operatørers og ejeres pligt til at udforme en selskabspolitik for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser som en del af det ledelsessystem, der er omfattet af lovforslagets § 1, nr. 23-25 (til § 19). Herved gennemføres offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 1, 2, og 5 delvist, for så vidt angår forebyggelse af større ulykker. Resten af bestemmelserne i direktivets artikel 19, stk. 1, 2, og 5, foreslås gennemført ved udstedelse af nærmere regler i medfør af lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 22). Gennemførelse af kravet i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 1, om at der skal udarbejdes et dokument indeholdende selskabspolitik-

ken, sker gennem kravet i lovforslagets § 1, nr. 23 og 24 (til § 19) til dokumentation af ledelsessystemet, som selskabspolitikken er en del af. Forslaget til § 19 a, stk. 1-4, omfatter, udover forebyggelse af større ulykker, øvrige sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, som i gældende lov. I forhold til sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, er forslaget en videreførelse af gældende ret, som bygger på de ovenfor nævnte standarder. Kravet i forslaget til § 19 a, stk. 4, 2. pkt. om etablering af overvågningsforanstaltninger, der skal sikre, at politikken fungerer effektivt, gennemfører et tilsvarende krav i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 1, og indgår som en del af de ovenfor nævnte standarder. Sådanne foranstaltninger vil bestå af tilsyn og audit af ledelsessystemet, som skal gennemføre politikken. Der vil være nye krav i forhold til forebyggelse af større ulykker i overensstemmelse med direktivet. Disse nye krav er anført i direktivets artikel 19, stk. 5, litra a, samt bilag I, afsnit 8 og 9 og bilag IV og foreslås, som nævnt ovenfor, gennemført i regler udstedt i medfør af § 22.

Forslaget til § 19 a, stk. 5, er ny og gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 8. Heraf fremgår, at medlemsstaterne skal kræve, at dokumentet om selskabspolitikken for forebyggelse af større ulykker også omfatter den pågældende operatørs og ejers produktions- og ikkeproduktionsanlæg uden for Den Europæiske Union, selvom det ifølge betragtning (37) og (38) til offshoresikkerhedsdirektivet må erkendes, at det måske ikke er muligt at håndhæve anvendelsen af selskabspolitikken for forebyggelse af større ulykker uden for Unionen.

Til nr. 27

§ 20 i offshoresikkerhedsloven indeholder krav til et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed og tilsyn hermed og den driftsansvarlige virksomheds forpligtigelser i forbindelse med drift m.v. af offshoreanlæg. Dette er i lovforslaget skrevet ind i § 1, nr. 23-24 (til § 19), jf. bemærkningerne hertil.

Med lovforslaget foreslås det, som konsekvens af at §§ 19 og 20 i offshoresikkerhedsloven sammenskrives, at ophæve § 20 i den nuværende offshoresikkerhedslov.

Til nr. 28

Til § 21

§ 21 i den gældende offshoresikkerhedslov indeholder mulighed for, at en uafhængig verifikation af, at anlæg, dele heraf eller anlæggets udstyr opfylder krav fastsat i lovgivningen, delvis kan træde i stedet for ledelsessystemet efter offshoresikkerhedslovens §§ 19 og 20. Verifikationen skal foretages af sagkyndige anerkendt af tilsynsmyndigheden. Denne ordning omfatter også rørledninger, jf. gældende offshoresikkerhedslov § 3, stk. 2, og § 1 i bekendtgørelse nr. 509 af 25. maj 2011 om udvidelse af anvendelsesområdet for offshoresikkerhedsloven.

Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 17 stiller krav om, at der i forbindelse med anlæg etableres en ordning for uaf-

hængig verifikation, som består af to dele. En del der omfatter verifikation af sikkerheds- og miljøkritiske elementer med henblik på at sikre, at disse er egnede, og at tidsplanen for undersøgelse og prøvning af disse er egnet, ajourført og fungerer efter hensigten og en anden del der, i forbindelse med anmeldelse af brøndaktiviteter, skal skabe sikkerhed for, at brøndudformning og brøndkontrolforanstaltninger til enhver tid er egnede til de forventede brøndforhold. Direktivet definerer ”egnet” i artikel 2, nr. 6, således:

”Rigtig eller fuldt ud passende, også med hensyn til forholdsmæssig indsats og omkostninger, ud fra et givet krav eller i en given situation baseret på objektive beviser og påvist ved en analyse, sammenligning med passende standarder eller andre løsninger, der anvendes i sammenlignelige situationer af andre myndigheder eller af industrien”.

Det er operatøren henholdsvis ejeren, der skal etablere ordningen. Offshoresikkerhedsdirektivet stiller ikke krav om, at ordningen også omfatter tilsluttet infrastruktur og rørledninger, idet sidstnævnte, bortset fra den del, der anses for tilsluttet infrastruktur, ikke er omfattet af direktivet. I direktivets bilag V fastsættes nærmere krav til, hvordan en uafhængig verifikator udvælges, og hvordan ordningen skal udformes. Operatøren henholdsvis ejeren skal træffe passende foranstaltninger på baggrund af resultatet af verifikationen. Endvidere skal operatøren henholdsvis ejeren opbevare resultaterne af verifikationen af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer i op til seks måneder efter afslutningen af de aktiviteter, som var omfattet af verifikationen. I forbindelse med design af produktionsanlæg skal ordningen være indført inden designet færdiggøres, og for ikkeproduktionsanlæg skal ordningen være indført inden aktiviteterne påbegyndes.

Forslaget til § 21, stk. 1, er ny og gennemfører direktivets krav om etablering af ordningens to dele. Det foreslås, at ordningen vedrørende sikkerheds- og miljøkritiske elementer udover anlæg, også omfatter tilsluttet infrastruktur og rørledninger, idet der på disse kan forekomme sikkerheds- og miljøkritiske elementer. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3) foreslås begrebet ”egnet”, som er defineret i direktivets artikel 2, nr. 6, jf. ovenfor, ikke anvendt i lovforslaget. I stedet foreslås en beskrivelse af, hvad ”egnet” omfatter i den konkrete sammenhæng. Således anses egnet for, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer opfylder deres formål i henhold til definitionen i lovforslaget til § 3, stk. 1, nr. 25, dvs. evner at forebygge eller begrænse følgerne af en større ulykke. Endvidere anses tidsplanen for egnet, hvis den er i overensstemmelse med de krav operatøren henholdsvis ejeren, har fastsat i sit ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, for så vidt angår eftersyn af sikkerheds- og miljøkritiske elementer. Disse krav er fastsat ud fra leverandørbefalinger, anerkendte standarder, bedste industripraksis eller på baggrund af en risikovurdering. Verifikation af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer skal ske så hyppigt, som det er nødvendigt for til stadighed at opfylde formålet med verifikationen. Nærmere regler

herom kan fastsættes i en bekendtgørelse i medfør af lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 22, stk. 2).

Forslaget til § 21, stk. 1, nr. 2, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets krav til den del af ordningen, der vedrører brøndaktiviteter. Idet der i lovforslaget foreslås indført en godkendelsesordning af brøndaktiviteter i stedet for direktivets anmeldeordning, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 32 (til § 28 a), foreslås verifikationsordningen at skulle finde sted i forbindelse med godkendelsen af visse brøndaktiviteter.

Som i forslaget til § 21, stk. 1, nr. 1, foreslås det, at direktivets begreb ”egnet” erstattes med en beskrivelse af, hvad der anses for egnet i den konkrete sammenhæng. Således anses egnet for, at kravene til brøndudformning og brøndkontroludstyr er i overensstemmelse med krav fastsat i operatørens ledelsessystem for sikkerhed og sundhed. Disse krav baseres på anerkendte standarder, bedste industripraksis eller på baggrund af en risikovurdering.

Forslaget til § 21, stk. 2, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelse om, at operatøren henholdsvis ejeren, uanset resultatet af verifikationen, har ansvaret for at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer eller brøndkontroludstyr fungerer efter hensigten, og at brøndudformningen er sikker.

Forslaget til § 21, stk. 3, gennemfører direktivets krav om, at operatøren henholdsvis ejeren skal træffe passende foranstaltninger på baggrund af resultatet af verifikationen. Verifikator skal udarbejde en rapport over verifikationen, som skal forelægges operatøren henholdsvis ejeren. Rapporten vil redegøre for, hvad verifikator har vurderet og de resultater, der kom ud af vurderingen, herunder eventuelle afvigelser fra de krav, som er fastsat i operatørens henholdsvis ejeres ledelsessystem, og om de krav er i overensstemmelse med anerkendte standarder, bedste industripraksis eller en risikovurdering efter anerkendte metoder. Det forventes, at operatøren henholdsvis ejeren korrigerer eventuelle afvigelser. Nærmere krav til indholdet af rapporten kan fastlægges i en bekendtgørelse udstedt i medfør af lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 22, stk. 2).

Forslaget til § 21, stk. 4, gennemfører kravet i direktivets artikel 17, stk. 6, om, at operatøren henholdsvis ejeren skal opbevare fortegnelser over resultatet af verifikationen af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, samt de trufne foranstaltninger på baggrund heraf, i en periode efter afslutningen af de offshore olie- og gasaktiviteter, som var omfattet af verifikationen. Selv om offshoresikkerhedsdirektivet i artikel 17, stk. 6, stiller krav om en opbevaring i 6 måneder, er det fundet hensigtsmæssigt at forlænge perioden til fem år, da en periode på fem år svarer til den almindelige frist for opbevaring af materiale, jf. § 10 i lovbekendtgørelse nr. 648 af 15. juni 2006 (bogføringsloven), § 23 i lovbekendtgørelse nr. 1022 af 13. august 2013 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og § 30 i bekendtgørelse nr. 1159 af 3. december 2012 om kildeskat. Endvidere svarer fem år også til det tidsinterval,

hvor der skal ske en jævnlig grundig gennemgang af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 23, stk. 5), hvor en sådan gennemgang kunne medføre en ny verifikation af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer. Kravet om opbevaring gælder ikke for resultatet af verifikation af brøndaktiviteter og eventuelle foranstaltninger på baggrund heraf, idet dokumentationen fremgår af ansøgningen om godkendelse af brøndaktiviteterne, som opbevares af tilsynsmyndigheden.

Forslaget til § 21, stk. 5, gennemfører direktivets krav om, at ordningen skal være indført før færdiggørelsen af design af produktionsanlæg og påbegyndelse af aktiviteter for ikke-produktionsanlæg. Bestemmelsen foreslås også at omfatte faste ikkeproduktionsanlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger i overensstemmelse med, at verifikationsordningen også omfatter tilsluttet infrastruktur og rørledninger og at faste ikkeproduktionsanlæg er omfattet af kravet om anmeldelse af design, jf. lovforslagets § 1, nr. 32 (til § 27).

Efter forslaget til § 21, stk. 6 og 7, bibeholdes den frivillige ordning efter den gældende offshore-sikkerhedslovs § 21, idet den dog udvides til at kunne omfatte sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold generelt og ikke, som i dag, kun anlæg eller rørledninger, dele heraf og udstyr. Den frivillige ordning foreslås ændret i forhold til gældende lovgivning ved, at der stilles samme krav til verifikator, som i ordningen efter § 21, stk. 1, dvs. der er ikke krav om, at verifikationen skal foretages af en uafhængig tredjepart. Endvidere foreslås det, at den frivillige ordning er omfattet af kravene i stk. 2-5, jf. forslaget til stk. 7. Efter den gældende offshore-sikkerhedslov kan ordningen træde i stedet for dele af ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed, hvilket ikke er tilfældet efter lovforslaget. I stedet skal ordningen beskrives i ledelsessystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 23-25 (til § 19). Henvisningen til § 22, stk. 2, betyder, at visse dele af anlæget eller udstyr på dette samt rørledninger omfattes af obligatorisk verifikation, hvis der fastsættes regler herom i medfør af § 22, stk. 2, hvilket svarer til den gældende offshore-sikkerhedslovs § 22, 2. pkt., hvor muligheden er udnyttet til at stille krav om verifikation af bærende konstruktioner på faste anlæg, jf. § 36 i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold på offshoreanlæg m.v.

Etableringen af verifikationsordningen træder ikke i stedet for tilsynsmyndighedens tilsyn.

Til § 22

§ 22 i den gældende offshore-sikkerhedslov indeholder bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om indholdet af ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed, jf. gældende lovs §§ 19 og 20. Dette har især betydning for de systemer, der ikke følger anerkendte normer og standarder. Reglerne indeholder bl. a. bestemmelser om målsætninger, organisation, styring af uddannelse og kompetence, styring af risici gennem f.eks. virksomhedens fastsættelse af egne kravspecifikationer for sikkerhed og sundhed for at sikre efterlevelse

af lovgivningen, styring af risici ud fra måling af effekt af sikkerheds- og sundhedsmæssige tiltag, dokumentation, herunder rapporteringsrutiner, revision (audit) og evaluering og opdatering af systemet.

Ovennævnte otte punkter er i dag indført af størstedelen af offshoreindustriens virksomheder i deres ledelsessystemer.

Bestemmelsen bemyndiger endvidere ministeren til at fastsætte nærmere regler for verifikationsordningen i § 21, herunder krav om at bestemte sikkerhedskritiske dele f.eks. anlæggets bærende konstruktioner skal verificeres. I dag er denne bemyndigelse udnyttet i §§ 34-36 i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg. Der er i gældende lovgivning også krav om verifikation af evakueringsanalyser, jf. § 21, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v.

Forslaget til § 22, stk. 1, viderefører gældende bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed efter lovforslagets § 1, nr. 23-25 (til § 19). Som noget nyt indføres der en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om selskabspolitikken efter lovforslagets § 1, nr. 26 (til § 19 a), herunder krav om at den del af selskabspolitikken, der vedrører forebyggelse af større ulykker, også skal omfatte anlæg udenfor EU. Det er hensigten at anvende bemyndigelsen i § 22, stk. 1, til at fastsætte samme regler som i dag, jf. ovenfor, samt til at gennemføre artikel 19 bilag I, afsnit 8 og 9, og dele af bilag IV i offshore-sikkerhedsdirektivet. Samarbejdet med miljøministeren er medtaget, idet ledelsessystemet også skal indeholde politik m.v. for forebyggelse af større miljøhændelser, i forbindelse med forebyggelse af større ulykker, jf. definitionen heraf i forslaget til § 3, stk. 1, nr. 28.

Forslaget til § 22, stk. 2, bemyndiger beskæftigelsesministeren til at fastsætte nærmere regler om verifikation. Det er hensigten at fastsætte regler om udvælgelsen af og krav til en uafhængig verifikator og udformningen af verifikationsordningen, jf. bl.a. bilag V i offshore-sikkerhedsdirektivet, men også om, hvordan verifikationen skal gennemføres samt krav til rapportering af verifikationen. Endvidere gives der bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte krav om obligatorisk verifikation af bestemte forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, der ikke er omfattet af lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 21, stk. 1). Bestemte forhold skal forstås bredere end i dag, dvs. også forhold, der ikke alene er knyttet til udstyr og anlægsdele, f.eks. krav om verifikation af risikovurderinger og, som i dag krav om verifikation af evakueringsanalyser.

Til § 23

§ 23 i offshore-sikkerhedsloven omhandler kravene til udarbejdelse af en sikkerheds- og sundhedsredegørelse (SSR) for et fast offshoreanlæg, der bl.a. indeholder en identifikation og vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, mens § 24 indeholder tilsvarende krav til et mobilt offshoreanlæg. § 25 indeholder krav til ajourføring af sikkerheds- og

sundhedsredegørelsen, særlige krav til denne for anlæg, der påregnes at være i drift efter udløbet af designlevetiden for anlægget og krav om, at redegørelsen forefindes på anlægget.

Det foreslås med ændringen af § 23, at §§ 24 og 25 i offshoresikkerhedsloven indskrives heri, således at bestemmelserne omfatter alle typer anlæg og dermed både produktions- og ikkeproduktionsanlæg, jf. definitionerne i lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 19 og 11), jf. artikel 2, nr. 17 og 20, i offshoresikkerhedsdirektivet. Som konsekvens heraf foreslås §§ 24 og 25 ophævet. Endvidere er ”tilsluttet infrastruktur”, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 29), tilføjet, således at denne fortsat er omfattet af kravet om en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, som det er tilfældet i den nuværende lov. Endvidere foreslås det, at rørledninger også omfattes af lovforslaget, hvilket er i overensstemmelse med gældende ret. Endvidere foreslås det, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen først skal udarbejdes i forbindelse med drift af anlægget med tilsluttet infrastruktur, henholdsvis rørledningen. Dette skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 32 (ændring af § 27) ved at indføre en anmeldelse af design i stedet for en egentlig godkendelse, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 32 (til § 27). Endelig foreslås det, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen også omfatter vurdering af risici for større miljøhændelser for at opfylde offshoresikkerhedsdirektivets krav om integration af forebyggelsen i forhold til sikkerhed og miljø. Lovforslaget indeholder også en sproglig justering som konsekvens af den nye definition af anlæg, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19.

Forslaget til *stk. 1* indeholder, udover sproglige ændringer, jf. bemærkningerne ovenfor, en henvisning til §§ 34 og 36, og et nyt *nr. 5*, som gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets bilag I, afsnit 2, nr. 12, og bilag I, afsnit 3, nr. 13. Endvidere foreslås tilføjet et nyt *nr. 6*, der gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets bilag I, del 2, nr. 11, samt bilag I, del 3, nr. 12.

Forslaget til *stk. 2* fastslår, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal udarbejdes før anlægget med tilsluttet infrastruktur, henholdsvis rørledningen, sættes i drift, hvilket svarer til den nugældende offshoresikkerhedslovs § 24, stk. 1. Således skal sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ikke omfatte fasen projektering, installation og bygning. De sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold under projektering, installation og bygning reguleres ved pligterne i kapitel 2 og de generelle bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 43 (til § 34), som gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 3. Der foreslås ikke ændret ved muligheden for at føre tilsyn i projekteringsfasen, jf. den nugældende offshoresikkerhedslovs § 61, stk. 1.

Forslaget til *stk. 3* svarer til nugældende offshoresikkerhedslovs § 25, stk. 1, idet der dog foreslås anvendt en formulering som svarer til offshoresikkerhedsdirektivets artikel 12, stk. 5, og artikel 13, stk. 4.

Forslaget til *stk. 4* gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 2. Bestemmelsen præciserer, at selvom pligten til at udarbejde sikkerheds- og sundhedsredegørelsen eller ændringer heraf påhviler operatøren, skal repræsentanterne for de ansatte på anlægget have mulighed for at blive inddraget i hele processen, herunder ved høring. For at sikre at alle relevante forhold inddrages, er det vigtigt, at repræsentanterne deltager i planlægningen og gennemførelsen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen. Dette gælder også, når sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ajourføres efter forslaget til *stk. 3*, og ændres som følge af den grundige gennemgang efter forslaget til *stk. 5*.

Forslaget til *stk. 5* og *6* gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 12, stk. 7, og artikel 13, stk. 7.

Med forslaget til *stk. 5* stilles der krav om, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen jævnligt grundigt gennemgås af operatøren henholdsvis ejeren. En sådan gennemgang skal, sammen med den ajourføring, der er nævnt i forslaget til *stk. 3*, sikre at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen er repræsentativ for det samlede risikobillede for anlægget med tilsluttet infrastruktur, henholdsvis rørledningen. Det påhviler derfor operatøren henholdsvis ejeren om fornødent at foretage en grundig gennemgang af hele redegørelsen med jævne mellemrum, dog mindst hvert femte år. De fem år regnes fra enten det tidspunkt, hvor tilsynsmyndigheden har meddelt en tilladelse efter § 28, § 28 a eller § 29, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, 33 og 34, eller fra tidspunktet for den sidste grundige gennemgang. Tilsynsmyndigheden kan dog kræve en grundig gennemgang, når den finder det fornødent ud fra de betragtninger, der er anført ovenfor.

Det foreslås med *stk. 6* at et resumé af den grundige gennemgang og resultatet heraf skal fremsendes til tilsynsmyndigheden inden en nærmere fastsat frist. Fristen vil blive fastsat i en bekendtgørelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 30 (til § 26).

Forslaget til *stk. 7* svarer til den nugældende offshoresikkerhedslovs § 25, stk. 2, men udvides til også at omfatte tilsluttet infrastruktur og rørledninger. Endvidere er det præciseret, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal opdateres, og at det heri skal påvises, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici forbundet med den videre drift skal være nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Dette er en mere generel tilgang end den nuværende, hvor der alene er krav om, at det skal godtgøres, at risici fra anlæggets bærende konstruktioner er kontrolleret. Denne tilgang foreslås valgt, da der for tilsluttet infrastruktur og rørledninger ikke er tale om bærende konstruktioner. Endvidere kan der for andre dele af et anlæg være konstruktionsmæssige forhold, der kan være af betydning ved en anvendelse ud over designlevetiden.

Forslaget til *stk. 8* svarer til den nugældende offshoresikkerhedslovs § 25, stk. 3, med de sproglige ændringer, der er afstedkommet af offshoresikkerhedsdirektivets, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, stk. 1, nr. 1).

Forslaget til *stk. 9* er ny og præciserer det i forvejen implicite krav om, at enkeltheder, der er fastsat i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, skal følges. For anlægs vedkommende gennemfører dette borehulsdirektivets bilag, del C, nr. 1.2

Til nr. 29

Til § 24

§ 24 omhandler kravene til udarbejdelse af en sikkerheds- og sundhedsredegørelse efter § 23 for mobile offshoreanlæg.

§ 24 foreslås ophævet som konsekvens af, at kravene til sikkerheds- og sundhedsredegørelser foreslås samlet i § 23, jf. lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 23).

Til § 25

§ 25 indeholder krav til ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23, særlige krav til denne for anlæg, der påregnes at være i drift efter udløb af designlevetiden for anlæg og krav om, at redegørelsen forefindes på anlægget.

§ 25 foreslås ophævet som konsekvens af, at kravene til sikkerheds- og sundhedsredegørelser foreslås samlet i § 23, jf. lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 23).

Til nr. 30

§ 26 i offshore sikkerhedsloven indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler om sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23, der som minimum skal gennemføre bestemmelserne i borehulsdirektivet. I dag er hjemlen udnyttet i kapitel 9 i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2007 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v.

Forslaget til ændring af § 26 er en konsekvens af de ændringer i gældende ret, som nyaffattelsen af § 23 indebærer, jf. lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 23) og bemærkningerne hertil samt ophævelse af §§ 24 og 25, jf. lovforslagets § 1, nr. 29 (til §§ 24 og 25) og bemærkningerne hertil. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om indholdet af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen i henhold til § 23, stk. 1, vil blive udnyttet til at fastsætte regler om indholdet af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen i henhold til forslaget til § 23, stk. 1 der, som i dag, gennemfører bestemmelserne i borehulsdirektivet samt gennemfører bestemmelserne i offshore sikkerhedsdirektivets bilag I, del 2 og 3, hvor der fastsættes en række detaljerede krav til indholdet af rapporten om større farer.

Herudover er det hensigten, at der fastsættes nærmere regler om de i forslaget til § 23, stk. 2-9 nævnte forhold, dvs. om tidspunkt for udarbejdelsen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, om ajourføring af denne, om inddragelse af repræsentanter for de ansatte i forbindelse med udarbejdelsen, om grundig gennemgang af redegørelsen, om meddelelse af resultatet af den grundige gennemgang til tilsynsmyndigheden

og tidsfrister herfor, om ajourføring af redegørelsen i forbindelse med forlængelse af drift af anlæg m.v. udover designlevetiden, om tilgængeligheden af redegørelsen, samt om gennemførelse af foranstaltninger m.v., der er angivet i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen. Hvor bestemmelserne i § 23, stk. 2-9, ikke er en ændring af gældende ret, er det ikke hensigten med bemyndigelsen at stille yderligere krav, end hvad der er gældende efter de nugældende regler.

Til nr. 31

§ 26 a i offshore sikkerhedsloven indeholder en ministerbemyndigelse til at fastsætte regler om, at læger, arbejdsmedicinske klinikker og sundhedsmyndighed med ansvar for arbejdsmedicinske undersøgelser har adgang til sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, når dette er relevant for helbreds-kontrollen af de ansatte.

Forslaget til ændring af § 26 a, indeholder en sproglig justering som konsekvens af, at "driftsansvarlig virksomhed" foreslås afskaffet, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4), da operatøren i offshore sikkerhedsdirektivet træder i stedet for denne på et produktionsanlæg og "ejereren" på et ikkeproduktionsanlæg eller en rørledning, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 17 og 6), jf. offshore sikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 5 og 27.

Til nr. 32

Til § 27

§ 27, stk. 1, i den gældende offshore sikkerhedslov indeholder krav om, at operatøren skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes inden igangsættelse af bygning af et nyt fast offshoreanlæg eller større ombygninger af et sådant. Ved større ombygninger forstås ændringer, der har væsentlig betydning for det overordnede design i modsætning til ændringer efter gældende offshore sikkerhedslov § 29, der typisk omfatter ændring af udstyr, brøndforhold m.v. § 27, stk. 2 og 3, i den gældende offshore sikkerhedslov fastsætter, at ansøgningen om godkendelse skal ledsages af en sikkerheds- og sundhedsredegørelse efter offshore sikkerhedslovens § 23.

Forslaget til nyaffattelse af § 27, *stk. 1*, gennemfører offshore sikkerhedsdirektivets krav om anmeldelse af design af et planlagt produktionsanlæg, jf. artikel 11, stk. 1, litra c, og indebærer en ændring i forhold til gældende ret. Ændringen består i, at der ikke længere skal indhentes en egentlig godkendelse af det overordnede design før bygning iværksættes. I stedet for etableres en proces, hvor operatøren skal indsende en anmeldelse, dvs. en beskrivelse af designet, til tilsynsmyndigheden. Dette for at tilsynsmyndigheden kan blive inddraget så tidligt som muligt i designfasen, hvilket ikke altid har været muligt efter den gældende offshore sikkerhedslov. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter den foreslåede ændring af offshore sikkerhedslovens § 23 skal først foreligge i forbindelse med udarbejdelse af ansøgning om driftstilladelse efter § 28, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 23). Forslaget indeholder desuden

sproglige justeringer som konsekvens af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3). Det foreslås, at anmeldeordningen også omfatter faste ikkeproduktionsanlæg og rørledninger, idet disse er omfattet af den gældende offshoresikkerhedslovs § 27, i hvilket tilfælde det er ejeren, der skal foretage anmeldelsen.

Indholdet af anmeldelsen fremgår ikke af den foreslåede bestemmelse i stk. 2. Det er hensigten, at der fastsættes regler herom til gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivets bilag I, afsnit 1, med hjemmel i § 32 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41 (til § 32 a).

Forslaget til § 27, stk. 2, er ny og gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 1, litra j, som indeholder krav om meddelelse om flytning af et eksisterende produktionsanlæg til tilsynsmyndigheden. Denne bestemmelse vil typisk skulle finde anvendelse for mobile produktionsanlæg, såsom FPSO'er, men kan også finde anvendelse på simple faste platformsløsninger, som f.eks. DUCs STAR-platform koncept, som er ikkepermanent bemandede platforme til produktion fra marginale felter og designet således, at platformen kan flyttes. Et eksempel herpå er Dagmar platformen.

Forslaget til § 27, stk. 3, er ny og gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 3, som indeholder krav til indsendelse af anmeldelse til tilsynsmyndigheden med henblik på tilsynsmyndighedens eventuelle bemærkninger, som forventes at indgå i det endelige design og i den sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der skal udarbejdes i forbindelse med ansøgning om driftstilladelse efter forslaget til § 28. Fastsættelse af fristen for fremsættelse af anmeldelsen vil blive fastsat i en bekendtgørelse med hjemmel i lovforslagets § 1, nr. 42 (til § 32 a, stk. 4).

Forslaget til § 27, stk. 4, er ny og gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 6, som indeholder krav til underretning af tilsynsmyndigheden om eventuelle ændringer i designet som følge af tilsynsmyndighedens bemærkninger efter stk. 3.

Det foreslås, at *stk. 3 og 4* også omfatter rørledninger, hvilket er i overensstemmelse med § 27, stk. 1, nr. 2, i den gældende offshoresikkerhedslov.

Til § 28

§ 28 i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om ansøgning om tilladelse inden et nyt fast anlæg, en ændring af et eksisterende fast anlæg eller et mobilt anlæg sættes i drift.

Den foreslåede nyaffattelse af § 28 gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 6, stk. 5, om accept af rapporten om større farer inden et nyt fast anlæg, et mobilt anlæg eller en rørledning sættes i drift. Den foreslåede bestemmelse indeholder en ændring i forhold til gældende ret, idet sikkerheds- og sundhedsredegørelsen først udarbejdes i forbindelse med idriftsættelsen (til § 28) og ikke som efter gældende ret allerede i forbindelse med design (til § 27), som

konsekvens af, at en egentlig godkendelse af det overordnede design ikke længere skal indhentes. Lovforslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye begreber, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3). Det foreslås endvidere, at kravet om tilladelse også omfatter rørledninger, således at der er overensstemmelse med gældende ret.

Til § 28 a

Brøndaktiviteter er defineret i direktivets artikel 2, nr. 24, som aktiviteter i forbindelse med en brønd, hvor der er risiko for utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der potentielt kan føre til en større ulykke. Denne definition er ikke medtaget i forslaget til § 3, idet brøndaktiviteter i lighed med gældende praksis også omfatter aktiviteter i forbindelse med en brønd, hvor der ikke er den ovenfor nævnte risiko, hvorfor der ikke skal søges om godkendelse.

Forslaget til § 28 a, stk. 1 og 2, indeholder alene krav om sikkerhedsmæssig godkendelse af de brøndaktiviteter, som svarer til offshoresikkerhedsdirektivets definition, og dermed gennemføres direktivets artikel 6, stk. 6, artikel 11, stk. 1, litra h, og artikel 15, stk. 1-3 om anmeldelse af brøndaktiviteter. I dag godkendes brøndaktiviteter, både sikkerhedsmæssigt og ressourcemæssigt, med hjemmel i undergrundslovens § 28. De nærmere krav og indhold til ansøgningen vil blive fastsat i en bekendtgørelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 41 (til § 32 a, nr. 2 og nr. 3).

Operatøren skal, inden brøndaktiviteten påbegyndes, sikre sig, at der er udarbejdet en risikovurdering for den pågældende aktivitet og på baggrund af den vurdere, om der kan ske utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der potentielt kan føre til en større ulykke. Vurderes dette at være tilfældet, skal brøndaktiviteten, forinden den påbegyndes, godkendes af tilsynsmyndigheden. Dette svarer til gældende praksis.

Eksempler på brøndaktiviteter, der skal godkendes efter stk. 1 og 2, er, udover boringer, aktiviteter, hvor eksempelvis ventilarrangementet på toppen af brønden ("juletræet") demonteres og et midlertidigt brøndkontrollsystem (blow-out preventer, BOP) monteres for det fortsatte arbejde.

Offshoresikkerhedsdirektivet stiller i artikel 15, stk. 4, jf. bilag II, krav om ugentlige rapporter om godkendte brøndaktiviteter til tilsynsmyndigheden. Med forslaget til § 28 a, stk. 3, er der mulighed for at kræve daglige rapporter, som er praksis i dag. For brøndaktiviteter, der er omfattet af lovforslagets § 1, nr. 32 (til § 28 b), skal der ikke indsendes rapporter over de enkelte aktiviteter.

Forslaget til § 28 a, stk. 4, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 21, stk. 1.

Forslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye begreber, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3).

Til § 28 b

Forslaget til § 28 b vedrører andre brøndaktiviteter end de, der skal godkendes efter § 28 a, såsom test, vedligehold og reparation af juletræsventiler, overvågning af produktionsrøret i brønden, operationer for måling af brøndens parametre (logging), aktivering af ventiler og udskiftning af udstyr i brønden m.v. via såkaldte wireline eller coiled tubing operationer. Operatøren skal underrette tilsynsmyndigheden om sådanne brøndaktiviteter. Gældende praksis er, at disse aktiviteter beskrives i en oversigt, der indsendes med nærmere fastsatte intervaller, hos nogle selskaber kvartalsvis. Tilsynsmyndigheden kan så i forbindelse med oversigten rekvirere yderligere dokumentation om aktiviteterne. Denne praksis foreslås fastlagt i en bekendtgørelse, der udstedes i medfør af lovforslagets § 1, nr. 41 (til § 32 a, stk. 1, nr. 7).

Til nr. 33

§ 29 i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om ansøgning om tilladelse inden ændringer, der har væsentlig betydning for storulykkesrisici.

Forslaget til ændring af § 29, stk. 1, er tilpasset indholdet i direktivet i forhold til ændringer af rapporten om større farer, jf. artikel 6, stk. 5, og artikel 11, stk. 1, litra f, i offshoresikkerhedsdirektivet. Endvidere er rørledninger medtaget, således at kravet i gældende lovgivning om en ændringstilladelse for disse videreføres.

Forslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye begreber, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4) og nr. 28 (til § 23).

”Væsentlig ændring” i § 29, stk. 1, skal forstås, i forhold til storulykkesrisici, som en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige tilladelse blev givet, herunder bl.a. fysiske ændringer, operationelle ændringer, jf. artikel 2, nr. 30, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Eksempler på ændringer, som anses for væsentlige, i det omfang de har betydning for storulykkesrisikoen:

- (a) ændringer eller reparationer af strukturen eller procesanlæg og udstyr hvor ændringerne har eller kan have en større forøgelse af den sikkerhedsmæssige risiko,
- (b) indførelse af nye aktiviteter på anlægget eller i forbindelse med dette, herunder kombineret drift, jf. § 29 a,
- (c) ændring af operatør eller ejer som omfatter væsentlige ændringer af ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed, jf. § 19, og udlicitering eller væsentlig ændring af ledelsesfunktionen,
- (d) anvendelse af anlægget udover designlevetiden, eller
- (e) større ændringer i den anvendte teknologi.

En ændringstilladelse efter § 29 anses sammen med den forudgående driftstilladelse efter § 28 for en fornyet driftstilladelse, og der skal ikke indgives en selvstændig ansøgning efter § 28.

delse, og der skal ikke indgives en selvstændig ansøgning efter § 28.

Til nr. 34

Forslaget til ændringerne i § 29, stk. 2, er en konsekvens af ændringerne i § 23 og ophævelse af §§ 24 og 25, jf. lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 23) og lovforslagets § 1, nr. 29 (til §§ 24 og 25).

Til nr. 35

Til § 29 a

Hidtil har tilladelse til kombineret drift været omfattet af den gældende lovs § 29.

Forslaget til § 29 a, stk. 1 og 2, fastsætter særskilt krav om tilladelse til kombineret drift og viderefører derfor gældende ret. Bestemmelsen gennemfører samtidig artikel 6, stk. 6, og artikel 11, stk. 1, litra i, i offshoresikkerhedsdirektivet. Den foreslåede bestemmelse gennemfører også artikel 16, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet, hvor operatøren har pligten til at indgive anmeldelsen om kombineret drift.

Forslaget til § 29 a, stk. 3, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 21, stk. 1.

Den kombinerede drift anses først for påbegyndt ved begyndelse af den aktivitet, der er formålet med den kombinerede drift, men styringen af risici i forbindelse med forberedelsen af kombineret drift, hvor forberedelsen indebærer en væsentlig risiko for større ulykker skal indgå i ansøgningen om tilladelse. Som eksempel herpå er flytning af et mobilt anlæg til en position nær et stationært anlæg.

Forslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3).

Til § 30

§ 30 i offshoresikkerhedsloven omhandler alene meddelelse om flytning af et mobilt anlæg.

I forslaget til ændring af § 30 foreslås, at meddelelse skal gives ved flytning af også faste anlæg, jf. artikel 11, stk. 1, litra j, i offshoresikkerhedsdirektivet. Der er visse typer af faste produktionsanlæg, som er bygget til at kunne flyttes og anvendes på en anden position. Lovforslaget tilgodeser denne mulighed. Endnu har en flytning af et fast anlæg ikke fundet sted på dansk offshoreområde. Endvidere foreslås det tydeliggjort, at en separat meddelelse om flytning af et anlæg ikke er nødvendig, hvis flytningen indebærer en væsentlig ændring af storulykkesrisici og dermed forudsætter tilsynsmyndighedens tilladelse efter § 29, jf. lovforslagets § 1, nr. 33 og 34.

Lovforslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3).

Til nr. 36

§ 31 i offshoresikkerhedsloven omhandler krav om ansøgning om tilladelse, inden et fast anlæg demonteres.

§ 40 i offshoresikkerhedsloven omhandler udstyr på anlæg.

§§ 56 og 57 i offshoresikkerhedsloven omhandler demontering af faste anlæg.

I forslaget til ændring af § 31, 1. pkt., § 40, stk. 1, 1. pkt., §§ 56 og 57, foreslås rørledninger medtaget for at videreføre gældende ret.

Forslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3).

Til nr. 37

§ 31 i offshoresikkerhedsloven omhandler krav om ansøgning om tilladelse, inden et fast anlæg demonteres.

Forslaget til ændring af § 31, 1. pkt., indeholder alene sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3).

Til nr. 38

§ 31 i offshoresikkerhedsloven omhandler krav om ansøgning om tilladelse, inden et fast anlæg demonteres.

Forslaget til ændring af § 31, 2. pkt., indeholder en mere præcis henvisning til bestemmelsen om opdatering af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen i forbindelse med demontering.

Til nr. 39

§ 32 i offshoresikkerhedsloven omhandler mulighed for tidsbegrænset forhåndstilsagn om driftstilladelse for et mobilt anlæg. Det er hensigtsmæssigt for ejeren af et mobilt anlæg at kunne sikre sig, at bygning af nye anlæg eller ændringer i eksisterende er i overensstemmelse med lovgivningen.

Forslaget til ændring af § 32, stk. 1, indeholder alene sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3).

Til nr. 40

§ 32 i offshoresikkerhedsloven omhandler mulighed for tidsbegrænset forhåndstilsagn om driftstilladelse for et mobilt anlæg. Det er hensigtsmæssigt for ejeren af et mobilt anlæg at kunne sikre sig, at bygning af nye anlæg eller ændringer i eksisterende er i overensstemmelse med lovgivningen.

§ 48 i offshoresikkerhedsloven omhandler forpligtigheden til at indhente sagkyndig bistand i forbindelse med varetagelse af sikkerheds- og sundhedsarbejdet.

§ 65 i offshoresikkerhedsloven omhandler refusion af myndighedernes udgifter i forbindelse med offshoresikkerhedsloven.

Forslaget til ændring af § 32, stk. 3, §§ 48 og 65, stk. 1, indeholder alene sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3).

Til nr. 41

§ 32 a i offshoresikkerhedsloven bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, hvornår der skal søges om godkendelse efter § 27, tilladelse efter §§ 28-31 og forhåndstilsagn efter § 32 samt om vilkår i forbindelse hermed. Det var hensigten med bestemmelsen, at der specielt skulle fastsættes regler om, hvornår der skulle søges om tilladelse til ændringer efter lovens § 29, idet der i denne bestemmelse indgår et væsentlighedskriterium Bemyndigelsen er imidlertid ikke udnyttet i dag. I stedet er der udsendt en vejledning om, hvordan lovens §§ 27-29, 31 og 32 kunne opfyldes.

I forslaget til nyaffattelse af § 32 a, bevares de hidtidige bestemmelser i den gældende offshoresikkerhedslovs § 32 a, stk. 1, nr. 1 og 2, idet dog forslaget til § 32 a, nr. 1, er ændret til at omfatte anmeldelse af design i stedet for godkendelse af overordnet design, jf. lovforslagets § 1, nr. 32 (til § 27). Endvidere er det præciseret, at det, der kan fastsættes regler om, er i hvilke tilfælde af større ombygninger, der skal ske anmeldelse af designet. Endvidere er der i forslaget til § 32 a, nr. 2, tilføjet, at ministeren, efter forhandling med miljøministeren, kan fastsætte regler om, hvornår der skal søges om godkendelse af brøndaktiviteter efter § 28 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 32 og om tilladelse til påbegyndelse af kombineret drift efter § 29 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Det er hensigten at anvende denne del af bemyndigelsen til at fastsætte, hvilke brøndaktiviteter, der kræver godkendelse og hvilke, hvor en underretning efter forslaget til § 28 b er tilstrækkelig. Det kunne også være relevant at fastsætte grænsefladen til undergrundslovens § 28 om godkendelse af brøndaktiviteter. Endvidere kan bemyndigelsen anvendes til at fastslå, hvornår der skal søges om tilladelse til kombineret drift efter forslaget til § 29 a.

Med forslaget til § 32 a, nr. 3, bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler om indholdet af anmeldelser og ansøgninger om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn efter offshoresikkerhedsloven. Denne bemyndigelse vil blive anvendt til at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivets bilag I, således at der fastsættes nærmere krav til indholdet af anmeldelse af anlægs design, herunder en demonstration af, at designkonceptet bidrager til at reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser til et niveau der er så lavt som rimeligt praktisk muligt. Endvidere vil der blive fastsat regler om, hvad ansøgningerne om godkendelse af borer, tilladelse til drift af anlæg, ændringer af anlæg og kombineret drift, samt ansøgning om forhåndstilsagn efter forslaget til § 32, skal indeholde af dokumentation. Arbejdsdelingen mellem Arbejdstilsynet og Miljøstyrelsen i den sammenhæng vil skulle fremgå af nær-

mere regler om delegation af opgaver og organisering af tilsynsmyndigheden i medfør af forslaget til § 61, stk. 3 og 8.

Med forslaget til § 32 a, nr. 4, indføres desuden mulighed for at fastsætte regler om ansøgningsfrister, jf. artikel 11, nr. 3-6, og artikel 15, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Med forslaget til § 32 a, nr. 5, indføres desuden mulighed for at fastsætte regler om frister for tilsynsmyndighedens bemærkninger, jf. artikel 11, stk. 3, 2 pkt.

Med forslaget til § 32 a, nr. 6 indføres desuden mulighed for at fastsætte nærmere regler om indholdet af rapporter vedrørende brøndaktiviteter efter lovforslagets § 1, nr. 32 (til § 28 a, stk. 3), jf. artikel 15, stk. 4, og bilag II, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Med forslaget til § 32 a, nr. 7, indføres desuden mulighed for at fastsætte regler om indholdet og tidspunkt for bl.a. underretning af tilsynsmyndigheden i tilfælde af ændringer af design, jf. artikel 11, stk. 6.

Hjemlen til at fastsætte regler om vilkår i § 32 a, stk. 2, i den nugældende offshoresikkerhedslov, foreslås flyttet til lovforslagets § 1, nr. 83 (til § 64 a) og gjort mere generel.

Til § 32 b

Den foreslåede § 32 b er ny og er ikke en del af gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivet. Den svarer til § 29 i undergrundsloven.

Efter det foreslåede *stk. 1* må en godkendelse eller tilladelse efter §§ 27-29 a og § 31, jf. lovforslagets § 1, nr. 32-38 samt et forhåndstilsagn efter til § 32, jf. lovforslagets § 1, nr. 39 og 40 ikke overdrages til andre.

Som eksempel kan nævnes overdragelse til en anden operatør, fordi tilsynsmyndigheden har vurderet, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til offshoresikkerhedsloven og de bestemmelser, der er fastsat i medfør af loven.

Til § 32 c

Den foreslåede § 32 c er ny og giver ministeren mulighed for at tilbagekalde godkendelser, tilladelser og forhåndstilsagn efter loven.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, kan ministeren tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter lovforslagets § 1, nr. 32-38 (til §§ 27-29 a og 31) samt et forhåndstilsagn efter lovforslagets § 1, nr. 39 og 40 (til § 32), hvis de bestemmelser, vilkår eller påbud, der er fastsat i offshoresikkerhedsloven eller i regler udstedt i medfør af loven, ikke overholdes.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, kan ministeren tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter lovforslagets § 1, nr. 32-38 (til §§ 27-29 a og 31) samt et forhåndstilsagn efter lovforslagets § 1, nr. 39 og 40 (til § 32), hvis der i en ansøgning er givet urigtige eller vildledende oplysninger. Bestemmelsen har til formål at sikre, at godkendelser, tilladelser el-

ler forhåndstilsagn efter loven altid meddeles på grundlag af korrekte oplysninger.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, skal ministeren tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter lovforslagets § 1, nr. 32-38 (til §§ 27-29 a og 31) samt et forhåndstilsagn efter lovforslagets § 1, nr. 39 og 40 (til § 32), hvis operatøren eller ejeren tages under rekonstruktionsbehandling eller erklæres konkurs. Såfremt operatøren erklæres konkurs, vil en godkendelse, tilladelse eller et forhåndstilsagn bortfalde, idet disse ikke kan overdrages, medmindre tilsynsmyndigheden tillader overdragelsen, jf. § 32 b.

I de tilfælde, der er nævnt i *stk. 1, nr. 1-3*, kan der dog først ske tilbagekaldelse, efter at tilsynsmyndigheden har givet påbud om at afhjælpe forholdet inden en nærmere frist, uden at dette er sket, jf. det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.* Almindelige forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet skal iagttages ved administrationen af bestemmelsen. Proportionalitetsprincippet indebærer, at indgrebet skal være både nødvendigt og egnet, og det mindst muligt bebyrdende nødvendige indgreb skal anvendes. For så vidt angår *stk. 1, nr. 2*, kan de urigtige eller vildledende oplysninger været givet ved en fejl eller i god tro, hvorfor der må anses at være vilje og mulighed for at skaffe de korrekte oplysninger. Disse bestemmelser, med undtagelse af muligheden for at kunne afhjælpe forholdet i nr. 2, svarer til § 30 i undergrundsloven.

Efter det foreslåede *stk. 3* skal tilsynsmyndigheden bl.a. tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter lovforslagets § 1, nr. 32-38 (til §§ 27-29 a og 31) samt et forhåndstilsagn efter lovforslagets § 1, nr. 39 og 40 (til § 32), hvis tilsynsmyndigheden vurderer, at operatøren eller ejeren ikke har kapacitet til at opfylde relevante krav i henhold til offshoresikkerhedsloven eller de bestemmelser, der er fastsat i medfør af loven. Der er tale om et indgribende tiltag, som tiltænkes anvendt proportionelt i forhold til sværhedsgraden af den manglende kapacitet, jf. offshoresikkerhedsdirektivets betragtning 40. Som eksempel på manglende kapacitet kan nævnes utilstrækkelige økonomiske midler til at udføre aktiviteterne.

Efter det foreslåede *stk. 4* skal tilsynsmyndigheden underrette den myndighed, der har givet tilladelse til rettighedshaveren om tilbagekaldelserne af godkendelserne, tilladelserne og forhåndstilsagnene efter forslagens *stk. 1* eller 3.

De foreslåede *stk. 3* og *4*, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 6, stk. 4, 1. pkt., dog er "ejer" ikke omfattet af artiklen i direktivet, men foreslås tilføjet, idet ejeren vil være den, der oppebærer en tilladelse efter lovforslagets § 1, nr. 32-34 (til §§ 28 og 29) og et forhåndstilsagn efter lovforslagets § 1, nr. 39 og 40 (til § 32) for et ikkeproduktionsanlæg eller en rørledning.

Til nr. 42

Det foreslås i ændringen af tekstoverskriften (underoverskriften) at tilføje udtrykket "risikoreduktion" for at præci-

sere, at indholdet af lovforslagets § 1, nr. 43-45 (til §§ 33, 34, 36 og 37) og § 35 i offshoresikkerhedsloven udover risikovurdering også omfatter risikoreduktion, jf. artikel 3, stk. 4, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Til nr. 43

Til § 33

Forslaget til ændringerne af § 33, stk. 1, indeholder sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 13) og nr. 5 (til § 4).

Reguleringen af et mobilt anlæg foreslås indskrevet i henholdsvis lovforslagets § 1, nr. 43 (til § 33, stk. 1, og § 34, stk. 3) og som konsekvens heraf foreslås § 33, stk. 2 og 3, i den nuværende offshoresikkerhedslov, ophævet. Endvidere foreslås rørledninger medtaget, hvilket er i overensstemmelse med gældende ret, jf. nugældende offshoresikkerhedslovs § 3, stk. 2, og bekendtgørelse nr. 509 af 11. maj 2011. Under hensyn til bl.a. anlæggets eller rørledningens designlevetid skal der så vidt muligt anvendes bedste praksis. Endvidere er indføjet ”design”, idet dette udtryk anvendes i § 27 i forbindelse med anmeldelse af design. Endelig er ”bedst mulige teknologi” ændret til ”bedste praksis” i overensstemmelse med kravet i lovforslagets § 1, nr. 72 (til § 55, stk. 3), hvorefter operatører og ejere i samråd med tilsynsmyndigheden skal udarbejde og revidere standarder og retningslinjer for bedste praksis i forbindelse med styring af risici for større ulykker gennem hele design- og driftscyklussen for offshore olie- og gasaktiviteter. Sidstnævnte bestemmelse gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 7.

Til § 34

§ 34 i offshoresikkerhedsloven omhandler forpligtelsen til at foretage en vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici ved driften af anlægget og nedbringe disse så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Forslaget til ændringerne af § 34, stk. 1 og 2, indeholder sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 6, 16 og 17), jf. artikel 2, nr. 3, 5 og nr. 27, i offshoresikkerhedsdirektivet. Endvidere foreslås rørledninger medtaget, hvilket er i overensstemmelse med gældende ret.

Forslaget til ændringen af stk. 1 præciserer ligeledes forpligtelsen til at nedbringe risici for større miljøhændelser så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Forslaget til § 34, stk. 3, svarer med sproglige ændringer til § 33, stk. 2, i den nuværende offshoresikkerhedslov.

Forslaget til § 34, stk. 4, er ny og gennemfører artikel 19, stk. 9, i offshoresikkerhedsdirektivet. Således har operatøren eller ejeren pligt til at afværge en umiddelbar fare for en større ulykke, der måtte opstå under drift eller andre aktiviteter, om nødvendigt ved at standse aktiviteten. Bestemmelsen har lighed med tilsynsmyndighedens ret til at give påbud om afværgelse af en umiddelbar fare, herunder standsning af

arbejdet, efter § 64, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven. Eksempler herpå kan være manglende brøndkontrol, udslip af gas m.v.

Til nr. 44

§ 36 i offshoresikkerhedsloven omhandler forpligtigelser i forbindelse med sundhedsmæssige forhold, der ikke er relateret til arbejdet, f.eks. hygiejniske forhold og drikkevandskvalitet.

Forslaget til ændringerne af § 36 indeholder sproglig justering som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1, 6 og 17) og artikel 2, nr. 5, nr. 19 og nr. 27, i offshoresikkerhedsdirektivet. Endvidere indeholder forslaget til ændringen af bestemmelsen en udvidelse til også at omfatte sikkerhedsmæssige forhold, der ikke er relateret til arbejdet, f.eks. skridsikre gulve i indkvarteringen eller sikkerhed ved motionsudstyr. Ændringen af § 36 følger ikke af offshoresikkerhedsdirektivet.

Til nr. 45

I § 37 i offshoresikkerhedsloven bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om risikovurdering og løbende forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet. Denne bemyndigelse er udnyttet i kapitel 4-6 i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v. med senere ændringer.

Det foreslås, at der tilføjes ”risikoreduktion” i overensstemmelse med overskriften før § 33 og indholdet af lovforslagets § 1, nr. 42, 43 og 44 (til §§ 33-36) for at præcisere, at der også er hjemmel til at fastsætte regler om reduktion af risiciene og ikke kun vurderingen af dem, jf. også præciseringerne i forslaget til overskriften før § 33. Den nuværende bemyndigelse er fortolket således, at risikovurdering også omfatter risikoreduktion, jf. indholdet af den gældende offshoresikkerhedslovs §§ 33-36, men dette er ikke i overensstemmelse med definitionerne i standarderne for risikostyring. Der er med denne præcisering ikke sket en ændring af den gældende bemyndigelse.

Til nr. 46

Det foreslås i ændringen af tekstoverskriften (underoverskriften) at tilføje udtrykket ”Design” for at præcisere, at indholdet af lovforslagets § 1, nr. 47-56 (til §§ 38-43) og §§ 43 a og 44 i offshoresikkerhedsloven også omfatter design.

Til nr. 47

Den gældende § 38 i offshoresikkerhedsloven omhandler konstruktion og indretning af offshoreanlæg, herunder indkvarteringsforhold.

Efter den gældende § 38, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven skal indkvarteringen ved konstruktion af et fast offshoreanlæg i videst mulig udstrækning adskilles fra hovedaktiviteterne boring og produktion.

Med forslaget til bestemmelsen er anvendelsesområdet for bestemmelsen ændret fra at omfatte faste offshoreanlæg til kun at omfatte de faste produktionsanlæg, som er permanent bemandede. Ved permanent bemandede anlæg forstås anlæg, der planlægges anvendt til overnatning, jf. definitionen i lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 18). Endvidere fastslås, at opdelingen skal ske i forbindelse med design af anlægget, jf. lovforslagets § 1, nr. 32 (til § 27) med tilhørende bemærkninger.

Med lovforslaget er formuleringen gjort mere generel og omfatter alle dele af anlægget. Efter forslaget skal anlægget opdeles i hovedområder baseret på vurderingen af risikoen for større ulykker hidrørende fra aktiviteterne i det enkelte område. Derved er bestemmelsen bragt i overensstemmelse med princippet i offshoresikkerhedsdirektivet, der bygger på en risikobaseret tilgang. Hovedområder er typisk de steder på anlægget, hvor der er brøndhoveder med tilhørende udstyr og rørføring, procesanlæg med tilhørende udstyr og rørføring, udstyr, hvor der foretages sikkerhedsmæssig afbrænding af gas (flaring), hjælpeudstyr, der bl.a. omfatter løfteudstyr, energiforsyning og vandforsyning, indkvartering som omfatter soverum, opholdsrum, spise- og køkkenfaciliteter samt kontorer. Ved procesanlæg forstås anlæg til behandling af multifaseflow fra manifold for brøndhoveder ind i behandlingsanlægget, hvor der sker en adskillelse i olie, gas, vand og sedimenter samt behandling og stabilisering af produkterne råolie, gas og produceret vand frem til disse sendes til andet offshoreanlæg, tank, land eller reinjektion.

Endvidere kræves det efter forslaget, at hovedområderne fysisk adskilles fra hinanden på en sådan måde, at eskalering af en hændelse i et hovedområde ikke påvirker et andet hovedområde. Hermed menes, at f.eks. et olie- eller gasudslip med eventuel efterfølgende brand eller eksplosion i et hovedområde ikke kan påvirke et andet hovedområde, for så vidt angår risikoen for større ulykker. Dette kan f.eks. opnås ved placering på separate broforbundne platforme eller brand- og eksplosionsvægge, men også ved en kombination heraf. I den forbindelse er det vigtigt at prioritere, at hovedområder, hvor der ikke findes produceret olie eller gas, typisk indkvartering og områder med hjælpeudstyr, er fysisk adskilt fra hovedområder, hvor der forefindes produceret olie eller gas. Oplag af f.eks. dieselolie indgår ikke i ovenstående betragtning, idet risikoen for større ulykker hidrørende herfra forventes begrænset ved hensigtsmæssig oplagring.

Der er i bestemmelsen endvidere tilføjet en henvisning til § 33, stk. 1, og § 42, stk. 1, for at understrege sammenhængen mellem de generelle krav heri og § 38, stk. 1.

Til nr. 48

Den gældende § 38 i offshoresikkerhedsloven omhandler konstruktion og indretning af offshoreanlæg, herunder indkvarteringsforhold.

Ændringen af § 38, stk. 2, er en sproglig justering som følge af den nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1) og offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19.

Til nr. 49

Den gældende § 38 i offshoresikkerhedsloven omhandler konstruktion og indretning af offshoreanlæg, herunder indkvarteringsforhold.

Efter den gældende § 38, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven skal indkvarteringsforholdene på faste og mobile offshoreanlæg være tilpasset det antal personer, som forventes at opholde sig på anlægget, og indkvarteringsforholdene skal være indrettet sådan, at de ansatte har mulighed for uforstyrret hvile og restitution med henblik på, at de kan varetage deres arbejdsopgaver på fuldt forsvarlig vis.

Med den foreslåede ændring af § 38, stk. 3, ændres kravene til indkvarteringsforholdene ikke i forhold til gældende ret, men i stedet for, som i den gældende offshoresikkerhedslov, at indkvarteringsforholdene forudsættes at være etableret fysisk på anlægget, foreslås den bredere formulering, der skal forstås således, at indkvarteringsforholdene skal være tilgængelige i forbindelse med arbejde og ophold på et anlæg. Denne ændring har ingen betydning for ophold og arbejde på permanente anlæg, hvor indkvarteringen er placeret fysisk på anlægget, men derimod på ikkepermanente anlæg. Disse er defineret ved, at der ikke finder overnatning sted på selve anlægget, men det udelukker ikke, at overnatning kan ske på f.eks. et skib, hvorfra der er adgang til det ikkepermanente anlæg. Kravene i den foreslåede bestemmelse omfatter således også indkvarteringen på et sådant skib for så vidt angår den del, der anvendes til de ansatte, der arbejder og opholder sig på det ikkepermanente anlæg. Disse skibe betegnes også ’walk to work vessels’ og forventes i større grad at blive anvendt fremover i forbindelse med udnyttelse af marginale felter. Ændringen er i overensstemmelse med borehulsdirektivet, hvor ”arbejdssted” defineres som arbejdspladser med tilhørende indkvartering, uden at indkvarteringen nødvendigvis skal være fysisk på et anlæg.

Med hensyn til fartøjer, som ikke har til formål at tjene som indkvartering for andre end besætningen på fartøjet, vil bestemmelsen kun være gældende i de tilfælde, hvor fartøjet anses for et anlæg, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1). I øvrige tilfælde vil indkvarteringsforholdene være reguleret i den maritime lovgivning.

Til nr. 50

Den gældende § 39, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven stiller krav om, at der på permanent bemandede offshoreanlæg skal være indrettet passende behandlingsrum.

Med den foreslåede tilføjelse af *stk. 2 og 3*, og tilføjelse af nyt *stk. 5*, jf. lovforslagets § 1, nr. 52, præciseres kravet i direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sund-

hed i den boringsrelaterede udvindingsindustri, jf. bilag, del C, punkt 9.1 og 9.2, hvoraf fremgår, at der skal være et eller flere lokaler til førstehjælp i overensstemmelse med anlæggets størrelse og arten af virksomheden, og at de skal råde over passende faciliteter, udstyr og lægemidler. Der skal være et passende antal rum i overensstemmelse med antallet af personer, der arbejder eller opholder sig på anlægget og arten af offshore olie- og gasaktiviteter på anlægget. Der henvises også til direktivets bilag, del C, punkt 9.3, hvoraf fremgår, at der på alle steder, hvor arbejdsforholdene kræver det, skal være materiel til førstehjælp til rådighed.

Det betyder ikke, at alle faciliteter skal være etableret fysisk på anlægget. Faciliteten kan være til rådighed på et tilhørende skib, et såkaldt "walk to work" fartøj, hvorfra der er adgang til anlægget, jf. bemærkningerne herom til lovforslagets § 1, nr. 49 (til § 38, stk. 3) ovenfor. Det må konkret vurderes, i hvilket omfang der skal være førstehjælpsudstyr til rådighed på selve anlægget.

Bestemmelserne i § 39 gælder også for fartøjer, hvor disse er omfattet af definitionen på "anlæg", jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19, idet der på disse er samme risici for alvorlig personskade, der kræver behandling, som på platforme, der udfører de samme offshore olie- og gasaktiviteter.

Til nr. 51

Forslaget til ændring af bestemmelsen er en sproglig justering som følge af den nye definition af "anlæg", jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19. Forslaget til ændring af bestemmelsen tilføjer endvidere "førstehjælpsrum", da adgangsveje på anlægget skal være indrettet således, at båretransport af syge og tilskadekomne - ud over til behandlingsrum og evakueringssteder - også kan ske effektivt til førstehjælpsrum.

Til nr. 52

Med den foreslåede tilføjelse af nyt § 39, stk. 5, og tilføjelse af stk. 2 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 47, præciseres kravet i direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri, jf. bilag, del C, punkt 9.1 og 9.2, hvoraf fremgår, at der skal være et eller flere lokaler til førstehjælp i overensstemmelse med anlæggets størrelse og arten af virksomheden, og at de skal råde over passende faciliteter, udstyr og lægemidler. Der henvises også til direktivets bilag, del C, punkt 9.3, hvoraf fremgår, at der på alle steder, hvor arbejdsforholdene kræver det, skal være materiel til førstehjælp til rådighed.

Til nr. 53

§ 40 i offshoresikkerhedsloven omhandler udstyr på anlæg.

Forslaget til ændring af § 40 stk. 2, er en sproglig præcisering, således at bestemmelsen kun omfatter "Udstyr på anlæg".

Til nr. 54

Den gældende § 41 omhandler løbende vedligeholdelse af anlægget.

Forslaget til ændring af § 41 er en sproglig justering som følge af den nye definition af "anlæg", jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19. Endvidere foreslås rørledninger tilføjet, således at gældende ret videreføres.

Til nr. 55

Den gældende § 42 i offshoresikkerhedsloven omhandler anvendelse af anerkendte normer og standarder og en mulig fravigelse heraf, hvis der derved opnås et højere sikkerheds- og sundhedsniveau.

Forslaget til ændring af § 42, stk. 1, er en sproglig justering som følge af den nye definition af "anlæg" og "tilsluttet infrastruktur", jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1 og 29), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19 og nr. 21, samt ændring af § 38, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 47. Endvidere foreslås rørledninger tilføjet, således at gældende ret videreføres, og som noget nyt brønde.

Til nr. 56

§ 43 i den gældende offshoresikkerhedslov indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler om offshoreanlægs konstruktion, indretning og udstyr, herunder regler for hvor mange personer, der må sove i samme rum, samt hjemmel til gennemførelse af EU-direktiver. Hjemlen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 240 af 18. marts 2014 om indretning m.v. af aerosoler der anvendes på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 1336 af 25. november 2013 om indretning m.v. af maskiner på faste offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1334 af 25. november 2013 om indretning m.v. af simple trykbeholdere på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 1333 af 25. november 2013 om indretning m.v. af elevatorer på faste offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1332 af 25. november 2013 om indretning m.v. af materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære på faste offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1038 af 26. august 2013 om anvendelse af stoffer og materialer på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 832 af 27. juni 2013 om indretning m.v. af transportabelt trykbærende udstyr på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 831 af 27. juni 2013 om faste offshoreanlægs og rørledningers konstruktion, indretning og udstyr, bekendtgørelse nr. 830 af 27. juni 2013 om mobile offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 798 af 11. juli 2012 om beredskab m.v. på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 1482 af 14. december 2010 om drift m.v. af offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 672 af 16. juni 2010 om sikkerhedsskiltning og anden form for signalgivning på offshoreanlæg på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 392 af 19. april 2010 om beskyttelse mod risici ved udsættelse for kunstigt optisk stråling på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 602 af 24. juni 2009 om beskyttelse mod støjbelastning på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 199 af 11. marts

2009 om beskyttelse mod udsættelse for biologiske agenser på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 397 af 15. maj 2008 om arbejde ved skærmterminaler på offshoreanlæg og bekendtgørelse nr. 395 af 15. maj 2008 om manuel håndtering af byrder på offshoreanlæg m.v.

Forslaget til ændring af § 43 er en sproglig justering som følge af den nye definition af ”anlæg” og ”tilsluttet infrastruktur”, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1 og 29), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19 og nr. 21, samt ændring af § 38, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 44. Endvidere foreslås rørledninger tilføjet, således at gældende ret videreføres, og som noget nyt brønde. Det er hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler svarende til indholdet i de gældende regler, jf. ovenfor, samt, som noget nyt, nærmere regler om indretning af brønde, specielt med henblik på forebyggelse af udblæsninger m.v., opdeling af anlæg i hovedområder, jf. forslaget til § 38, stk. 1, og regler om indretning af såkaldte ”walk to work vessels”, dvs. fartøjer, der anvendes i forbindelse med bemanning af ikke permanent bemandede anlæg, jf. bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 49 (til § 38, stk. 3). I forbindelse med ovenstående vil der kunne fastsættes nærmere regler om anvendelse af anerkendte standarder, jf. forslaget til § 42, herunder hvilke standarder, der anses for anerkendte.

Til nr. 57

Til § 45

§ 45 i den gældende offshoresikkerhedslov omhandler krav om beredskab med tilhørende beredskabsplan til imødegåelse af konsekvenserne af ulykker.

Artikel 14, 28, herunder bilag I, pkt. 10, og 30, i offshoresikkerhedsdirektivet indeholder krav til den interne beredskabsplan, underretning af de relevante myndigheder om en større ulykke eller en situation, som indebærer en umiddelbar risiko for en større ulykke, samt til beredskabsindsatsen ved større ulykker. Forslaget til nyaffattelse af § 45, gennemfører dele af disse bestemmelser, for så vidt angår den del af den interne beredskabsplan, der omfatter begrænsning af konsekvenserne af ulykker og faresituationer på anlæg. For så vidt angår den del af den interne beredskabsplan, der vedrører bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet i forbindelse med en større miljøhændelse, vil denne del fortsat blive reguleret i havmiljøloven. De foreslåede bestemmelser bibeholder også de nuværende krav i offshoresikkerhedsloven, for så vidt angår andre forhold end de, der er relateret til større ulykker.

Af forslaget til § 45, stk. 1, fastsættes, at operatøren henholdsvis ejeren skal udarbejde planen, som skal udarbejdes i overensstemmelse med de regler herom, der vil blive fastsat efter § 45 b, jf. bemærkningerne hertil.

Af forslaget til § 45, stk. 2, fremgår det, at der ved anvendelse af en mobil borerig skal tages hensyn til den risikovurdering, der er foretaget i forbindelse med de planlagte brøndaktiviteter ved udarbejdelse af planen. Det vil typisk være

foranstaltninger eller procedurer til at begrænse konsekvenserne af en udblæsning fra brønden eller forekomst af farlige gasarter som f.eks. svovlbrinte.

Af forslaget til § 45, stk. 3, nr. 1, fremgår det, at operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at beredskabsplanen iværksættes straks efter påbegyndelse af aktiviteterne. Det betyder, at de organisatoriske og uddannelsesmæssige krav, der fremgår af planen, skal være gennemført, og at et øvelsesprogram skal være etableret, når driften af anlægget påbegyndes.

Af forslaget til § 45, stk. 3, nr. 2, fremgår, at planen skal være koordineret med planen for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet, som er reguleret i havmiljøloven. Hensigten hermed er, at der er sammenhæng mellem de procedurer for indsats m.v. i planen for imødegåelse af konsekvenserne af en ulykke eller faresituation på anlægget med planen for bekæmpelse af et eventuelt olie- eller kemikalieudslip efter havmiljøloven. En situation kunne være, at der sker et olieudslip på anlægget, som i første omgang skal søges indesluttet på anlægget, men hvis dette ikke kan lade sig gøre, og olie udledes til havet, skal bekæmpelsesforanstaltningerne straks kunne iværksættes.

Af forslaget til § 45, stk. 3, nr. 3, fremgår, at planen skal være koordineret med den eksterne beredskabsplan, som skal udarbejdes af myndighederne i samarbejde med operatøren henholdsvis ejeren. Det vil sige, at det bl.a. skal fremgå af planen, hvornår operatøren eller ejeren skal underrette myndighederne og søge bistand fra disse.

Af forslaget til § 45, stk. 4, fremgår, at planen skal ajourføres ved hver væsentlig ændring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 23). Sådanne ændringer der kan have betydning for beredskabsplanen, kan være ændringer på anlægget af både fysiske og operationelle forhold, f.eks. etablering af flere brønde eller ændring af bemanningen på anlægget.

Forslaget til § 45, stk. 5, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 30, stk. 2, 1. pkt. De foranstaltninger der nævnes i bestemmelsen skal fremgå af den interne beredskabsplan ud fra den risikovurdering, der er foretaget i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. forslaget til § 23, samt, i tilfælde af brøndaktiviteter, ud fra den risikovurdering, der er foretaget i forbindelse med ansøgningen om godkendelse af brøndaktiviteter, jf. forslaget til § 28 a. Bestemmelsen går videre end direktivet, idet den også omfatter hændelser, hvor der er umiddelbar risiko for, i tilfælde af eskalering, en større ulykke.

Forslaget til § 45, stk. 6, svarer indholdsmæssigt til den gældende offshoresikkerhedslovs § 45, stk. 3, med henblik på, at tilsynsmyndigheden kan påbyde ændringer i den interne beredskabsplan for at sikre en effektiv rednings- og bekæmpelsesindsats.

Forslaget til § 45 indeholder herudover sproglige justeringer som følge af indførelse af nye begreber. Disse justeringer er

en konsekvens af den nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19, og at ”driftsansvarlig virksomhed” er erstattet af ”operatøren”, for så vidt angår produktionsanlæg, og ”ejeren”, for så vidt angår ikkeproduktionsanlæg eller rørledninger, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4).

Til § 45 a

Med bestemmelsen er det hensigten at fastsætte nærmere regler med henblik på at sikre, at kravene i bilag I, pkt. 10, i offshoresikkerhedsdirektivet gennemføres. Endvidere er det hensigten at fastsætte nærmere regler om koordineringen med beredskabsplanen for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet efter forhandling med miljøministeren og forsvarsministeren. Endelig er det hensigten at fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler operatører og ejere til at forhindre en større ulykke eller en nærved hændelses eskalering og begrænse dens virkninger og kravene til den interne beredskabsplan i den forbindelse.

Til § 45 b

Artikel 29, stk. 1 og 2, i offshoresikkerhedsdirektivet fastsætter, at medlemsstaterne skal udarbejde en ekstern beredskabsplan, som dækker alle offshore olie- og gasanlæg eller tilsluttet infrastruktur og alle områder under medlemsstaternes jurisdiktion, som kan tænkes at blive berørt. I planen skal rettighedshavernes og operatørernes rolle og finansielle forpligtelser beskrives. Planen skal udarbejdes i samarbejde med operatører og ejere og eventuelle rettighedshavere og tage hensyn til de mest ajourførte udgaver af de interne beredskabsplaner. I direktivets artikel 29, stk. 3-7, samt bilag VII og VIII stilles nærmere krav til den eksterne beredskabsplan.

Forslaget til § 45 b, stk. 1, gennemfører dele af direktivets artikel 29, stk. 1, for så vidt angår evakuering og redning af personer. Denne del af planen foreslås udarbejdet af beskæftigelsesministeren efter forhandling med relevante ressortministre, som bl.a. omfatter miljøministeren og forsvarsministeren for at sikre, at der ikke er konflikt eller overlap med planen udarbejdet af disse, idet de dele af den eksterne beredskabsplan, der vedrører bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet, foreslås reguleret i havmiljøloven. De øvrige bestemmelser i direktivets artikel 29, samt bilagene foreslås gennemført i regler udstedt i medfør af forslaget til § 45 b, stk. 2, og havmiljøloven, jf. bemærkningerne hertil nedenfor.

I § 45 b, stk. 2, foreslås det, at de nærmere regler vedrørende indholdet af den eksterne beredskabsplan, for så vidt angår evakuering og redning af personer, udarbejdes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med miljøministeren og de ressortministre, der er omfattet af planen. Derved tilgodeses koordinering med regler om plan for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet. Med bestemmelsen foreslås endvidere, sammen med bestemmelsen i forslaget til § 45 b, stk. 3, hjemmel til, at beskæftigelsesministeren og

miljøministeren kan offentliggøre og videregive planen, hvilket i praksis vil ske på den måde, at den del af planen, som omfatter evakuering og redning af personer, sendes fra Arbejdstilsynet til Miljøstyrelsen, som samler planen og offentliggøre og videregiver den. Det bemærkes, at såfremt der ved udarbejdelsen af og ved videregivelse/offentliggørelse af den eksterne beredskabsplan sker en behandling af personoplysninger, som er omfattet af persondataloven, skal denne behandling ske i overensstemmelse med persondatalovens regler. En behandling af persondata skal derfor ske under hensynstagen til grundbetingelserne i persondatalovens § 5, behandlingsbetingelserne i persondatalovens § 6, om almindelige persondataoplysninger, jf. lovens § 7, om følsomme personoplysninger, jf. lovens § 8 samt personnumre, jf. lovens § 11, den registreredes indsigtret, jf. lovens kapitel 9 samt reglerne om datasikkerhed, jf. lovens §§ 41 og 42. Herudover skal en eventuel overførelse af personoplysninger til tredjelandets myndigheder ske i overensstemmelse med persondatalovens § 27, ligesom der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle forskrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet, jf. persondatalovens § 57.

Det nationale beredskab til sikring af energiforsyningen fra anlæggene offshore foreslås reguleret i undergrundsloven.

Til nr. 58

§ 46 i offshoresikkerhedsloven omhandler den driftsansvarlige virksomheds forpligtelse til at sørge for, at arbejdet for sikkerhed og sundhed organiseres i samarbejde med de ansatte eller deres repræsentanter, og at udgifterne ved hverv, der varetages af de ansatte i forbindelse med samarbejdet, herunder udgifter ved den derved forbundne uddannelse, betales af den driftsansvarlige virksomhed. § 46, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven præciserer de ansattes eller repræsentanternes inddragelse i samarbejdet, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

Forslaget til ændringen af § 46, stk. 1, er sproglige justeringer som følge af, at ”driftsansvarlig virksomhed” foreslås afskaffet og erstattet af ”operatøren” på et produktionsanlæg og ”ejeren” af ikkeproduktionsanlæg eller rørledninger, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4). Endvidere er det præciseret, at arbejdet for sikkerhed og sundhed organiseres i samarbejde med de ansatte på henholdsvis produktions- og ikkeproduktionsanlæg.

Til nr. 59

Forslaget til ændring af § 46, stk. 2, indeholder sproglige justeringer som følge af indførelsen af den nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19, samt konsekvensrettelser som følge af formuleringen af lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 23, stk. 3 og 4). Formuleringen ”sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold” betyder, at risikoen for større

miljøhændelser ikke er omfattet af inddragelsen af de ansatte. Det er i overensstemmelse med direktivet, som i betragtning (18) henviser til borehulsdirektivets bestemmelser om deltagelse af repræsentanter for de ansatte i arbejdet vedrørende sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet og dermed ikke i spørgsmål vedrørende det ydre miljø. Dette vil blive afspejlet i fastsættelsen af nærmere regler om samarbejdet om sikkerhed og sundhed i medfør af forslaget til § 49. Som konsekvens af gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 2, foreslås inddragelsen af de ansatte eller repræsentanter, herunder ved høring, for disse i forhold til sikkerheds- og sundhedsredegørelsen specifikt affattet i lovforslagets § 1, nr. 28 (til § 23, stk. 3 og 4).

Til nr. 60

Forslaget til ændringer af § 46, stk. 3, indeholder sproglige justeringer som følge af, at "driftsansvarlig virksomhed" foreslås afskaffet og erstattet af "operatøren" på et produktionsanlæg og "ejeren" af ikkeproduktionsanlæg eller en rørløsnings, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4).

Til nr. 61

§ 47 i offshoresikkerhedsloven omhandler den driftsansvarlige virksomheds forpligtigelse til at sørge for, at personale med fornøden sundhedsmæssig uddannelse og kompetence indgår i bemanningen med henblik på varetagelse af forebyggende og behandlende sundhedsmæssige opgaver på ethvert permanent bemandede anlæg.

Bestemmelserne herom foreslås flyttet til en ny § 48 a.

Forslaget til § 47 indeholder en ny bestemmelse, som ikke følger af offshoresikkerhedsdirektivet, om operatørens eller ejerens forpligtigelse til at sikre, at medlemmerne af det organiserede samarbejde om sikkerhed og sundhed efter lovforslagets § 1, nr. 58 (til § 46, stk. 1), har gennemført en obligatorisk arbejdsmiljøuddannelse, så vidt det er muligt inden 3 måneder efter valget eller udpegningen af den pågældende. Den nye § 47 svarer til § 9, stk. 1, 1. led, i arbejdsmiljøloven (lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010), dog er der med "så vidt det er muligt" indlagt hensynet til de særlige forhold offshore, hvor det begrænsede antal ansatte medfører, at det kan være vanskeligt at samle et tilstrækkeligt antal kursister til arbejdsmiljøuddannelsen indenfor 3 måneder. Uddannelsen skal dog afholdes indenfor rimelig tid, således at formålet med uddannelsen ikke forspildes.

Til nr. 62

Forslaget til § 48 a, svarer til § 47 i den gældende offshoresikkerhedslov, der omhandler den driftsansvarlige virksomheds forpligtigelse til at sørge for, at personale med fornøden sundhedsmæssig uddannelse og kompetence indgår i bemanningen med henblik på varetagelse af forebyggende og behandlende sundhedsmæssige opgaver på ethvert per-

manent bemandede offshoreanlæg, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 61 (til § 47). Ordlyden er ændret, så den svarer til ordlyden i direktiv 92/91/EØF (borehulsdirektivet), bilaget, del C, afsnit 9.2. Herved omfattes alle anlæg og ikke kun permanent bemandede anlæg. Kravet i den gældende offshoresikkerhedslov om, at personalet skal varetage forebyggende sundhedsmæssige opgaver på permanent bemandede anlæg, er bibeholdt gennem affattelse af et nyt stk. 2.

Til nr. 63

§ 49 i offshoresikkerhedsloven omhandler bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om det i § 46, stk. 1, nævnte samarbejde om sikkerhed og sundhed. Disse regler skulle baseres på reglerne om sikkerhedsorganisation efter arbejdsmiljøloven, modificeret med hensynet til de særlige forhold på offshoreanlæg, hvor ikke alle ansatte er på anlægget samtidig i længere tid af gangen. Der skal i reglerne være mulighed for, at sikkerheds- og sundhedsarbejdet kan varetages på en anden måde, forudsat at der opnås samme grad af medvirken fra de ansatte. Dette vil med fordel især kunne anvendes på mobile offshoreanlæg, der arbejder kort tid i dansk sektor.

Ministerens kan efter gældende lov endvidere fastsætte regler om beskyttelse af ansatte, der varetager hverv i forbindelse med samarbejdet om sikkerhed og sundhed. Disse regler svarer til reglerne i arbejdsmiljølovens § 10, stk. 2 og 3, og § 11.

Endvidere kan der efter gældende lov fastsættes regler om sundhedspersonale efter § 47, herunder uddannelse og om sagkyndig bistand efter § 48.

Hjemlerne er i dag udnyttet i bekendtgørelse nr. 1083 af 5. september 2013 om registrering og anmeldelse af arbejds-skader m.v. i medfør af offshoresikkerhedsloven, bekendtgørelse nr. 798 af 11. juli 2012 om beredskab m.v. på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 1506 af 15. december 2010 om sikkerhedsgruppens arbejdsmiljøuddannelse på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1505 af 15. december 2010 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på mobile offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1504 af 15. december 2010 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på faste offshoreanlæg og bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg.

Forslaget til ændringer af § 49 tilføjer, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold, tilmelding, tilbud og gennemførelse af arbejdsmiljøuddannelserne efter § 47, herunder en supplerende arbejdsmiljøuddannelse, og undervisernes kvalifikationer samt godkendelse og kvalitetssikring af udbydere af arbejdsmiljøuddannelsen. Den tilføjelse, der kun vedrører den obligatoriske arbejdsmiljøuddannelse, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 61 (til § 47), svarer til § 9, stk. 2, i arbejdsmiljøloven (lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010). Endelig er der bemyndigelse til at fastsætte regler om den uddannelse af første-

hjælpere og behandlere, der er krævet efter § 48 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 62 og om antallet af personer med uddannelsen. Ændringen indeholder sproglige præciseringer og justeringer samt konsekvensrettelse som følge af indsættelse af § 48 a.

Til nr. 64

§ 50 omhandler krav til de ansattes kompetencer, herunder at de personer, der indgår i beredskabet, har den fornødne uddannelse.

Forslaget til ændringer af § 50, stk. 1, indeholder sproglige justeringer som følge af, at ”driftsansvarlig virksomhed” erstattes af ”operatør” på et produktionsanlæg og ”ejer” på et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4). Forslaget indeholder også sproglige justeringer som følge af indførelse af den nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19. Herudover indeholder lovforslaget en konsekvensrettelse som følge af ændringen til forslagens § 45.

Til nr. 65

Til § 50 a

§ 50 a supplerer lovens § 50 med bemyndigelse til at fastlægge regler om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer erhvervet i udlandet, herunder andre EU-lande, EØS-lande, lande, der har aftale med EU samt tredjelande.

Forslaget til ændring af § 50 a, stk. 1 og 2, indeholder alene sproglige justeringer som følge af, at ”Energistyrelsen” erstattes af ”tilsynsmyndigheden”, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 81 (til § 61, stk. 3).

Til § 50 b

§ 50 b supplerer lovens § 50 med bemyndigelse til, at arbejdsgiveren efter anmodning skal dokumentere de ansattes erhvervmæssige kvalifikationer.

Forslaget til ændring af § 50 b indeholder alene sproglige justeringer som følge af, at ”Energistyrelsen” erstattes af ”tilsynsmyndigheden”, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 81 (til § 61, stk. 3).

Til § 50 c

§ 50 c supplerer lovens § 50 med bemyndigelse til at fastlægge regler om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer erhvervet i udlandet, herunder andre EU-lande, EØS-lande, lande der har aftale med EU samt tredjelande.

Forslaget til ændring af § 50 c, stk. 3, 1. pkt., indeholder alene sproglige justeringer som følge af, at ”Energistyrelsen” erstattes af ”tilsynsmyndigheden”, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 81 (til § 61, stk. 3).

Til nr. 66

§ 50 d supplerer lovens § 50 med bemyndigelse til at fastlægge regler om, at operatøren eller ejeren skal sikre, at personer, hvis erhvervmæssige kvalifikationer ikke skal anerkendes af tilsynsmyndigheden i henhold til regler fastsat i medfør af §§ 50 a og 50 c, opfylder kravene i medfør af loven eller i regler udstedt i medfør af loven om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve.

Forslaget til ændringen af § 50 d indeholder sproglige justeringer som følge af, at ”driftsansvarlig virksomhed” erstattes af ”operatør” på et produktionsanlæg og ”ejer” på et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4). Derudover indeholder forslaget også sproglige justeringer som følge af ”Energistyrelsen” erstattes af ”tilsynsmyndigheden”, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 81 (til § 61, stk. 3).

Til nr. 67

§ 52 i offshoresikkerhedsloven omhandler bemyndigelse til fastsættelse af regler om registrering og anmeldelse af ulykker, nærved hændelser og alvorlige skader. Med hjemmel i denne bestemmelse er der udstedt bekendtgørelse nr. 1083 af 5. september 2013 om registrering og anmeldelse af arbejdsskader m.v. i medfør af offshoresikkerhedsloven. Bekendtgørelsen pålægger bl.a. den driftsansvarlige virksomhed straks at indberette ethvert dødsfald, alvorlig personskade og nærved hændelse til politiet og Energistyrelsen.

Forslaget til ændring af § 52, stk. 1, gennemfører artikel 30, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet i forbindelse med, at der skal fastsættes regler om anmeldelse til statslige myndigheder, herunder politiet, jf. lovforslagets § 1, nr. 81 (til § 61, stk. 3), og statslige institutioner, såsom Havarikommissionen, jf. lovforslagets § 1, nr. 80 (til § 60). Tilsynsmyndigheden vil fremover anvende bemyndigelsen til at stille krav om bestemte oplysninger fra operatører og ejere, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 23, jf. bilag IX. Kommissionen vil via en gennemførelsesretsakt fastsætte et fælles dataindberetningsformat, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 23, stk. 2. Det bemærkes, at persondataloven regulerer videregivelse af personoplysninger og forvaltningsloven andre fortrolige oplysninger til andre danske forvaltningsmyndigheder.

Forslaget indeholder også en sproglig justering som følge af indførelse af nye begreber. Denne justering er en konsekvens af, at ”driftsansvarlig virksomhed” erstattes af ”operatøren” på et produktionsanlæg og ”ejeren” af et ikkeproduktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4).

Til nr. 68

Forslaget til § 52, stk. 2, er nyt og gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 24, stk. 1, og artikel 25, stk. 1, hvorefter der er pligt til at offentliggøre og videregive oplysningerne i bilag IX, som skal anvendes til at forebygge større ulykker, bl.a. gennem sammenligning af oplysninger. I det omfang indsamlingen af oplysningerne omhandler per-

sonoplysninger, vil behandlingen af disse ske i overensstemmelse med persondatalovens §§ 5-8, 11, 41 og 42 samt kapitel 9. De oplysninger, som medlemsstaterne skal indberette til Kommissionen i henhold til direktivets bilag IX omfatter ikke personoplysninger på tilskadekomne, men faktuelle oplysninger om større ulykker og hændelser. For at sikre størst mulig gennemsigtighed og mulighed for at sammenligne oplysninger om offshoresikkerhed i de enkelte medlemslande skal en række af disse oplysninger offentliggøres, og der skal årligt forelægges en rapport for Kommissionen, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 25, stk. 3. Kommissionen vil via en gennemførelsesretsakt fastsætte et fælles offentliggørelsesformat, jf. artikel 24, stk. 2, og et fælles dataindberetningsformat, jf. artikel 23, stk. 2 i offshoresikkerhedsdirektivet. Det er hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen anvendes til at fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse af oplysninger vedrørende større ulykker, der reguleres af offshoresikkerhedsloven samt eventuelle regler om administration af den ovennævnte gennemførelsesretsakt. Er der ved udarbejdelsen af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle forskrifter tale om oplysninger, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet, jf. persondatalovens § 57.

Til nr. 69

Forslaget til § 52 b, stk. 1, er nyt og gennemfører artikel 20, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet, hvor kravet om oplysninger om større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Den Europæiske Union har til formål at udbrede kendskabet til potentielle årsager til ulykker og dermed styrke sikkerheden, jf. betragtning (39) til direktivet.

Forslaget til § 52 b, stk. 2, er nyt og gennemfører artikel 20, stk. 2, i offshoresikkerhedsdirektivet. Bestemmelsen omhandler bemyndigelse til fastsættelse af regler om de oplysninger, der skal indgives efter stk. 1. Oplysningerne indsamlet efter stk. 1 skal udveksles i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet. Viden, oplysninger og erfaringer, der udveksles efter offshoresikkerhedsdirektivets artikel 27, stk. 1, skal bl.a. omfatte oplysninger vedrørende effektiviteten af foranstaltninger til risikostyring, forebyggelse af større ulykker, verifikation af overholdelsen og beredskab i forbindelse med offshore olie og gasaktiviteter i Unionen og uden for Unionen, hvor dette er relevant, jf. artikel 27, stk. 2, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Til nr. 70

§ 55 i offshoresikkerhedsloven omhandler bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler i forbindelse med arbejdets udførelse, helbredsundersøgelse, arbejds-hygieniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene, og at undersøgelser af de ansatte ikke påfører dem tab af indtægt. Hjemlen er i dag udnyttet i bekendtgørelse nr. 1038 af 26. august 2013 om anvendelse af stoffer og materialer på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 1509 af 15. december 2010 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af arbejdstiden

på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1482 af 14. december 2010 om drift m.v. af offshoreanlæg m.v., bekendtgørelsen nr. 672 af 16. juni 2010 om sikkerhedsskiltning og anden form for signalgivning på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 392 af 19. april 2010 om beskyttelse mod risici ved udsættelse for kunstig optisk stråling på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 602 af 24. juni 2009 om beskyttelse mod støjbelastning på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 199 af 11. marts 2009 om beskyttelse mod udsættelse for biologiske agenser på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 399 af 15. maj 2008 om lægelig kontrol med arbejde med ioniserende stråling på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 398 af 15. maj 2008 om anvendelse af personlige værnemidler på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 397 af 15. maj 2008 om arbejde ved skærmterminaler på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 395 af 15. maj 2008 om manuel håndtering af byrder på offshoreanlæg m.v., og bekendtgørelse nr. 394 af 15. maj 2008 om beskyttelse mod udsættelse for vibrationer på offshoreanlæg m.v.

Det foreslås med ændringen af § 55, stk. 1, at "drift" tilføjes, så indholdet bliver i overensstemmelse med lovforslagets § 1, nr. 43 (til § 34, stk. 1).

Til nr. 71

§ 55 i offshoresikkerhedsloven omhandler bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler i forbindelse med arbejdets udførelse, helbredsundersøgelse, arbejds-hygieniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene, og at undersøgelser af de ansatte ikke påfører dem tab af indtægt.

Forslaget til ændring af § 55, stk. 2, 3. pkt., indeholder alene en sproglig justering som følge af indførelse af nye begreber, idet "driftsansvarlig virksomhed" er erstattet af "operatøren" på et produktionsanlæg og "ejeren" af et ikkeproduktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4).

Til nr. 72

Forslaget til § 55, stk. 3, er nyt og gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 7. Af direktivets betragtning (30), fremgår det, at med henblik på at sikre et sikkert design og fortsat sikre aktiviteter, skal offshoreindustrien følge den bedste praksis, som er fastlagt i autoritative standarder og retningslinjer. Sådanne standarder og retningslinjer bør ajourføres på baggrund af ny viden og innovationer og for at sikre løbende forbedringer. Operatører, ejere og kompetente myndigheder bør samarbejde om at fastlægge prioriteterne for nye og forbedrede standarder og retningslinjer ud fra erfaringerne med Deepwater Horizon-uheldet og andre større uheld. Under hensyntagen til de etablerede prioriteter bør udarbejdelsen af nye eller forbedrede standarder og retningslinjer iværksættes ufortøvet. Af artikel 19, stk. 7, med henvisning til artikel 27, stk. 1, fremgår, at udarbejdelsen skal ske ved brug af udveksling af viden, oplysninger og erfaring mellem medlemsstater bl.a. gennem Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie-

og Gasaktiviteter (EUOAG), som blev nedsat af Europa-Kommissionen i 2012 ved beslutning C 18/07.

Forslaget fastslår en forpligtelse for operatører og ejere, der er omfattet af offshoresikkerhedsloven, til at medvirke i dette samarbejde, som det er hensigten skal finde sted gennem udvalg eller arbejdsgrupper under EUOAG, hvor de internationale operatør- og ejerorganisationer deltager sammen med medlemsstaternes tilsynsmyndigheder. Eksempler på eksisterende standarder og retningslinjer udarbejdet af industrien er dem, der er udarbejdet af operatørernes organisation, OGP, og boreentreprenørernes organisation, IADC. Men arbejdet kan også medvirke til udarbejdelse af internationale standarder gennem ISO og EN.

Forslaget til § 55, stk. 4, er ligeledes nyt og giver beskæftigelsesministeren bemyndigelse til at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivets bilag VI, der indeholder oplysninger om forhold, der skal overvejes ved fastsættelsen af prioriteter for udarbejdelsen af de standarder og retningslinjer der er nævnt i forslaget til stk. 3. Oplysningerne skal sikre en praktisk gennemførelse af forebyggelse af større ulykker og begrænsning af følgerne. Oplysningerne skal som minimum omfatte forbedring af brøndintegritet, forbedring af den primære og sekundære tilslutning, pålidelige beslutningsprocesser, forvaltning af og tilsyn med aktiviteter, kompetence hos personer med nøglestillinger, effektiv risikostyring, vurdering af pålideligheden af sikkerheds- og miljøkritiske systemer, centrale ydeevneindikatorer samt effektiv integration mellem sikkerheds- og miljøledelsessystemer hos operatører og ejere og andre, der er involveret i olie- og gasaktiviteter.

Til nr. 73

Forslaget til ændring af *overskriften* før § 56 er alene en sproglig justering som følge af indførelse af den nye definition af "anlæg", jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19.

Til nr. 74

§ 58 i offshoresikkerhedsloven omhandler nedsættelse af et offshoresikkerhedsråd, dets medvirken ved udarbejdelsen af regler i henhold til offshoresikkerhedsloven (høring, dvs. indhentning af rådets udtalelse), øvrige opgaver og sammensætning samt en bemyndigelse til at bestemme Offshoresikkerhedsrådets sammensætning og til at fastsætte rådets forretningsorden.

I de foreslåede ændringer af § 58, stk. 1 og stk. 2, betyder "m.v." der er tilføjet efter "regler", at Offshoresikkerhedsrådet medvirker ved operatørernes og ejernes samarbejde med tilsynsmyndigheden om udarbejdelse og revision af standarder og retningslinjer for bedste praksis, jf. lovforslagets § 1, nr. 72 (til § 55, stk. 3) samt eventuelle andre vejledninger.

Til nr. 75

Forslaget til ændringen af § 58, stk. 1, er en sproglig justering som følge af indførelse af den nye definition af "offshore olie- og gasaktiviteter", jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3.

Til nr. 76

Med § 58, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven lægges der op til en begrænsning i antallet af myndigheder, der skal være repræsenteret i Offshoresikkerhedsrådet (myndigheder som har selvstændig jurisdiktion på offshoreanlæg).

Det foreslås med ændring af § 58, stk. 3, at specifikke myndigheder ikke længere nævnes ved navn, hvilket giver mulighed for at tilpasse sammensætningen til ændringer i myndighedernes betegnelser og ressortområder. Der er med forslaget til ændringen ikke tilsigtet nogen substantiel ændring i sammensætningen af myndighederne i Offshoresikkerhedsrådet.

Til nr. 77

Forslaget til ændring af § 58, stk. 4, er en konsekvens af ændringen af bestemmelsens stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 76.

Til nr. 78

§ 59 i offshoresikkerhedsloven omhandler nedsættelse af Myndighedernes Beredskabskomité, dens opgave, medlemmers opgaver samt en bemyndigelse til at fastsætte komitéens forretningsorden.

Forslaget til ændringen af § 59, stk. 1, 1. pkt., indeholder alene sproglige justeringer som følge af indførelse af den nye definition af "offshore olie- og gasaktiviteter", jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3.

Til nr. 79

Forslaget til ændringen af § 59, stk. 1, 2. pkt., indeholder alene sproglige justeringer som følge af indførelse af den nye definition af "offshore olie- og gasaktiviteter", jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3.

Til nr. 80

§ 60 i offshoresikkerhedsloven omhandler nedsættelse af en havarikommission samt en bemyndigelse til at pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med anvendelsen af et offshoreanlæg, og bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter Havarikommissionen har i forbindelse med undersøgelserne. Bemyndigelsehjernen i § 60, stk. 2 er udnyttet i bekendtgørelse nr. 692 af 22. juni 2006 om Havarikommissionen for større hændelser på offshoreanlæg og bekendtgørelse nr. 526 af 25. maj 2011 om ændring af be-

kendtgørelse om Havarikommissionen for større hændelser på offshoreanlæg.

Den foreslåede nyaffattelse af § 60, stk. 1, er en justering som følge af indførelse af den nye definition af ”større ulykke”, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 28), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 1. Nyaffattelsen indebærer således, at skader på anlæg, der ikke har medført eller har haft potentiale for dødsfald eller alvorlig personskade ikke længere vil være omfattet af kommissionens mandat, medmindre ministeren pålægger det i medfør af bemyndigelsen i den foreslåede stk. 2.

Den foreslåede nyaffattelse af § 60, stk. 2, indebærer alene lovtekniske konsekvensrettelser, som følger af indførelse af nye definitioner af ”større ulykker”, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 28), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 1, og ”offshore olie- og gasaktiviteter”, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3. Sidste del af den nuværende stk. 2 er dog flyttet ned i et nyt stk. 4, jf. nedenfor.

Forslaget til § 60, stk. 3, er ny og foreslår indført en forpligtelse for Havarikommissionen, når den har afsluttet sin undersøgelse, til at udarbejde en rapport om undersøgelsens resultater og Havarikommissionens vurderinger, som videregives til beskæftigelsesministeren og miljøministeren. Pligten til at foretage en kommissionsundersøgelse og udarbejde en rapport om undersøgelsens resultater og kommissionens vurderinger fremgår i dag af § 4 i bekendtgørelse nr. 692 af 22. juni 2006 om Havarikommission for større hændelser på offshoreanlæg. Det er dog fundet mest hensigtsmæssigt at løfte bestemmelsen til lovniveau, jf. artikel 26 i offshoresikkerhedsdirektivet. Det bemærkes, at såfremt der ved udarbejdelsen af og ved videregivelse/offentliggørelse af rapporten sker en behandling af personoplysninger, som er omfattet af persondataloven, skal denne behandling ske i overensstemmelse med persondatalovens regler. En behandling af persondata skal derfor ske under hensynstagen til grundbetingelserne i persondatalovens § 5, behandlingsbetingelserne i persondatalovens § 6, om almindelige persondataoplysninger, jf. lovens § 7, om følsomme personoplysninger, jf. lovens § 8 samt personnumre, jf. lovens § 11, den registreres indsigtsret, jf. lovens kapitel 9 samt reglerne om datasikkerhed, jf. lovens §§ 41 og 42.

Forslaget til § 60, stk. 4, indeholder sidste led i den nuværende § 60, stk. 2 og bemyndiger beskæftigelsesministeren til, efter forhandling med miljøministeren, at fastsætte nærmere regler om Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter Havarikommissionen har i forbindelse med undersøgelser af de i stk. 1 og 2 omfattede forhold.

Forslaget til § 60, stk. 5, er ny og bemyndiger beskæftigelsesministeren til, efter forhandling med miljøministeren, at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af en ikke fortløbig rapport, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 26,

stk. 2. Denne pligt svarer til, hvad der er gældende for Havarikommissionen for Civil Luftfart og Jernbane, men har ikke tidligere været gældende på offshoreområdet. Det skal her bemærkes, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle forskrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet, jf. persondatalovens § 57.

Til nr. 81

§ 61 i offshoresikkerhedsloven omhandler tilsyn med, at loven og reglerne, der er udstedt i medfør af loven, og EU-forordninger om forhold, der er omfattet af loven, overholdes. Derudover er der mulighed for delegation af opgaver til Energistyrelsen, andre statslige myndigheder og private. Der er endvidere krav om, at akkrediterede inspektionsorganer og andre private, der har fået delegeret opgaver, skal underrette tilsynsmyndigheden, hvis de vurderer, at der er farer, der ikke kan afværges, medmindre der gribes ind fra tilsynsmyndighedens side. Ministeren kan i medfør af § 61, stk. 1, delegere tilsynsopgaver til Energistyrelsen og andre statslige myndigheder. Denne delegation er, for så vidt angår statslige myndigheder, udnyttet i forhold til bl.a. Energistyrelsen og Søfartsstyrelsen. Søfartsstyrelsen har beføjelser vedrørende de maritime forhold på offshoreanlæg, herunder redningsmidlers indretning og konstruktion.

Bemyndigelses hjemlen i § 61, stk. 3, er udnyttet i bekendtgørelse nr. 766 af 25. juni 2014 om henlæggelse af visse beføjelser til Søfartsstyrelsen, bekendtgørelse nr. 240 af 18. marts 2014 om indretning m.v. af aerosoler der anvendes på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 1083 af 5. september 2013 om registrering og anmeldelse af arbejdsskader m.v. i medfør af offshoresikkerhedsloven, bekendtgørelse nr. 1038 af 26. august 2013 om anvendelse af stoffer og materialer på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 798 af 11. juli 2012 om beredskab m.v. på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 436 af 11. maj 2012 om Energistylens opgaver og beføjelser, bekendtgørelse nr. 509 af 25. maj 2011 om udvidelse af anvendelsesområdet for offshoresikkerhedsloven, bekendtgørelse nr. 11 af 7. januar 2011 om identifikation og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur på energiområdet og vurdering af behovet for bedre beskyttelse (EPCIP-direktivet), bekendtgørelse nr. 1509 af 15. december 2010 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af arbejdstiden på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1508 af 15. december 2010 om særlige pligter for fremstillere, leverandører og importører m.v. af stoffer og materialer til brug på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 1506 af 15. december 2010 om sikkerhedsgruppens arbejdsmiljøuddannelse på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1505 af 15. december 2010 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på mobile offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1504 af 15. december 2010 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på faste offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1482 af 14. december 2010 om drift m.v. af offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 672 af 16. juni 2010 om sikkerhedsskiltning og anden form for signalgivning på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 392 af 19. april 2010 om

beskyttelse mod risici ved udsættelse for kunstig optisk stråling på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 602 af 24. juni 2009 om beskyttelse mod støjbelastning på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 199 af 11. marts 2009 om beskyttelse mod udsættelse for biologiske agenser på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 1080 af 14. november 2008 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer erhvervet i udlandet vedrørende arbejde på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 556 af 16. juni 2008 om udveksling af oplysninger i forbindelse med udøvelse af tjenesteydelser på offshoreanlæg m.v. i et andet land end etableringslandet, bekendtgørelse nr. 399 af 15. maj 2008 om lægelig kontrol med arbejde med ioniserende stråling på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 398 af 15. maj 2008 om anvendelse af personlige værnemidler på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 397 af 15. maj 2008 om arbejde ved skærmterminaler på offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 395 af 15. maj 2008 om manuel håndtering af byrder på offshoreanlæg m.v. og bekendtgørelse nr. 394 af 15. maj 2008 om beskyttelse mod udsættelse for vibrationer på offshoreanlæg m.v.

Bemyndigelseshjemlen i stk. 4, som giver mulighed for delegation til private, er udnyttet i bekendtgørelse nr. 766 af 25. juni 2014 om henlæggelse af visse beføjelser til Søfartsstyrelsen, bekendtgørelse nr. 1336 af 25. november 2013 om indretning m.v. af maskiner på faste offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1335 af 25. november 2013 om indretning m.v. af trykbærende udstyr på faste offshoreanlæg, nr. 1333 af 25. november 2013 om indretning m.v. af elevatorer på faste offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 1332 af 25. november 2013 om indretning m.v. af materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære på faste offshoreanlæg, bekendtgørelse nr. 832 af 27. juni 2013 om indretning af transportabelt trykbærende udstyr på offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 831 af 27. juni 2013 om faste offshoreanlægs og rørledningers konstruktion, indretning og udstyr, bekendtgørelse nr. 830 af 27. juni 2013 om mobile offshoreanlæg m.v., bekendtgørelse nr. 1482 af 14. december 2010 om drift m.v. af offshoreanlæg m.v.

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 5, giver ministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om akkrediterede inspektionsorganernes indberetningspligt i forhold til udstyr der udgør en fare, hvis ikke der gribes ind.

Bestemmelsen i stk. 6, omhandler en pligt for øvrige private end de, der er nævnt i stk. 5, og som har fået tillagt opgaver efter stk. 4, til at underrette tilsynsmyndigheden, om farer, der ikke kan afværges, med mindre der gribes ind. Som eksempel på "øvrige private" kan nævnes virksomheder, der på tilsynsmyndighedens vegne kontrollerer gyldigheden af certifikater for offshoreanlæg eller dele heraf.

I forslaget til ændringen af § 61, stk. 1-3, foreslås det, at de nuværende bestemmelser, jf. gældende offshoresikkerhedslovs § 61, stk. 1-4, bibeholdes, idet beskæftigelsesministeren træder i stedet for klima-, energi- og bygningsministeren og

Arbejdstilsynet træder i stedet for Energistyrelsen. Som efter gældende lov vil ministeren kunne delegerer opgaver til andre statslige myndigheder efter forhandling med vedkommende minister. I den forbindelse vil opgaver vedrørende vurdering af selskabernes scenarier for større miljøhændelser blive delegeret til Miljøstyrelsen. Det betyder i praksis, at Miljøstyrelsen vurderer selskabernes scenarier for håndtering af større miljøhændelser og eventuelle selvstændige miljøkritiske elementer, og at Arbejdstilsynet lægger Miljøstyrelsens vurdering til grund i den samlede vurdering af selskabets sikkerheds- og sundhedsredegørelse.

Det er en forudsætning, at de myndigheder, der delegeres til, ikke samtidig varetager opgaver, der er relateret til den økonomiske udvikling af offshore olie- og gasaktiviteterne.

For så vidt angår delegering til private efter forslaget til ændring af § 61, stk. 4, foreslås denne ordning udvidet med en autorisationsordning for de af Søfartsstyrelsen anerkendte klassifikationselskaber. Private kan herudover være bemyndigede organer og akkrediterede inspektionsorganer. Sidstnævnte er nævnt specifikt i gældende lovs § 61, stk. 5. Endvidere kan private omfatte certificerede organer, som på vegne af tilsynsmyndigheden fortager audit af selskabernes ledelsessystemer. I forbindelse med delegering til private skal det overvejes i hvilket omfang forvaltningsretlige regler skal gælde for privates varetagelse af de delegerede opgaver.

Forslaget til stk. 5, er nyt og svarer til tilsvarende bestemmelser i havmiljøloven og lov om sikkerhed til søs. Bestemmelsen vil bl.a. blive anvendt i forbindelse med tilsyn på det maritime område, f.eks. redningsmidler på faste anlæg og de maritime dele af mobile anlæg, hvor der er mulighed for at indgå aftaler om autorisation med de af Søfartsstyrelsen anerkendte klassifikationselskaber (eller på engelsk Recognised Organisations - RO), en såkaldt RO-aftale. De arbejder på vegne af Søfartsstyrelsen bl.a. i forbindelse med foretagelse af syn af skibe og udstedelse af certifikater.

Forslaget til § 61, stk. 5, nr. 1, svarer til § 48 a, stk. 1, i lov om beskyttelse af havmiljøet (havmiljøloven), jf. lovbeholdtgørelse nr. 963 af 3. juli 2013, hvorved der specifikt opnås hjemmel til at indgå en RO-aftale, jf. ovenfor.

Forslaget til § 61, stk. 5, nr. 2, svarer til § 48 a, stk. 2, i havmiljøloven. Med forslaget tilsigtes at skabe en klar retstilstand, hvor det offentlige ikke er ansvarlig for fejl begået af private. Såfremt tilsynsmyndigheden selv begår fejl i forbindelse med udøvelse af beføjelser, er myndigheden erstatningsansvarlig efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Forslaget til § 61, stk. 5, nr. 3, svarer til § 48 a, stk. 3, i havmiljøloven. Forslaget indebærer, at beskæftigelsesministeren og tilsynsmyndigheden ikke selv har pligt til at varetage opgaver, der er omfattet af autorisationen. Forslaget medfører dog ikke eneret for klassifikationselskaberne, idet tilsynsmyndigheden kan beslutte at gå ind, uanset at klassifikationselskaberne er autoriserede. Dette forventes imidlertid

kun at ske, hvor der er særlig grund hertil, f.eks. med henblik på at bevare og udbygge erfaring og kompetence inden for området.

Forslaget til § 61, stk. 5, nr. 4, svarer til § 48 a, stk. 4, i havmiljøloven. Forslaget medfører mulighed for erstatningsmæssig begrænsning (simpel uagtsomhed) med hensyn til mulige skader forårsaget af de autoriserede klassifikations-selskaber. Den foreslåede bemyndigelse er nødvendig, da man i modsat fald kan risikere, at klassifikations-selskaberne af principielle grunde ikke ønsker at indgå aftalen om autorisation. Samtidig skønnes det dog, at mulige skader i forbindelse med udøvelse af klassifikations-selskabernes opgaver vil være af begrænset omfang. Bemyndigelsen vil kun blive anvendt, hvis det skønnes formålstjenligt. Klassifikations-selskaberne vil normalt indgå privatretlig aftale om at udføre opgaverne og vil modtage vederlag herfor.

Forslaget til § 61, stk. 5, nr. 5, svarer til § 48 a, stk. 5, i havmiljøloven. Forslaget giver tilsynsmyndigheden mulighed for at opsigte aftalen ved misligholdelse.

Forslaget til § 61, stk. 6 svarer indholdsmæssigt til den nugældende § 61, stk. 5 og 6. Det er fundet hensigtsmæssigt at slå de nugældende bestemmelser sammen og ikke at fremhæve specielle private, såsom akkrediterede inspektionsorganer (nugældende lovs § 61, stk. 5), idet kravene til underretning af tilsynsmyndigheden er de samme i de gældende stk. 5 og 6. Kravet i forslagens stk. 6 gælder således for alle private, herunder også for klassifikations-selskaber. Private har ingen myndighedskompetence i henseende til at kunne pålægge virksomheden at træffe foranstaltninger til imødegåelse af farer. Dette kan alene tilsynsmyndigheden.

Forslaget til § 61, stk. 7 bemyndiger beskæftigelsesministeren til at fastsætte nærmere regler om den underretning, som skal finde sted efter stk. 6, herunder i hvilke tilfælde, underretning skal finde sted.

Forslaget til § 61, stk. 8 bemyndiger beskæftigelsesministeren til, efter forhandling med vedkommende minister, at fastsætte tilsynsmyndighedens nærmere opgaver og organisering. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 3, hvorefter flere statslige myndigheder kan bemyndiges til at varetage opgaver efter loven og kravet i offshoresikkerhedsdirektivet om, at dobbeltarbejde i forbindelse med udøvelse af myndighedsfunktioner organerne imellem i videst muligt omfang skal undgås, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 8, stk. 8. Der kan således udpeges et "ledende organ" med ansvar for at koordinere samarbejdet ved at opstille procedurer for samspillet mellem de enkelte myndigheder i en samarbejdsaftale. Det "ledende organ" vil ligeledes have ansvar for afrapportering til Kommissionen, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 8, stk. 8.

Til nr. 82

Den gældende bestemmelse i § 63 a, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven omhandler en effektiv beskyttelse af klagers anonymitet, således at tilsynsmyndigheden ikke over for ar-

bejdsgiveren eller andre må oplyse, hvis den har modtaget en klage. Bestemmelsen er således en særlig tavshedsbestemmelse for tilsynsmyndigheden, som udvider den almindelige tavshedspligt efter forvaltningsloven og straffeloven. Beskyttelsen mod videregivelse af oplysninger omfatter klager, som kommer fra en ansat eller dennes repræsentant. Bestemmelsen omfatter oplysninger om indberetningens indhold, oplysninger, som identificerer indberetteren, oplysninger om at der er indberettet og oplysninger om at et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage.

Nyaffattelsen af § 63 a, stk. 2, indeholder en ændring i forhold til gældende ret, idet der foreslås etableret en ordning for fortrolig indberetning af sikkerheds- og sundhedsproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Den foreslåede ændring om etablering af en ordning for fortrolig indberetning gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 22. Det følger dog samtidig af direktivets artikel 1, stk. 3, at offshoresikkerhedsdirektivet ikke ændrer ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger (miljøoplysningsdirektivet). Heraf følger, at ordningen for fortrolig indberetning skal respektere miljøoplysningsdirektivet, som bl.a. regulerer aktindsigt i miljøoplysninger og er gennemført i dansk ret ved lov om aktindsigt i miljøoplysninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 14. juni 2006 med senere ændringer (miljøoplysningsloven). Miljøoplysningsdirektivets definition i artikel 2 på miljøoplysninger antages efter praksis at være meget bred, og oplysninger om en klagers identitet i en indberetningssag om forhold, der reguleres efter havmiljøloven, må derfor antages at være en miljøoplysning i miljøoplysningsdirektivets forstand. Miljøoplysningsdirektivet stiller i artikel 4 krav om, at de fastsatte undtagelser fra retten til aktindsigt i miljøoplysninger skal anvendes restriktivt, og at der i hvert enkelt tilfælde skal fortages en afvejning af de hensyn, der taler for at offentliggøre miljøoplysningerne, overfor de hensyn, der taler for at tilbageholde oplysningerne. Denne konkrete afvejningspligt, som også fremgår af den gældende miljøoplysningslovs § 2, stk. 3, må derfor antages at være til hinder for at fastsætte en særlig tavshedspligtregel i offshoresikkerhedsloven, der pålægger tilsynsmyndigheden tavshedspligt efter straffelovens § 152-152 f. I sager om anmodning af aktindsigt i miljøoplysninger vil der således altid skulle foretages en konkret afvejning, jf. miljøoplysningslovens § 2, stk. 3. Den vægt, som offshoresikkerhedsdirektivet lægger på forebyggelse af sikkerheds- og miljøproblemer, og som et led heri etableringen af en fortrolig indberetningsordning og beskyttelsen af indberetterens identitet, jf. også direktivets betragtning (41), vil i almindelighed kunne indgå med betydelig vægt i den konkrete afvejning efter § 2, stk. 3. I det omfang den fortrolige indberetning indeholder andet end miljøoplysninger, vil den foreslåede bestemmelse få den virkning, at en anmodning om aktindsigt fra andre en parterne kan afvises umiddelbart af tilsynsmyndigheden på grundlag af offentlighedslovens §§ 32 og 35 med henvisning til offshoresikkerhedslovens § 63 a, stk. 2, og offshoresikkerhedsdirektivets artikel 22. Hvis en arbejdsgiver anmoder om aktindsigt i en klagesag,

afgøres sagen efter forvaltningslovens §§ 9 og 15-15 c. Efter § 9, stk. 5, begrænser bestemmelser om tavshedspligt for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, ikke pligten til at give aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. dog § 15 a, stk. 1, om undtagelse fra aktindsigt i det omfang, fortrolighed følger af EU-retlige forpligtigelser. Bestemmelsen antages også at omfatte fortrolighed, der følger af et EU-direktiv. Som følge heraf vil en parts anmodning om aktindsigt således kunne afslås efter § 15 a, stk. 1, med henvisning til offshoresikkerhedsdirektivets artikel 22. Persondatalovens regler om oplysningspligt efter § 29, stk. 1, finder ligeledes anvendelse, når tilsynsmyndigheden har registreret en klage over en personligt ejet virksomhed eller et mindre interessentskab, hvor interessenterne er fysiske personer. Persondatalovens § 30, stk. 1 og 2, giver dog mulighed for at fravige § 29, stk. 1 og § 31, stk. 1, når den registreredes interesse i at få kendskab til oplysninger efter en konkret vurdering findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser eller kontrol-, tilsyns- eller reguleringsopgaver. Adgangen til indsigt efter persondatalovens § 31, stk. 1, vil som følge af bestemmelsen kunne begrænses i henhold til persondatalovens § 32, stk. 2, jf. offentlighedslovens § 35.

Der foreslås tilføjet et nyt § 63 a, stk. 3, som gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra b, om iværksættelse af en undersøgelse af indberetninger af sikkerheds- og sundhedsproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, og om at de berørte personer forbliver anonyme i forhold til arbejdsgivere og andre i forbindelse med undersøgelsen. Bestemmelsen er, ligesom stk. 2, en særlig tavshedsbestemmelse for tilsynsmyndigheden, som udvider den almindelige tavshedspligt efter forvaltningsloven og straffeloven. Tilsynsmyndighedens medarbejdere må derfor ikke oplyse, at et tilsynsbesøg foretages som følge af en indberetning, eller at tilsynsmyndigheden har modtaget en sådan. Dette indebærer en fravigelse af underretningspligten i § 5 i retssikkerhedsloven. I forbindelse med anmodninger om aktindsigt vil de samme betragtninger som til stk. 2 finde tilsvarende anvendelse.

Til nr. 83

Forslaget til § 64 a er ny og giver tilsynsmyndighedens mulighed for at fastsætte vilkår mere generelt. Lovforslaget bygger på den nuværende § 32 a i offshoresikkerhedsloven (ved L 2011 467 blev der skabt eksplicit hjemmel for fastsættelse af vilkår i forbindelse med godkendelser og tilladelser), jf. godkendelse efter § 27, 28 a og tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31 samt forhåndstilsagn efter § 32 og tilladelser efter § 38, stk. 5 og 6.

Til nr. 84

§ 66 i offshoresikkerhedsloven fastsætter, at såfremt der anvendes digital signatur i forbindelse med elektronisk korrespondance, skal denne følge standarder.

Bestemmelsen foreslås ophævet som følge af, at regler vedrørende digital kommunikation samles i lovforslagets § 69 a, jf. lovforslagets § 1 nr. 89.

Til nr. 85

Forslaget til ændringer af *overskriften* til underkapitlet er alene en sproglig præcisering, idet § 69 alene omhandler mobile anlæg.

Til nr. 86

§ 69 i offshoresikkerhedsloven omhandler regulering af erstatningsgrænser.

Forslaget til ændringer af § 69, stk. 1, 1. pkt., er alene sproglige justeringer som følge af indførelsen af den nye definition af "offshore olie- og gasaktiviteter", jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3.

Til nr. 87

Forslaget til ændringer af § 69, stk. 2, er alene sproglige justeringer som følge af indførelsen af den nye definition af "offshore olie- og gasaktiviteter", jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3.

Til nr. 88

Forslaget til § 69, stk. 3, er nyt og følger ikke af offshoresikkerhedsdirektivet. Lovforslaget svarer til sølovens § 175, stk. 6, hvilket medfører, at erstatningsgrænserne forhøjes i takt med regulering af erstatningsgrænserne efter 1996-protokollen til Londonkonventionen om begrænsning af ansvaret for søretlige krav af 1976 (Globalbegrænsningskonventionen). I § 69, stk. 3, indsættes der som følge heraf en bemyndigelsesbestemmelse til at regulere erstatningsgrænserne i overensstemmelse med de beslutninger, der tages herom i medfør af 1996-protokollens artikel 8. Erstatningsgrænserne blev senest forhøjet med 51 % på et møde i IMO's juridiske komité (LEG 99) i april 2012. Erstatningsgrænserne træder i kraft medio 2015.

Til nr. 89

Forslaget til § 69 a er ny og indfører en generel hjemmel til digital kommunikation til og fra tilsynsmyndigheden. Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at der indføres hjemmel til obligatorisk digital kommunikation, således at der ved bekendtgørelse kan fastsættes nærmere regler for obligatorisk digital kommunikation, for at gennemføre regeringens målsætning om, at al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal forgå digitalt inden udgangen af 2015. Forslaget svarer til § 81 c i arbejdsmiljøloven.

Digital kommunikation, der omfatter personoplysninger, skal ske med de fornødne sikkerhedsforanstaltninger efter persondataloven og bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000

om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning. Dette indebærer bl.a., at der ved transmission over det åbne internet af følsomme og eller fortrolige personoplysninger, skal foretages kryptering, jf. sikkerhedsbekendtgørelsens § 14 og udmøntning heraf i Datatilsynets vejledning nr. 37 af 2. april 2001 til bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

Endvidere skal det bemærkes, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle forskrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet, jf. persondatalovens § 57.

Den foreslåede § 69 a, stk. 1, er møntet på tilsynsmyndighedens kommunikation til og fra virksomheder, uanset om de er fysiske eller juridiske personer samt rådgivere, faglige organisationer m.v. Ansatte, borgere eller andre kan dog fortsat klage over eller anmelde forhold, der er af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning offshore, uden at dette sker digitalt. Bemyndigelsen forventes udnyttet til at udstede bekendtgørelser om, at kommunikation mellem tilsynsmyndigheden og virksomhederne skal foregå digitalt, når det er hensigtsmæssigt, og den fornødne teknologi er til stede. Energistyrelsen anvender allerede i vid udstrækning almindelig e-mail-kommunikation med virksomheder til udveksling af oplysninger, som ikke er fortrolige eller følsomme personoplysninger.

Det følger af den foreslåede § 69 a, stk. 2, at en meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten, på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Dermed bliver kommunikation i postløsningen offentligretligt reguleret og sker med samme retsvirkninger som ved fremsendelse af postbesørgede breve, der anses for at være kommet frem, når de er lagt i adressatens fysiske postkasse. Fremkomst-tidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter får de tilsigtede retsvirkninger. Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med tilsynsmyndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme virksomheden til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos tilsynsmyndigheden.

Forslagets § 69 a, stk. 3, er en bemyndigelse til beskæftigelsesministeren om at fastsætte krav om anvendelse af bestemte it-systemer og digitale formater, samt om brug af digital signatur eller lignende, som tjener som en sikring af, at anmeldelsen kommer fra rette afsender. Dette indebærer bl.a., at skriftlige henvendelser m.v. til tilsynsmyndigheden ikke anses for behørigt modtaget, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde. Modtages oplys-

ninger på anden måde end den foreskrevne digitale måde, har tilsynsmyndigheden en forpligtigelse til at vejlede om pligten til at kommunikere digitalt, jf. forvaltningslovens § 7. Beskæftigelsesministeren kan også efter denne bestemmelse fastsætte regler, hvorefter der kan ske fritagelse af personer og juridiske enheder for digital kommunikation. En fysisk person kan fritages, hvis der foreligger særlige omstændigheder, som kan bevirke, at personen er hindret i at modtage sin post digitalt. Sådanne særlige omstændigheder foreligger, hvis en person ikke har adgang til computer i eget hjem, har kognitiv eller fysisk funktionsnedsættelse, hvor funktionsnedsættelsen hindrer digital postmodtagelse. Sprogbarrierer kan ligeledes være en særlig omstændighed, der hindrer en person i digital postmodtagelse. Endvidere kan praktiske vanskeligheder ved at skaffe sig den offentlige digitale signatur NemID. Der kan ligeledes ske fritagelse for fysiske personer, for så vidt angår kommunikation om personers erhvervsaktiviteter samt juridiske personer. Kommunikation om personers erhvervsaktiviteter bør som altovervejende hovedregel foregå digitalt, ligesom det er tilfældet for erhvervsvirksomheder. Kriterierne for fritagelse, når det drejer sig om kommunikation om personers private forhold beskrevet ovenfor, finder derfor ikke anvendelse på kommunikation om personers erhvervsaktiviteter. Fritagelse for digital kommunikation for fysiske personers erhvervsaktiviteter og juridiske personer kan kun komme på tale, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, ligesom fritagelsen kan gøres tidsbegrænset. Udenlandske virksomheder vil som udgangspunkt også være omfattet af pligten til obligatorisk digital kommunikation, hvis de tekniske løsninger giver mulighed herfor.

Til nr. 90

§ 70 i offshore-sikkerhedsloven indeholder straffebestemmelser.

Bestemmelserne i stk. 1 hjemler straf for de nævnte pligtsubjekter, hvis de undlader at sørge for, at identificere og vurdere risici, føre tilsyn samt give instruktion og nødvendig oplæring i forhold til de nævnte bestemmelser i loven. Det er således ikke afgørende, i hvilket omfang ovennævnte pligter er udført. Det er således undladelsen, der er strafbelagt. Der strafbelægges ikke nye bestemmelser. Der henvises i øvrigt til lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, jf. bemærkningerne til L 45 af 2. november 2005, L 76 af 15. november 2006 og L 142 af 9. februar 2011. Der er således bl.a. tale om konsekvensrettelser på baggrund af nye begreber, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (til § 3). Det bemærkes, at der i øvrigt ikke ændres på strafferammen.

Som konsekvens af, at § 8, stk. 4 og 6, foreslås ændret til § 8, stk. 3 og 5, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 1, til § 8, stk. 4 og 6, ændres til § 8, stk. 3 og 5.

Som konsekvens af, at der i § 11, stk. 2, foreslås indsat et nyt pkt., foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 1, til § 11, stk. 2, ændres til § 11, stk. 2, 1. pkt.

Som konsekvens af, at § 33, stk. 2 og 3, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 1, til § 33, stk. 1 og 3, ændres til § 33.

Som konsekvens af, at § 7, stk. 2, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 2, til § 7, stk. 1, 2. pkt. ændres til § 7, 2. pkt.

Som konsekvens af, at § 8, stk. 2, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 2, til § 8, stk. 2, 2. pkt. udgår.

Som konsekvens af, at der i § 11, stk. 2 og 3, foreslås indsat et nyt pkt., foreslås det, at der i § 70, stk. 1, nr. 2, henvises til § 11, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.

Som konsekvens af, at § 19, stk. 3, og § 20, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 2, til § 19, stk. 3 og § 20, stk. 3, udgår.

Som konsekvens af, at § 8, stk. 2, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 3, til § 8, stk. 2, 1. pkt., udgår.

Til nr. 91

(§ 70, stk. 3, nr. 1)

Bestemmelsen i stk. 3 hjemler straf for overtrædelse af lovens regler i det omfang, lovens pligtsubjekter er underlagt bestemmelserne. Der kan således pålægges straf i form af bøde eller fængsel, i indtil et år for at understrege den betydning, der tillægges overholdelsen af regler offshore. Fængselsstraffen påtænkes kun anvendt ved grovere eller gentagne overtrædelser. Strafansvaret efter bestemmelserne er det almindelige strafansvar efter særlovgivningen. Det vil sige, at det er betinget af, at overtrædelsen kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom. Der henvises i øvrigt til lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, jf. bemærkningerne til L 45 af 2. november 2005, L 76 af 15. november 2006 og L 142 af 9. februar 2011. Offshoresikkerhedsdirektivet indfører krav om fastsættelse og gennemførelse af sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af direktivets artikel 34. Direktivet lader det være op til medlemsstaterne selv at vurdere, hvilke typer sanktioner, der er mest hensigtsmæssige. Det er Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at de nuværende straf-sanktioner om bøde eller fængsel indtil et år fortsat skal anvendes, idet det vurderes at være en proportionel sanktion.

Som konsekvens af, at § 5, stk. 3, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 5, stk. 3, udgår.

Som konsekvens af, at § 7, stk. 2, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 7, stk. 2, udgår.

Som konsekvens af, at § 45, stk. 3, foreslås ændret til § 45, stk. 6, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 3, til § 45, stk. 3, ændres til § 45, stk. 6.

Som konsekvens af, at § 8, stk. 3 og 5, foreslås ændret til § 8, stk. 2 og 4, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 2, til § 8, stk. 1, 3 og 5, ændres til § 8, stk. 1, 2 og 4.

Der foreslås indsat en ny § 16 a. Som konsekvens heraf foreslås det, at der i § 70, stk. 3, nr. 1, henvises til § 16 a. § 16 a omhandler operatørens henholdsvis ejerens ansvar for, at oplyse ansatte om ordningen for fortrolig indberetning, jf. § 63 a. Bestemmelsen foreslås strafbelagt, idet offshoresikkerhedsdirektivet i artikel 34 stiller krav om, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i direktivet og træffer alle nødvendige foranstaltninger heraf.

Som konsekvens af, at § 18, stk. 1, foreslås inddelt i et stk. 1 og et stk. 2, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 18, stk. 1-5, ændres til § 18, stk. 1-6.

Som konsekvens af, at § 19, stk. 3, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 19, stk. 1 og 2, ændres til § 19.

Efter lovforslaget skal § 20, stk. 1 og 2, indgå i § 19, og i stedet skal § 19 a indeholde udtrykkelige bestemmelser om operatørens og ejeres pligt til at udforme en selskabspolitik for sikkerhed- og sundhed som en del af ledelsessystemet. Som konsekvens heraf foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 20, stk. 1 og 2, ændres til § 19 a. § 19 a er ny og omhandler udformningen af en selskabspolitik. Bestemmelsen foreslås strafbelagt, idet offshoresikkerhedsdirektivet i artikel 34 stiller krav om, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i direktivet og træffer alle nødvendige foranstaltninger heraf.

Efter lovforslaget ændres § 21, så der stilles krav til operatøren, henholdsvis ejeren, om, at de skal etablere en ordning med uafhængig verifikation i forbindelse med anlæg med tilsluttet infrastruktur og i forbindelse med brøndaktiviteter, som indeholder krav til et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed og tilsyn hermed. Som konsekvens heraf, foreslås det, at der i § 70, stk. 3, nr. 1, henvises til § 21, stk. 1 og 3-5. § 21, stk. 1, nr. 1 og 2 er ny og omhandler krav til uafhængige verifikation af sikkerheds- og miljøkritiske elementer og brøndaktiviteter. Bestemmelsen foreslås strafbelagt, idet offshoresikkerhedsdirektivet i artikel 34 stiller krav om, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i direktivet og træffer alle nødvendige foranstaltninger heraf. Bestemmelserne i § 21, stk. 3-5 videreføres fra gældende ret og skal derfor fortsat være strafbelagt.

Som konsekvens af, at §§ 24 og 25 foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til §§ 23-25 ændres til § 23. § 23 indeholder nye krav til sikkerheds- og sundhedsredøgørelsen, f.eks. skal sikkerheds- og sundhedsredøgørelsen indeholde en beskrivelse af ordningen for uafhængig verifikation og krav om en intern beredskabsplan. § 23, stk. 4 er en videreførelse af gældende ret, men ligeledes

strafbelagt i modsætning af tidligere som følge af direktivets krav. Bestemmelsen foreslås strafbelagt idet offshoresikkerhedsdirektivet i artikel 34 stiller krav om at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i direktivet og træffer alle nødvendige foranstaltninger heraf.

Efter lovforslaget indsættes en ny § 27 om anmeldelse af planlagt design til tilsynsmyndigheden, idet der foreslås med bestemmelsen at ændre de nuværende krav om godkendelse af design til anmeldelse af design. Som konsekvens heraf foreslås det, at § 27 indgår i henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, henvises til § 27. Bestemmelsen foreslås strafbelagt idet offshoresikkerhedsdirektivet i artikel 34 stiller krav om at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i direktivet og træffer alle nødvendige foranstaltninger heraf.

Efter lovforslaget indsættes en ny § 28 a om sikkerhedsmæssig godkendelse. Som konsekvens heraf foreslås det, at 28 a indgår i henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, henvises til § 28 a. § 28 a er ny og omhandler godkendelse af brøndaktiviteter. Bestemmelsen foreslås strafbelagt idet offshoresikkerhedsdirektivet i artikel 34 stiller krav om at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i direktivet og træffer alle nødvendige foranstaltninger heraf.

Efter lovforslaget indsættes en ny § 28 b om underretning af tilsynsmyndigheden om brøndaktiviteter. Som konsekvens heraf foreslås det, at § 28 b indgår i henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, henvises til § 28 b. § 28 b indeholder en pligt for operatøren til at underrette tilsynsmyndigheden om brøndaktiviteter. Bestemmelsen foreslås strafbelagt idet offshoresikkerhedsdirektivet i artikel 34 stiller krav om at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i direktivet og træffer alle nødvendige foranstaltninger heraf.

Efter lovforslaget indsættes en ny § 29 a om, at tilsynsmyndighedens tilladelse skal indhentes til kombineret drift, jf. bemærkningerne til § 29 a. Som konsekvens heraf foreslås det, at § 29 a indgår i henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til §§ 27-31. § 29 a en pligt for operatøren henholdsvis ejeren om at indhente tilladelse til kombineret drift. Bestemmelsen foreslås strafbelagt idet offshoresikkerhedsdirektivet i artikel 34 stiller krav om at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i direktivet og træffer alle nødvendige foranstaltninger heraf.

Det foreslås, at § 33, stk. 2, ophæves og erstattes med § 34, stk. 3, der med sproglige ændringer svarer til § 33, stk. 2. Der foreslås endvidere indsat en ny § 34, stk. 4. Som konsekvens heraf, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 33, stk. 2, ændres til § 34, stk. 3 og 4. § 34, stk. 4 omhandler operatørens henholdsvis ejerens pligt til at træffe egnede foranstaltninger for at afværge en opstået fare. Bestemmelsen foreslås strafbelagt idet offshoresikkerhedsdirektivet i artikel 34 stiller krav om at medlemsstaterne fastsætter be-

stemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i direktivet og træffer alle nødvendige foranstaltninger heraf.

Som konsekvens af ændringerne af § 45, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 45, stk. 4, ændres til § 45, stk. 1-5.

Som konsekvens af, at § 45, stk. 3, foreslås ændret til § 45, stk. 6, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 3, til § 45, stk. 3, ændres til § 45, stk. 6.

Udover danske love og regler har EU udstedt såkaldte forordninger, som er regler, der er umiddelbart gældende for virksomheder og borgere i hele EU. Der kræves således ikke nationale regler til implementering af disse, som det er tilfældet ved direktiver. På offshoreområdet eksisterer der fire forordninger. Disse er bindende og skaber rettigheder og pligter på lige fod med national lovgivning. Der er tale om:

REACH-forordningen ((EF) nr. 1907/2009), der omfatter kemikalier, herunder anvendelse af kemikalier på offshoreanlæg. CLP-forordningen ((EF) nr. 1272/2008), der er det europæiske klassificeringssystem for kemiske stoffer og blandinger. To markedsføringsforordninger ((EF) nr. 764/2008 og (EF) nr. 765/2008), vedrørende procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat og kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Til nr. 92

Forslaget til ændring af § 70, stk. 5, er en sproglig konsekvens som følge af, at "driftsansvarlig virksomhed" foreslås afskaffet og erstattet af "operatøren" på et produktionsanlæg og "ejeren" af ikkeproduktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 (til § 4).

Til nr. 93

Forslaget til ændringen af § 71, stk. 1, nr. 4, er en konsekvensrettelse som følge af, at § 45, stk. 3 foreslås ændret til § 45, stk. 6.

Til nr. 94

Det foreslås, at §§ 75 og 76 ophæves, da overgangsbestemmelserne er forældede og vil blive erstattet af overgangsbestemmelserne i ændringsforslagets § 7.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at fodnoten til havmiljølovens titelnote ændres, så det kommer til at fremgå, at loven implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF

(offshoresikkerhedsdirektivet), (EU-Tidende 2013 nr. L 178, side 66-106).

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse er ny og bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om pligt for ejeren af et vindmølleanlæg på havet, til for egen regning at gennemføre egenkontrol af støj fra vindmølleanlægget, eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige og tilsvarende laboratorier.

Den foreslåede bestemmelse giver således miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler, der normerer kravene til egenkontrol af støj fra vindmølleanlæg placeret på havet, herunder at ejeren kan påbydes at gennemføre egenkontrollen for egen regning, eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige og tilsvarende laboratorier.

En tilsvarende bestemmelse er indeholdt i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1, om egenkontrol.

Bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven er bl.a. udnyttet i den gældende bekendtgørelse nr. 1284 af 15. december 2011 om støj fra vindmøller (vindmøllebekendtgørelsen), hvorefter kommunalbestyrelsen kan meddele påbud til ejere af vindmøller på land om for egen regning at udføre akkrediterede støjmålinger og støjberegninger i forbindelse med eksempelvis almindeligt tilsyn og i forbindelse med naboklager om støj. Bekendtgørelsen, der også er udstedt med hjemmel i havmiljøloven, regulerer tillige støj fra vindmøller på havet.

Den gældende havmiljølov indeholder ikke en bestemmelse svarende til miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1. Som følge heraf er det i dag miljøministeren (Miljøstyrelsen), der afholder omkostningerne forbundet med støjmålinger fra vindmølleanlæg på havet i forbindelse med idriftsætning af vindmøllen, tilsyn og naboklager.

Den foreslåede bemyndigelse har således til formål at sikre, at reglerne for tilsyn, herunder muligheden for at pålægge ejeren af en vindmølle omkostningerne forbundet med egenkontrol i form af akkrediterede målinger m.v. er ens, uanset om vindmøllen er placeret på land eller på havet.

Det er hensigten, at bemyndigelsen umiddelbart skal udnyttes ved en revision af vindmøllebekendtgørelsen til at fastsætte regler, hvorefter tilsynsmyndigheden kan meddele ejeren påbud om for egen regning at udføre støjmålinger i form af akkrediterede målinger og beregninger, i forbindelse med idriftsætningen af en havvindmølle, i forbindelse med almindeligt tilsyn og i forbindelse med naboklager. Et påbud om at udføre en støjmåling kan gives, hvis tilsynsmyndigheden ud fra en konkret vurdering af sagen finder, at det er nødvendigt for at kunne verificere, at støjkravene er overholdt. De almindelige forvaltningsretlige regler, herunder

om saglighed og proportionalitet finder anvendelse. Disse regler vil svare til den gældende påbudsbestemmelse om egenkontrol for egen regning af støj fra vindmøller på land i den gældende vindmøllebekendtgørelse.

Det er ligeledes hensigten, at strafbelægge påbudsadressatens manglende efterkommelse af påbuddet med hjemmel i den gældende havmiljølovs § 61.

Det foreslås endvidere, jf. forslagets § 2, nr. 21, at en afgørelse om at pålægge ejeren af en vindmølle på havet at foretage egenkontrol for egen regning af støj fra vindmølleanlæg på havet kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. De klageberettigede foreslås, i lighed med hvad der gælder for kredsen af de klageberettigede efter miljøbeskyttelsesloven, at være afgørelsens adressat samt enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald. Det foreslås endvidere, at klagen skal indsendes til miljøministeren og tillægges opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet. Herved opnår ejeren af en havvindmølle samme retsstilling som ejeren af vindmølle på land, idet lignende afgørelser i forhold til vindmøller på land ligeledes kan påklages af en tilsvarende kreds af klageberettigede. De tilsvarende afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven har ligeledes opsættende virkning, medmindre nævnet bestemmer andet, jf. § 95, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til forslagets § 2, nr. 21, 28 og 30.

Det er endvidere hensigten, at tilsynet med støj fra havvindmøller fremover skal henlægges til Energistyrelsen, da Energistyrelsen i forvejen fører tilsyn med bl.a. VVM- vilkårene for disse anlæg.

Det følger af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, at hvis der er konkret mistanke om, at de oplysninger, som ejeren af vindmøllen kan pålægges at fremlægge i form af en støjmåling, påviser, at der er begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, skal den mistænkte (i dette tilfælde ejeren af vindmøllen) ikke skal fremlægge de krævede oplysninger, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede overtrædelse. I disse situationer følger det imidlertid af § 45 a i havmiljøloven, at tilsynsmyndigheden kan udføre nødvendige undersøgelser for den ansvarliges regning til belysning af forhold, som denne ellers er eller kunne være pålagt at afgive oplysninger om.

Til nr. 3

Med den foreslåede ændring af den gældende lovs § 34 a, stk. 1, præciseres det, at forpligtigelsen til straks at påbegynde bekæmpelsen af olie- eller kemikaliefurening skal ske i overensstemmelse med den interne beredskabsplan, som reguleres efter påbud eller efter regler udstedt i medfør af havmiljølovens § 34 a, stk. 3.

De interne beredskabsplaner vil dels være dem, som omfatter offshore olie- og gasaktiviteter, og dels dem som omfatter f.eks. transitlejninger og havvindmølleanlæg.

De gældende regler om beredskabet og beredskabsplaner er indeholdt i bekendtgørelse 395 af 17. juli 1984 om beredskab i tilfælde af forurening af havet fra visse havanlæg (beredskabsbekendtgørelsen), som er udstedt i medfør af den nu ophævede lov nr. 292 af 10. juni 1981 og den nu ophævede havmiljølov fra 1980 og er opretholdt, indtil den afløses af en bekendtgørelse udstedt i medfør af havmiljølovens § 34 a, stk. 3.

Offshoresikkerhedsdirektivet indeholder en tilsvarende forpligtigelse i artikel 28, stk. 1, litra a, hvorefter de driftsansvarlige straks skal iværksætte den interne beredskabsplan for at reagere på enhver større miljøhændelse eller en umiddelbar risiko herfor, som er forårsaget af en større ulykke. Denne handlepligt foreslås gennemført i lovens kapitel 14 a om miljøskade. Der henvises til bemærkninger til § 2, nr. 12.

Offshoresikkerhedsdirektivet indeholder i artikel 2 en række definitioner på begreber, der anvendes i direktivets bestemmelser om beredskabet.

Ved ejer forstås således efter direktivets artikel 2, nr. 27: "en enhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikke-produktionsanlæg".

Ved en operatør forstås efter artikel 2, nr. 5: "den enhed, der er udpeget af koncessionshaveren eller den koncessionsgivende myndighed til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner".

Ved en enhed forstås efter direktivets artikel 2, nr. 7: "en fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer".

Ved brøndaktiviteter forstås efter direktivets artikel 2, nr. 24; "enhver aktivitet vedrørende en brønd, som kan medføre utilsigtet udslip af materialer, der potentielt kan føre til et større uheld, herunder boring af en brønd, reparation eller ændring af en brønd, standsning af brøndaktiviteter og permanent nedlæggelse af en brønd".

I havmiljøloven anvendes begrebet "den, som er ansvarlig for driften af en platform eller en rørledning, som svarer til direktivets definition af henholdsvis ejer og operatør (de driftsansvarlige)".

Ved offshore olie- og gasaktiviteter forstås efter direktivets artikel 2, nr. 3: "alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, herunder drift og demontering deraf, i forbindelse med efterforskning og produktion af olie eller gas men med undtagelse af transport af olie og gas fra en kyst til en anden. "

Ved offshore forstås endvidere i direktivets artikel 2, nr. 2: "beliggende i en medlemsstats territorialfarvand, eksklusive økonomiske zone eller dens kontinentalsokkel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention".

Ved efterforskning forstås efter direktivets artikel 2, stk. 15: "boring i et prospekt og alle tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter".

Ved produktion forstås efter direktivets artikel 2, stk. 16: "offshore udvinding af olie og gas fra undergrunden i koncessionsområdet, herunder også offshore behandling af olie og gas og transport heraf gennem tilknyttet infrastruktur".

Ved tilsluttet infrastruktur inden for sikkerhedszonen eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget efter medlemsstatens skøn forstås i artikel 2, nr. 21:

- "a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget,
- b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget,
- c) ethvert tilsluttet rørledningssystem. "

Ved anlæg forstås i artikel 2, nr. 19: "en stationær, fast eller mobil indretning eller en kombination af indretninger, som er permanent indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter. Anlæg omfatter kun mobile offshore borenheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter".

Selvom ordlyden i direktivet og havmiljøloven ikke er den samme omfatter havmiljølovens begreber "platform" og "rørledning" allerede de anlæg, herunder bemandede og ubemandede platforme og tilsluttet infrastruktur, der er omfattet af direktivets definitioner – dog således at fyringsanlæg på platforme, som nævnt under pkt. 2.2.1.1., ikke er omfattet af havmiljøloven.

Til nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse i § 34 b er ny og gennemfører primært den del af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 29 og bilag VII og VIII, der skal gennemføres i havmiljøloven. Efter bestemmelsen skal miljøministeren efter forhandling med forsvarsministeren udarbejde en ekstern beredskabsplan for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet fra platforme og tilsluttede rørledningssystemer beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. De driftsansvarlige og, hvis relevant, rettighedshaverne skal inddrages i udarbejdelsen af planen. Med forslaget skabes der hjemmel til at gennemføre de krav i særlig direkti-

vets artikel 29, jf. bilag VII og VIII, som skal gennemføres i havmiljøloven. Det er imidlertid hensigten, at planen skal omfatte bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet fra platforme og tilsluttede rørledningssystemer uanset der ikke er tale om en større ulykke i direktivets forstand. Herved omfattes det beredskab, der allerede er etableret i dag, og som efter gældende praksis er dimensioneret til at kunne håndtere alle olie- og kemikaliefureninger uanset størrelse og årsag.

Ved en ekstern beredskabsplan forstås i direktivets artikel 2, nr. 36: "en national strategi, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af en større ulykke i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter under anvendelse af operatørernes disponible ressourcer, som beskrevet i deres interne beredskabsplaner". Ved offshore forstås i direktivets artikel 2, nr. 3: "beliggende i en medlemsstats territorialfarvand, eksklusiv økonomisk zone eller dens kontinentalsoffel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention". Afgrænsningen i den foreslåede § 34 b i forhold til rørledninger er foretaget for at gennemføre definitionen i direktivets artikel 2, nr. 21, af "tilsluttet infrastruktur" for så vidt angår rørledninger og deres beliggenhed. Transitørledninger er f.eks. ikke omfattet af offshore-direktivet. Den geografiske afgrænsning af rørledninger modsvarer den valgte i forslaget til offshore-sikkerhedsloven. Betydningen af begrebet "tilsluttet infrastruktur" fremgår af bemærkningerne til § 2, nr. 3. Ved produktion forstås i direktivets artikel 2, nr. 16: "offshore udvinding af olie og gas fra undergrunden i koncessionsområdet, herunder også offshore behandling af olie og gas og transport heraf gennem tilknyttet infrastruktur". Ordet "transport" anvendes tillige i den foreslåede § 34 b, da det anvendes i den gældende havmiljølov til at afgrænse, hvilke rørledninger, der er omfattet af loven, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Med det foreslåede stk. 2, bemyndiges miljøministeren endvidere til at fastsætte nærmere regler om indholdet af planen, herunder om ejernes, rettighedshaveres og de driftsansvarliges rolle og finansielle forpligtelser, samt om pligt til at afgive oplysninger til brug for udarbejdelse af planen. Anvendelse af begrebet rettighedshaver i stedet for direktivets begreb "koncessionshaver" sker for at afpasse terminologien i havmiljøloven til terminologien i offshore-sikkerhedsloven. Rettighedshaver skal således forstås som "koncessionshaver" som i direktivets artikel 2, nr. 11, er defineret som "indehaveren eller fælles indehavere af en koncession".

Efter direktivets artikel 28, stk. 1, litra a, og artikel 30, stk. 2, har den driftsansvarlige, som har den primære handlepligt i tilfælde af olie- eller kemikaliefurening af havet. Gennemførelsen af den eksterne beredskabsplan, vil som nævnt i punkt 2.2.1.2.1, i praksis ske ved, at de driftsansvarlige indsætter de beredskabsressourcer, som de råder over, og som er beskrevet i de driftsansvarliges interne beredskabsplaner. De driftsansvarlige vil derfor have en væsentlig rolle i den eksterne beredskabsplan ved, at de iværksætter deres interne beredskabsplaner ved olie- eller kemikaliefurening af havet.

Direktivet indeholder i bilag VII og VIII en række detaljerede og tekniske krav til indholdet af den eksterne beredskabsplan. Det er hensigten i første omgang at fastsætte regler i overensstemmelse hermed ved udstedelse af en ny beredskabsbekendtgørelse, som fremover således vil regulere både de driftsansvarliges interne beredskabsplaner og den nationale eksterne beredskabsplan samt beredskabet for andre platforme og rørledninger, som f.eks. havvindmølle anlæg.

Kravet i artikel 29, stk. 3, om offentliggørelse og videregivelse af planen til de kompetente myndigheder i andre EU-medlemslande og Europa-Kommissionen samt om videregivelse af visse oplysninger indeholdt i planen til de kompetente myndigheder i relevante tredjelande foreslås gennemført i havmiljøloven ved en ændring af den gældende lovs § 39, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 6.

I henhold til direktivets artikel 29, stk. 6, skal myndighederne sikre, at de driftsansvarlige regelmæssigt tester deres evne til at gennemføre en effektiv indsats i forbindelse med større uheld, idet dette skal ske i nært samarbejde med medlemsstaternes relevante myndigheder.

Den gældende beredskabsbekendtgørelse pålægger de driftsansvarlige bl.a. via øvelser at sikre, at mandskabet er oplært i betjeningen af beredskabsudstyret og stiller krav om, at miljøministeren (Miljøstyrelsen) informeres om planlagte øvelser og skal have mulighed for at deltage i disse.

Det er hensigten, at den kommende beredskabsbekendtgørelse skal udformes således, at direktivets krav om et mere forpligtende samarbejde mellem de driftsansvarlige og myndighederne i forbindelse med afholdelse af øvelser gennemføres.

Det følger af bilag VII og VIII, at den eksterne beredskabsplan klart skal beskrive, hvordan rollerne er fordelt mellem myndigheder, beredskabsorganisationer, koordinatører og andre agenter i beredskabet, således at samarbejdet er sikret i forbindelse med indsatsen ved større ulykker. I henhold til artikel 29, stk. 7, skal myndighederne udarbejde scenarier for dette samarbejde. Myndighedernes beredskabskomite vil kunne inddrages i dette arbejde.

Bekæmpelse efter de interne beredskabsplaner af forurening af havet, der er forårsaget af offshore olie- og gasaktiviteter, vil fortsat påhvile de driftsansvarlige, jf. den foreslåede præcisering af § 34 a, stk. 1, og den foreslåede nye § 47 c, stk. 5.

Miljøstyrelsen vil også fremover overvåge de driftsansvarliges bekæmpelsesindsats, og såfremt det skønnes nødvendigt, anmode Forsvarsministeriet (SOK) om bistand fra det statslige bekæmpelsesberedskab. Procedurer herfor vil blive fastlagt i den kommende beredskabsbekendtgørelse. Det vil fortsat være de driftsansvarlige, som bærer det fulde ansvar for opretholdelse af deres olie- og kemikaliespildsberedskab, ligesom ejerne eller koncessionshaveren for så vidt angår miljøskader eller fare herfor forvoldt ved miljøhændelser, skal dække omkostningerne tilfælde af, at Miljøstyrelsen

sen i samarbejde med SOK vurderer, at der er behov for ind-sættelse af det statslige beredskab, jf. havmiljølovens § 44, stk. 1, og den foreslåede nye § 47 b, stk. 5, og ændring af § 47 g.

Til nr. 5 og 6

Med den foreslåede ændring af overskriften til havmiljølovens kapitel 12 tilkendes således, at kapitlet omhandler regler om indberetning, videregivelse og offentliggørelse m.v. af oplysninger om forhold, der reguleres af havmiljøloven.

Efter offshoresikkerhedsdirektivet skal myndighederne kunne indhente en række oplysninger fra de driftsansvarlige og kunne videregive en række oplysninger til Kommissionen og andre myndigheder, herunder de relevante myndigheder i andre EU-medlemslande og relevante tredjelands samt offentliggøre en række oplysninger.

Der er i den gældende § 39 hjemmel til at fastsætte regler om adgangen til at indhente oplysninger fra de driftsansvarlige.

Den foreslåede ændring har til formål at udvide bemyndigelsesbestemmelsen i § 39 til også at omfatte regler om videregivelse af oplysninger til relevante myndigheder, herunder i andre EU-medlemslande samt relevante tredjelands på gensidig basis samt Kommissionen og pligt til at offentliggøre en række oplysninger om forhold, der er omfattet af havmiljøloven.

Energistyrelsen tildeler efter undergrundsloven rettigheder til efterforskning og produktion af olie og gas. I den forbindelse vurderes det, om ansøgeren er i besiddelse af den nødvendige kapacitet til at opfylde alle lovgivningens krav. I henhold til direktivets artikel 6, stk. 4, skal den koncessionsgivende myndighed underrettes, hvis den kompetente myndighed beslutter, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til direktivet. Med hensyn til forhold, der er omfattet af havmiljøloven er der primært tale om krav til olie- og kemikaliespildsberedskabet. I forhold til Miljøstyrelsen vil en sådan underretning kunne komme på tale, hvis styrelsen efter at have godkendt en beredskabsplan bliver opmærksom på, at der i realiteten ikke er og ikke kan etableres rådighed over det udstyr eller den beredskabskapacitet, som fremgår af den godkendte beredskabsplan.

Et af formålene med direktivet er at sikre, at der udveksles erfaringer mellem de driftsansvarlige, myndigheder og medlemsstater i forbindelse med større ulykker. Direktivet kræver derfor, at de driftsansvarlige indberetter en række oplysninger, som er beskrevet i direktivets bilag IX, til myndighederne. For at sikre størst mulig gennemsigtighed og mulighed for at sammenligne oplysninger om offshoresektoren i de enkelte medlemslande skal en række af disse oplysninger offentliggøres, og der skal årligt forelægges en rapport for Kommissionen. Den årlige rapportering til Kommissionen skal også indeholde oplysninger om væsentlige ændringer i

reguleringen af offshoresektoren, om forebyggelse af ulykker og om begrænsning af følgerne, hvis de alligevel sker. Oplysninger om udslip af olie eller kemikalier skal indberettes til Kommissionen, når der er tale om en større miljøhændelse i direktivets forstand. Der skabes med den foreslåede bestemmelse bl.a. hjemmel til, at de oplysninger, der er indhentet fra operatørerne i henhold til direktivets bilag IX, kan videregives til Kommissionen og offentliggøres.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere også blive anvendt ved udarbejdelse af regler, der gennemfører kravene i direktivets artikel 29, stk. 3 om, at de eksterne beredskabsplaner skal stilles til rådighed for Kommissionen, andre potentielt berørte medlemsstater og offentligheden. I den forbindelse påhviler det miljøministeren at sikre, at de offentliggjorte oplysninger ikke udgør en risiko for sikkerheden og beskyttelse af offshore olie- og gasanlæg og deres drift og ikke skader medlemsstaternes økonomiske interesser eller embedsmænds personlig sikkerhed og trivsel. Bemyndigelsesbestemmelsen vil tilsvarende blive anvendt ved udarbejdelse af regler, der gennemfører direktivets artikel 29, stk. 5, hvorefter de fortegnelser over beredskabsudstyr og -tjenester, der i henhold til direktivets bilag VIII skal være indeholdt i de eksterne beredskabsplaner, skal stilles til rådighed for andre potentielt berørte medlemsstater og Kommissionen og på gensidig basis for nabo-tredjelands.

Kommissionen fastsætter i en gennemførelsesretsakt efter direktivets art 23, stk. 2, formatet for de oplysninger, der skal indberettes og offentliggøres.

I det omfang, der ved videregivelse og offentliggørelse af oplysninger vil ske behandling af personoplysninger, som er omfattet af persondataloven, vil en sådan behandling ske i overensstemmelse med persondatalovens regler.

Til nr. 7 og 8

Det foreslås, at de gældende indgrebsbeføjelser i den gældende § 42 a, stk. 2, også skal omfatte rørledninger, som defineret i lovens § 2, nr. 4. Hermed skabes der parallelitet til den gældende indgrebsbeføjelse overfor platforme og skibe. Almindelige forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet skal iagttages ved administrationen af bestemmelsen. Proportionalitetsprincippet indebærer, at indgrebet skal være både nødvendigt og egnet, og at det mindst muligt bebyrdende nødvendige indgreb skal anvendes.

Med den foreslåede bestemmelse gennemføres endvidere offshoresikkerhedsdirektivets krav til tilsynsmyndighedens indgrebsbeføjelser i artikel 18, stk. 1. Der henvises til forslaget almindelige bemærkninger, jf. pkt. 2.2.3.2. Som konsekvens af forslaget til ændring af § 42, stk. 2, foreslås den gældende § 42, stk. 4, om meddelelse af forbud eller påbud efter bl.a. § 42, stk. 2 og 3, også at skulle omfatte den, der er ansvarlig for rørledningen eller ejer eller brugeren af rørledningen.

Til nr. 9

Med henblik på at gennemføre dele af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 8, stk. 4, og artikel 9 i havmiljøloven foreslås bemyndigelsesbestemmelsen i § 45 c om tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed udvidet til også at omfatte offentliggørelse af, hvordan tilsynsmyndigheden er organiseret, dens opgaver og hvorledes den udøver sin tilsynsvirksomhed i overensstemmelse med særligt direktivets artikel 8, stk. 1 og 2.

Til nr. 10

Bestemmelsen er ny og fastsætter i stk. 1 en pligt for tilsynsmyndigheden til at indskærpe pligten til at bringe ulovlige forhold til ophør. Det fremgår af havmiljølovens § 45, at miljøministeren henholdsvis forsvarsministeren fører tilsyn med loven og de regler, der udstedes i medfør af loven.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 2, kan tilsynsmyndigheden, såfremt det ulovlige forhold ikke bringes til ophør, vælge at forbyde fortsat drift af en eller flere aktiviteter på en platform eller tilsluttet rørledningssystem beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde, når fristen for efterlevelse af indskærpelsen er udløbet. Miljøministeren fører tilsyn med platforme og rørledninger, jf. lovens § 45. For betydningen af begreberne "tilsluttet rørledningssystem" og "produktion" henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 4.

Bestemmelsen gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 18, stk. 1, på havmiljølovens område. Direktivet stiller i stk. 1, litra e, krav om, at tilsynsmyndigheden skal kunne kræve forbedringer og om nødvendigt forbyde fortsat drift af ethvert anlæg eller dele heraf eller enhver tilsluttet infrastruktur (platform eller tilsluttet rørledningssystem beliggende indenfor sikkerhedszonen), hvis det fremgår af et tilsyn, en beslutning efter artikel 6, stk. 4, en periodisk gennemgang af rapporten om større farer eller ændringer af anmeldelser i henhold til artikel 11, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav efter direktivet, eller der er rimelig tvivl om offshore olie- og gasaktiviteters eller anlægs sikkerhed.

På havmiljøområdet vil det kunne dreje sig om de situationer, hvor miljøministeren i forbindelse med tilsyn konstaterer, at operatøren ikke lever op til kravene til olie- og kemikalieberedskabet, dvs. hvis operatøren på helt afgørende punkter ikke har, eller kan etablere, rådighed inden for en rimelig frist over det beredskab, der er beskrevet i den interne godkendte beredskabsplan.

Det følger af direktivets artikel 18, stk. 1, litra e, at forbudet mod fortsat drift af platformen eller rørledningssystemet skal være "nødvendigt", hvilket må antages at være udtryk for det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip.

Almindelige forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet skal således iagttages ved administratio-

nen af bestemmelsen. Proportionalitetsprincippet indebærer, at indgrebet skal være både nødvendigt og egnet og det mindst muligt bebyrdende nødvendige indgreb skal anvendes.

Det er hensigten, at miljøministerens beføjelser efter bestemmelsen vil blive delegeret til Miljøstyrelsen.

Til nr. 11

Det følger af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 7 om erstatningsansvar for miljøskader, at medlemsstaterne skal sikre, at "koncessionshaveren er økonomisk ansvarlig for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader som defineret i miljøskadedirektivet forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter udført af eller på vegne af koncessionshaveren eller operatøren, uden at det berører det eksisterende anvendelsesområde for erstatningsansvar vedrørende forebyggelse og afhjælpning af miljøskader i henhold til miljøskadedirektivet."

Handlepligterne og de økonomiske forpligtelser har i den danske gennemførelse af miljøansvarsdirektivet hidtil været samlet hos den ansvarlige for miljøskaden eller den overhængende fare for miljøskade, men det er nødvendigt at indføre en ændring på offshore-området for at sikre gennemførelse af artikel 7.

Udgangspunktet i miljøskadeloven er, at den ansvarlige, som er adressaten for en administrativ afgørelse om ansvaret for skaden eller faren truffet efter de i lovens § 2 nævnte love og regler, har såvel handlepligten som den økonomiske forpligtelse i forhold til undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskade..

Forpligtelserne for den ansvarlige følger indirekte af miljøskadelovens § 1 om lovens formål, hvorefter den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade skal forbygge og afhjælpe skaden eller faren (handlepligt) og afholde alle omkostninger hertil (den økonomiske forpligtelse). Den økonomiske forpligtelse efter miljøskadeloven dækker udover omkostningerne i forbindelse med handlepligterne bl.a. forpligtelsen til at stille sikkerhed, jf. lovens § 19, og forpligtelsen til at dække omkostningerne i forbindelse med administration og tilsyn efter lovens kapitel 2-6, jf. lovens § 46.

Miljøskadeloven udpeger den ansvarlige som den, der er adressat for en administrativ afgørelse truffet efter de opregnede love i § 2. Hvem eller hvilken juridisk enhed, der er den ansvarlige efter miljøskadeloven følger således af afgørelser efter de love, der er nævnt i lovens § 2, herunder havmiljøloven. Lovene indeholder regler om hvem, der ifølge den offentligretlige regulering har ansvaret for at anmelde, forebygge, afværge og afhjælpe miljøskader eller overhængende fare for miljøskader samt reglerne om berørtes og andres mulighed for at anmode myndigheden om at foretage foranstaltninger, regler om klage og om hvilken myndighed, der er den kompetente myndighed. Disse regler findes i havmiljøloven i kapitel 14 a. Miljøskade

I havmiljølovens § 47 b forstås ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade i udgangspunktet den ansvarlige for driften af de aktiviteter, hvorfra en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade hidrører. Efter § 47 b, stk. 1, forstås ved den ansvarlige for driften "den ansvarlige for driften af et skib, et luftfartøj, en platform eller en rørledning, i det omfang, der er tale om en erhvervmæssig aktivitet". Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at begrebet "den ansvarlige for driften" svarer til miljøansvarsdirektivets definition af en operatør, som er "en fysisk eller juridisk, privatretlig eller offentligretlig person, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet, eller som, såfremt dette fremgår af national lovgivning, har fået overdraget afgørende økonomisk beslutningsmyndighed med hensyn til den tekniske drift af aktiviteten, herunder indehaveren af en tilladelse til eller en godkendelse af en sådan aktivitet eller den person, der registrerer eller anmelder en sådan aktivitet", jf. direktivets artikel 2, nr. 6.

De ansvarlige for driften af offshore olie- og gasaktiviteter kan være de ansvarlige for driften af efterforsknings- og produktionsaktiviteter, offshoresikkerhedsdirektivets "ejere" og "operatører", jf. definitionerne i direktivets artikel 2, stk. 1, nr. 5 og 27, og det kan være virksomheder, som udfører opgaver for "ejere" og "operatører" efter kontrakt.

De driftsansvarliges ansvar deles nu med rettighedshaver, der efter offshoresikkerhedsdirektivet skal bære ansvaret for de økonomiske omkostninger ved at undersøge, forebygge og afhjælpe miljøskader. Rettighedshavers økonomiske ansvar skal styrke sandsynligheden for, at der er økonomisk dækning for omkostningerne til undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskade, jf. betragtning (11) til offshoresikkerhedsdirektivet: "Der er behov for at præcisere, at indehavere af tilladelser til offshore olie- og gasaktiviteter i medfør af direktiv 94/22/EF (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter) også er de ansvarlige »operatører« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader og ikke bør overdrage deres forpligtelser i denne henseende til tredjeparter, som de har kontraheret med."

Det foreslås derfor, at der indsættes supplerende bestemmelser herom i § 47 b, stk. 4 og 5.

Det følger af disse bestemmelser, at den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade, der hidrører fra offshore olie- og gasaktiviteter er den, der er ansvarlig for driften, eller rettighedshaveren. Det følger endvidere, at den driftsansvarlige har ansvaret for at undersøge, forebygge og afhjælpe skaden eller faren, dvs. at den driftsansvarlige har handlepligterne efter havmiljølovens §§ 47 c, 47 d og 47 e, mens rettighedshaveren har ansvaret for at afholde alle omkostninger, dvs. har den økonomiske forpligtelse, herunder ansvaret for at stille sikkerhed og dække ad-

ministrationsomkostninger efter miljøskadeloven og ansvaret for at afholde omkostninger efter lovens §§ 47 e og 47 g.

De omkostninger, der knytter sig til de handlinger, som den ansvarlige for driften har pligt til at foretage sig som følge af sit ansvar for miljøskaden eller den overhængende fare for miljøskade, skal i sidste ende erstattes af rettighedshaveren på offshore-området. Som det i øvrigt gælder for krav om erstatning for afholdte omkostninger, skal de af den ansvarlige for driften afholdte omkostninger være rimelige og proportionale og skal kunne dokumenteres.

Det skal i denne sammenhæng fremhæves, at hvis den driftsansvarlige ikke har ansvar for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, så er rettighedshaver heller ikke økonomisk ansvarlig efter miljøansvarsreglerne. Ansvaret for miljøskade og overhængende fare for miljøskade er begrænset ved § 47 d, hvorefter "Pligten til at begrænse en miljøskades omfang og forhindre yderligere miljøskade gælder ikke, hvis den ansvarlige for driften som nævnt i § 47 b, stk. 2, kan godtgøre, at miljøskaden 1) er forvoldt af tredjemand og er indtrådt, til trods for at passende sikkerhedsforanstaltninger var truffet, 2) skyldes overholdelse af ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed, medmindre forskrifterne følger af påbud eller instrukser, som skyldes den ansvarlige for driftens egne aktiviteter, eller 3) er forvoldt ved en tilførsel eller begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse eller med regler, der er så detaljerede, at disse kan sidestilles med en udtrykkelig tilladelse, og som ikke skyldes egen uforsvarlig adfærd." På samme måde gælder pligten til at afværge en overhængende fare for en miljøskade ikke, hvis den ansvarlige for driften som nævnt i § 47 b, stk. 2, kan godtgøre, at faren skyldes forhold som beskrevet ovenfor under 1 og 2. At miljøansvarsreglernes krav til at afværge og begrænse skade mest muligt ikke gælder, er imidlertid ikke ensbetydende, med at der ikke er pligt til at iværksætte en beredskabsindsats, jf. ovenfor under pkt. 2.2.1.1.

Til nr. 12

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 5 i § 47 c

Den foreslåede bestemmelse pålægger den ansvarlige for driften ved olie- og kemikaliefurening af havet, udover den umiddelbare handlepligt efter lovens § 47 c, stk. 1, straks at iværksætte den interne beredskabsplan, som er påbudt eller reguleret efter regler udstedt i medfør af lovens § 34 a, stk. 3. Der henvises til de almindelige bemærkninger, jf. pkt. 2.2.1.2.2.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører endvidere offshoresikkerhedsdirektivets artikel 28, stk. 1, litra a, på havmiljølovens område, hvorefter operatøren eller ejeren (de driftsansvarlige) straks skal iværksætte den interne beredskabsplan for at reagere på enhver større miljøhændelse eller en situation, hvor der er en umiddelbar risiko for en større miljøhændelse i forbindelse med en større ulykke.

Til nr. 13

De foreslåede ændringer af § 47 c, stk. 6 og 7, er en lovteknisk konsekvens af, at der foreslås indsat et nyt stk. 5 i § 47 c. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 12.

Til nr. 14

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 47 d

Det følger af § 47 d, stk. 1, at pligten til at begrænse en miljøskades omfang og forhindre yderligere miljøskade bortfalder i visse nærmere angive tilfælde. Tilsvarende følger det af stk. 2, at pligten til at afværge en overhængende fare for miljøskade også bortfalder i visse situationer.

Efter offshoresikkerhedsdirektivets artikel 28, stk. 1, litra a, og 30, stk. 2, har de driftsansvarlige altid en forpligtelse til straks at reagere på en større miljøhændelse eller en umiddelbar risiko for en større miljøhændelse i forbindelse med en større ulykke og træffe alle egnede foranstaltninger for at forhindre eskalering og begrænse virkningerne. Der er ikke efter offshoresikkerhedsdirektivets situationer, hvor denne pligt til at handle bortfalder. Den gældende fritagelse fra handlepligt i lovens § 47 d, stk. 1 og 2, skal derfor ikke gælde, når miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade forårsages af enhver større ulykke, som defineret i offshoresikkerhedsloven. En miljøhændelse er endvidere defineret i direktivets artikel 2, stk. 37. Der henvises til de almindelige bemærkninger til pkt. 2.2.1.2.2.

Til nr. 15, 16 og 17

Ifølge havmiljølovens § 47 e, stk. 1, 2. pkt., kan den ansvarlige for driften påbydes for egen regning at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer og lignende, hvis det har betydning for vurderingen af, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Efter havmiljøloven og miljøansvarsdirektivet vil den ansvarlige være den ansvarlige for driften af de aktiviteter, hvorfra miljøskaden eller den overhængende fare hidrører, men efter offshoresikkerhedsdirektivet er det rettighedshaveren, der er økonomisk ansvarlig ved de miljøskader eller overhængende fare for miljøskader, der hidrører fra offshore olie og gasaktiviteter. Der indsættes derfor en henvisning til den ansvarlige efter § 47 b, stk. 4, nr. 2, dvs. rettighedshaveren. Det samme gør sig gældende for forpligtelsen i § 47 g, stk. 1, 1. pkt., til at betale omkostningerne til kommunalbestyrelsens og miljøministerens bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger efter § 35, jf. § 47 c, idet disse udgifter i tilfælde af miljøskader forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter endeligt skal bæres af rettighedshaveren. Der indsættes derfor også en henvisning til den ansvarlige efter § 47 b, stk. 5, dvs. rettighedshaveren, i § 47 g, stk. 1, 1. pkt.

Der er i § 47 g, stk. 1, 2. pkt., en regel om, at hvis den ansvarlige for driften ikke kan identificeres eller ikke har betalingssevne, så påhviler det ejeren at betale udgifterne efter § 44. I tilfælde af miljøskader forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter skal disse udgifter bæres af rettighedshaver,

hvorfor der er indsat et ”jf. dog § 47 b, stk. 5”, for at indikere, at rettighedshaveren i disse tilfælde ikke har et subsidiært, men et primært økonomisk ansvar, dvs. at betalingsforpligtelsen går uden om den for driften ansvarlige og direkte til rettighedshaveren. Det følger af miljøskadelovens § 21, stk. 2, at hvis det under sagsbehandlingen af en miljøskade konstateres, at der ikke kan tilvejebringes sikkerhed efter § 19 i miljøskadeloven om sikkerhedsstillelse, så behandles sagen efter reglerne i den lovgivning, som afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade, er truffet efter. I så tilfælde falder man tilbage til den oprindelige ansvarsfordeling i havmiljøloven.

Til nr. 18, 19 og 20

Det foreslås, at også afgørelser om påbud efter § 34 a, stk. 3, og afgørelser efter regler udstedt efter § 30, stk. 1, § 33, stk. 4, og § 34 a, stk. 3, udover afgørelsens adressat, jf. stk. 1. 1. pkt., tillige skal meddeles de klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. § 52, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling. For så vidt angår afgørelser efter § 33, stk. 4, drejer det sig om de personer, der er nævnt i § 52, stk. 1, nr. 1. For så vidt angår den foreslåede ændring af ordlyden i § 49, stk. 1, 2. pkt., hvorefter der af sproglige grunde kun refereres til paragrafnummeret (§ 26), er der ikke i øvrigt tilstræbt nogen ændring af, hvilke afgørelser om dumping af optaget havbundsmateriale i § 26, der er omfattet af § 49, stk. 1, 1.pkt.

Det foreslås endvidere, at såvel landsdækkende som lokale foreninger og organisationer kan meddele miljøministeren, at de ønsker underretning om afgørelser om påbud efter § 34 a, stk. 3, og afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 30, stk. 1, og 34 a, stk. 3, og at klager over afgørelser skal indgives til miljøministeren i lighed med en række andre afgørelser efter havmiljøloven.

Til nr. 21

Det foreslås, at afgørelser om udledningstilladelser efter regler fastsat i medfør af § 30, stk. 1, og afgørelser om påbud og afgørelser om beredskabet, herunder beredskabsplaner efter § 34 a, stk. 3, og efter regler i medfør af § 34 a, stk. 3, samt afgørelser om egenkontrol af støj fra vindmøller på havet for ejerens egen regning, efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 33, stk. 4, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Til nr. 22

Det foreslås, at Olie Gas Danmark, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, WWF Verdensnaturfonden, Dansk Ornitologisk Forening og Greenpeace skal indstille sagkyndige til brug for Natur- og Miljøklagenævnets behandling af klagesager vedr. afgørelser om udledningstilladelser efter regler fastsat efter § 30, stk. 1, og påbud og afgørelser om beredskabet, herunder beredskabsplaner efter § 34 a, stk.3, og regler udstedt i medfør af § 34 a,

stk. 3. Det fremgår af § 52, hvem der har klageadgang over de pågældende afgørelser.

Til nr. 23

Den foreslåede ændring er en lovteknisk følge af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 51. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 22.

Til nr. 24 og 25

Den foreslåede ændring af § 51, stk. 6, der bliver nr. 7, og de to foreslåede bestemmelser i § 51, stk. 10 og 11, er en lovteknisk følge af, at § 15 i lov nr. 86 af 28. januar 2014 om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.) foreslås ophævet i § 3 i nærværende lovforslag.

Forslaget om at ophæve § 15 i lov nr. 86 af 28. januar 2014 skyldes, at § 15 endnu ikke er trådt i kraft og ikke forventes at blive sat i kraft inden Folketinget vedtager nærværende forslag til lov. § 15 indeholder ændringer i havmiljølovens klage regler om indgivelse af klage til Natur- og Miljøklagenævnet. Formålet med lov nr. 86 af 28. januar 2014 er primært at medvirke til en samlet digital understøttelse af klagesagsforløbet fra klager via myndigheden til Natur- og Miljøklagenævnet. Det er hensigten med loven om obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage til Natur- og Miljøklagenævnet at sikre hurtigere og mere brugervenlig kommunikation mellem de involverede parter i en klagesag, hurtig, fleksibel og effektiv service fra myndigheden og nævnet samt en optimering af arbejdsgange og processer hos myndigheden og nævnet. Ved at gøre indgivelse af klager til Natur- og Miljøklagenævnet obligatorisk digital kan manuelle rutiner og papirhåndtering fjernes, så der frigives tid og ressourcer hos både myndigheden og nævnet. Klager opnår samtidig en serviceforbedring ved anvendelse af brugervenlige digitale løsninger. Med hensyn til formålet og baggrunden for lov nr. 86 af 28. januar 2014 henvises der til de almindelige bemærkninger pkt. 2, jf. Folketingstidende 2013/14, A, L 62, som fremsat 7. november 2013. § 15 i lov nr. 86 af 28. januar 2014 indeholder en ændring af § 51, stk. 6, som bortset fra nummereringen er identisk med den foreslåede ændring af § 51, stk. 6, der bliver stk. 7, i nærværende lovforslag. Tilsvarende er de to bestemmelser i § 51, stk. 9 og 10, i § 15 i lov nr. 86 af 28. januar 2014 bortset fra nummereringen, identiske med de foreslåede bestemmelser i § 51 stk. 10 og 11, i nærværende lovforslag. Miljøministeren sætter i medfør af § 26, stk. 2, i ovennævnte lov de pågældende bestemmelser i kraft.

Det foreslås at vedtage bestemmelserne på ny, fordi det foreslåede nye stk. 4 i § 51, jf. nærværende lovforslags § 2, nr. 22, får den konsekvens, at stk. 5 – 8 i den gældende lovs § 51 rykker og herefter bliver til stk. 6 - 9. Som følge heraf skal ændringen af § 51, stk. 6, og de to bestemmelser i stk. 9 og 10 vedtages igen – nu med korrekt nummerering. Det

foreslås endvidere svarende til § 26, stk. 2, i lov nr. 86 af 28. januar 2014, at miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 24 og 25.

Den foreslåede ændring i nr. 24 (§ 51, stk. 6, der bliver nr. 7) medfører, at klage til Natur- og Miljøklagenævnet skal indgives skriftligt ved anvendelse af digital selvbetjening. Bestemmelsen skal dog ses i sammenhæng med § 18 b, stk. 2-4, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet som affattet i § 1, nr. 2, i lov nr. 86 af 28. januar 2014, hvorefter Natur- og Miljøklagenævnet i visse tilfælde kan undtage fra kravet om indgivelse af klage ved anvendelse af den digitale selvbetjening. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til denne bestemmelse i § 1, nr. 2, jf. Folketingstidende 2013/14, A, L 62, som fremsat 7. november 2013.

Den foreslåede bestemmelse betyder endvidere, at klagers efterfølgende kommunikation med Natur- og Miljøklagenævnet angående klagesagen, skal ske via den digitale selvbetjening. Det kan f.eks. være i forbindelse med partshøring eller indgivelse af supplerende oplysninger.

Videre foreslås det, at en klage til Natur- og Miljøklagenævnet skal anses for at være indgivet, når den er tilgængelig for den myndighed, der har truffet den afgørelse, der påklages. Det vil sige fra det tidspunkt, hvor myndigheden har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af klagen. Det er uden betydning, om eller hvornår myndigheden gør sig bekendt med indholdet af klagen. En klage vil normalt være tilgængelig for en myndighed på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse klagen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagelsessystemet eller i et datasystem. En klage, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig. En ansøgning, anmeldelse, indberetning mv., der er tilgængelig i myndighedens system eksempelvis klokken 23:59 den 30. november, er således kommet frem den 30. november, uanset at der ikke fysisk sidder en medarbejder i myndigheden og gør sig bekendt med klagen på dette tidspunkt, der ligger uden for normal arbejdstid/åbningstid. Det kan med digital selvbetjening præcist registreres, hvornår en klage er kommet frem. Kan modtagelsestidspunktet for en digital klage ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må klagen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme klager til skade, at en klage modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes et systemnedbrud af den digitale selvbetjening. IT-problemer (nedbrud, midlertidig kapacitetsnedgang m.v.) kan betyde, at en klage ikke kan indgives til Natur- og Miljøklagenævnet ved anvendelse af digital selvbetjening. Opstår problemerne tæt på udløbet af klagefristen, og kan problemerne føre til, at klagefristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses klagen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den gøres tilgængelig for Natur- og Miljøklagenævnet inden for en rimelig tid efter, at problemerne er ophørt.

Den foreslåede bestemmelse er relevant i forhold til Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af, om en klage er indgivet rettidigt. Natur- og Miljøklagenævnet afgør på samme måde som i dag spørgsmålet om, hvorvidt procesforudsætningerne for behandlingen af en klage er opfyldt, herunder også om en klage er blevet indgivet inden klagefristens udløb.

Det bemærkes, at en myndighed på samme måde som i dag, vil skulle sikre, at en klage, der indgives til en forkert adressat, henvises til den rette adressat.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 25 (§ 51 stk. 10) medfører, at myndigheden er forpligtet til at anvende digital selvbetjening ved videregivelse og efterfølgende kommunikation med Natur- og Miljøklagenævnet om klagesagen. Denne forpligtelse omfatter også de situationer, hvor en klage er indgivet uden anvendelse af digital selvbetjening, og Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse om, at klage ikke afvises. Det betyder, at myndigheden skal indføre klagen i den digitale selvbetjening.

Det foreslås i nr. 25 (§ 51, stk. 11), at myndigheden forpligtes til at videregive klager, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening til Natur- og Miljøklagenævnet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med Natur- og Miljøklagenævnets mulighed for at afvise klager, der ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. § 18 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om Natur- og Miljøklagenævnet som affattet ved § 1, nr. 2, i lov nr. 86 af 28. januar 2014. Det forudsættes dog, at hvis myndigheden modtager en klage, der ikke er indgivet ved anvendelse af den digitale selvbetjening, vejleder myndigheden klager om anvendelse den digitale selvbetjening i stedet. Det forudsættes således, at kommunerne i et vist omfang er klager behjælpelige med vejledning i forhold til helt grundlæggende spørgsmål som f.eks. vejledning om, at der består en pligt til at bruge den digitale selvbetjening, angivelse af web-adressen til den digitale selvbetjening, kontaktoplysninger til Natur- og Miljøklagenævnets supportfunktion og lignende.

Natur- og Miljøklagenævnet stiller en supportfunktion til rådighed for brugere af den digitale selvbetjening. Supportfunktionen vil bestå i en mulighed for henvendelse pr. telefon eller mail i et nærmere bestemt tidsrum, hvor klager og myndigheder vil kunne få vejledning til forståelsesmæssige problemer med at håndtere den digitale selvbetjening eller tilfælde af tekniske problemer med den digitale selvbetjenings funktioner. Supportfunktionen begrænser sig til vejledning med håndtering/teknik omkring den digitale selvbetjening. Supportfunktionen kan således ikke f.eks. være klager behjælpelige i tilfælde af problemer med borgerens egen hardware eller software eller problemer med login på borger.dk, virk.dk eller nemlogin. Supportfunktionen kan heller ikke vejlede omkring det indholdsmæssige i en klage. Supportfunktionens kontaktoplysninger vil være at finde på Natur- og Miljøklagenævnets hjemmeside www.nmkn.dk.

Det er Natur- og Miljøklagenævnet, som afgør, om en klage er blevet indgivet inden klagefristens udløb. Det bemærkes,

at såfremt en klage indgives på anden måde end ved anvendelse af den digitale selvbetjening inden klagefristens udløb, og klagen derefter indgives ved anvendelse af den digitale selvbetjening efter klagefristens udløb, vil Natur- og Miljøklagenævnet skulle betragte klagen som indgivet rettidigt. Situationen svarer til, hvad der i øvrigt gælder, hvis en klage er blevet indgivet til en forkert adressat.

Det foreslås, at når myndigheden videregiver en klage, der ikke er indgivet til Natur- og Miljøklagenævnet ved anvendelse af digital selvbetjening, finder reglerne om tidsfristen for myndighedens videregivelse af klagen til nævnet, myndighedens oplysning af sagen og høring af de involverede parter i klagesagen ikke anvendelse.

Til nr. 26 og 27

Det foreslås, at også afgørelser om påbud efter § 34 a, stk. 3, og afgørelser efter regler udstedt efter § 30, stk. 1, og § 34, stk. 3, kan påklages af den kreds af personer, organisationer og myndigheder, som er omfattet af den gældende lovs § 52 samt tillige af brancheorganisationen for offshore olie- og gasaktiviteter; Olie Gas Danmark.

Forslaget er en følge af den foreslåede klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet over afgørelse om udledningstilladelser efter regler fastsat i medfør af lovens § 30, stk. 1, samt afgørelser om påbud om beredskab efter § 34 a, stk. 3, og afgørelser om beredskab, herunder beredskabsplaner efter regler fastsat i medfør af lovens § 34 a, stk. 3. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 21. Der er med ændringen af bestemmelsen vedr. Danske Havne og Foreningen af Lystbådehavne i Danmark i øvrigt ikke tilsigter nogen ændringer, da ændringerne af den gældende lovs § 52, stk. 1, nr. 10 og 11, alene er af lovteknisk karakter.

Til nr. 28

Det foreslås, at afgørelser om egenkontrol af støj fra vindmøller på havet, som er truffet efter regler udstedt i medfør den foreslåede § 33, stk. 4, kan påklages af afgørelsens adressat og enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald. Naboer vil f.eks. typisk skulle anses for at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald. Se også bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Til nr. 29

Der foreslås en nyaffattelse af § 53 a, stk. 1, nr. 3, hvorefter klage over afgørelser om udledningstilladelser efter regler fastsat efter § 30, stk. 1, tilladelser efter regler fastsat efter § 33, stk. 2, og af afgørelser om påbud om beredskabet, herunder beredskabsplaner samt afgørelser godkendelse af beredskabet, herunder beredskabsplaner, efter regler fastsat efter § 34 a, stk. 3, ikke skal have opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet. Herved skabes parallelitet til den ordning, der som udgangspunkt også gælder for tilladelser og godkendelser til virksomheder på land, jf. miljøbeskyttelseslovens § 96. Baggrunden for også at medtage påbud om beredskabet, herunder om bered-

skabsplaner i bestemmelsen skyldes hensynet til at sikre, at der altid forefindes et tilstrækkeligt beredskab, der kan iværksættes straks for at kunne reagere på en olie- og kemikaliefurening af havet.

Bestemmelsen om, at godkendelser meddelt efter regler fastsat efter § 33, stk. 2, ikke skal have opsættende virkning, medmindre nævnet bestemmer andet, er uændret i forhold til den gældende lovs § 53 a, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 30

Med den foreslåede ændring af § 53 b vil klage over afgørelser om egenkontrol af støj fra vindmøller m.v. efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 33, stk. 4, få opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet. Herved opnår ejeren af en havvindmølle samme retsstilling som ejeren af vindmølle på land, idet lignende klager over afgørelser i forhold til vindmøller på land ligeledes har opsættende virkning, medmindre nævnet bestemmer andet, jf. § 95, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven. Der henvises til bemærkninger til § 2, nr. 2.

Til nr. 31

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 55.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse gennemfører alene offshoresikkerhedsdirektivets artikel 21, stk. 2, på havmiljølovens område, hvorefter den driftsansvarlige (operatøren eller ejeren) i tilknytning til tilsynsvirksomheden skal stille transport til og fra platformen og rørledningen, inklusiv overførsel af udstyr, til rådighed for tilsynsmyndigheden inden for en rimelig frist samt kost og logi og andre fornødenheder i forbindelse med tilsyn på anlægget. Direktivet indeholder ikke en definition på "udstyr" eller "andre fornødenheder". Med "udstyr" må der imidlertid antages at menes udstyr, som tilsynsmyndigheden medbringer for at kunne gennemføre tilsynet, herunder computer, måleudstyr o. lign. Med "andre fornødenheder" må antages at menes den påklædning, som er påkrævet ved transport til og ophold på en platform. Der er tale om et helt særligt tilsynsområde, på grund af anlæggenes geografiske beliggenhed midt i Nordsoen og de sikkerhedsforhold, der knytter sig til offshore olie- og gasproduktion. De helt særlige forhold, der således er forbundet med tilsynsvirksomhed på dette område, herunder de meget svært tilgængelige adgangsforhold m.v., er således årsagen til, at de driftsansvarlige også efter gældende praksis stiller transport og forplejning til rådighed for tilsynets repræsentanter i forbindelse med tilsyn på anlæggene.

Til nr. 32

Den foreslåede bestemmelse er ny og gennemfører dele af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 22 for så vidt angår forhold omfattet af havmiljøloven.

Det følger af direktivets artikel 22, at medlemsstaterne skal iværksætte mekanismer for fortrolig indberetning af sikkerheds- og miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og

gasaktiviteter fra alle kilder og for undersøgelse af sådanne indberetninger og sørge for, at de berørte personer forbliver anonyme. Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at operatøren og evt. entreprenører informerer deres egne ansatte og entreprenører og deres ansatte om denne mulighed for fortrolig indberetning i f.eks. uddannelsesmateriale.

Det følger dog samtidig af direktivets artikel 1, stk. 3, at offshoresikkerhedsdirektivet ikke ændrer ved EuropaParlamentets- og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger (miljøoplysningsdirektivet). Heraf følger, at ordningen for fortrolig indberetning skal respektere miljøoplysningsdirektivet, som bl.a. regulerer aktindsigt i miljøoplysninger og er gennemført i dansk ret ved lov om aktindsigt i miljøoplysninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 14. juni 2006 med senere ændringer (miljøoplysningsloven). Miljøoplysningsdirektivets definition i artikel 2 på miljøoplysninger antages efter praksis at være meget bred, og oplysninger om en klagers identitet i en indberetningssag om forhold, der reguleres efter havmiljøloven, må derfor antages at være en miljøoplysning i miljøoplysningsdirektivets forstand. Miljøoplysningsdirektivet stiller i artikel 4 krav om, at de fastsatte undtagelser fra retten til aktindsigt i miljøoplysninger skal anvendes restriktivt, og at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en afvejning af de hensyn, der taler for at offentliggøre miljøoplysningerne, over for de hensyn, der taler for at tilbageholde oplysningerne. Denne konkrete afvejningspligt, som også fremgår af den gældende miljøoplysningslovs § 2, stk. 3, må derfor antages at være til hinder for at fastsætte en særlig tavshedspligtregel i havmiljøloven, der pålægger tilsynsmyndigheden og andre relevante myndigheder tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 f. I sager om anmodning om aktindsigt i miljøoplysninger vil der således altid skulle foretages en konkret afvejning, jf. miljøoplysningslovens § 2, stk. 3.

For at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivets krav om etablering af en fortrolig ordning for indberetning af miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, og for at en anmelder i forbindelse med behandlingen af sagen skal kunne forblive anonym, foreslås derfor en ordning, hvorefter miljøministeren etabler en fortrolig indberetningsordning vedr. miljøproblemer, der stammer fra platforme og tilsluttede rørledningssystemer beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Der foreslås i tilknytning hertil en særlig tavshedspligtregel, hvorefter tilsynsmyndigheden ikke må oplyse over for arbejdsgiver eller andre, at myndigheden har modtaget en indberetning. Bestemmelsen svarer til den gældende offshoresikkerhedslovs § 63 a, stk. 2. Beskyttelsen mod videregivelse af oplysninger omfatter indberetninger, som kommer fra en ansat eller dennes repræsentant. Bestemmelsen omfatter oplysninger om indberetningens indhold, oplysninger, som identificerer indberetteren, oplysninger om, at der er indberettet, og

oplysninger om, at et tilsynsbesøg foretages som følge af en indberetning.

I relation til almindelige tilsynsopgaver betyder bestemmelsen, at tilsynsmyndighedens medarbejdere ikke må oplyse, om at et tilsynsbesøg foretages som følge af en indberetning, eller at tilsynsmyndigheden har modtaget en sådan. Dette indebærer samtidig en fravigelse af underretningspligten i § 5 i retssikkerhedsloven.

En anmodning om sådanne oplysninger behandles i givet fald efter reglerne i miljøoplysningsloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven.

I sager om anmodning af aktindsigt i miljøoplysninger vil der altid skulle foretages en konkret afvejning, jf. miljøoplysningslovens § 2, stk. 3. Den vægt, som offshore-sikkerhedsdirektivet lægger på forebyggelse af større miljøhændelser, og direktivets krav om etablering af en fortrolig indberetningsordning i artikel 22 og beskyttelse af indberetterens identitet, jf. også direktivets betragtning (41), må i almindelighed kunne indgå med betydelig vægt i den konkrete afvejning efter § 2, stk. 3.

I det omfang den fortrolige indberetning indeholder andet end miljøoplysninger vil den foreslåede bestemmelse få den virkning, at en anmodning om aktindsigt fra andre end sagens parter umiddelbart kan afvises på grundlag af offentlighedslovens §§ 32 og 35 med henvisning til henholdsvis offshore-sikkerhedsdirektivets artikel 22 og den foreslåede bestemmelse i § 58 c, stk. 1. Hvis en arbejdsgiver anmoder om aktindsigt i en klagesag, afgøres sagen efter forvaltningslovens §§ 9 og 15-15c, idet en arbejdsgiver i tilfælde, hvor der er klaget over forhold på virksomheden må være part i klagesagen. Efter § 9, stk. 5, begrænser bestemmelser om tavshedspligt for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, ikke pligten til at give aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. dog § 15 a, stk. 1, om undtagelse fra aktindsigt i det omfang, fortrolighed følger af EU-retlige forpligtigelser. Bestemmelsen antages også at omfatte fortrolighed, der følger af et EU-direktiv. Som følge heraf vil en parts anmodning om aktindsigt således kunne afslås efter § 15 a, stk. 1, med henvisning til offshore-sikkerhedsdirektivets artikel 22.

Persondatalovens regler om oplysningspligt efter § 29, stk. 1, finder anvendelse, når myndigheden har registreret en klage over en personligt ejet virksomhed eller et mindre interessentselskab, hvor interessenterne er fysiske personer. Persondatalovens § 30, stk. 1 og 2, giver dog mulighed for at fravige § 29, stk. 1, når den registreredes interesse i at få kendskab til oplysninger efter en konkret vurdering findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser eller kontrol-, tilsyns- eller reguleringsopgaver. Adgangen til indsigte efter persondatalovens § 31, stk. 1, vil som følge af bestemmelsen kunne begrænses i henhold til persondatalovens § 32, stk. 2, jf. offentlighedslovens § 35.

Miljøministeriet vejleder allerede i dag borgerne om, hvorledes de bør forholde sig, hvis de ønsker at anmelde eller gøre opmærksom på et ulovligt forhold eller noget, der kan være ulovligt på Miljøministeriets område, og hvis de ønsker at være anonyme. Vejledningen vil blive udbygget med oplysning om den nye ordning for fortrolig indberetning herunder om aktindsigt i oplysninger vedr. indberetningen. Det er hensigten, at miljøministerens beføjelser efter bestemmelsen vil blive delegeret til Miljøstyrelsen.

Der foreslås endvidere en pligt for operatøren og entreprenører til at informere deres egne ansatte om denne mulighed for fortrolig indberetning i relevant uddannelses- eller informationsmateriale.

Til nr. 33

Der foreslås indsat en straffjemmel i den gældende lovs § 59, stk. 1, nr. 1. for overtrædelse af § 34 a, stk. 1, og den foreslåede § 58 c, stk. 2. Der henvises til de almindelige bemærkninger til pkt. 2.2.1.2.2. og 2.2.3.2. samt bemærkningerne til § 2, nr. 3 og 32.

Til nr. 34

Der foreslås indsat en straffjemmel i den gældende lovs § 59, stk. 1, nr. 3. for overtrædelse af den foreslåede § 45 d, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 10.

Til nr. 35

Der foreslås hjemmel til at kunne fastsætte straf for overtrædelse af regler fastsat i medfør af den foreslåede § 55, stk. 3. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 31.

Til § 3

Med forslaget ophæves den affattelse af § 15 i lov om beskyttelse af havmiljøet, som blev vedtaget med lov nr. 86 af 28. januar 2014. Miljøministeren har endnu ikke fastsat tidspunktet for denne lovs ikrafttræden. Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 24 og 25. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at fodnoten til miljøskadelovens titel ændres, så det fremgår, at loven gennemfører dele af offshore-sikkerhedsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF), og at noten opdateres med seneste ændring til miljøansvarsdirektivet, som ligeledes ændres ved offshore-sikkerhedsdirektivet.

Til nr. 2

Det foreslås, at § 8, stk. 1, nyaffattes. Ved nyaffattelsen sker der en udvidelse af, hvad der forstås ved en miljøskade på vandmiljøet.

Ordlyden af den foreslåede § 8, stk. 1, nr. 1, er identisk med den nugældende § 8, stk. 1, og der er således ikke tilsigtet nogen udvidelse af lovens anvendelsesområde for så vidt angår denne del af miljøskadebegrebet.

Den foreslåede § 8, stk. 1, nr. 2, er ny og gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 38, stk. 1, litra b, nr. ii, der indebærer, at der i artikel 2, stk. 1, litra b) i miljøansvarsdirektivet indsættes et nyt nr. ii). Hermed udvides begrebet miljøskade på vandmiljøet til også at omfatte skader, som indebærer betydelig negativ påvirkning af miljøtilstanden i havområder omfattet af havstrategidirektivet i det omfang, miljøtilstanden i områderne ikke allerede er omfattet og reguleret af vandrammedirektivet.

Bestemmelsen i § 8, stk. 1, nr. 2, udvider begrebet miljøskade på vandmiljøet til også at dække skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af miljøtilstanden i de havområder, som er omfattet af lov om havstrategi, i det omfang havmiljøets tilstand i områderne ikke allerede er omfattet af miljømålsloven.

Skade på vandmiljøet skal have medført en betydelig negativ påvirkning af miljøtilstanden i de omfattede havområder. Begrebet ”betydelig negativ påvirkning” skal fortolkes i overensstemmelse med de tilsvarende karakteriseringer af påvirkninger af vandforekomster i vandrammedirektivet. Der henvises til bemærkningerne til § 8 i miljøskadeloven.

Begrebet ”miljøtilstand” er defineret i § 3, stk. 1, i lov om havstrategi, hvorefter der ved miljøtilstand forstås ”miljøets overordnede tilstand i havområderne under hensyntagen til de enkelte marine økosystemers struktur, funktion og processer samt de naturlige fysiografiske, geografiske, biologiske, geologiske og klimatiske faktorer tillige med de fysiske, akustiske og kemiske forhold, herunder forhold, der skyldes menneskelige aktiviteter i eller uden for det pågældende område”.

Havstrategidirektivet er gennemført i dansk ret ved lov om havstrategi. I lov om havstrategi er der i § 2 foretaget en (geografisk) afgrænsning af lovens anvendelsesområde, hvorefter loven omfatter danske havområder, herunder havbund og undergrund, på søterritoriet og i de eksklusive økonomiske zoner, idet loven dog ikke finder anvendelse på havområder, der strækker sig ud til 1 sømil uden for basislinjen, i det omfang de er omfattet af miljømålsloven (materiel afgrænsning).

Havstrategiloven finder som beskrevet i bemærkningerne til lovens § 2 anvendelse for dansk søterritorium, som går fra normale daglige vandstandslinje og ud til 12 sømil fra basislinjen, jf. lov om afgrænsning af søterritoriet, og for de eksklusive økonomiske zoner (op til 200 sømil fra basislinjen), jf. lov om eksklusive økonomiske zoner.

Der er ved afgrænsningen af udvidelsen af begrebet miljøskade på vandmiljøet valgt den samme afgrænsning, som er fastlagt i gennemførelsen af havstrategidirektivet i lov om havstrategi.

Den eksisterende afgrænsning af en skade på vandmiljøet i § 8, stk. 1, nr. 1, dækker søterritoriet. Med den nye bestemmelse i nr. 2 sker der en udvidelse ud over søterritoriet.

De gældende miljøansvarsregler finder anvendelse for miljøskader på vandmiljøet på søterritoriet, også selvom skaden er en følge af en tilførsel uden for søterritoriet. De nugældende miljøansvarsregler indebærer således, at der ikke kan ske en miljøskade på vandmiljøet uden for søterritoriet. Havstrategidirektivet dækker også de eksklusive økonomiske zoner, og begrebet miljøskade på vandmiljøet ændres og udvides derfor, sådan at der også kan ske en miljøskade på vandmiljøet i de eksklusive økonomiske zoner udenfor søterritoriet.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse er stort set identisk med den foreslåede § 4, nr. 2., dog med den ændring, at ”miljømålsloven” erstattes af ”vandplanloven”. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at den danske implementering af vandrammedirektivet er sket ved miljømålsloven, for så vidt angår den første generation af vandplaner 2009-15, og ved lov om vandplanlægning, for så vidt angår senere vandplaner. Forslaget skal således ses i sammenhæng med lov om vandplanlægning og lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer og forskellige andre love (konsekvensændringer af som følge af lov om vandplanlægning). Der tilsigtes således ingen ændringer i bestemmelsens materielle indhold.

Til § 5

Med forslaget ophæves den ændring af miljøskadelovens § 8, stk. 1, som blev vedtaget med § 11 i lov nr. 1631 af 26. december 2013. Miljøministeren har endnu ikke fastsat tidspunktet for ikrafttrædelse af denne ændring. Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i § 4, nr. 2 og 3. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til § 6

Artikel 41 i offshoresikkerhedsdirektivet stiller krav om, at medlemsstaterne har sikret, at gennemførelse af de nødvendige love og administrative bestemmelser træder i kraft for at efterkomme offshoresikkerhedsdirektivet senest den 19. juli 2015. Det foreslås derfor, at loven som udgangspunkt træder i kraft den 19. juli 2015, jf. lovforslagets § 6, stk. 1. Det foreslås dog, at den foreslåede ressortoverførelse af opgaver fra klima-, energi- og bygningsministeren til beskæftigelsesministeren, jf. lovforslagets § 5, træder i kraft og finder anvendelse allerede fra den 1. januar 2015, jf. lovforslagets § 7, stk. 2. I tilknytning til ændringen af offshoresikker-

hedsloven skal en lang række bekendtgørelser (ca. 40) samt vejledninger tilpasses den ændrede lov inden den 19. juli 2015. Flere af bekendtgørelserne omhandler arbejdsmiljø offshore og kan sammenlignes med arbejdsmiljølovgivningen på land, som allerede er placeret i Arbejdstilsynet. I kraft heraf foreslås overførelsesdatoen sat til den 1. januar 2015, således at de faglige synergier i arbejdet med at ændre bekendtgørelserne, herunder formentlig ophæve en række af disse, kan udnyttes.

Med § 6, stk. 2, foreslås det, at miljøministeren fastsætter tidspunktet for, hvornår kravet om obligatorisk anvendelse af Natur- og Miljøklagenævnets digitale selvbetjening ved indgivelse af klage til nævnet træder i kraft.

Natur- og Miljøklagenævnet har hidtil forventet, at den tekniske løsning for den digitale selvbetjening ville være fuldt færdigudviklet senest i maj 2014. Denne tidsplan har desværre vist sig ikke at være mulig at overholde. På nuværende tidspunkt forventes det, at den tekniske løsning vil være klar til drift i løbet af oktober 2014, hvorefter miljøministeren vil fastsætte regler om, at 1. instansernes videresendelse af klage til Natur- og Miljøklagenævnet skal foregå via digital selvbetjening. Ministeren vil efter ca. tre måneder sætte loven i kraft, således at det bliver obligatorisk for klager at anvende Natur- og Miljøklagenævnets digitale selvbetjening ved indgivelse af klage til nævnet. Det nøjagtige tidspunkt afhænger af, hvornår den tekniske løsning for den digitale selvbetjening er fuldt udviklet.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren fastsætter tidspunktet for, hvornår § 4, nr. 2 og 3, træder i kraft. Det foreslås desuden, at ministeren kan bestemme, at ændringerne træder i kraft på forskellige tidspunkter, således at der sikres en koordination med ikrafttræden med andre konsekvensændringer som følge af lov om vandplanlægning.

Til § 7

Forslaget til § 7 gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets overgangsbestemmelser i artikel 42, hvoraf det fremgår af stk. 1, at de bestemmelser i den nationale lovgivning, der gennemfører direktivet, finder anvendelse for ejere af ikke-produktionsanlæg, operatører af produktionsanlæg samt operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter senest den 19. juli 2016. Af direktivets artikel 42, stk. 2, fremgår, at for eksisterende anlæg finder bestemmelserne i den nationale lovgivning først anvendelse fra tidspunktet fra datoen for den planlagte gennemgang af dokumentation for risikovurdering, dog senest 19. juli 2018. Sidstnævnte bestemmelse træder i stedet for stk. 1 for ejere og operatører af eksisterende anlæg. Gennemgangen af dokumentationen for risikovurderingen anses for at være den jævnlige grundige gennemgang af rapporten for større farer, som nævnt i direktivets artikel 12, stk. 7, og artikel 13, stk. 7.

I forslagens § 7, stk. 1, gennemføres direktivets artikel 42, stk. 1, således, at det foreslås, at de nævnte ændringer, der vedrører krav til ejere og operatører om ledelsessystemer, sikkerhedspolitik, verifikation, sikkerheds- og sundhedsre-

degørelser, anmeldelse af design af produktionsanlæg, tilladelser til drift, ændringer og kombineret drift, godkendelse af brøndoperationer, rapportering om større ulykker udenfor EU, samt udarbejdelse af standarder og retningslinjer, først vil finde anvendelse fra den 19. juli 2016. Indtil da vil de reglerne i den gældende offshoresikkerhedslov og i de bekendtgørelser, der er udstedt i medfør heraf, som vedrører disse forhold, være gældende. For så vidt angår godkendelse af og tilsyn med brøndaktiviteter, vil undergrundslovens § 28 og § 25, stk. 1, være gældende indtil 19. juli 2016. Overgangsbestemmelsen vedrørende brøndaktiviteter betyder, at aktiviteter, der er godkendt før 19. juli 2016 og som er under gennemførelse efter denne dato, skal opfylde kravene efter de nye regler pr. 19. juli 2016. Der vil i denne forbindelse blive udarbejdet nærmere regler og vejledning om, hvordan dette kan opfyldes.

I forslagens § 7, stk. 2, gennemføres direktivets artikel 42, stk. 2, således at de samme bestemmelser der er nævnt i forslaget til stk. 1, undtagen de, der vedrører brøndaktiviteter, først finder anvendelse fra den 19. juli 2018 for anlæg, der er i drift den 19. juli 2015. Indtil da vil reglerne i den gældende offshoresikkerhedslov og i bekendtgørelser, der er udstedt i medfør heraf, som vedrører disse forhold, være gældende.

Direktivets bestemmelse om, at forslaget skal finde anvendelse på datoen for den grundige gennemgang af rapporten for større farer, svarer til en grundig gennemgang af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen. Krav om en sådan gennemgang findes ikke i den gældende offshoresikkerhedslov eller i regler udstedt i medfør heraf, hvorfor den seneste dato, 19. juli 2018, er anvendt.

Lovforslagets øvrige bestemmelser vil finde anvendelse fra lovens ikrafttræden, dvs. fra den 19. juli 2015. Der foreslås med lovforslaget til § 7, stk. 3, at der indsættes en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1 og 2. Disse regler vil omfatte bestemmelser om indsendelse af materiale i forbindelse med opfyldelse af krav i de bestemmelser, der er angivet i stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt. Endvidere er det nødvendigt at tilpasse de regler i den gældende lovgivning og regler i bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, som er gældende indtil henholdsvis 19. juli 2016 og 19. juli 2018 til de nye begreber, som træder i kraft 19. juli 2015. Eksempelvis erstattes begrebet "den driftsansvarlige virksomhed" med "ejere" henholdsvis "operatører".

Med § 7, stk. 4, foreslås det, at regler der udstedt efter bestemmelserne i den gældende offshoresikkerhedslov forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af dette lovforslag, jf. lovforslagets § 6 og bemærkningerne hertil.

Med § 7, stk. 5, foreslås det, at klager over afgørelser, der træffes, før kravet om obligatorisk anvendelse af Natur- og Miljøklagenævnets digitale selvbetjening ved indgivelse af klage til nævnet træder i kraft, kan indgives i overensstem-

melse med hidtil gældende regler uanset, at klagefristen udløber efter, at kravet om obligatorisk anvendelse af digital selvbetjening er trådt i kraft. Dermed sikres størst mulig gennemsigtighed for den enkelte klager, idet myndighederne får mulighed for at tilpasse klagevejledningen til myndighedens afgørelser i overensstemmelse med de foreslåede regler og tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Klager, der er indgivet inden kravet om obligatorisk anvendelse af Natur- og Miljøklagenævnets digitale selvbetjening ved indgivelse af klage til nævnet træder i kraft i overensstemmelse med hidtidige regler og praksis, bortfalder ikke, når loven træder i kraft. Klager kan derfor ikke blive mødt med et krav om fornyet indgivelse af klagen ved anvendelse af digital selvbetjening. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 24 og 25.

Med § 7, stk. 6, foreslås en bestemmelse om den tidmæssige anvendelse af miljøansvarsreglerne som svarer til de bestemmelser, der blev fastsat i de danske miljøansvarsregler, da miljøansvarsdirektivet blev gennemført. Det vil betyde, at reglerne finder anvendelse på miljøskader og overhængende fare for miljøskader, som forårsages ved aktiviteter, der finder sted efter lovens ikrafttrædelsesdato. Det betyder samtidigt, at en miljøskade, der først udvikler sig eller opdares efter ikrafttrædelsesdatoen skal behandles efter de hidtil gældende regler, hvis de aktiviteter, der forårsagede emissionen eller anden negativ påvirkning, som førte til skaden eller den overhængende fare for den, er ophørt.

Til § 8

Loven gælder som udgangspunkt ikke for Færøerne og Grønland.

Den lovgivende kompetence for råstofrelaterede forhold er overført til det grønlandske selvstyre. Det er derfor alene de dele af lovforslaget, der ikke er omfattet af den grønlandske råstoflovgivning, der vil kunne sættes i kraft for Grønland.

Ændringerne af havmiljøloven i § 2, nr. 24 og 25, er, jf. bemærkningerne hertil, en lovteknisk følge af ophævelsen af § 15 i lov nr. 86 af 26. januar 2014 om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.). Der er i denne lovs § 27 hjemmel til at sætte bl.a. § 15 i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Derfor foreslås, at lovforslagets § 2, nr. 24 og 25, tilsvarende kan sættes i kraft for Grønland.

Der er desuden indsat en anordningshjemmel for lovforslagets § 4 om ændring af miljøskadeloven. Miljøskadeloven indeholder en tilsvarende, men uudnyttet, anordningshjemmel, hvorfor også den foreslåede ændring af loven bør kunne sættes i kraft for Grønland med de nødvendige ændringer, der følger af de grønlandske forhold, i det omfang der er tale om aktiviteter, som ikke er omfattet af råstofloven.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EF-Tidende 1989, nr. L 183, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1992, nr. L 348, side 9, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 165, side 21, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EU-Tidende 2003, nr. L 299, side 9, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 38, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning), EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 24.

Lovforslaget

§ 1

I lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»**Offshoresikkerhedsloven**«.

2. *Fodnoten* til lovens *titel* affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EF-Tidende 1989, nr. L 183, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1137/2008/EF af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1992, nr. L 348, side 9, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 165, side 21, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EU-Tidende 2003, nr. L 299, side 9, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 38, som ændret senest ved Rådets direktiv nr. 2013/64/EU af 17. december 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 8, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning), EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 24, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/127/EF af 21. oktober 2009 om pesticidudbringningsmaskiner, EU-Tidende 2009, nr. L 310, side 29, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

§ 2. Ved offshoreanlæg, som er omfattet af denne lov, forstås:

1) Platforme eller andre indretninger,

a) hvorfra der udføres efterforskning eller produktion af kulbrinter fra undergrunden under havbunden,

b) der anvendes til indkvartering af personer beskæftiget på de eller ved de i litra a nævnte indretninger, eller

c) der anvendes til brug ved rørbunden transport af kulbrinter og andre stoffer og materialer mellem de under litra a indeholdte platforme og indretninger eller mellem disse og installationer på land.

2) Indretninger, der anvendes til lagring og lastning af kulbrinter produceret af en i nr. 1, litra a, nævnt indretning, og som er permanent knyttet til en sådan indretning.

Stk. 2. Skibe er ikke omfattet af definitionen i stk. 1 bortset fra boreskibe, flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder samt flydende lager- og afskibningsenheder, jf. dog § 3, stk. 3-5.

Stk. 3. Ved et mobilt offshoreanlæg forstås ethvert offshoreanlæg, som kan flyttes fra en position til en anden ved forsejling eller bugsering, og som er tiltænkt anvendt på flere forskellige positioner i dets levetid.

Stk. 4. Ved et fast offshoreanlæg forstås et offshoreanlæg, som ikke er et mobilt offshoreanlæg.

Stk. 5. Faste offshoreanlæg, der er indbyrdes broforbundne, og som opereres af samme driftsansvarlige virksomhed, anses som ét anlæg.

§ 3. Loven finder anvendelse for offshoreanlæg, der befinder sig på dansk søterritorium eller dansk kontinentalsokkelområde, samt for faste offshoreanlæg, der planlægges anvendt i disse områder.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang §§ 5-10, 12-15, 18-23 og 25-27, § 28, stk. 1 og 2, §§ 29, 31, 32 a, 33-35 og 37, § 40, stk. 1, §§ 41-43, § 45, stk. 4 og 5, og §§ 52, 52 a, 56, 57, 59-62 og 64-77 inden for søterritoriet og kontinentalsokkelområdet, herunder bæltter og sunde, finder anvendelse på rørledninger, der anvendes i forbindelse med rørbunden transport af kulbrinter og andre stoffer og materialer mellem offshoreanlæg og anlæg på land eller mellem flere offshoreanlæg.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang § 5, stk. 2, §§ 7, 8, 11-17 og 20-24, § 25, stk. 1, §§ 26, 34, 36 og 37, § 40, stk. 1, §§ 41-43, § 45, stk. 1-3 og 5, §§ 46 og 48-50, § 52 og §§ 59 og 61-77 finder anvendelse på indkvarteringsfaciliteter på skibe og indretninger, som ikke er omfattet af definitionen i § 2, stk. 1, og hvor personer, der arbejder på et offshoreanlæg, indkvarteres, i det omfang det har betydning for sikkerheden og sundheden for de indkvarterede personer.

3. Overalt i loven ændres »sørge for« til: »sikre«.

4. §§ 2 og 3 affattes således:

»§ 2. Loven finder anvendelse på offshore olie- og gasaktiviteter, jf. § 3, nr. 16.

Stk. 2. §§ 5-37, 38, stk. 2 og 3, §§ 39-74 og 77 finder tillige anvendelse på aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, jf. § 3, nr. 1 og 29, hvis aktiviteterne er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og disse medfører sikkerheds- eller sundhedsmæssige risici.

§ 3. I denne lov forstås ved:

1) Anlæg: En fast eller mobil indretning, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter eller en kombination af sådanne indretninger, som permanent er indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer. Anlæg omfatter ikke mobile indretninger, når de er under forsejling eller bugsering.

2) Anlægschef: Den arbejdsleder, der på operatørens henholdsvis ejerens vegne forestår den daglige drift af et anlæg.

3) Arbejdsgiver: Den virksomhed, som har instruktionsbeføjelsen overfor ansatte, der udfører arbejde på et anlæg.

4) Arbejdsleder: Enhver person, hvis arbejde udelukkende eller i det væsentlige består i på arbejdsgiverens vegne at lede eller føre tilsyn med arbejdet i dennes virksomhed eller en del deraf.

5) Efterforskning: Boring i et prospekt og tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter.

6) Ejer: En virksomhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikkeproduktionsanlæg eller en rørledning, der forbinder anlæg, eller rørledninger fra anlæg til land.

Stk. 4. Indkvarteringsfaciliteter på skibe og indretninger efter stk. 3, hvor personer, der arbejder på et offshoreanlæg, gennem længere tid indkvarteres, er tillige omfattet af § 38, stk. 3, og § 43.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang §§ 5-18, 20-22 og 24, § 25, stk. 1 og 3, §§ 26 og 26 a, § 33, stk. 2, §§ 34, 35 og 37, § 38, stk. 2 og 3, §§ 39-44, § 45, stk. 1-3 og 5, og §§ 46, 48-50, 52-55, 59-62 og 63 a-77 finder anvendelse på aktiviteter med tilhørende arbejdspladser, indkvarteringsfaciliteter, udstyr m.v. på andre skibe og indretninger end dem, der er nævnt i stk. 3 og 4, og som ikke er omfattet af definitionen i § 2, stk. 1, i det omfang aktiviteterne er direkte eller indirekte knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang §§ 5-37, § 38, stk. 2 og 3, og §§ 39-77 finder anvendelse på aktiviteter på offshoreanlæg, som ikke er nævnt i § 2, stk. 1, og som er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund og har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

7) Ekstern beredskabsplan: En lokal, national eller regional strategi, som skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af en større ulykke i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter under anvendelse af alle operatørens disponible ressourcer som beskrevet i den relevante interne beredskabsplan og enhver yderligere ressource, som myndighederne stiller til rådighed.

8) Entreprenør: Virksomhed, der har indgået kontrakt med en anden virksomhed, herunder operatøren eller ejeren, om at udføre specifikke opgaver.

9) Fast anlæg: Et anlæg, som ikke er et mobilt anlæg.

10) Ikkepermanent bemandedt anlæg: Et anlæg, der ikke er et permanent bemandedt anlæg.

11) Ikkeproduktionsanlæg: Et anlæg, der ikke anvendes til produktion af olie og gas.

12) Intern beredskabsplan: En plan, som er udarbejdet af operatøren eller ejeren i henhold til bestemmelser fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven, vedrørende de foranstaltninger, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af ulykker, jf. § 45, i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

13) Kombineret drift: En aktivitet, som udføres fra et anlæg sammen med et eller flere andre anlæg, og hvis formål vedrører dette eller de andre anlæg, og som derved i betydelig grad påvirker de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici på et, flere eller alle anlæg.

14) Mobilt anlæg: Et anlæg, som kan flyttes fra en position til en anden ved forsejling eller bugsering, og som er tiltænkt anvendt på flere forskellige positioner i dets levetid.

15) Offshore: Beliggende i dansk territorialfarvand, den danske eksklusive økonomiske zone eller på dansk kontinentalsokkel, som defineret i De Forenede Nationers Havretskonvention.

16) Offshore olie- og gasaktiviteter: Alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller rørledninger herunder design, planlægning, bygning, installation offshore, drift, ændringer og demontering heraf, i forbindelse med efterforskning, produktion og rørbunden transport af olie og gas og andre stoffer og materialer mellem anlæg offshore og anlæg på land eller mellem flere anlæg offshore.

17) Operatør: Den virksomhed, som er udpeget af rettighedshaveren eller af klima-, energi- og bygningsministeren til på rettighedshaverens vegne at udføre de aktiviteter, som rettighedshaveren har tilladelse til i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter, eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner.

18) Permanent bemandedt anlæg: Et anlæg, der planlægges anvendt til overnatning.

19) Produktion: Offshore indvinding af olie og gas fra undergrunden i rettighedsområdet, offshore behandling af olie og gas og offshore transport heraf gennem tilsluttet infrastruktur.

20) Produktionsanlæg: Et anlæg, der anvendes til produktion af olie og gas.

21) Påbegyndelse af aktiviteterne: Det tidspunkt, hvor et anlæg eller den tilsluttede infrastruktur for første gang benyttes til de aktiviteter, som det er udformet til.

22) Rettighedshaver: Den virksomhed eller gruppe af virksomheder som i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund har tilladelse til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter.

23) Rettighedsområde: Det geografiske område, der er omfattet af rettighedshaverens tilladelse, jf. nr. 22.

24) Risiko: Kombinationen af sandsynligheden for en hændelse og konsekvenserne af denne hændelse.

25) Sikkerheds- og miljøkritiske elementer: Anlægsdele, udstyr eller komponenter, herunder computerprogrammer, hvis formål er at forebygge eller begrænse følgerne af en større ulykke, og som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til en større ulykke.

26) Sikkerhedszone: Et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af anlægget.

27) Større miljøhændelse: En hændelse, som forårsager eller sandsynligvis forårsager en miljøskade som er omfattet af miljøskadeloven.

28) Større ulykke: I forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning,

a) en hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer eller materialer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade, jf. også stk. 2,

b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilsluttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade, jf. også stk. 2,

c) enhver anden hændelse, der medfører dødsfald eller alvorlig personskade for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilsluttet infrastruktur, eller

d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a, b og c, jf. også stk. 2.

29) Tilsluttet infrastruktur: Indenfor sikkerhedszonen,

a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget,

b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget,

c) ethvert tilsluttet rørledningssystem, eller

d) enhver anden tilsluttet konstruktion, der anvendes til lagring og lastning af olie og gas produceret af et produktionsanlæg, og som er permanent knyttet til et sådant anlæg.

30) Uafhængig verifikation: En vurdering og bekræftelse af gyldigheden af bestemte skriftlige erklæringer foretaget af en virksomhed eller en organisatorisk del af operatøren eller eje-

§ 4. Ved rettighedshaver forstås den virksomhed eller gruppe af virksomheder, som i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund har tilladelse til efterforskning og produktion (indvinding) af kulbrinter eller anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål. For rørledninger eller offshoreanlæg, for hvilke der ikke er en rettighedshaver som nævnt i 1. pkt., skal ejeren af rørledningen eller offshoreanlægget anses for rettighedshaver.

Stk. 2. Ved operatør forstås den virksomhed, som på rettighedshaverens vegne udfører de aktiviteter, som rettighedshaveren har tilladelse til i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund, herunder rørbunden transport.

Stk. 3. Ved driftsansvarlig virksomhed forstås den virksomhed, der har ansvaret for den daglige drift af et offshoreanlæg, en rørledning, jf. § 3, stk. 2, eller et skib eller en anden indretning, jf. § 3, stk. 5. For skibe og indretninger omfattet af § 3, stk. 3 og 4, anses den driftsansvarlige virksomhed for den virksomhed, der har ansvaret for den daglige drift af det offshoreanlæg, som de pågældende indkvarterede på skibet eller indretningen arbejder på.

Stk. 4. Ved entreprenør forstås en virksomhed, der udfører arbejde for en anden virksomhed.

Stk. 5. Ved arbejdsgiver forstås den virksomhed, som har instruktionsbeføjelse for ansatte, der udfører arbejde på offshoreanlæg.

Stk. 6. Ved virksomhedsleder forstås enhver person, der i kraft af sin stilling deltager i den almindelige, overordnede ledelse af virksomheden.

Stk. 7. Ved arbejdsleder forstås enhver person, hvis arbejde udelukkende eller i det væsentlige består i på arbejdsgiverens vegne at lede eller føre tilsyn med arbejdet i dennes virksomhed eller en del deraf.

Stk. 8. Ved anlægschef forstås den arbejdsleder, der på den driftsansvarlige virksomheds vegne forestår den daglige drift af et offshoreanlæg.

§ 5. Rettighedshaveren skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici på et offshoreanlæg er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2....

ren, som ikke er kontrolleret eller påvirket af den virksomhed eller den organisatoriske del, der anvender disse erklæringer.

31) Virksomhed: En fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer.

32) Virksomhedsleder: Enhver person, der i kraft af sin stilling deltager i den almindelige, overordnede ledelse af virksomheden.

Stk. 2. Definitionerne i stk. 1, nr. 28, litra a, b og d, er også gældende i forhold til et ikkepermanent bemandedt anlæg i situationer, hvor dette ikke er bemandedt.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvad der forstås ved alvorlig personskade.«

5. § 4 ophæves.

6. I § 5, *stk. 1*, ændres »på et offshoreanlæg« til: »i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter«.

Stk. 3. Hvor der ikke er udpeget en operatør, skal rettighedshaveren sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler den driftsansvarlige virksomhed.

Stk. 4. For offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelserne efter stk. 1-3 rettighedshaverne i fællesskab.

§ 6. Rettighedshaveren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at driften af et offshoreanlæg foregår i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. For offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelsen efter stk. 1 rettighedshaverne i fællesskab.

§ 7. Operatøren skal sørge for, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne, specielt til den driftsansvarlige virksomhed i de tilfælde, hvor denne ikke er operatøren selv. Endvidere skal operatøren sørge for, at der føres tilsyn med, at disse virksomheder planlægger og udfører arbejdet således, at krav fastsat i lovgivningen er overholdt, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Operatøren skal sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler den driftsansvarlige virksomhed.

§ 8. På bemandede offshoreanlæg skal den driftsansvarlige virksomhed udpege en anlægschef.

Stk. 2. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal den driftsansvarlige virksomhed sørge for, at der føres tilsyn med, at disse virksomheder planlægger og udfører arbejdet således, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at arbejdet til fremme af sikkerhed og sundhed, der udføres af flere forskellige entreprenører på offshoreanlægget, samordnes, og for, at anlægschefen har mulighed for at opfylde de særlige forpligtelser, der påhviler denne.

Stk. 4. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici på offshoreanlægget er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, inden anlægget sættes i drift.

Stk. 5. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at udstyr, inden det sættes i drift, opfylder gældende lovgivning.

Stk. 6. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at sundhedsmæssige risici i forbindelse med anvendelse af stof-

7. § 5, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

8. I § 5, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«.

9. I § 6, stk. 1, ændres »driften af et offshoreanlæg« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

10. I § 6, stk. 2, ændres »For offshoreanlæg, hvor, der er« til: »Er der«.

11. §§ 7-9 affattes således:

»**§ 7.** Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal operatøren henholdsvis ejeren sikre, at der føres tilsyn med, at entreprenører planlægger og udfører arbejdet således, at krav fastsat i lovgivningen er overholdt, herunder at relevante dele af det i § 19 nævnte ledelsessystem følges, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 8. På et permanent bemandede anlæg skal operatøren, for så vidt angår produktionsanlæg, og ejeren, for så vidt angår et ikkeproduktionsanlæg, udpege en anlægschef.

Stk. 2. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at arbejdet med at fremme sikkerhed og sundhed, der udføres af flere forskellige entreprenører på anlægget, samordnes, og, at anlægschefen har mulighed for at opfylde de forpligtelser, der påhviler denne.

Stk. 3. Inden anlægget sættes i drift, skal operatøren henholdsvis ejeren sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, samt risici for større miljøhændelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, og at ledelsessystemet, jf. § 19, følges.

Stk. 4. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at udstyr opfylder gældende lovgivning, inden det sættes i drift.

Stk. 5. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med anvendelse af stoffer og materialer er identificeret, vurderet og nedbragt, så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

fer og materialer er identificeret, vurderet og nedbragt, så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 9. Den enkelte entreprenør skal sørge for, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal den pågældende entreprenør sørge for, at der føres tilsyn med, at disse virksomheder planlægger og udfører arbejdet, således at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt, så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 10. Arbejdsgiveren skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici forbundet med arbejdet er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at de i stk. 1 nævnte risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal gøre de ansatte bekendt med de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der eventuelt er forbundet med deres arbejde. Endvidere skal arbejdsgiveren sørge for, at de ansatte får nødvendig oplæring og instruktion i at udføre arbejdet, så risiciene identificeres, vurderes og reduceres så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 4...

Stk. 5. Hvis der er flere arbejdsgivere på samme offshoreanlæg, skal arbejdsgiverne indgå i et samarbejde om forhold, der har betydning for sikkerhed og sundhed. Dette samarbejde skal etableres af den driftsansvarlige virksomhed, jf. § 8, stk. 3.

§ 11. Anlægschefen har det øverste sikkerheds- og sundhedsmæssige ansvar på offshoreanlægget og skal sørge for, at anlægget drives i overensstemmelse med gældende lovgivning.

Stk. 2. Anlægschefen skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med aktiviteterne på anlægget er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 3. Anlægschefen skal sørge for, at drift, vedligeholdelse og ændringer af anlægget finder sted i overensstemmelse med det i § 20 nævnte ledelsessystem.

§ 9. Entreprenøren skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal den pågældende entreprenør sikre, at der føres tilsyn med, at entreprenører, der udfører arbejde for denne, planlægger og udfører arbejdet i overensstemmelse med krav fastsat i lovgivningen, herunder at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19, følges, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.«

12. I § 10, *stk. 1*, indsættes efter »muligt«:», og at følge relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19«.

13. I § 10 indsættes i *stk. 2* og i *stk. 3, 2. pkt.*, efter »muligt«: »», og at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19, følges«.

14. I § 10, *stk. 5, 1. pkt.*, §§ 16, 18, *stk. 2* og 3, § 39, *stk. 1*, og § 50, *stk. 3*, ændres »offshoreanlæg« til: »anlæg«.

15. I § 10, *stk. 5, 2. pkt.*, ændres »den driftsansvarlige virksomhed, jf. § 8, *stk. 3*« til: »operatøren henholdsvis ejeren, jf. § 8, *stk. 2*«.

16. I § 11, *stk. 1*, og § 50, *stk. 2*, ændres »offshoreanlægget« til: »anlægget«.

17. I § 11, *stk. 2*, og § 11, *stk. 3*, indsættes efter »Anlægschefen skal sørge for«:» og føre tilsyn med«.

18. I § 11, *stk. 3*, ændres »i § 20 nævnte ledelsessystem« til: »ledelsessystem, der er nævnt i § 19«.

19. Efter § 16 indsættes:

»§ 16 a. Operatøren henholdsvis ejeren skal oplyse sine egne ansatte og entreprenører samt disses ansatte om ordningen for fortløbig indberetning af sikkerheds- og sundhedsmæssige problemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, jf. § 63 a, *stk. 2*. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at der findes en henvisning til denne ordning i uddannelses- og informationsmateriale.«

§ 17. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdsgiverens, anlægschefens og øvrige arbejdslederes samt ansattes pligter.

§ 18. Leverandører m.v., der overdrager eller overlader maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, andet udstyr eller stoffer og materialer til anvendelse på anlægget, skal sørge for, at udstyret, henholdsvis stofferne og materialerne, ved udlevering opfylder gældende lovgivning om indretning samt emballering og mærkning. Endvidere skal leverandører m.v., der overdrager eller overlader, sørge for, at datablade samt anvisninger om anvendelse af udstyret eller stofferne og materialerne samt om udstyrets vedligeholdelse, transport og opstilling følger med ved leveringen og opfylder gældende lovgivning, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

Stk. 2...

Stk. 3...

Stk. 4...

Stk. 5...

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om pligterne efter stk. 1-5.

§ 19. Operatøren skal sørge for, at der for faste offshoreanlæg etableres og vedligeholdes et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der sikrer og dokumenterer, at anlæggets design, bygning, installation, ændring eller demontering er i overensstemmelse med krav fastsat i eller i medfør af denne lov.

Stk. 2. Ledelsessystemet skal være opbygget i henhold til anerkendte normer og standarder for ledelsessystemer eller andre lignende ordninger og skal etableres, før projektering eller demontering af anlægget påbegyndes.

Stk. 3. Operatøren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at ledelsessystemet følges.

20. I § 17 ændres »arbejdsgiverens, anlægschefens« til: »ret-tighedshaverens, operatørens, ejerens, entreprenørens, arbejdsgiverens, anlægschefens«.

21. § 18, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Den, der overdrager, overlader eller udstiller maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, byggevarer, andet udstyr eller personlige værnemidler, skal sikre, at genstandene, når de udleveres til brug eller udstilles, er forsynet med nødvendigt beskyttelsesudstyr og kan anvendes efter deres hensigt uden at være farlige for sikkerhed eller sundhed. Nødvendige og letforståelige anvisninger om betjening, vedligeholdelse, transport og opstilling skal følge med ved leveringen.

Stk. 2. Den, der overdrager eller overlader stoffer og materialer til brug på anlæg, skal sikre, at stofferne og materialerne ved udlevering opfylder gældende lovgivning om emballering og mærkning. Sikkerhedsdatablade skal følge med ved leveringen og opfylde gældende lovgivning herom.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

22. I § 18, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-6«.

23. § 19, *stk. 1*, affattes således:

»Operatøren henholdsvis ejeren skal etablere og vedligeholde et ledelsessystem for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Ledelsessystemet skal sikre og dokumentere, at bestemmelserne fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven overholdes.«

24. I § 19, *stk. 2*, ændres »etableres, før projektering eller demontering af anlægget påbegyndes« til: » etableres før påbegyndelse af aktiviteterne, jf. *stk. 1*«.

25. § 19, *stk. 3*, ophæves.

26. Efter § 19 indsættes:

»§ 19 a. Operatøren henholdsvis ejeren skal udforme en selskabspolitik for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med olie- og gasaktiviteter.

Stk. 2. Selskabspolitikken skal indgå som en del af ledelsessystemet efter § 19, *stk. 1*.

Stk. 3. Selskabspolitikken skal også omfatte løbende forbedring af styringen af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, så der til enhver tid sikres et højt beskyttelsesniveau, samt samarbejde med de ansatte om sikkerhed og sundhed, jf. § 46.

Stk. 4. Selskabspolitikken skal gennemføres for alle operatørens henholdsvis ejerens offshore olie- og gasaktiviteter. Operatøren henholdsvis ejeren skal indføre passende over-

§ 20. Den driftsansvarlige virksomhed skal etablere og vedligeholde et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der sikrer og dokumenterer, at offshoreanlæg, deres tilstand, drift og vedligeholdelse samt arbejdets udførelse i øvrigt er i overensstemmelse med sikkerheds- og sundhedsmæssige krav fastsat i eller i medfør af denne lov.

Stk. 2. Ledelsessystemet skal være opbygget i henhold til anerkendte normer og standarder for ledelsessystemer eller andre lignende ordninger og skal etableres, før drift af anlægget påbegyndes.

Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at der føres tilsyn med, at ledelsessystemet følges.

§ 21. Uafhængig verifikation af, at anlægget, dele heraf eller dets udstyr opfylder krav fastsat i eller i medfør af denne lov kan delvis træde i stedet for de i §§ 19 og 20 nævnte systemer.

Stk. 2. Verifikationen skal foretages af sagkyndige anerkendt af tilsynsmyndigheden.

vågningsforanstaltninger, der sikrer, at politikken fungerer effektivt.

Stk. 5. Selskabspolitikken skal, for så vidt angår forebyggelse af større ulykker, også omfatte operatørens henholdsvis ejerens produktions- og ikkeproduktionsanlæg uden for Den Europæiske Union.

27. § 20 ophæves.

28. §§ 21-23 affattes således:

»Uafhængig verifikation

§ 21. Operatøren henholdsvis ejeren skal etablere en ordning for uafhængig verifikation i følgende tilfælde og med følgende formål:

1) I forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur og en rørledning for at skabe sikkerhed for, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, der er identificeret i risikovurderingen for anlægget, den tilsluttede infrastruktur eller rørledningen, opfylder deres formål, jf. definitionen i § 3, stk. 1, nr. 25, og at tidsplanen for undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer er i overensstemmelse med, hvad der er fastsat i ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed, jf. § 19, stk. 1, er ajourført og fungerer efter hensigten.

2) I forbindelse med godkendelse af brøndaktiviteter, jf. § 28 a, for på en uafhængig måde at sikre, at brøndudformningen og brøndkontrolforanstaltningerne til enhver tid er tilpasset de forventede brøndforhold i overensstemmelse med krav fastsat i operatørens ledelsessystem for sikkerhed og sundhed i henhold til § 19.

Stk. 2. Resultaterne af den uafhængige verifikation berører ikke det ansvar, som operatøren henholdsvis ejeren bærer for, at det verificerede udstyr og de verificerede systemer fungerer korrekt og sikkert.

Stk. 3. Operatøren henholdsvis ejeren skal træffe passende foranstaltninger på grundlag af resultatet af den uafhængige verifikation.

Stk. 4. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at resultatet af den uafhængige verifikation i henhold til stk. 1, nr. 1, og fortegnelser over foranstaltninger, der er taget på grundlag heraf, stilles til rådighed for tilsynsmyndigheden. Operatøren henholdsvis ejeren skal opbevare resultaterne i en periode på

§ 22. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af de i §§ 19 og 20 nævnte systemer, herunder om rapporteringsrutiner og audit- og kontrolprocedurer. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om den i § 21 nævnte verificationsordning, herunder om, at nærmere fastsatte dele af anlægget skal verificeres.

Sikkerheds- og sundhedsredegørelse

§ 23. Operatøren skal sørge for, at der for et fast offshoreanlæg udarbejdes en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der som minimum indeholder:

1) Identifikation af de risici, der er forbundet med offshoreanlægget, herunder enhver aktivitet i forbindelse med offshoreanlægget og dets demontering, og som kan have alvorlige følger for de ansattes sikkerhed og sundhed.

2) Vurdering af de risici, der er nævnt i nr. 1.

3) Påvisning af, at de i nr. 1 nævnte risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, herunder at den maksimale og minimale bemanning til drift af anlægget er fastsat, og at en effektiv og kontrolleret evakuering af offshoreanlægget kan finde sted i kritiske situationer.

4) Påvisning af, at ledelsessystemet, jf. §§ 19 og 20, sikrer og dokumenterer, at kravene i denne lov og i regler udstedt i medfør heraf overholdes i både normale og kritiske situationer.

Stk. 2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal udarbejdes i forbindelse med projektering af et nyt fast offshoreanlæg og indeholde de i stk. 1 nævnte oplysninger, i det omfang det er muligt på projekteringstidspunktet.

Stk. 3. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal løbende ajourføres i takt med, at detaljer vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold bliver tilgængelige i forbindelse med projektering, bygning, installation, drift og demontering af anlægget.

mindst fem år efter afslutningen af de offshore olie- og gasaktiviteter, som de vedrører.

Stk. 5. For et produktionsanlæg, et fast ikkeproduktionsanlæg, tilsluttet infrastruktur og en rørledning skal verificationsordningen efter stk. 1, nr. 1, være indført inden færdiggørelsen af anlæggets, den tilsluttede infrastrukturs eller rørledningens design. For et mobilt ikkeproduktionsanlæg skal ordningen være indført, inden påbegyndelse af aktiviteterne.

Stk. 6. Ordningen efter stk. 1 kan af operatøren henholdsvis ejeren udvides til at omfatte andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteterne, jf. dog § 22, stk. 2.

Stk. 7. Vælger operatøren henholdsvis ejeren af ikkeproduktionsanlæg at udnytte muligheden i stk. 6, gælder stk. 2-5 også for den udvidede ordning.

§ 22. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om indhold af ledelsessystemer efter § 19 og selskabspolitikker efter § 19 a, herunder om rapporteringsrutiner og audit- og kontrolprocedurer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om de verificationsordninger, der er nævnt i § 21, og om at verifikation af nærmere fastsatte forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, som ikke er omfattet af § 21, stk. 1, er obligatorisk, jf. § 21, stk. 6.

Sikkerheds- og sundhedsredegørelse

§ 23. Operatøren henholdsvis ejeren skal udarbejde en sikkerheds- og sundhedsredegørelse for anlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger. Redegørelsen skal som minimum indeholde følgende elementer:

1) Identifikation af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici samt risici for større miljøhændelser, jf. §§ 34 og 36, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter i forbindelse med anlægget, tilsluttet infrastruktur og rørledningen.

2) Vurdering af de risici, der er nævnt i nr. 1.

3) Påvisning af, at de risici, der er nævnt i nr. 1, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, herunder at den maksimale og minimale bemanning til drift af anlægget og tilsluttet infrastruktur er fastsat, og at en effektiv og kontrolleret flugt, evakuering og redning til et sikkert sted af de ombordværende på anlægget kan finde sted i kritiske situationer.

4) Påvisning af, at ledelsessystemet, jf. § 19, sikrer og dokumenterer, at kravene i denne lov og i regler udstedt i medfør heraf overholdes.

5) Beskrivelse af ordningen for uafhængig verifikation, jf. § 21.

6) Den interne beredskabsplan, som er udarbejdet efter § 45 og regler udstedt i medfør af § 45 b, stk. 2, i denne lov og § 34 a, stk. 3, i havmiljøloven, eller en fyldestgørende beskrivelse af planen.

Stk. 2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal udarbejdes, før anlægget med tilsluttet infrastruktur eller rørledningen sættes i drift.

Stk. 3. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal ajourføres, hvis der under driften sker væsentlige ændringer af anlægget, tilsluttet infrastruktur, rørledningen eller disses indretning, udstyr eller operationelle forhold, og disse ændringer har betydning for de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici eller risici for større miljøhændelser.

Stk. 4. Operatøren henholdsvis ejeren af et ikkeproduktionsanlæg, skal sikre, at repræsentanterne for de ansatte på anlægget, hvor sådanne findes, inddrages i udarbejdelsen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen eller ændringer heraf, jf. stk. 1, 3 og 5, og at dette dokumenteres i form af en sammenfatning af, hvordan inddragelsen har fundet sted.

Stk. 5. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal mindst hver 5. år grundigt gennemgås af operatøren henholdsvis ejeren. Tilsynsmyndigheden kan herudover på et hvert tidspunkt kræve en grundig gennemgang.

Stk. 6. Resultatet af gennemgangen efter stk. 5 skal meddeles tilsynsmyndigheden.

Stk. 7. Såfremt drift af et fast anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning planlægges videreført efter udløbet af disses designlevetid, skal sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ajourføres, og det skal heri godtgøres, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici hidrørende fra anlæggets eller rørledningens fortsatte drift er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Den planlagte driftsperiodes forventede længde skal fremgå af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

Stk. 8. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal forefindes på anlægget og være tilgængelig for anlæggets ledelse og ansatte samt for tilsynsmyndigheden.

Stk. 9. Operatøren henholdsvis ejeren skal gennemføre foranstaltninger af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning og foranstaltninger af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser, som er fastlagt i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.«

§ 24. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at der for et mobilt offshoreanlæg udarbejdes en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der som minimum indeholder:

1) Identifikation af de risici, der er forbundet med offshoreanlægget, herunder enhver aktivitet i forbindelse med dette, og som kan have alvorlige følger for de ansattes sikkerhed og sundhed.

2) Vurdering af de risici, der er nævnt i nr. 1.

3) Påvisning af, at de i nr. 1 nævnte risici er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, herunder at den maksimale og minimale bemanning til drift af anlægget er fastsat, og at en effektiv og kontrolleret evakuering af offshoreanlægget kan finde sted i kritiske situationer.

4) Påvisning af, at ledelsessystemet, jf. § 20, sikrer og dokumenterer, at kravene i denne lov og i regler udstedt i medfør heraf overholdes i både normale og kritiske situationer.

29. §§ 24 og 25 ophæves.

Stk. 2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal udarbejdes, før offshoreanlægget sættes i drift.

§ 25. Under driften af et offshoreanlæg skal den driftsansvarlige virksomhed sørge for, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ajourføres ved ændringer af offshoreanlægget, dets indretning, udstyr eller operationelle forhold, hvis disse ændringer har betydning for risiko for arbejdsskader

Stk. 2. Såfremt drift af et fast offshoreanlæg planlægges videreført efter udløbet af dets designlevetid, skal det i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen godtgøres, at sikkerhedsmæssige risici hidrørende fra anlæggets bærende konstruktioner i den planlagte driftsperiode er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Den planlagte driftsperiodes længde skal fremgå af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

Stk. 3. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal forefindes på offshoreanlægget og være tilgængelig for anlæggets ledelse og ansatte samt for tilsynsmyndigheden.

§ 26. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af de i §§ 23 og 24 nævnte sikkerheds- og sundhedsredegørelser samt om ajourføring af disse i henhold til § 25, stk. 1.

§ 26 a. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den driftsansvarlige virksomheds pligt til at sikre, at læger, arbejdsmedicinske klinikker og sundhedsmyndigheder med ansvar for arbejdsmedicinske undersøgelser har adgang til offshoreanlæggets sikkerheds- og sundhedsredegørelse, når det er relevant for helbredscontrollen af de ansatte.

§ 27. Operatøren skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes inden igangsættelse af:

1) Bygning af et nyt fast offshoreanlæg.

2) Større ombygninger af et eksisterende fast offshoreanlæg, herunder tilføjelse af en platform eller anden indretning, der er omfattet af definitionen på faste offshoreanlæg, jf. § 2, stk. 1 og 4.

Stk. 2. Ansøgningen efter stk. 1, nr. 1, skal være ledsaget af den sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der er nævnt i § 23, stk. 1 og 2, samt overordnede tidsplaner for bygning og installation.

Stk. 3. Ansøgning efter stk. 1, nr. 2, skal være ledsaget af den sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der er nævnt i § 23, stk. 1, og som er ajourført i overensstemmelse med § 23, stk. 3, og § 25, stk. 1, samt overordnede tidsplaner for bygning og installation.

30. § 26 affattes således:

»**§ 26.** Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren nærmere regler om sikkerheds- og sundhedsredegørelsen i henhold til § 23.«

31. I § 26 a ændres »den driftsansvarlige virksomheds pligt« til: »pligt for operatøren af et produktionsanlæg henholdsvis ejeren af et ikkeproduktionsanlæg« og »offshoreanlæggets« til: »anlæggets«.

32. §§ 27 og 28 ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 27.** Operatøren henholdsvis ejeren skal indsende en anmeldelse af planlagt design til tilsynsmyndigheden i forbindelse med

1) etablering af nyt produktionsanlæg og fast ikkeproduktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur,

2) større ombygninger af eksisterende produktionsanlæg og fast ikkeproduktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur, eller

3) etablering af ny rørledning.

Stk. 2. I forbindelse med planlagt flytning af et eksisterende produktionsanlæg til en ny position skal operatøren indsende en flytningsanmeldelse til tilsynsmyndigheden.

Stk. 3. Anmeldelse efter stk. 1, nr. 1-3, skal indsendes til tilsynsmyndigheden så tidligt som muligt i projekteringsfasen, således at tilsynsmyndighedens eventuelle bemærkninger vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold og forebyggelse af større miljøhændelser kan indgå i færdiggørelsen af designet og i den efterfølgende sikkerheds- og sundhedsredegørelse efter § 23, stk. 1.

§ 28. Operatøren skal sørge for, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes, inden et nyt fast offshoreanlæg eller en ændring af et eksisterende fast offshoreanlæg, jf. § 27, eller et mobilt offshoreanlæg sættes i drift. Ansøgningen herom skal bl.a. indeholde oplysninger om tidspunktet for forventet idriftsættelse og for mobile offshoreanlæg tillige oplysning om den ønskede varighed af tilladelsen.

Stk. 2. Ansøgningen efter stk. 1 skal være ledsaget af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 23, stk. 1 og 3, og § 24.

Stk. 3. Tilladelsen for mobile offshoreanlæg efter stk. 1 kan forlænges efter ansøgning herom ledsaget af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 24. Ansøgningen skal bl.a. indeholde oplysning om den ønskede varighed af forlængelsen.

Stk. 4. Tilladelsen til mobile offshoreanlæg efter stk. 1 eller forlængelsen efter stk. 3 kan gives for en periode af højst 5 års varighed.

§ 29. Den driftsansvarlige virksomhed skal indhente tilsynsmyndighedens tilladelse, inden der foretages ændringer, som ikke er omfattet af § 27, af et offshoreanlæg eller af anlæggets operationelle forhold, hvis ændringerne samlet set er af væsentlig betydning for risikoen for større ulykker.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal hurtigst muligt underrettes om eventuelle ændringer i designet som følge af tilsynsmyndighedens bemærkninger efter stk. 3.

§ 28. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes, inden et nyt fast anlæg, et mobilt anlæg eller en rørledning sættes i drift.

Stk. 2. Ansøgningen om en tilladelse efter stk. 1 skal som minimum indeholde

- 1) tidspunktet for forventet igangsættelse af aktiviteterne,
- 2) den ønskede varighed af tilladelsen og
- 3) en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 23, stk. 1.

Stk. 3. Tilladelsen efter stk. 1 kan forlænges efter ansøgning herom. Ansøgningen skal indeholde ajourført materiale i henhold til stk. 2, nr. 2 og 3.

Stk. 4. For den del af aktiviteterne, der vedrører et mobilt ikkeproduktionsanlæg, kan tilladelsen efter stk. 1 eller forlængelsen efter stk. 3 gives for en periode af højst 5 års varighed.

§ 28 a. Operatøren skal sikre, at tilsynsmyndighedens godkendelse af brøndaktiviteter, hvor der er risiko for utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der kan føre til en større ulykke, og efterfølgende væsentlige ændringer af brøndaktiviteterne, indhentes, inden påbegyndelse af aktiviteterne.

Stk. 2. Ansøgningen om godkendelse efter stk. 1 skal indsendes til tilsynsmyndigheden inden for en af tilsynsmyndigheden nærmere fastsat frist og skal som minimum indeholde nærmere oplysninger om brøndens udformning og de foreslåede brøndaktiviteter, en udførlig beskrivelse af ledelsessystemet efter § 19, den uafhængige verifikators resultater og bemærkninger i henhold til § 21, stk. 1, nr. 2, og beskrivelse af operatørens foranstaltninger på baggrund af disse resultater og bemærkninger, en udførlig beskrivelse af eventuelle ændringer af den interne beredskabsplan, jf. § 45, samt en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

Stk. 3. Operatøren skal efter påbegyndelse af brøndaktiviteterne indsende rapporter herom til tilsynsmyndigheden.

Stk. 4. Operatøren skal gennemføre de foranstaltninger, der danner grundlag for de godkendte brøndaktiviteter, førend disse påbegyndes.

§ 28 b. Operatøren skal underrette tilsynsmyndigheden om brøndaktiviteter, der ikke er omfattet af kravet om godkendelse i § 28 a.«

33. § 29, *stk. 1*, affattes således:

»Operatøren henholdsvis ejeren skal indhente tilsynsmyndighedens tilladelse, inden der foretages væsentlige ændringer af et anlæg, en rørledning eller et anlægs eller rørlednings operationelle forhold, der har betydning for risikoen for større ulykker.«

Stk. 2. Ansøgningen om tilladelse efter stk. 1 skal ledsages af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 25, stk. 1.

§ 30. Forinden et mobilt offshoreanlæg flyttes fra en position til en anden, skal anlæggets operatør informere tilsynsmyndigheden om den nye position.

§ 31. Forinden et fast offshoreanlæg demonteres, skal rettighedshaveren sørge for, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes. Ansøgningen om tilladelse skal ledsages af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 23.

§ 32. Efter anmodning herom fra den driftsansvarlige virksomhed kan tilsynsmyndigheden give forhåndstilsagn om driftstilladelse for et mobilt offshoreanlæg, jf. § 28, stk. 1.

Stk. 2....

Stk. 3. Forudsætningen for, at anmodningen efter stk. 1 behandles, er, at den driftsansvarlige virksomhed afholder tilsynsmyndighedens udgifter herved i henhold til regler om betaling fastsat efter § 65, stk. 2.

§ 32 a. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler

1) om, i hvilke tilfælde der skal søges om godkendelse efter § 27 og tilladelse efter §§ 28, 29 og 31, og i hvilke tilfælde der kan søges om forhåndstilsagn efter § 32,

2) om indholdet af ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn som nævnt i nr. 1 og

3) om vilkår i forbindelse med tilladelser og godkendelser.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelse efter § 27, tilladelse efter §§ 28, 29 og 31 og forhåndstilsagn efter § 32.

34. I § 29, stk. 2, ændres »§ 25, stk. 1« til: »§ 23, stk. 3.«

35. § 30 ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 29 a.** I forbindelse med kombineret drift skal operatøren, eller hvis der er flere operatører en af disse, indhente tilsynsmyndighedens tilladelse efter § 29, inden der påbegyndes kombineret drift.

Stk. 2. Operatørerne henholdsvis ejerne, som skal deltage i kombineret drift, skal i fællesskab udarbejde ansøgningen om tilladelse efter stk. 1.

Stk. 3. Operatørerne henholdsvis ejerne skal sikre, at de foranstaltninger, der danner grundlag for tilladelsen, gennemføres.

§ 30. Inden en flytning af et anlæg fra en position til en anden påbegyndes, skal anlæggets operatør henholdsvis ejer informere tilsynsmyndigheden om den nye position, medmindre der i den forbindelse skal indhentes en tilladelse efter § 29.«

36. I § 31, 1. pkt., § 40, stk. 1, 1. pkt., §§ 56 og 57, ændres »offshoreanlæg« til: »anlæg eller en rørledning«.

37. I § 31, 1. pkt., ændres »rettighedshaveren« til: »operatøren henholdsvis ejeren«.

38. I § 31, 2. pkt., indsættes efter »§ 23«:» stk. 3«.

39. § 32, stk. 1, affattes således:

»Efter anmodning herom fra ejeren kan tilsynsmyndigheden give forhåndstilsagn om tilladelse til udførelse af olie- og gasaktiviteter fra et mobilt anlæg, jf. § 28, stk. 1.«

40. I § 32, stk. 3, §§ 48 og 65, stk. 1, ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »ejeren«.

41. § 32 a ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 32 a.** Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om

1) i hvilke tilfælde, der skal foretages en anmeldelse efter § 27, stk. 1, nr. 2,

2) i hvilke tilfælde, der skal søges om godkendelse efter § 28 a og tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31, og i hvilke tilfælde, der kan søges om forhåndstilsagn efter § 32,

3) indhold af anmeldelsen, jf. nr. 1 og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn, jf. nr. 2,

4) frister for indsendelse af anmeldelsen, jf. nr. 1, og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn, jf. nr. 2,

5) frister for tilsynsmyndighedens bemærkninger efter § 27, stk. 3,

6) indhold af rapporter efter § 28 a, stk. 3, og intervaller for fremsendelse af rapporter til tilsynsmyndigheden, og

7) indhold og tidspunktet for underretningen af tilsynsmyndigheden efter § 27, stk. 4, og § 28 a, stk. 2.

§ 32 b. En anmeldelse efter § 27, en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a eller 31, og et forhåndstilsagn efter § 32 kan ikke overdrages til andre, medmindre tilsynsmyndigheden tillader overdragelsen.

§ 32 c. Tilsynsmyndigheden kan tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a og 31, og et forhåndstilsagn efter § 32

1) såfremt de bestemmelser, vilkår eller påbud, der er fastsat i loven eller udstedt i medfør af loven, ikke overholdes, jf. dog stk. 2,

2) såfremt der i en ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn er givet urigtige eller vildledende oplysninger, jf. dog stk. 2,

3) såfremt operatøren henholdsvis ejeren tages under rekonstruktionsbehandling eller erklæres konkurs.

Stk. 2. Kan forholdet afhjælpes af operatøren henholdsvis ejeren, kan tilbagekaldelse i henhold til stk. 1, nr. 1 eller 2, først ske efter, at tilsynsmyndigheden har givet påbud om inden en nærmere fastsat frist at afhjælpe forholdet, og påbudet ikke er efterkommet.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden skal tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a og 31, og et forhåndstilsagn efter § 32, såfremt operatøren henholdsvis ejeren vurderes ikke at have kapacitet til at opfylde relevante krav i henhold til denne lov eller i regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 4. I tilfælde af tilbagekaldelse af en godkendelse, tilladelse eller et forhåndstilsagn efter stk. 1 eller 3, underretter tilsynsmyndigheden den myndighed, der har meddelt tilladelse til udnyttelse af det pågældende rettighedsområde efter undergrundsloven, om afgørelsen.«

42. *Overskriften* før § 33 affattes således:

»*Risikovurdering og risikoreduktion*«.

43. §§ 33 og 34 affattes således:

§ 33. Ved projektering af et fast offshoreanlæg og ved ændringer heraf skal operatøren sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med anlæggets konstruktion, indretning og udstyr samt alle aktiviteter forbundet med anlægget, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Der skal ved projekteringen tages rimeligt hensyn til fremtidige behov for udvidelser af anlæggets kapacitet og funktion. Under hensyn til bl.a. anlæggets designlevetid, skal det så vidt muligt tilstræbes at anvende den bedst mulige teknologi.

Stk. 2. Ved indgåelse af aftale om anvendelse af et mobilt offshoreanlæg skal operatøren sikre sig, at anlæggets konstruktion, indretning og udstyr er i sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlig stand.

§ 33. Ved projektering af et nyt fast anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en ny rørledning eller ved ændringer af et fast eller et mobilt anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning skal operatøren henholdsvis ejeren sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er forbundet med anlæggets, den tilsluttede infrastrukturens eller rørledningens design, konstruktion, indretning og udstyr, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Der skal ved projekteringen af et nyt fast anlæg eller en ny rørledning tages rimeligt hensyn til fremtidige behov for udvidelser af anlæggets eller rørledningens kapacitet og funktion.

Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal ved projektering af ændringer af et mobilt offshoreanlæg sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med ændringen, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 34. Den driftsansvarlige virksomhed skal i forbindelse med drift af et offshoreanlæg sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, som er forbundet med aktiviteterne på offshoreanlægget samt alle aktiviteter forbundet med anlægget, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Den driftsansvarlige virksomhed skal løbende søge at forbedre sikkerheds- og sundhedsniveauet gennem fortsat reduktion af de i stk. 1 nævnte sikkerheds- og sundhedsmæssige risici.

§ 36. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at de sundhedsmæssige risici på anlægget, der ikke er relateret til arbejdets udførelse og indretningen af arbejdspladser, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 37. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om risikovurdering og om løbende forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet.

Konstruktion, indretning og udstyr

§ 38. Ved konstruktion af et fast offshoreanlæg skal indkvarteringen i videst mulig udstrækning adskilles fra hovedaktiviteterne boring og produktion.

Stk. 2. Faste og mobile offshoreanlæg skal med hensyn til brand- og eksplosionsfare inddeles i områder efter faregraden. Anlægget skal indrettes og anvendes i overensstemmelse med den foretagne områdeinddeling.

§ 34. Operatøren henholdsvis ejeren skal i forbindelse med drift af et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er forbundet med de tilhørende offshore olie- og gasaktiviteter, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Operatøren henholdsvis ejeren skal løbende sikre forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet gennem fortsat reduktion af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Ved indgåelse af aftale om anvendelse af et ikkeproduktionsanlæg skal operatøren sikre sig, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med anlæggets konstruktion, indretning, udstyr og drift bliver nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 4. Hvis der under en aktivitet, der gennemføres af en operatør henholdsvis en ejer, opstår en umiddelbar fare for en større ulykke, skal operatøren henholdsvis ejeren sikre, at der straks træffes egnede foranstaltninger til at afværge faren, herunder at aktiviteten om nødvendigt standses. Operatøren henholdsvis ejeren skal underrette tilsynsmyndigheden herom snarest muligt og inden for 24 timer efter at have truffet disse foranstaltninger.«

44. I § 36 ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren henholdsvis ejeren af ikkeproduktionsanlæg«, og »sundhedsmæssige« til: »sikkerheds- og sundhedsmæssige«.

45. I § 37 indsættes efter »risikovurdering«: », risikoreduktion«.

46. *Overskriften før § 38* affattes således:

»Design, konstruktion, indretning og udstyr«.

47. § 38, *stk. 1*, affattes således:

»Ved design af et nyt permanent bemanded fast produktionsanlæg, jf. § 33, stk. 1 og § 42, stk. 1, skal anlægget opdeles i hovedområder baseret på vurderingen af risikoen for større ulykker hidrørende fra aktiviteterne i hvert af disse områder. Hovedområderne skal fysisk adskilles fra hinanden på en sådan måde, at eskalering af en hændelse i et hovedområde ikke påvirker et andet hovedområde.«

48. I § 38, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »Faste og mobile offshoreanlæg« til: »Anlæg«.

Stk. 3. Faste og mobile offshoreanlægs indkvarteringsforhold skal være tilpasset det antal personer, som forventes at opholde sig på anlægget, og skal være indrettet således, at de ansatte har mulighed for uforstyrret hvile og restitution, med henblik på at de kan varetage deres arbejdsopgaver på fuldt forsvarlig vis.

§ 39. Der skal på permanent bemandede offshoreanlæg indrettes passende behandlingsrum, så syge og tilskadekomne kan få den nødvendige behandling før eventuel ilandbringning til hospital eller lignende.

Stk. 2. Adgangsveje på offshoreanlægget skal være indrettet således, at bårtransport af syge og tilskadekomne til behandlingsrum og evakueringssteder kan ske effektivt.

§ 40....

Stk. 2. Udstyret skal konstrueres og anvendes i overensstemmelse med områdeinddelingen, jf. § 38, stk. 2.

§ 41. Løbende vedligeholdelse af offshoreanlægget skal ske således, at anlægget og dets udstyr opfylder sikkerheds- og sundhedsmæssige krav fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf.

§ 42. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, skal følges i forbindelse med offshoreanlægs konstruktion, indretning og udstyr.

Stk. 2. Normer og standarder efter stk. 1 kan dog fraviges i tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt for at opnå et højere sikkerheds- og sundhedsniveau, eller som følge af den tekniske udvikling. Det forudsættes ved fravigelsen, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 43. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om offshoreanlægs konstruktion, herunder om adskillelse af indkvartering fra borings- og produktionsaktiviteter, områdeinddeling af offshoreanlæg, indretning af arbejdspladser, opholds- og behandlingsrum på offshoreanlæg, adgangsveje og indretning og anvendelse af udstyr.

§ 45. For ethvert offshoreanlæg skal der oprettes et beredskab til imødegåelse af konsekvenserne af uheld og ulykker.

49. I § 38, stk. 3, ændres »Faste og mobile offshoreanlægs indkvarteringsforhold skal« til: »I forbindelse med arbejde og ophold på anlæg skal de tilhørende indkvarteringsforhold«.

50. I § 39 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* I forbindelse med arbejde og ophold på ikkepermanent bemandede anlæg, skal der indrettes et passende antal rum til førstehjælp.

Stk. 3. Rummene, efter stk. 1 og stk. 2, skal råde over passende udstyr, faciliteter og lægemidler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

51. I § 39, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »offshoreanlægget« til: »anlægget«, og efter »behandlingsrum« indsættes: », førstehjælpsrum«.

52. I § 39 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* På alle steder på anlægget, hvor arbejdsforholdene kræver det, skal der være materiel til førstehjælp til rådighed, som skal være afmærket og lettilgængeligt.«

53. I § 40, stk. 2, indsættes efter »Udstyret«:» på anlæg«.

54. I § 41 ændres »offshoreanlægget« til: »anlæg og rørledninger«, og »og dets udstyr« ændres til: », rørledningen og det nødvendige udstyr hertil, jf. § 40, stk. 1,«.

55. I § 42, stk. 1, ændres »offshoreanlægs« til: »anlægs, brøndes og rørledningers«.

56. § 43 affattes således:

»**§ 43.** Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om anlægs, tilsluttet infrastrukturs, brøndes og rørledningers design, konstruktion, indretning og udstyr, jf. §§ 38-42.«

57. § 45 ophæves, og i stedet indsættes:

»**§45.** Operatøren henholdsvis ejeren skal udarbejde en intern beredskabsplan for imødegåelse af konsekvenser af ulyk-

Stk. 2. Forinden et offshoreanlæg tages i brug, skal der udarbejdes en plan for det i stk. 1 nævnte beredskab. Planen skal være samordnet med myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger, jf. § 59, og i videst mulige omfang med beredskabsplaner udarbejdet for øvrige offshoreanlæg.

Stk. 3. Med henblik på at sikre en effektiv rednings- og bekæmpelsesindsats kan tilsynsmyndigheden påbyde ændringer i den i stk. 2 nævnte plan.

Stk. 4. Driftsansvarlige virksomheder, der producerer kulbrinter, og driftsansvarlige virksomheder og øvrige virksomheder, der udøver rørbunden transport af olie eller naturgas mellem to eller flere offshoreanlæg eller mellem offshoreanlæg og landbaserede anlæg, skal foretage den nødvendige planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre egne offshoreanlæg, rørledninger m.v. samt naturgas-henholdsvis olieforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler for de i stk. 1, 2 og 4 nævnte beredskabsforanstaltninger, herunder regler for samordning af det enkelte offshoreanlægs beredskab med myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger og med det nationale beredskab til sikring af samfundets energiforsyning.

ker og faresituationer på et anlæg og tilsluttet infrastruktur. Planen udarbejdes i overensstemmelse med bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, jf. § 45 b, og under hensyntagen til den vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici og risici for større miljøhændelser, der er gennemført i henhold til §§ 33-36, og som indgår i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23.

Stk. 2. Anvendes et mobilt ikkeproduktionsanlæg til at udføre brøndaktiviteter, skal der i den interne beredskabsplan for anlægget tages højde for den risikovurdering, der er gennemført under udarbejdelsen af ansøgningen om godkendelse af brøndaktiviteterne, der skal indsendes i henhold til § 28 a.

Stk. 3. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at den interne beredskabsplan

1) iværksættes straks ved forbindelse med påbegyndelse af aktiviteterne,

2) er koordineret med den interne beredskabsplan vedrørende bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet, der er udarbejdet efter havmiljøloven og regler udstedt i medfør af havmiljøloven, og

3) er i overensstemmelse med den eksterne beredskabsplan efter § 45 b og den eksterne beredskabsplan, i henhold til havmiljøloven og regler udstedt i medfør af havmiljøloven.

Stk. 4. Operatøren henholdsvis ejeren skal ajourføre den interne beredskabsplan som følge af enhver væsentlig ændring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23 eller grundlaget for tilladelserne, som er meddelt i henhold til §§ 28, 29 og 29 a. I forbindelse med en sådan ændring skal tilladelse indhentes hos tilsynsmyndigheden i henhold til § 29 og ændringerne af den interne beredskabsplan meddeles den relevante myndighed eller de relevante myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan.

Stk. 5. Operatøren henholdsvis ejeren skal i tilfælde af en større ulykke eller en hændelse, hvor der er umiddelbar risiko for en større ulykke træffe egnede foranstaltninger for at forhindre eskalering og begrænse virkningerne heraf.

Stk. 6. Med henblik på at sikre en effektiv rednings- og bekæmpelsesindsats kan tilsynsmyndigheden påbyde ændringer i den interne beredskabsplan.

§ 45 a. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren og vedkommende minister, nærmere regler for den interne beredskabsplan, der er nævnt i § 45, stk. 1-5.

§ 45 b. Beskæftigelsesministeren skal efter forhandling med miljøministeren og vedkommende minister, og i samarbejde med operatøren henholdsvis ejeren udarbejde en eksterne beredskabsplan, der dækker alle offshore olie- og gasaktiviteter for så vidt angår evakuering og redning af personer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren og vedkommende minister nærmere regler om den eksterne beredskabsplan, der er nævnt i stk. 1, herunder om videregivelse og offentliggørelse af planen.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren nærmere regler om videregivelse og of-

§ 46. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at arbejdet for sikkerhed og sundhed organiseres i samarbejde med de ansatte.

Stk. 2. De ansatte eller repræsentanter for disse skal inddrages i forbindelse med planlægning af arbejdets udførelse og planlægning af ændringer af offshoreanlægget, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, herunder den tilhørende ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. § 25, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal betale udgifterne ved hverv, der varetages af de ansatte i forbindelse med samarbejdet efter stk. 1, herunder udgifter ved den derved forbundne uddannelse.

§ 47. På ethvert permanent bemandedt offshoreanlæg skal den driftsansvarlige virksomhed sørge for, at personale med fornøden sundhedsmæssig uddannelse og kompetence indgår i bemanningen med henblik på varetagelse af forebyggende og behandlende sundhedsmæssige opgaver.

§ 49. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om det i § 46, stk. 1, nævnte samarbejde, herunder om beskyttelse af ansatte, der varetager hverv i forbindelse med dette samarbejde mod afskedigelse eller anden forringelse af deres ansættelsesforhold, om de i § 47 nævnte forhold, herunder uddannelse, og om sagkyndig bistand efter § 48.

§ 50. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at de ansatte, forinden arbejdet påbegyndes, er tilstrækkeligt uddannet til at varetage opgaverne efter anlæggets beredskabsplan, jf. § 45, stk. 2, og til at varetage deres egen sikkerhed i en nødsituation.

fentliggørelse af den eksterne beredskabsplan, der er nævnt i stk. 1.«

58. I § 46, stk. 1, ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren henholdsvis ejeren« og efter »ansatte« indsættes: »på henholdsvis produktions- og ikkeproduktionsanlæg«.

59. § 46, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. De ansatte eller repræsentanter for disse skal inddrages i planlægning af arbejdets udførelse, planlægning af indretning af arbejdspladser og planlægning af ændringer af anlægget, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.«

60. I § 46, stk. 3, ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren henholdsvis ejeren«, og efter »uddannelse« indsættes: », jf. § 47«.

61. § 47 affattes således:

»§ 47. Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at medlemmerne af det organiserede samarbejde om sikkerhed og sundhed efter § 46, stk. 1, har gennemført en arbejdsmiljøuddannelse og, så vidt det er muligt, inden 3 måneder efter valget eller udpegningen af de pågældende.«

62. Efter § 48 indsættes:

»§ 48 a. På anlæg skal der være et tilstrækkeligt antal særligt uddannede ansatte, således at der kan ydes fornøden førstehjælp og om nødvendigt gives behandling efter anvisning fra en læge, uanset om den pågældende læge er til stede på anlægget eller er i land.

Stk. 2. På permanent bemandede anlæg skal de særligt uddannede ansatte efter stk. 1 tillige kunne varetage forebyggende sundhedsmæssige opgaver.«

63. § 49 affattes således:

»§ 49. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om det i § 46, stk. 1, nævnte samarbejde, herunder om beskyttelse af ansatte, der varetager hverv i forbindelse med dette samarbejde mod afskedigelse eller anden forringelse af deres ansættelsesforhold, om indhold, tilmelding, tilbud og gennemførelse af arbejdsmiljøuddannelsen efter § 47, herunder supplerende arbejdsmiljøuddannelse, og undervisernes kvalifikationer samt godkendelse og kvalitetssikring af udbydere af arbejdsmiljøuddannelsen, om sagkyndig bistand efter § 48 og om uddannelse og antal uddannede efter § 48 a.«

64. § 50, stk. 1, affattes således:

»Operatøren henholdsvis ejeren skal sikre, at de ansatte, forinden arbejdet påbegyndes på et anlæg, er tilstrækkeligt uddannet til at varetage opgaverne efter anlæggets interne beredskabsplan, jf. § 45, og til at varetage deres egen sikkerhed i en nødsituation.«

§ 50 a. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, hvis erhvervmæssige kvalifikationer er erhvervet i tredjelande, kun må udføre arbejde inden for lovens anvendelsesområde, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve, hvis personen har fået anerkendt sine erhvervmæssige kvalifikationer af Energistyrelsen.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde fast inden for lovens anvendelsesområde, og hvis erhvervmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU herom, kun må udføre arbejde inden for områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve, hvis personen har fået anerkendt sine erhvervmæssige kvalifikationer af Energistyrelsen.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde midlertidigt og lejlighedsvis inden for lovens anvendelsesområde, og hvis erhvervmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU herom, skal have sine erhvervmæssige kvalifikationer kontrolleret forudgående med henblik på anerkendelse, før arbejdet påbegyndes inden for områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve. Dette gælder kun, når der er tale om arbejde, der har betydning for den offentlige sikkerhed og sundhed, og hvis formålet med kontrollen er at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed.

§ 50 b. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at arbejdsgiveren efter anmodning skal dokumentere over for Energistyrelsen, at ansatte har de fornødne kvalifikationer til at udføre det pågældende arbejde, hvortil der kræves nærmere angivet uddannelse, prøve, certifikat, erhvervs erfaring el.lign.

§ 50 c. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, hvis erhvervmæssige kvalifikationer er erhvervet i tredjelande, skal ansøge om at få sine erhvervmæssige kvalifikationer anerkendt, inden arbejdet påbegyndes inden for lovens anvendelsesområde, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde fast inden for lovens anvendelsesområde, og hvis erhvervmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU herom, skal ansøge om at få sine erhvervmæssige kvalifikationer anerkendt, inden arbejdet påbegyndes inden for de områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde midlertidigt og lejlighedsvis inden for lovens anvendelsesområde, og hvis erhvervmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU herom, skal indgive skriftlig anmeldelse til Energistyrelsen, in-

65. I § 50 a, stk. 1 og 2, §§ 50 b og 50 c, stk. 3, 1. pkt., ændres »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«.

den arbejdet påbegyndes inden for de områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve. Dette gælder dog kun, når der er tale om arbejde, der har betydning for den offentlige sikkerhed og sundhed, og hvis formålet med kontrollen er at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning og anmeldelse, herunder om fremsendelse af bevis for de erhvervsmæssige kvalifikationer.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om aflæggelse af egnethedsprøve eller gennemførelse af prøvetid for personer, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet i et tredjeland eller i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU herom.

§ 50 d. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at den driftsansvarlige virksomhed selv skal sikre, at personer, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer ikke skal anerkendes af Energistyrelsen i henhold til regler fastsat i medfør af §§ 50 a og 50 c, opfylder krav fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve.

§ 52. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om driftsansvarlige virksomheders, arbejdsgiveres, lægers og tandlægers pligt til registrering og anmeldelse af ulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

§ 55. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdets udførelse og om helbredsundersøgelse af de ansatte før og under ansættelsen og om arbejdsmedicinske, arbejdshygiejniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal sørge for, at helbredsundersøgelse af de ansatte før og under ansættelsen og arbejdsmedicinske, arbejdshygiejniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene kan foregå uden tab af indtægt for de ansatte og så vidt muligt i arbejdstiden. Udgifterne ved undersøgelserne kan ikke pålægges de ansatte. Klima-, energi- og byg-

66. I § 50 d ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »operatøren henholdsvis ejeren« og »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«.

67. I § 52 ændres »kan fastsætte« til: »fastsætter«, »driftsansvarlige virksomheders« til: »operatørens, ejerens«, og efter »betydning« indsættes: »til tilsynsmyndigheden og om operatørens og ejerens anmeldelse af større ulykker til Havarikommisionen«.

68. I § 52 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse til Europa-Kommissionen af oplysninger om større ulykker.«

69. Efter § 52 a indsættes før overskriften før § 53:

»**§ 52 b.** Virksomheder, der er registreret i Danmark, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for EU som rettighedshaver eller operatør, skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden indgive oplysninger om større ulykker uden for EU.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om de oplysninger, der skal indgives efter *stk. 1*.«

70. I § 55, *stk. 1*, ændres »arbejdets udførelse og om« til: »drift, arbejdets udførelse,«.

71. I § 55, *stk. 2, 3. pkt.* ændres »driftsansvarlig virksomhed« til: »henholdsvis operatør, ejer«.

ningsministeren kan fastsætte nærmere regler om fordeling af disse udgifter på driftsansvarlig virksomhed og entreprenør.

Demontering af offshoreanlæg

§ 58. Klima-, energi- og bygningsministeren nedsætter et offshoresikkerhedsråd, der skal medvirke ved udarbejdelsen af regler i henhold til denne lov, følge den tekniske og sociale udvikling vedrørende offshoreanlæg og drøfte øvrige forhold, der er omfattet af loven.

Stk. 2. Forinden der fastsættes regler i medfør af denne lov, skal der indhentes en udtalelse fra Offshoresikkerhedsrådet.

Stk. 3. Offshoresikkerhedsrådet sammensættes af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, Energistyrelsen og andre relevante myndigheder, herunder Søfartsstyrelsen, Arbejdstilsynet, Miljøstyrelsen og Statens Luftfartsvæsen.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren bestemmer, hvilke organisationer og myndigheder ud over de i stk. 3 nævnte der skal være repræsenteret i Offshoresikkerhedsrådet, og fastsætter rådets forretningsorden.

§ 59. Klima-, energi- og bygningsministeren nedsætter en beredskabskomité, som har til opgave at koordinere myndighedernes indsats i ulykkesituationer på offshoreanlæg. Beredskabskomiteens medlemmer overvåger de forholdsregler, som de ansvarlige for offshoreanlæg træffer, og samordner myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger, jf. § 45, stk. 2.

§ 60. Klima-, energi- og bygningsministeren nedsætter en havarikommission, der har til formål at undersøge større hændelser på offshoreanlæg, der har forårsaget alvorlig personskade eller skader på anlæg.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig in-

72. I § 55 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Operatører og ejere skal i samråd med tilsynsmyndigheden og i samarbejde med operatører, ejere samt tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater i den Europæiske Union udarbejde og revidere i samråd med tilsynsmyndigheden standarder og retningslinjer for bedste praksis for styring af risici for større ulykker gennem hele design- og driftscyklusen for offshore olie- og gasaktiviteter ved at gøre brug af udveksling af viden, oplysninger og erfaring, mellem medlemsstaterne i den Europæiske Union bl.a. gennem Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUOAG).

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om hvilke forhold, der skal overvejes ved fastsættelse af prioriteter for udarbejdelse af standarder og retningslinjer efter stk. 1.«

73. *Overskriften* før § 56 affattes således:

»*Demontering af faste anlæg*«.

74. I § 58, *stk. 1* og *2*, indsættes efter »regler«: »m.v.«.

75. I § 58, *stk. 1*, ændres »offshoreanlæg« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

76. I § 58, *stk. 3*, ændres »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«, og », herunder Søfartsstyrelsen, Arbejdstilsynet, Miljøstyrelsen og Statens Luftfartsvæsen« udgår.

77. I § 58, *stk. 4*, udgår »ud over de i stk. 3 nævnte«.

78. I § 59, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »på offshoreanlæg« til: »i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter«.

79. I § 59, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »offshoreanlæg« til: »offshore olie- og gasaktiviteterne«, og », jf. § 45, stk. 2« udgår.

80. § 60 affattes således:

»**§ 60.** Beskæftigelsesministeren nedsætter en havarikommission, der skal undersøge større ulykker.

Stk. 2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte kan beskæftigelsesministeren pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

teresse i forbindelse med anvendelsen af et offshoreanlæg, og kan fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter Havarikommissionen har i forbindelse med undersøgelser af de i stk. 1 omfattede forhold.

§ 61. Klima-, energi- og bygningsministeren fører tilsyn med, at denne lov og de regler, der udstedes i medfør af denne lov, og EU-forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov, overholdes.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren fører ikke tilsyn med forhold omfattet af § 13, stk. 3-5, og §§ 14 og 15.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bemyndige Energistyrelsen og andre statslige myndigheder, betegnet tilsynsmyndigheden, til at udøve beføjelser, der ved loven er tillagt klima-, energi- og bygningsministeren.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bestemme, at den i stk. 3 nævnte tilsynsmyndigheds opgaver i nærmere bestemt omfang henlægges til private. Tilsynsmyndigheden fører tilsyn med sådanne opgaver.

Stk. 5. Inspektionsorganer, der er akkrediteret til kontrol, periodiske undersøgelser, prøvninger el.lign., jf. stk. 4, skal underrette tilsynsmyndigheden, hvis de vurderer, at udstyr eller dele af udstyr er til fare, hvis der ikke gribes ind. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 6. Øvrige private som nævnt i stk. 4 skal underrette den tilsynsmyndighed, hvis opgaver de har fået tildelt, om farer, der ikke kan afværges, medmindre der gribes ind. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Når Havarikommissionen har afsluttet en undersøgelse, udarbejder den en rapport om undersøgelsens resultater og Havarikommissionens anbefalinger, som sendes til beskæftigelsesministeren og miljøministeren.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter Havarikommissionen har i forbindelse med undersøgelser af de i stk. 1 og 2 omfattede forhold.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om adgang til og videregivelse af rapporter udarbejdet af Havarikommissionen samt om offentliggørelse af disse.«

81. § 61 affattes således:

»§ 61. Beskæftigelsesministeren fører tilsyn med, at denne lov og de regler, der udstedes i medfør af loven, og EU-forordninger om forhold, der er omfattet af loven, overholdes, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fører ikke tilsyn med forhold omfattet af § 13, stk. 3-5, og §§ 14 og 15.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan bemyndige Arbejdstilsynet og, efter forhandling med vedkommende minister, andre statslige myndigheder, benævnt tilsynsmyndigheden, til at udøve beføjelser, der ved loven er tillagt beskæftigelsesministeren.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at den i stk. 3 nævnte tilsynsmyndigheds opgaver i nærmere bestemt omfang henlægges til private, herunder klassifikationsselskaber. Tilsynsmyndigheden fører tilsyn med sådanne opgaver.

Stk. 5. For klassifikationsselskaber gælder følgende:

1) Beskæftigelsesministeren kan på nærmere angivne vilkår autorisere klassifikationsselskaber til på tilsynsmyndighedens vegne at varetage opgaver vedrørende maritime forhold på anlæg.

2) Beskæftigelsesministeren og tilsynsmyndigheden er ikke erstatningsansvarlige for fejl begået af de i nr. 1 nævnte klassifikationsselskaber.

3) Beskæftigelsesministeren og tilsynsmyndigheden er ikke forpligtet til selv at varetage opgaver, der er omfattet af en autorisation, der er udstedt i henhold til nr. 1.

4) Udstedes der autorisation i medfør af nr. 1, kan beskæftigelsesministeren, såfremt klassifikationsselskabet ønsker det, indgå aftale om begrænsning af den autoriseredes ansvar for skader, der indtræffer på grund af simpel uagtsomhed under udførelse af de opgaver, som autorisationen omfatter.

5) Beskæftigelsesministeren kan tilbagekalde en autorisation, hvis de vilkår, der er stillet til autorisationen, ikke overholdes.

Stk. 6. Private, som nævnt i stk. 4, skal underrette den tilsynsmyndighed, hvis opgaver de har fået tildelt, om farer, der ikke kan afværges, herunder fra udstyr eller dele af udstyr, medmindre der gribes ind.

§ 63 a...

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden må ikke over for arbejdsgiveren eller andre oplyse, at tilsynsmyndigheden har modtaget en klage.

§ 66. Ved elektronisk korrespondance forsynet med digitalsignatur til tilsynsmyndigheden skal den digitale signatur være i henhold til OCES-standard (Offentlige Certifikater til Elektronisk Service) eller i henhold til anden standard, som accepteres af tilsynsmyndigheden.

Privatretlige regler for offshoreanlæg

§ 69. Ved anvendelse af reglerne i sølovens kapitel 9 på mobile offshoreanlæg under efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed hæfter rederen, når ansvaret er begrænset, uanset anlæggets størrelse med indtil 50 mio. særlige trækingsrettigheder (SDR). For skade på person forhøjes dette beløb med 30 mio. SDR. 1. og 2. pkt. gælder ikke for flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder og flydende lager- og afskibningsenheder.

Stk. 2. Erstatning for forureningsskader som følge af efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed er ikke sikret ved søpanteret efter sølovens kapitel 3.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold nævnt i stk. 6.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte nærmere regler om tilsynsmyndighedens opgaver og organisering, jf. stk. 3.«

82. § 63 a, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden etablerer en ordning for fortrolig indberetning til tilsynsmyndigheden vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige problemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Tilsynsmyndigheden må ikke overfor arbejdsgiveren eller andre oplyse, om der er modtaget en indberetning.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden foretager, såfremt en konkret vurdering giver anledning hertil, en nærmere undersøgelse af de indberetninger, der er nævnt i stk. 2. Tilsynsmyndigheden må ikke overfor arbejdsgiveren eller andre oplyse, at undersøgelsen foretages på baggrund af en indberetning.«

83. Efter § 64 indsættes:

»§ 64 a. Tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelser og tilladelser efter denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven samt i forbindelse med forhåndstilsagn efter § 32.«

84. § 66 ophæves.

85. I overskriften til kapitel 8 ændres »offshoreanlæg« til: »mobile anlæg«.

86. I § 69, stk. 1, 1. pkt., ændres »offshoreanlæg under efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed« til: »anlæg, som udfører offshore olie- og gasaktiviteter«.

87. I § 69, stk. 2, ændres »efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

88. I § 69 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Beskæftigelsesministeren kan ændre ansvarsgrænserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., i overensstemmelse med vedtagelser truffet i henhold til artikel 8 i 1996-protokollen til Londonkonventionen af 1976 om begrænsning af ansvaret for søretlige krav.«

89. Efter kapitel 8 indsættes:

»Kapitel 8 a

Digital kommunikation

§ 69 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, til og fra tilsynsmyndigheden skal foregå digitalt. Efter forhandling med den pågældende minister kan tilsvarende regler fastsættes for andre offentlige myndigheder, som har opgaver efter denne lov.

Stk. 2. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el. lign.«

90. § 70, stk. 1, affattes således:

»Med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år den rettig-hedshaver, operatør, ejer, entreprenør, arbejdsgiver, virksomhedsleder og anlægschef, der ikke sørger for at

1) identificere og vurdere risici efter § 5, stk. 1, § 8, stk. 3 og 5, § 10, stk. 1, § 11, stk. 2, 1. pkt., §§ 33, 34, stk. 1, §§ 35-36 eller 53,

2) føre tilsyn efter § 6, stk. 1, § 7, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 2, eller § 11, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., eller

3) give instruktion eller oplæring efter § 7, 1. pkt., § 9, 1. pkt., eller § 10, stk. 3, 2. pkt.«

91. § 70, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der

1) overtræder § 5, stk. 2 og 3, § 7, stk. 2, § 8, stk. 1, 3 og 5, § 10, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, § 11, stk. 1, 3 og 4, § 12, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 13, stk. 1 og 2, § 16, § 18, stk. 1-5, § 19, stk. 1 og 2, § 20, stk. 1 og 2, §§ 23-25, §§ 27-31, § 33, stk. 2, § 45, stk. 4, § 46, stk. 1 og 3, § 47, § 50, stk. 1, § 52 a eller EU-forordninger vedrørende forhold omfattet af denne lov,

2) lader arbejde udføre i strid med § 50, stk. 3, eller § 51, stk. 1-3, eller leder eller fører tilsyn med sådant arbejde, eller
3) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 6, eller påbud eller forbud efter § 64.«

92. I § 70, stk. 5, ændres »og den driftsansvarlige virksomhed« til: », operatøren henholdsvis ejeren«.

§ 70. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den rettig-hedshaver, operatør, driftsansvarlige virksomhed, entreprenør, arbejdsgiver, virksomhedsleder og anlægschef, der ikke sørger for, at

1) identificere og vurdere risici efter § 5, stk. 1, § 8, stk. 4 og 6, § 10, stk. 1, § 11, stk. 2, § 33, stk. 1 og 3, § 34, stk. 1, §§ 35-36 eller § 53,

2) føre tilsyn efter § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, 2. pkt., § 8, stk. 2, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 2, § 19, stk. 3, eller § 20, stk. 3, eller

3) give instruktion eller oplæring efter § 7, stk. 1, 1. pkt., § 8, stk. 2, 1. pkt., § 9, 1. pkt., eller § 10, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 2....

Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der

1) overtræder § 5, stk. 2 og 3, § 7, stk. 2, § 8, stk. 1, 3 og 5, § 10, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, § 11, stk. 1, 3 og 4, § 12, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 13, stk. 1 og 2, § 16, § 18, stk. 1-5, § 19, stk. 1 og 2, § 20, stk. 1 og 2, §§ 23-25, §§ 27-31, § 33, stk. 2, § 45, stk. 4, § 46, stk. 1 og 3, § 47, § 50, stk. 1, § 52 a eller EU-forordninger vedrørende forhold omfattet af denne lov,

2) lader arbejde udføre i strid med § 50, stk. 3, eller § 51, stk. 1-3, leder eller fører tilsyn med sådant arbejde eller

3) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 3, eller påbud eller forbud efter § 64.

Stk. 4....

Stk. 5. Ved straffens udmåling efter stk. 3, nr. 1, skal det, i det omfang arbejdsgiveren og den driftsansvarlige virksomhed har opfyldt deres pligter efter kapitel 2 og 4, betragtes som en skærpene omstændighed for ansatte, hvis disse forsætligt eller groft uagtsomt overtræder lovgivningens krav om

1) anvendelse af personlige værnemidler,

2) anvendelse af udsagningsforanstaltninger,

- 3) anvendelse af beskyttelsesudstyr eller sikkerhedsforanstaltninger,
- 4) anvendelse af forsvarlige arbejdsmetoder eller
- 5) certifikater til kran og gaffeltruck.

§ 71. Stk. 1.

- 1) ...
- 2) ...
- 3) ...
- 4) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 3, eller § 64.

§ 75. Tilladelser og godkendelser, der er omfattet af denne lov, og som er meddelt før lovens ikrafttræden, bevarer fortsat deres gyldighed, indtil de skal fornys, bortfalder eller udløber. Derefter skal fornyede tilladelser og godkendelser gives i henhold til denne lov.

Stk. 2. Når godkendelse af bemandings- og organisationsplaner samt beredskabsplaner givet før denne lovs ikrafttræden skal fornys, skal de forhold, der fremgår af planen, indarbejdes i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. §§ 23 og 24.

§ 76. Sikkerhedsredegørelser og andre vurderinger af de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold udarbejdet før ikrafttræden af denne lov skal helt eller delvis opfylde kravene til sikkerheds- og sundhedsredegørelser i denne lov eller i regler udstedt i medfør heraf ved fornyelse af tilladelser og godkendelser, jf. § 75, stk. 1, eller senest til en nærmere fastsat frist efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Kontrolordninger etableret før lovens ikrafttræden skal helt eller delvis opfylde kravene til sikkerheds- og ledelsessystemer i denne lov eller i regler udstedt i medfør heraf i forbindelse med fornyelse af tilladelser og godkendelser eller senest til en nærmere fastsat frist efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter nærmere regler om de i stk. 1 og 2 nævnte forhold.

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EF-Tidende 1985/337/EØF, nr. L 175, side 40, som ændret ved direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, EF-Tidende 1997, nr. L 73, side 5, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed, EF-Tidende 1994,

93. I § 71, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 45, stk. 3« til: »§ 45, stk. 6«.

94. §§ 75 og 76 ophæves.

§ 2

I lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 963 af 3. juli 2013, som ændret ved § 15 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres: »samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2010 om beskyttelse af vilde fugle (kodificeret udgave), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2010 om beskyttelse af vilde fugle (kodificeret udgave), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66«.

nr. L 319, side 20, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/84/EF af 5. november 2002, EF-Tidende 2002, nr. L 324, side 53, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF, EF-Tidende 2002, nr. L 208, side 10, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/17/EF af 23. april, EU-Tidende 2009, nr. L 131, side 101, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, EU-Tidende 2003, nr. L 156, side 17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 15, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 11, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/123/EF af 21. oktober 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 280, side 52, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 131, side 57, samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2010 om beskyttelse af vilde fugle (kodificeret udgave), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7.

§ 33....

Stk. 2 - 3....

§ 34 a. I tilfælde af olie- eller kemikalieforurening af havet fra platforme eller rørledninger påhviler det ejeren eller den, der er ansvarlig for driften af platformen eller rørledningen, straks at påbegynde bekæmpelse af forureningen, medmindre den ansvarlige for driften er forpligtet hertil efter § 47 c.

Stk. 2 - 3....

2. I § 33 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for ejeren af et vindmølle anlæg til for egen regning at gennemføre egenkontrol af støj fra vindmølle anlægget, eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige og tilsvarende laboratorier.«

3. I § 34 a, *stk. 1*, indsættes efter »straks at«: »iværksætte den interne beredskabsplan, som er påbudt eller reguleret af regler udstedt i medfør af *stk. 3*, og«.

4. Efter § 34 a, indsættes:

»§ 34 b. Miljøministeren udarbejder efter forhandling med forsvarsministeren og under inddragelse af den ansvarlige for driften en ekstern beredskabsplan for bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet fra platforme og tilsluttede rørledningssystemer beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde.

Kapitel 12. Indberetning

§ 39. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om indberetning og tilvejebringelse af oplysninger fra myndigheder og fysiske eller juridiske personer til brug for vurdering af forhold, der reguleres efter denne lov.

Stk. 2...

§ 42 a....

Stk. 2. Miljøministeren kan træffe foranstaltninger svarende til de i stk. 1 nævnte over for platforme, såfremt der fra platformene er sket eller er fare for udtømmning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller omfattes af § 58, og forbuddet eller påbuddet er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet eller luften.

Stk. 3...

Stk. 4. Beslutning om forbud eller påbud efter stk. 1-3 skal snarest muligt meddeles føreren af skibet eller den for platformen ansvarlige eller ejeren eller brugeren af skibet eller platformen. Forbud eller påbud kan meddeles mundtligt, men skal snarest muligt efterfølgende meddeles skriftligt med oplysning om de vilkår, hvorunder frigivelse kan finde sted.

Stk. 5...

§ 45 c. Miljøministeren kan fastsætte regler om tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed.

§ 47 b....

Stk. 2 - 3...

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af planen, herunder om ejerens, rettighedshaverens og den ansvarlige for driftens rolle og økonomiske forpligtigelser i forbindelse med planen samt om pligt til at afgive oplysninger til brug for udarbejdelse af planen.«

5. I *overskriften* til kapitel 12 indsættes efter »Indberetning«: », offentliggørelse og videregivelse af oplysninger m.v.«.

6. I § 39, *stk. 1*, indsættes efter »der reguleres efter denne lov«: », og om offentliggørelse og videregivelse af oplysninger til de kompetente myndigheder, herunder i andre EU-medlemslande, relevante tredjelande og til EU-Kommissionen«.

7. I § 42 a, *stk. 2*, indsættes efter »for platforme«: »eller rørledninger«, og »fra platformene«: »eller rørledningerne«.

8. I § 42 a, *stk. 4*, indsættes efter »for platformen«: »eller rørledningen«, og »eller platformen« ændres til: », platformen eller rørledningen«.

9. I § 45 c indsættes efter »tilsynsvirksomhed«: » og om offentliggørelse af oplysninger om udøvelse af tilsynsvirksomheden, herunder om myndighedens organisering og opgaver«.

10. Efter § 45 c indsættes:

»§ 45 d. I den situation, der er nævnt i § 45 b, skal tilsynsmyndigheden meddele den ansvarlige, at det ulovlige forhold skal bringes til ophør.

Stk. 2. Bringes det ulovlige forhold, jf. stk. 1, ikke til ophør, kan tilsynsmyndigheden forbyde fortsat drift af en platform og tilsluttet rørledningssystem beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde.«

11. I § 47 b indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* Ved den ansvarlige for at undersøge, forebygge og afhjælpe en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade, der hidrører fra efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde, forstås den ansvarlige for driften.

Stk. 5. Ved den ansvarlige for at afholde alle omkostninger ved undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskade

§ 47 c....*Stk. 2 - 4....*

Stk. 5. Pligterne efter stk. 1, 3 og 4 gælder, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 47 h.

Stk. 6. Tilsynsmyndigheden påser, at pligterne efter stk. 1, 3 og 4 opfyldes, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 47 h.

§ 47 d....*Stk. 2....*

§ 47 e. Miljøministeren [...]. Den ansvarlige for driften kan herunder påbydes for egen regning at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge hændelsesforløbet og omfanget og virkningerne af en tilførsel eller anden påvirkning.

§ 47 g. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens udgifter til bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger efter § 35, jf. § 47 c, og regler udstedt i medfør af § 36 skal betales af den ansvarlige for driften. Hvis den ansvarlige for driften ikke kan identificeres eller ikke har betalingssevne, påhviler det ejeren at betale udgifterne efter § 44.

Stk. 2....

§ 49. Afgørelser efter denne lov meddeles skriftligt til adressaten. Afgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale samt afgørelser truffet i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 19 b, stk. 3, og § 33, stk. 2, meddeles tillige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. § 52, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling. Afgørelser skal dog alene meddeles de landsdækkende foreninger og organisationer, der er nævnt i § 52, stk. 2, nr. 3 og 4, når de har anmodet miljøministeren om at modtage underretning om afgørelserne, jf. § 49, stk. 4 og 5.

Stk. 2....

Stk. 3. Lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan meddele miljøministeren, at de ønsker underretning om afgørelser efter § 26, kapitel 14 a eller i medfør af regler, der er fastsat med

og overhængende fare for miljøskade, der hidrører fra efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde, herunder stille sikkerhed og dække administrationsomkostninger efter miljøskadeloven og afholde udgifter efter denne lovs §§ 47 e og 47 g, forstås rettighedshaveren.«

12. I § 47 c indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Udover pligten i stk. 1 skal den ansvarlige for driften af en platform og en rørledning ved olie- og kemikalieforurening af havet straks iværksætte den interne beredskabsplan, som er påbudt eller reguleret af regler udstedt i medfør af § 34 a, stk. 3.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

13. I § 47 c, *stk. 5 og 6*, der bliver *stk. 6 og 7*, ændres »*stk. 1, 3 og 4*« til: »*stk. 1, 3, 4 og 5*«.

14. I § 47 d indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade skyldes enhver større miljøhændelse, som defineret i offshoresikkerhedsloven.«

15. I § 47 e, *2. pkt.*, indsættes efter »ansvarlige for driften«: »eller den ansvarlige efter § 47 b, stk. 5,«.

16. I § 47 g, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »ansvarlige for driften«: »eller den ansvarlige efter § 47 b, stk. 5«.

17. I § 47 g, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »efter § 44«: », jf. dog § 47 b, stk. 5«.

18. I § 49, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Afgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale« til: »Afgørelser efter § 26 og § 34 a, stk. 3,«, og »og § 33, stk. 2« til: »§ 30, stk. 1, § 33, stk. 2 og 4, og § 34 a, stk. 3«.

19. I § 49, *stk. 3, 1. pkt.*, og *stk. 4*, indsættes efter »§ 26,«: »§ 34 a, stk. 3, og«, og »og § 33, stk. 2,« ændres til: »§ 30, stk. 1, § 33, stk. 2, og § 34 a, stk. 3,«.

hjemmel i § 19 b, stk. 3, og § 33, stk. 2, jf. § 52, stk. 2. En lokal forening eller organisation skal samtidig fremsende vedtægter, der dokumenterer, at den er lokalt organiseret, og at dens hovedformål er beskyttelse af natur og miljø. Tilsvarende gælder lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.

Stk. 4. Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan meddele ministeren, at foreningen eller organisationen ønsker underretning om afgørelser efter § 26, kapitel 14 a eller i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 19 b, stk. 3, og § 33, stk. 2.

Stk. 5 - 6...

§ 50. Afgørelser, der kan påklages, skal oplyse datoen for klagefristens udløb og i øvrigt indeholde oplysning om,

1) ...

2) at klage over afgørelser, der er truffet i medfør af § 26, kapitel 14 a eller i henhold til regler, der er fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2, skal indgives til miljøministeren, mens klager over afgørelser, der er truffet i medfør af § 43 og § 43 c, skal indgives til det i medfør af lov om sikkerhed til søs nedsatte Ankenævn for Søfartsforhold, og

3) ...

§ 51. Følgende afgørelser kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet:

1-3) ...

4) Afgørelser truffet efter regler fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2.

5) ...

Stk. 2 - 3...

Stk. 4. Styrelser under Miljøministeriet samt Kystdirektoratet og Transportministeriet kan ud over de sagkyndige medlemmer, som er indstillet af organisationerne efter stk. 2 og 3, indstille yderligere sagkyndige medlemmer til beskikkelse med henblik på at sikre tilstedeværelsen af den fornødne sagkundskab i nævnet.

20. I § 50, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 26,«: »§ 34 a, stk. 3, og«, og »§ 33, stk. 2,« ændres til: »§ 30, stk. 1, § 33, stk. 2 og 4, og § 34 a, stk. 3,«.

21. I § 51, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »Afgørelser«: »efter § 34 a, stk. 3, og afgørelser«, og »§ 33, stk. 2« ændres til: »§ 30, stk. 1, § 33, stk. 2 og 4, og § 34 a, stk. 3«.

22. I § 51 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Til brug for Natur- og Miljøklagenævnets behandling af klager over afgørelser efter § 34 a, stk. 3, og afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 30, stk. 1, og § 34 a, stk. 3, indstiller følgende organisationer sagkyndige til beskikkelse efter § 3 i lov om Natur- og Miljøklagenævnet:

- 1) Olie Gas Danmark.
- 2) Danmarks Fiskeriforening.
- 3) Danmarks Naturfredningsforening.
- 4) WWF Verdensnaturfonden.
- 5) Dansk Ornitologisk Forening.
- 6) Greenpeace.«

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 5-9.

23. I § 51, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

Stk. 5...

Stk. 6. Klage til Natur- og Miljøklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Stk. 7 - 8...

§ 52. Afgørelser efter § 24 a, § 26 og kapitel 14 a samt afgørelser truffet efter regler, der er fastsat i medfør af 19 b, stk. 3, og § 33, stk. 2, kan påklages af

1-9) ...

10) Danske Havne og

11) Foreningen af Lystbådehavne I Danmark (FLID).

Stk. 2 - 5...

§ 53 a. En klage over følgende afgørelser har ikke opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet:

1) ...

2) ...

Stk. 2...

3) Godkendelser meddelt i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2.

§ 53 b. Klage over afgørelser efter § 45 a har opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.

§ 55...

Stk. 2...

24. § 51, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Klage til Natur- og Miljøklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 18 b, stk. 2-4, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden.«

25. I § 51 indsættes som *stk. 10 og 11*:

»*Stk. 10.* Myndighedens videresendelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Natur- og Miljøklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 11. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 7, 4. og 5. pkt., og stk. 8 ikke anvendelse.«

26. I § 52, stk. 1, indsættes efter »§ 26«: », § 34 a, stk. 3,«, og »og § 33, stk. 2« ændres til: »§ 30, stk. 1, § 33, stk. 2, og § 34 a, stk. 3«.

27. § 52, stk. 1, nr. 10 og 11, ophæves, og i stedet indsættes:

»10) Danske Havne,

11) Foreningen af Lystbådehavne i Danmark (FLID), og

12) Olie Gas Danmark.«

28. I § 52 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af § 33, stk. 4, kan påklages af afgørelsens adressat og de personer, som er nævnt i § 52, stk. 1, nr. 1.«

29. § 53 a, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Påbud efter § 34 a, stk. 3, og godkendelser og tilladelser meddelt i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 30, stk. 1, § 33, stk. 2, og § 34 a, stk. 3.«

30. I § 53 b indsættes efter »afgørelser efter«: »regler udstedt i medfør af § 33, stk. 4, og afgørelser efter«.

31. I § 55 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om pligt for ejeren eller den ansvarlige for driften af en platform og et tilsluttet rørledningssystem beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde til vederlagsfrit at stille transport til og fra et anlæg, herunder overførsel af udstyr samt kost og logi og andre fornødenheder til rådighed for tilsynsmyndigheden i forbindelse med tilsynsvirksomhed på anlægget efter loven eller regler udstedt i medfør af loven.«

32. Efter § 58 b indsættes i *kapitel 16*:

»§ 58 c. Miljøministeren etablerer en ordning for fortrolig indberetning af miljøproblemer i forbindelse med platforme og tilsluttede rørledningssystemer beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Tilsynsmyndigheden må ikke oplyse overfor arbejdsgiver eller andre, om tilsynsmyndigheden har modtaget en indberetning.

Stk. 2. Den ansvarlige for driften af en platform og et tilsluttet rørledningssystem beliggende indenfor sikkerhedszonen, som anvendes i forbindelse med efterforskning, produktion eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde skal oplyse deres egne ansatte og entreprenører og disses ansatte om den adgang til fortrolig indberetning, der er nævnt i stk. 1, og sikre, at der findes en henvisning hertil i relevant uddannelses- eller informationsmateriale.«

§ 59. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder § 11, stk. 1 og 2, § 13, § 19 b, stk. 1., § 20, stk. 1, § 21, § 22, stk. 1, § 23, stk. 1, § 24 a, stk. 1, § 25, § 31, stk. 1 og 2, § 47 c, § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1,

2) ...

3) undlader at efterkomme et forbud eller påbud efter § 42 a eller § 43, stk. 1 og 2, forbud efter § 43 c, stk. 1 og 2, eller påbud efter § 34 a, stk. 2 og 3, eller § 47 e,

4-7) ...

§ 61. I regler, der udstedes i henhold til § 11, stk. 3, §§ 14 og 17-19, § 19 b, stk. 2-5 § 20, stk. 2 og 3, § 22, stk. 2 og 3, § 23, stk. 2, §§ 24, § 24 a, stk. 2-5, §§ 28 og 30 § 31, stk. 4, §§ 32 og 33, § 34 a, stk. 3, §§ 39-41 og 47, § 47 g, stk. 2, § 55, stk. 2, § 55 a og § 58 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i § 59, stk. 3. For overtrædelser begået fra udenlandske skibe kan det dog alene fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i § 59, stk. 4.

Stk. 2....

33. I § 59, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »31, stk. 1 og 2,«: »§ 34 a, stk. 1,«, og »og § 54, stk. 1« ændres til: »§ 54, stk. 1, og § 58 c, stk. 2«.

34. I § 59, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »forbud efter § 43 c, stk. 1 og 2,«: »eller § 45 d, stk. 2,«.

35. I § 61, *stk. 1*, ændres »§ 55, stk. 2,« til: »§ 55, stk. 2 og 3,«.

§ 15

I lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 963 af 3. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 51, stk. 6, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Klage til Natur- og Miljøklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 18 b, stk. 2-4, i lov om

Natur- og Miljøklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden.«

2. I § 51 indsættes som *stk. 9 og 10*:

»*Stk. 9.* Myndighedens videresendelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Natur- og Miljøklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Natur og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 10. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. I sådanne tilfælde finder *stk. 6, 4. og 5. pkt., og stk. 7* ikke anvendelse.«

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EF-Tidende 2004 nr. L 143, side 56), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EU-Tidende 2006 nr. L 102, side 15).

§ 8. Ved en miljøskade på vandmiljøet forstås i denne lov en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det

§ 3

I lov nr. 86 af 28. januar 2014 om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 15 ophæves.

§ 4

I lov nr. 466 af 17. juni 2008, miljøskadeloven, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 1631 af 26. december 2013 og senest ved § 9 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EF-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

2. § 8, *stk. 1*, affattes således:

»Ved en miljøskade på vandmiljøet forstås i denne lov en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af

økologiske potentiale for vandforekomster, der er omfattet af miljømålsloven.

Stk. 2....

1) den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale for vandforekomster, der er omfattet af miljømålsloven, eller

2) miljøtilstanden i de havområder, som er omfattet af lov om havstrategi, hvis de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af miljømålsloven.«

3. § 8, stk. 1, affattes således:

»Ved en miljøskade på vandmiljøet forstås i denne lov en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af

1) den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale for vandforekomster, der er omfattet af lov om vandplanlægning, eller

2) miljøtilstanden i de havområder, som er omfattet af lov om havstrategi, hvis de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af lov om vandplanlægning.«

§ 5

I lov nr. 1631 af 26. december 2013 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om vandplanlægning) foretages følgende ændring:

1. § 11, nr. 1, ophæves.

§ 11.

I lov nr. 466 af 17. juni 2008 om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven), som ændret senest ved § 10 i lov nr. 580 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, ændres »miljømålsloven« til: »lov om vandplanlægning«.

2....

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 19. juli 2015.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 24 og 25 og § 4, nr. 2 og 3. Ministeren kan herunder bestemme, at ændringerne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

§ 7

Stk. 1. § 1, nr. 17, 21-28, 30-33, 36, 56, 66, 69 og 91, i denne lov, § 32 c, stk. 1, nr. 4, i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 39, og § 45, stk. 2, i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 54, finder anvendelse fra og med den 19. juli 2016 for operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter samt for ejere af planlagte ikkeproduktionsanlæg og rørledninger og operatører af planlagte produktionsanlæg og tilsluttet infrastruktur, hvortil der ikke er meddelt tilladelse efter § 28 i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter,

jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, ved lovens ikrafttræden. Før dette tidspunkt finder de hidtil gældende regler anvendelse for sådanne brøndaktiviteter, anlæg og tilsluttet infrastruktur samt rørledninger.

Stk. 2. § 1, nr. 17, 21-28, 31-33, 36, 56, 66, 69 og 91, i denne lov, § 32 c, stk. 1, nr. 4, i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 39, og § 45, stk. 2, i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 54, finder anvendelse fra og med den 19. juli 2018 for anlæg og tilsluttet infrastruktur samt rørledninger, hvortil der er meddelt driftstilladelse efter § 28 i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, før den 19. juli 2015. Før den 19. juli 2018 finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren nærmere regler om de situationer nævnt i stk. 1 og 2, herunder tilpasning af hidtil gældende regler, der finder anvendelse efter stk. 1, sidste pkt. og stk. 2, sidste pkt., til definitionerne i § 1, nr. 3.

Stk. 4. Regler, der er udstedt efter bestemmelserne i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, som ophævet eller ændret ved denne lov, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 5. § 2, nr. 24 og 25, finder ikke anvendelse for klager over afgørelser, der træffes, før bestemmelserne træder i kraft. For sådanne klager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. § 2, nr. 11 og 13-17, og § 4 finder anvendelse for en miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade, der er forvoldt ved en emission eller begivenhed, der finder sted efter den 19. juli 2015. Bestemmelserne finder dog ikke anvendelse på en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, der er forvoldt ved en emission eller en begivenhed, som finder sted efter den 19. juli 2015, når den følger af en bestemt aktivitet, der fandt sted og blev afsluttet inden denne dato. For en sådan miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 8

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 2, nr. 24 og 25, og § 4 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 2**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR — under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾, efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsætter mål bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne. Artiklen fastsætter, at Unionens indsats skal understøttes med et højt beskyttelsesniveau, som bygger på forsigtighedsprincippet og på principperne om, at en forebyggende indsats er nødvendig, at der skal gribes ind over for miljøskader fortrinsvis ved kilden, og at forurenere skal betale.

(2) Målet med dette direktiv er så vidt muligt at mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og at begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening, at fastlægge mindstekrav til sikker offshore efterforskning og udnyttelse af olie og gas og at begrænse eventuelle afbrydelser af Unionens egen energiproduktion og at forbedre beredskabsmekanismerne i tilfælde af uheld.

(3) Dette direktiv bør ikke alene gælde for kommende offshore olie- og gasanlæg og -aktiviteter, men også for bestående anlæg, for hvilke der bør indføres overgangsordninger.

(4) Større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter vil med stor sandsynlighed have ødelæggende og uoprettelige følger for hav- og kystmiljøet samt alvorlige negative indvirkninger på kystsamfundenes økonomi.

(5) Uheldene i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, navnlig uheldet i Den Mexicanske Golf i 2010, har vakt offentlighedens interesse for de risici, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter, og har givet anledning til en gennemgang af de politikker, som har til formål at sikre, at disse aktiviteter foregår på en sikker måde. Kommissionen iværksatte en gennemgang af offshore olie- og gasaktiviteter og fremlagde sine foreløbige synspunkter om sikkerheden i forbindelse hermed i meddelelsen »Håndtering af sikkerheden i forbindelse med olie- og gasaktiviteter offshore« den 13. oktober 2010. Europa-Parlamentet vedtog beslutninger om dette emne den 7. oktober 2010 og den 13. september 2011. Medlemsstaternes energiministre gav udtryk for deres holdning i Rådets konklusioner af 3. december 2010.

(6) De risici, der knytter sig til større offshore olie- og gasuheld, er betydelige. Ved at mindske risikoen for en forurening af offshore farvande bør dette direktiv derfor bidrage til at sikre beskyttelse af havmiljøet og især til at opnå eller bevare en god miljøtilstand for havmiljøet senest i år 2020, et mål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)³⁾

(7) Direktiv 2008/56/EF sigter som et af sine vigtigste formål mod at tage hensyn til den kumulerede virkning af alle aktiviteter på havmiljøet og er hjørnestenen i den integrerede havpolitik. Den politik er relevant for offshore olie- og gasaktiviteter, da den forudsætter, at hver økonomisk sektors særlige interesser sammenknyttes med det generelle mål om at sikre en vidtfavnende forståelse af hav- og kystområder og med målsætningen om at udvikle en sammenhængende strategi for havene, der tager hensyn til alle økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter ved hjælp af fysisk planlægning for havområder og viden om havene.

(8) Der findes offshore olie- og gasindustrier i en række EU-regioner, og der er udsigt til nye regionale tiltag i medlemsstaternes offshore farvande med en teknologisk udvikling, der giver mulighed for at bore i mere udfordrende omgivelser. Offshore produktion af olie og gas er et væsentligt element, når det gælder Unionens energiforsyningsikkerhed.

(9) De nuværende uoverensstemmende og fragmenterede reguleringsrammer, som finder anvendelse på sikkerheden af offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen, og industriens aktuelle praksis på sikkerhedsområdet giver ikke en fuldt ud tilstrækkelig garanti for, at risikoen for offshore uheld mindskes mest muligt i hele Unionen, og for at den mest effektive beredskabsindsats gennemføres rettidigt, hvis der sker et uheld i medlemsstaternes offshore farvande. Under de nuværende ansvarsordninger er det ikke sikkert, at den ansvarlige part klart kan identificeres, og vedkommende er måske ikke i stand til eller ansvarlig for at betale alle omkostninger i forbindelse med den skade, der er forvoldt. Den ansvarlige part bør altid klart kunne identificeres, inden offshore olie- og gasaktiviteter påbegyndes.

(10) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter⁴⁾ kan offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen udføres såfremt der først opnås en tilladelse. Den koncessionsgivende myndighed skal i denne sammenhæng overveje de tekniske og finansielle risici og, hvis det er relevant, den tidligere ansvarsadfærd hos ansøgere, der ønsker at få en tilladelse, som giver eneret til efterforskning og produktion. Det må sikres, at den koncessionsgivende myndighed, når den undersøger koncessionshaverens tekniske og finansielle kapacitet, også grundigt undersøger dennes evne til at sikre fortsatte sikre og effektive aktiviteter under alle forudsigelige forhold. Når medlemsstaterne vurderer den finansielle kapacitet hos enheder, der anmoder om tilladelse i henhold til direktiv 94/22/EF, skal de efterprøve, at sådanne enheder har fremlagt relevante beviser for, at der er blevet eller vil blive truffet passende forholdsregler til at dække erstatningsansvar, som opstår som følge af større uheld.

(11) Der er behov for at præcisere, at indehavere af tilladelser til offshore olie- og gasaktiviteter i medfør af direktiv 94/22/EF også er de ansvarlige »operatører« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af

miljøskader⁵⁾ og ikke bør overdrage deres forpligtelser i denne henseende til tredjeparter, som de har kontraheret med.

(12) Generelle tilladelser i henhold til direktiv 94/22/EF sikrer koncessionshavere eneret til at efterforske eller producere olie eller gas inden for et givet koncessionsområde, men offshore olie- og gasaktiviteter i det pågældende område bør være underlagt løbende lovpligtigt tilsyn udført af medlemsstaternes sagkyndige for at sikre, at der forefindes effektive begrænsningsforanstaltninger, som skal forhindre større uheld og begrænse deres virkninger på personer, miljøet og energiforsynings sikkerheden.

(13) Offshore olie- og gasaktiviteter bør kun udføres af operatører, der er udpeget af koncessionshaverne eller de koncessionsgivende myndigheder. Operatøren kan være en tredjepart eller koncessionshaveren eller en af koncessionshaverne afhængigt af kommercielle ordninger eller nationale administrative krav. Operatøren bør altid være enheden med det primære ansvar for aktiviteterets sikkerhed og bør til enhver tid være kompetent til at handle i den forbindelse. Denne rolle er forskellig afhængigt af, hvilken fase af aktiviteterne koncessionen omfatter. Operatørens rolle er derfor at drive en brønd i efterforskningsfasen og drive et produktionsanlæg i produktionsfasen. Det bør være muligt for operatøren af en brønd i efterforskningsfasen og operatøren af et produktionsanlæg at være samme enhed i et givet koncessionsområde.

(14) Operatører bør bringe risikoen for større uheld så langt ned som praktisk muligt indtil det punkt, hvor omkostningerne ved yderligere nedbringelse af risikoen ville stå i klart misforhold til fordelene ved en sådan nedbringelse. Den praktiske mulighed for risikonedbringelsesforanstaltninger bør overvåges i lyset af ny viden og den teknologiske udvikling. Når det vurderes, om tid, omkostninger og indsats vil stå i klart misforhold til fordelene ved yderligere nedbringelse af risikoen, bør der tages hensyn til bedste praksis inden for risikoniveauer, der er forenelige med de aktiviteter, der udføres.

(15) Det er vigtigt at sikre, at offentligheden tidligt får en effektiv mulighed for at deltage i beslutningsprocessen vedrørende aktiviteter, der potentielt kan få betydelige indvirkninger på miljøet i Unionen. Denne politik er i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser som f.eks. FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet⁶⁾ (Århuskonventionen). Artikel 6 i Århuskonventionen indeholder bestemmelser om offentlig deltagelse i afgørelser vedrørende de konkrete aktiviteter, der er opført i konventionens bilag I, og aktiviteter, som ikke er indeholdt i nævnte bilag I, men som kan have væsentlige indvirkninger på miljøet. Artikel 7 i Århuskonventionen kræver offentlig deltagelse i planer og programmer vedrørende miljøet.

(16) Der findes relevante krav i EU-retsakter vedrørende udviklingen af planer og projekter, navnlig i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer¹⁰⁾. Dog er ikke alle efterforskningsmæssige offshore olie- og gasaktiviteter omfattet af eksisterende EU-krav om offentlig deltagelse. Dette gælder navnlig for beslutningsprocesser, der sigter mod eller kan føre til, at efterforskningsaktiviteter påbegyndes fra et ikke-produktionsanlæg. Sådanne efterforskningsaktiviteter kan

dog under visse omstændigheder potentielt have betydelig indvirkning på miljøet, og beslutningsprocessen bør derfor omfattes af offentlig deltagelse som påkrævet i henhold til Århuskonventionen.

(17) I Unionen findes der allerede eksempler på gode standarder i den nationale reguleringspraksis vedrørende offshore olie- og gasaktiviteter. Disse anvendes dog ikke ensartet i hele Unionen, og der er endnu ingen medlemsstat, som har indarbejdet den samlede bedste reguleringspraksis i sin lovgivning om forebyggelse af større uheld eller begrænsning af følgerne for menneskers liv og sundhed og for miljøet. Bedste reguleringspraksis er nødvendig for at levere en effektiv regulering, der sikrer de højeste sikkerhedsstandarder og beskytter miljøet; dette kan opnås bl.a. ved at integrere indbyrdes forbundne funktioner i en kompetent myndighed, som kan trække på en eller flere nationale organers ressourcer.

(18) I overensstemmelse med Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)¹¹⁾ bør arbejdstagere og/eller deres repræsentanter høres om sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet og kunne tage del i drøftelser af alle spørgsmål om sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet. Derudover er bedste praksis i Unionen, at medlemsstaterne formelt indfører høringsmekanismer på et trepartsgrundlag, der omfatter den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter. Et eksempel på en sådan formel høring er ILO-konventionen af 1976 om tresidede forhandlinger til fremme af gennemførelsen af internationale arbejdsstandarder (nr. 144).

(19) Medlemsstaterne bør sikre, at den kompetente myndighed har retlige beføjelser og passende ressourcer til at kunne træffe effektive, forholdsmæssige og gennemsigtige håndhævelsesforanstaltninger, herunder, når det er hensigtsmæssigt, standsning af aktiviteterne i tilfælde af operatørers og ejeres utilfredsstillende sikkerhedsniveau og miljøbeskyttelse.

(20) Den kompetente myndigheds uafhængighed og objektivitet bør sikres. I den forbindelse viser erfaringerne fra større uheld tydeligt, at tilrettelæggelsen af administrative beføjelser i en medlemsstat kan forebygge interessekonflikter ved hjælp af en klar adskillelse mellem myndighedsfunktioner og dertil knyttede afgørelser vedrørende offshore sikkerhed og miljø og myndighedsfunktioner vedrørende den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer, herunder udstedelse af koncessioner og forvaltning af indtægter. Sådanne interessekonflikter forebygges bedst ved en fuldstændig adskillelse af den kompetente myndighed fra de funktioner, der vedrører den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer.

(21) Fuldstændig adskillelse af den kompetente myndighed fra den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer kan dog være uforholdsmæssig, hvis niveauet for offshore olie- og gasaktiviteter i en medlemsstat er lavt. I et sådant tilfælde forventes den pågældende medlemsstat at indføre de bedst mulige alternative ordninger for at sikre den kompetente myndigheds uafhængighed og objektivitet.

22) Der er brug for særlovgivning til at tage højde for de større farer i forbindelse med den offshore olie- og gasindustri, navnlig inden for processikkerhed, sikker indeslutning af kulbrinter, strukturel integritet, forhindring af brand og eksplosion, evakuering, flugt og redning, og begrænsningen af et større uhelds indvirkning på miljøet.

(23) Dette direktiv bør gælde med forbehold af kravene i andre EU-retsakter, især vedrørende arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, navnlig Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet¹²⁾ og direktiv 92/91/EØF.

(24) En regulering af offshore aktiviteter må nødvendigvis gælde både for aktiviteter, som udføres på faste anlæg og for dem på mobile anlæg, og for hele efterforsknings- og produktionslivscyklussen, fra projektering til demontering og permanent nedlæggelse.

(25) Den bedste aktuelle praksis for forebyggelse af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter bygger på en målsætningsorienteret tilgang og på at opnå de ønskede resultater ved hjælp af omhyggelig risikovurdering og pålidelige ledelsessystemer.

(26) I henhold til bedste praksis i Unionen tilskyndes operatører og ejere til at indføre en effektiv sikkerheds- og miljøpolitik for selskabet og til at sætte den i værk inden for rammerne af et omfattende sikkerheds- og miljøledelsessystem og i en beredskabsplan. Med henblik på at indføre egnede ordninger for forebyggelse af større uheld bør operatører og ejere foretage en omfattende og systematisk identificering af alle større uheldsscenarier for alle farlige aktiviteter, som kan tænkes udført på det pågældende anlæg, herunder indvirkninger på miljøet som følge af et større uheld. Denne bedste praksis kræver også vurdering af sandsynligheden og konsekvenserne og derfor risikoen for større uheld og også de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge dem, samt de nødvendige foranstaltninger i en beredskabssituation, skulle et større uheld alligevel ske. Risikovurderingerne og ordningerne for forebyggelse af større uheld bør beskrives klart og samles i rapporten om større farer. Rapporten om større farer bør supplere det sikkerheds- og sundhedsdokument, der er omhandlet i direktiv 92/91/EØF. Arbejdstagerne bør høres i de relevante faser af udarbejdelsen af rapporten om større farer. Rapporten om større farer bør skulle vurderes grundigt og accepteres af den kompetente myndighed

(27) Med sigte på at bevare effektiviteten af farebegrænsningsforanstaltninger i forbindelse med større uheld i medlemsstaternes offshore farvande bør rapporten om større farer udarbejdes og om nødvendigt ændres under hensyntagen til alle væsentlige aspekter i et produktionsanlægs livscyklus, herunder projektering, drift, aktiviteter, aktiviteter i kombination med andre anlæg, flytning af et sådant anlæg inden for den pågældende medlemsstats offshore farvande, større ændringer og endelig nedlæggelse. På samme måde bør rapporten om større farer også udarbejdes under hensyntagen til ikke-produktionsanlæg og ændres om nødvendigt for at tage højde for væsentlige ændringer af anlægget. Intet anlæg bør sættes i drift i medlemsstaternes offshore farvande, medmindre den kompetente myndighed har accepteret den rapport om større farer, operatøren eller ejeren har forelagt den. Den kompetente myndigheds accept af rapporten om større farer bør ikke medføre nogen overdragelse af ansvar for kontrol med større farer fra operatøren eller ejeren til den kompetente myndighed.

(28) Brøndaktiviteter bør kun foretages med et anlæg, som teknisk er i stand til at kontrollere alle forudsigelige farer på stedet, hvor brønden er placeret, og med hensyn til hvilket der foreligger en accepteret rapport om større farer.

(29) Ud over at benytte et egnet anlæg bør operatøren udarbejde en detaljeret udformningsplan og en driftsplan tilpasset de særlige forhold og farer, der gør sig gældende for hver brøndaktivitet. Operatøren bør i overensstemmelse med bedste praksis i Unionen lade foretage en undersøgelse af brøndudformningen udført af en uafhængig sagkyndig. Operatøren bør fremsende en anmeldelse af planerne for brønden til den kompetente myndighed i så god tid, at den kompetente myndighed kan iværksætte de fornødne foranstaltninger i forbindelse med den planlagte brøndaktivitet. I denne forbindelse kan medlemsstaterne indføre strengere nationale krav inden påbegyndelsen af en brøndaktivitet.

(30) Med henblik på en sikker udformning og fortsatte sikre aktiviteter skal industrien følge den bedste praksis, som er fastlagt i autoritative standarder og retningslinjer. Sådanne standarder og retningslinjer bør ajourføres på baggrund af ny viden og innovationer og for at sikre løbende forbedringer. Operatører, ejere og kompetente myndigheder bør samarbejde om at fastlægge prioriteterne for nye og forbedrede standarder og retningslinjer ud fra erfaringerne med Deepwater Horizon-uheldet og andre større uheld. Under hensyntagen til de etablerede prioriteter bør udarbejdelsen af nye eller forbedrede standarder og retningslinjer iværksættes ufortøvet.

(31) I lyset af kompleksiteten af offshore olie- og gasaktiviteter bør operatørernes og ejernes gennemførelse af bedste praksis være omfattet af en ordning med uafhængig verifikation af sikkerheds- og miljøkrisiske elementer i hele anlæggets livscyklus, herunder i tilfælde af produktionsanlæg i udformningsfasen.

(32) I det omfang, mobile offshore boreenheder befinder sig i transit og skal betragtes som skibe, er de underlagt internationale maritime konventioner, navnlig Solas, Marpol eller de tilsvarende standarder i den gældende version af kodeksen for bygning og udstyring af mobile offshore boreenheder (MODU-koden). Når de befinder sig i transit i offshore farvande, er sådanne mobile offshore boreenheder også underlagt EU-retten vedrørende havnestatskontrol og overholdelse af flagstatens bestemmelser. Dette direktiv er rettet mod sådanne enheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter.

(33) Rapporten om større farer bør bl.a. tage højde for miljørisici, herunder også virkningen af klimatiske forhold og klimaforandringer på anlæggenes langsigtede robusthed. Eftersom offshore olie- og gasaktiviteter i én medlemsstat kan have betydelige negative miljøvirkninger i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at indføre og anvende særlige bestemmelser i overensstemmelse med FN-ECE-konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne udfærdiget i Espoo (Finland) den 25. februar 1991. Medlemsstater med offshore farvande, der er inaktive med hensyn til offshore olie- og gasaktiviteter, bør udpege kontaktpunkter for at lette et effektivt samarbejde i den forbindelse.

(34) Operatører bør øjeblikkeligt underrette medlemsstaterne, såfremt der sker et større uheld, eller at det måske er ved at ske, således at medlemsstaten kan iværksætte en indsats efter omstændighederne. Derfor bør operatører i anmeldelsen medtage egnede og tilstrækkelige oplysninger om, hvor det aktuelle eller umiddelbart forestående uheld er beliggende, hvilket omfang det har, og af hvilken art det er, deres egen indsats og det værste tænkelige scenario for eskalering, herunder grænseoverskridende potentiale.

(35) For at sikre en effektiv beredskabsindsats i nødsituationer bør operatørerne udarbejde interne beredskabsplaner, der er lokalitetsspecifikke og baseret på de risiko- og farescenarier, der er identificeret i rapporten om større farer, forelægge dem for deres kompetente myndighed og opretholde de ressourcer,

der er nødvendige for umiddelbart at kunne omsætte planerne, når der er behov for dem. For så vidt angår mobile offshore boreenheder skal operatørerne sikre, at ejernes interne beredskabsplaner for anlægget om nødvendigt ændres for at kunne finde anvendelse i forhold til den specifikke placering og brøndaktivitetsfarer. Sådanne ændringer bør medtages i anmeldelsen af brøndaktiviteter. Det bør vurderes, om adgangen til beredskabsressourcer er passende i forhold til kapaciteten til at indsætte dem på uheldsstedet. Beredskabsressourcernes parathed og effektivitet bør sikres og testes regelmæssigt af operatørerne. I behørigt begrundede tilfælde kan beredskabsindsatsen baseres på, at beredskabsudstyr, såsom afspærringsanordninger og andre ressourcer, hurtigt transporteres fra fjerntliggende placeringer.

(36) Bedste globale praksis kræver, at koncessionshaverne, operatørerne og ejerne tager det primære ansvar for at kontrollere de risici, de skaber med deres aktiviteter, herunder aktiviteter, der udføres af entreprenøren på deres vegne, og derfor som led i en selskabspolitik for forebyggelse af større uheld indfører mekanismer og det højeste niveau for selskabsejerskab for at gennemføre denne politik på en konsekvent måde gennem hele organisationen i Unionen og uden for Unionen.

(37) Ansvarlige operatører og ejere bør forventes at udføre deres aktiviteter i hele verden i overensstemmelse med bedste praksis og standarder. Konsekvent anvendelse af sådan bedste praksis og sådanne standarder bør være obligatorisk i Unionen, og det ville være ønskeligt, at operatører og ejere registreret på en medlemsstats område anvender selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld, når de udfører aktiviteter uden for medlemsstaternes offshore farvande i videst muligt omfang inden for rammerne af gældende national lovgivning.

(38) Selvom det må erkendes, at det måske ikke er muligt at håndhæve anvendelsen af selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld uden for Unionen, bør medlemsstaterne sikre, at operatører og ejere medtager deres offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen i deres dokumenter vedrørende selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

(39) Oplysninger om større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen kan hjælpe til en yderligere forståelse af deres potentielle årsager ved bedre at drage lære af centrale erfaringer og ved yderligere at udvikle reguleringsrammerne. Derfor bør alle medlemsstater, herunder indlandsmedlemsstater og medlemsstater med offshore farvande, som ikke har offshore olie- og gasaktiviteter eller koncessionsgivende aktiviteter, kræve rapporter om større uheld, der finder sted uden for Unionen og som involverer selskaber, der er registreret på deres område, og de bør udveksle disse oplysninger på EU-plan. Rapporteringskravene bør ikke hæmme beredskabsindsatsen eller berøre retsforfølgning i tilknytning til et uheld. I stedet bør de fokusere på uheldets relevans for yderligere udvikling af sikkerheden ved offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen.

(40) Medlemsstaterne bør forvente, at operatører og ejere, når de følger bedste praksis, opbygger et effektivt samarbejde med den kompetente myndighed til støtte for dennes bedste reguleringspraksis og proaktivt sikrer det højeste sikkerhedsniveau, og herunder, når det er nødvendigt, suspenderer aktiviteter, uden at den kompetente myndighed behøver at gribe ind.

(41) Med henblik på at sikre, at der ikke er nogen sikkerhedsproblemer, der overses eller ignoreres, er det vigtigt at indføre og fremme anvendelsen af midler for fortrolig indberetning af denne type problemer og at beskytte informanter («whistleblowers»). Skønt medlemsstaterne ingen mulighed har for at håndhæ-

ve regler uden for Unionen, bør disse midler gøre det muligt for personer, der er involveret i offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen, at indberette forhold, der vækker bekymring.

(42) Da der ikke findes et fælles dataindberetningsformat for alle medlemsstater, er det vanskeligt for dem at udveksle sammenlignelige og pålidelige data. Et fælles format for operatørers og ejeres indberetning af data til medlemsstaterne ville gøre operatørernes og ejernes sikkerheds- og miljøresultater mere gennemsigtige og give offentligheden adgang til relevante og EU-dækkende sammenlignelige oplysninger om offshore olie- og gasaktiviteters sikkerhed og ville lette formidlingen af de indvundne erfaringer i forbindelse med større uheld og næsten-uheld.

(43) For at sikre ensartede betingelser for informationsdeling og for at fremme gennemsigtigheden i offshore olie- og gassektorens virke bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til formatet og de nærmere vilkår for de oplysninger, der skal udveksles og gøres offentligt tilgængelige. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹³⁾.

(44) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelsen af relevante gennemførelsesretsakter eftersom disse retsakter hovedsagelig er af en rent praktisk art. Derfor vil anvendelsen af undersøgelsesproceduren ikke være berettiget.

(45) Med henblik på at fremme offentlighedens tillid til autoriteten og integriteten af offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen bør medlemsstaterne jævnligt forelægge Kommissionen rapporter om aktiviteter og hændelser. Kommissionen bør med jævne mellemrum offentliggøre rapporter om EU-aktiviteter og tendenser inden for offshore olie- og gassektorens sikkerheds- og miljøresultater. Medlemsstaterne bør straks underrette Kommissionen og alle andre medlemsstater, hvis områder eller farvande er berørt, samt den berørte offentlighed, om et større uheld.

(46) Erfaringerne viser, at det er nødvendigt at sikre fortroligheden af følsomme data, hvis der skal skabes en åben dialog mellem den kompetente myndighed og operatøren og ejeren. Med dette mål for øje bør dialogen mellem operatører og ejere og alle medlemsstater baseres på de relevante gældende internationale retsinstrumenter og EU-retten om adgang til miljørelaterede oplysninger, dog med forbehold af eventuelle tvingende sikkerheds- og miljøhensyn.

(47) Værdien af et samarbejde mellem offshore myndigheder fremgår allerede tydeligt af aktiviteterne i North Sea Offshore Authorities Forum og International Regulators Forum. Lignende samarbejdstiltag er blevet oprettet i hele Unionen i en ekspertgruppe, Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter¹⁴⁾, hvis opgave er at fremme effektivt samarbejde mellem nationale repræsentanter og Kommissionen, herunder formidling af bedste praksis og operationel erfaring, fastlæggelse af prioriteter for højnelse af standarder og for rådgivning af Kommissionen om reguleringsreformer.

(48) Beredskabsindsatsen og beredskabsplanlægningen i forbindelse med større uheld bør gøres mere effektiv ved hjælp af systematisk og planlagt samarbejde både medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og olie- og gasindustrien og ved at dele kompatible beredskabsindsatsmidler, herunder også

ekspertise. Såfremt det er hensigtsmæssigt, bør sådanne indsatser og planlægninger også gøre brug af de bestående ressourcer og den bistand, der findes i Unionen, herunder navnlig Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed («agenturet») nedsat ved forordning (EF) nr. 1406/2002¹⁵⁾ og Unionens civilbeskyttelsesordning nedsat ved Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom¹⁶⁾. Medlemsstaterne bør også have lov til at anmode om yderligere bistand fra agenturet via Unionens civilbeskyttelsesordning.

(49) I henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002 blev agenturet oprettet med det formål at sikre et højt, ensartet og effektivt niveau for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe i Unionen samt sikre bekæmpelse af havforurening forårsaget af olie- og gasanlæg.

(50) Ved gennemførelsen af forpligtelserne i medfør af dette direktiv bør der tages højde for det forhold, at havområder under en medlemsstats overhøjhed eller suveræne rettigheder og jurisdiktion udgør en integreret del af de fire havregioner, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF, dvs. Østersøen, det nordøstlige Atlanterhav, Middelhavet og Sortehavet. Derfor bør det være en prioritet for Unionen at styrke samordning med tredjelande, som har overhøjhed eller suveræne rettigheder og jurisdiktion over havområder i disse havregioner. Hensigtsmæssige samarbejdsrammer herfor omfatter bl.a. regionale havkonventioner, som fastsat i artikel 3, punkt 10, i direktiv 2008/56/EF.

(51) For så vidt angår Middelhavet blev der sideløbende med dette direktiv iværksat de nødvendige foranstaltninger for at Unionen kan tiltræde protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af udforskning og udnyttelse af kontinentalsoklen, havbunden og undergrunden¹⁷⁾ («offshore protokollen») til konventionen om beskyttelse af havmiljøet og kystområdet i Middelhavet («Barcelonakonventionen»), som blev indgået ved Rådets afgørelse 77/585/EØF¹⁸⁾.

(52) De arktiske farvande er et særlig vigtigt nabohavmiljø for Unionen og spiller en vigtig rolle for at modvirke klimaforandringer. På grund af de alvorlige miljøproblemstillinger i forbindelse med de arktiske farvande bør der lægges særlig vægt på miljøbeskyttelsen af de arktiske egne i forbindelse med alle offshore olie- og gasaktiviteter, herunder også efterforskning, idet der tages hensyn til risikoen for større uheld og behovet for en effektiv beredskabsindsats. Medlemsstater, der er medlem af Det Arktiske Råd, opfordres til aktivt at arbejde for de højeste standarder med hensyn til miljøsikkerhed i dette sårbare og enestående økosystem, f.eks. ved hjælp af internationale instrumenter vedrørende forebyggelse, beredskab og indsats i forbindelse med olieforurening af havet i det arktiske område, og ved hjælp af arbejdet i bl.a. den taskforce, som er oprettet af Det Arktiske Råd, og Det Arktiske Råds eksisterende retningslinjer for offshore olie- og gasaktiviteter.

(53) De nationale eksterne beredskabsplaner bør baseres på risikovurdering og tage hensyn til rapporter om større farer for de anlæg, der er placeret i de berørte offshore farvande. Medlemsstaterne bør tage højde for de seneste retningslinjer vedrørende risikovurdering og -kortlægning med henblik på katastrofehåndtering som forberedt af Kommissionen.

(54) En effektiv indsats i nødsituationer kræver umiddelbar handling af operatøren og ejeren og et tæt samarbejde med medlemsstaternes beredskabsorganisationer, som samordner indsatsen af yderligere beredskabsressourcer, efterhånden som situationen udvikler sig. En sådan indsats omfatter også en grundig undersøgelse af nødsituationen, som bør påbegyndes straks, så der går mindst mulig information og fær-

rest mulige beviser tabt. Efter en nødsituation bør medlemsstaterne drage passende konklusioner og træffe eventuelle nødvendige foranstaltninger.

(55) Det er meget vigtigt, at alle relevante oplysninger, herunder de tekniske data og parametre, er tilgængelige for den senere undersøgelse. Medlemsstaterne bør sikre, at relevante oplysninger indsamles under olie- og gasaktiviteterne, og at relevante oplysninger i tilfælde af et større uheld sikres, og at indsamlingen af oplysninger intensiveres hensigtsmæssigt. I denne forbindelse bør medlemsstaterne tilskynde til anvendelse af passende tekniske hjælpemidler for at fremme pålideligheden og registreringen af relevante data og for at forebygge mulig manipulation heraf.

(56) Dette direktiv bør omfatte virksomme, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner for krænkelse for at sikre en effektiv gennemførelse af kravene i direktivet.

(57) For at tilpasse visse bilag til at omfatte supplerende oplysninger, der kan blive nødvendige i lyset af de tekniske fremskridt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringen af kravene i visse bilag til dette direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(58) Definitionen af skade på vandmiljøet i direktiv 2004/35/EF bør ændres for at sikre, at koncessionshaveres ansvar i henhold til nævnte direktiv gælder for medlemsstaternes havområder som defineret i direktiv 2008/56/EF.

(59) Mange bestemmelser i dette direktiv er ikke relevante for indlandsmedlemsstater, dvs. Østrig, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Luxembourg og Slovakiet. Det er ikke desto mindre ønskeligt, at disse medlemsstater støtter principperne og de høje standarder, der findes i EU-retten for sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, i deres bilaterale kontakter med tredjelande og med relevante internationale organisationer.

(60) Ikke alle medlemsstater med offshore farvande tillader offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion. Disse medlemsstater giver ikke tilladelser til eller forebygger større uheld i forbindelse med sådanne aktiviteter. Det vil derfor være en uforholdsmæssig og unødvendig forpligtelse, hvis disse medlemsstater skulle gennemføre og implementere alle bestemmelser i dette direktiv. Uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter kan imidlertid påvirke deres kyster. Derfor bør disse medlemsstater bl.a. være parate til at reagere på og efterforske i tilfælde af større uheld og bør samarbejde gennem kontaktpunkter med andre berørte medlemsstater og med relevante tredjelande.

(61) I kraft af deres geografiske placering er indlandsmedlemsstater hverken involveret i at koncessionere eller forebygge større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, eller potentielt berørt af sådanne uheld i andre medlemsstaters offshore farvande. De bør derfor ikke forpligtes til at gennemføre størstedelen af bestemmelserne i dette direktiv. Beskæftiger et selskab, som er registreret i en indlandsmedlemsstat, sig selv eller via datterselskaber med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen, bør

den pågældende medlemsstat anmode selskabet om at udarbejde en rapport om uheld, der forekommer ved sådanne aktiviteter, som kan udveksles på EU-plan, for at alle interesserede parter i Unionen kan drage nytte af erfaringerne fra sådanne uheld.

(62) Ud over de foranstaltninger, som indføres ved dette direktiv, bør Kommissionen undersøge, om der er andre hensigtsmæssige midler, hvormed større uheld kan forebygges og deres virkninger begrænses.

(63) Operatørerne bør sikre, at de har adgang til tilstrækkelige fysiske, menneskelige og finansielle midler til forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af sådanne uheld. Da der ikke er nogen af de nuværende finansielle sikkerhedsinstrumenter, herunder risikopuljeordninger, som kan dække alle mulige følgevirkninger af større uheld, bør Kommissionen imidlertid foretage yderligere analyser og undersøgelser af hensigtsmæssige foranstaltninger, som kan sikre en tilstrækkelig robust erstatningsansvarsordning i forbindelse med skader som følge af offshore olie- og gasaktiviteter, og af krav til den finansielle kapacitet, herunder hvorvidt der forefindes passende finansielle sikkerhedsinstrumenter eller andre ordninger. Dette kan omfatte en undersøgelse af, hvorvidt det er muligt at indføre en gensidig erstatningsordning. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sine resultater, om nødvendigt ledsaget af forslag.

(64) På EU-plan er det vigtigt, at tekniske standarder suppleres med tilsvarende retlige rammer i form af produktsikkerhedslovgivning, og at sådanne standarder gælder for offshore anlæg i medlemsstaternes offshore farvande, og ikke kun faste produktionsanlæg. Kommissionen bør derfor foretage yderligere analyser af de produktsikkerhedsstandarder, der gælder for offshore olie- og gasaktiviteter.

(65) Målet for dette direktiv, nemlig fastsættelse af minimumskrav for forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter minimumskrav for forebyggelse af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og begrænsning af følgerne af sådanne uheld.

2. Dette direktiv berører ikke EU-lovgivning vedrørende arbejdstageres sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, navnlig direktiv 89/391/EØF og direktiv 92/91/EØF.

3. Dette direktiv berører ikke direktiv 94/22/EF, 2001/42/EF, 2003/4/EF¹⁹⁾, 2003/35/EF, 2010/75/EU²⁰⁾ og 2011/92/EU.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »større uheld«: i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur:

a) en hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade

b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilsluttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade

c) enhver anden hændelse, der medfører døden eller alvorlige kvæstelser for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilsluttet

d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a), b) og c).

Med henblik på at fastslå, hvorvidt en hændelse udgør et større uheld i henhold til litra a), b) eller

d), anses et anlæg, der normalt er ubemandet, som om det var bemanded

2) »offshore«: beliggende i en medlemsstats territorialfarvand, eksklusive økonomiske zone eller på dens kontinentalsokkel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention

3) »offshore olie- og gasaktiviteter«: alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, herunder udformning, planlægning, opførelse, drift og demontering deraf, i forbindelse med efterforskning og produktion af olie eller gas men med undtagelse af transport af olie og gas fra en kyst til en anden

4) »risiko«: kombinationen af sandsynligheden for en hændelse og konsekvenserne af denne hændelse

5) »operatør«: den enhed, der er udpeget af koncessionshaveren eller den koncessionsgivende myndighed til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter, eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner

6) »egnet«: rigtig eller fuldt ud passende, også med hensyn til forholdsmæssig indsats og omkostninger, ud fra et givet krav eller i en given situation baseret på objektive beviser og påvist ved en analyse, sam-

menligning med passende standarder eller andre løsninger, der anvendes i sammenlignelige situationer af andre myndigheder eller af industrien

7) »enhed«: en fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer

8) »acceptabel« i forbindelse med en risiko: et risikoniveau, for hvilket tid, omkostninger eller indsats i forbindelse med en nedbringelse heraf vil stå i klart misforhold til fordelene ved en sådan nedbringelse. Når det vurderes, om tid, omkostninger eller indsats vil stå i klart misforhold til fordelene ved yderligere nedbringelse af risikoen, skal der tages hensyn til bedste praksis inden for risikoniveauer, der er forenelige med virksomheden

9) »koncession«: en tilladelse til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, jf. direktiv 94/22/EF

10) »koncessionsområde«: det geografiske område, der er omfattet af koncessionen

11) »koncessionshaver«: indehaveren eller fælles indehavere af en koncession

12) »entreprenør«: enhver enhed, der har indgået kontrakt med operatøren eller ejeren om at udføre specifikke opgaver på operatørens eller ejerens vegne

13) »koncessionsgivende myndighed«: den offentlige myndighed, der er ansvarlig for at give tilladelser eller for at overvåge anvendelsen af tilladelser som omhandlet i direktiv 94/22/EF

14) »kompetent myndighed«: den offentlige myndighed, der er udnævnt i henhold til dette direktiv, og som er ansvarlig for de opgaver, der er pålagt den i dette direktiv. Den kompetente myndighed kan bestå af et eller flere offentlige organer

15) »efterforskning«: boring i et prospekt og alle tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter

16) »produktion«: offshore udvinding af olie og gas fra undergrunden i koncessionsområdet, herunder også offshore behandling af olie og gas og transport heraf gennem tilsluttet infrastruktur

17) »ikke-produktionsanlæg«: andre anlæg end anlæg, der anvendes til produktion af olie og gas

18) »offentligheden«: en eller flere enheder og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foreninger, organisationer eller grupper

19) »anlæg«: en stationær, fast eller mobil indretning eller en kombination af indretninger, som er permanent indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer, som bruges til offshore olie- og gas-

aktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter. Anlæg omfatter kun mobile offshore borenheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter.

20) »produktionsanlæg«: anlæg, der anvendes til produktion

21) »tilsluttede infrastruktur«: inden for sikkerhedszonen eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget efter medlemsstatens skøn:

- a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget
- b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget
- c) ethvert tilsluttet rørledningssystem

22) »accept« i forbindelse med rapporten om større farer: den kompetente myndigheds skriftlige fremsendelse til operatøren eller ejeren af meddelelse om, at rapporten, hvis den gennemføres som beskrevet deri, opfylder kravene i dette direktiv. Accept medfører ingen overførsel af ansvar for styring af større farer til den kompetente myndighed

23) »større fare«: en situation, der har potentiale til at føre til et større uheld

24) »brøndaktivitet«: enhver aktivitet vedrørende en brønd, som kan medføre utilsigtet udslip af materialer, der potentielt kan føre til et større uheld, herunder boring af en brønd, reparation eller ændring af en brønd, standsning af brøndaktiviteter og permanent nedlæggelse af en brønd

25) »kombineret drift«: en aktivitet, som udføres fra et anlæg sammen med et eller flere andre anlæg, og hvis formål vedrører det eller de andre anlæg, og som derved i betydelig grad påvirker sikkerhedsrisikoen for personer eller beskyttelsen af miljøet på et, flere eller alle anlæg

26) »sikkerhedszone«: et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af anlægget, som medlemsstaten har udpeget

27) »ejer«: en enhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikke-produktionsanlæg

28) »intern beredskabsplan«: en plan, som er udarbejdet af operatøren eller ejeren i henhold til kravene i dette direktiv, vedrørende de foranstaltninger, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af et større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter

29) »uafhængig verifikation«: en vurdering og bekræftelse af gyldigheden af bestemte skriftlige erklæringer foretaget af en enhed eller en organisatorisk del af operatøren eller ejeren, som ikke er kontrolleret eller påvirket af den enhed eller den organisatoriske del, der anvender disse erklæringer

30) »væsentlig ændring«:

a) i tilfælde af en rapport om større farer en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige rapport blev accepteret, herunder bl.a. fysiske forandringer, tilgængelig ny viden eller teknologi og ændringer i driftsledelsen

b) tilfælde af anmeldelse af brøndaktiviteter eller kombineret drift en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige anmeldelse blev indgivet, herunder bl.a. fysiske forandringer, udskiftning af et anlæg med et andet, tilgængelig ny viden eller teknologi og ændringer i ledelsen af driften

31) »påbegyndelse af aktiviteterne«: det tidspunkt, hvor et anlæg eller den tilsluttede infrastruktur for første gang benyttes til de aktiviteter, som det er udformet til

32) »beredskabseffektivitet ved olieudslip«: effektiviteten af beredskabssystemer for udslip, når der reageres på et olieudslip på grundlag af en analyse af frekvensen, varigheden og tidsbestemmelsen af miljøforhold, som kan forhindre en indsats. Vurderingen af beredskabseffektivitet ved olieudslip udtrykkes som en procentdel af den tid, hvor sådanne forhold ikke er til stede, og omfatter en beskrivelse af drifts begrænsningerne på de berørte anlæg som et resultat af denne vurdering

33) »sikkerheds- og miljøkritiske elementer«: dele af et anlæg, herunder computerprogrammer, hvis formål det er at forebygge eller begrænse følgerne af et større uheld, og som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til et større uheld

34) »trepartshøring«: en formel ordning for at muliggøre dialog og samarbejde mellem den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter

35) »industri«: enheder, som er direkte involveret i offshore olie- og gasaktiviteter omfattet af dette direktiv, eller hvis aktiviteter er tæt knyttet til disse aktiviteter

36) »ekstern beredskabsplan«: en lokal, national eller regional strategi, som skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af et større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter under anvendelse af alle operatørens disponible ressourcer som beskrevet i den relevante interne beredskabsplan og enhver yderligere ressource, som medlemsstaterne stiller til rådighed

37) »større miljøhændelse«: en hændelse, som får eller sandsynligvis får betydelig negativ indvirkning på miljøet i henhold til direktiv 2004/35/EF.

KAPITEL II

FOREBYGGELSE AF STØRRE UHELD I FORBINDELSE MED OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER

*Artikel 3***Generelle principper for risikostyring inden for offshore olie- og gasaktiviteter**

1. Medlemsstaterne kræver, at operatører sikrer, at alle egnede foranstaltninger træffes for at forebygge større uheld som følge af offshore olie- og gasaktiviteter.
2. Medlemsstaterne sikrer, at det forhold, at det var entreprenørers handlinger eller undladelser, der førte til eller bidrog til større uheld, ikke fritager operatørerne fra deres opgaver i medfør af dette direktiv.
3. I tilfælde af et større uheld, sikrer medlemsstaterne, at operatørerne træffer alle egnede foranstaltninger for at begrænse dets virkninger på menneskers sundhed og på miljøet.
4. Medlemsstaterne kræver, at operatørerne sikrer, at offshore olie- og gasaktiviteter udføres på grundlag af systematisk risikostyring, således at de resterende risici ved større uheld for mennesker, miljøet og offshore anlæg er acceptable.

*Artikel 4***Sikkerheds- og miljømæssige hensyn vedrørende koncessioner**

1. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser om udstedelse eller overførsel af koncessioner til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter tager hensyn til den kapacitet, som ansøgeren om en sådan koncession har, til at opfylde kravene til aktiviteterne inden for rammerne af koncessionen som krævet i de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, navnlig dette direktiv.
2. I særdeleshed, når der foretages en vurdering af ansøgerens tekniske og finansielle kapacitet, tages behørigt hensyn til følgende:
 - a) risici, farer og alle andre relevante oplysninger vedrørende det pågældende koncessionsområde, herunder eventuelt omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet, jf. artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2008/56/EF
 - b) den relevante fase af de offshore olie- og gasaktiviteter
 - c) ansøgerens finansielle kapacitet, herunder alle finansielle sikkerhedsstillelser til at dække det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med de pågældende offshore olie- og gasaktiviteter, herunder erstatningsansvar for potentielle økonomiske skader, hvis et sådant erstatningsansvar har hjemmel i national ret.
 - d) de oplysninger, der er til rådighed om ansøgerens sikkerheds- og miljøresultater, herunder med hensyn til større uheld, hvor det er hensigtsmæssigt, for de aktiviteter, i forbindelse med hvilke der blev anmodet om koncession.

Forud for udstedelse eller overførsel af en koncession til olie- og gasaktiviteter, hører den koncessionsgivende myndighed, hvis hensigtsmæssigt, den kompetente myndighed.

Forud for udstedelse eller overførsel af en koncession til olie- og gasaktiviteter, hører den koncessionsgivende myndighed, hvis hensigtsmæssigt, den kompetente myndighed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den koncessionsgivende myndighed ikke udsteder en koncession, medmindre den er tilfreds med ansøgerens godtgørelse om, at ansøgeren har truffet eller vil træffe passende foranstaltninger på grundlag af ordninger, som medlemsstaterne beslutter, til dækning af det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med ansøgerens offshore olie- og gasaktiviteter. En sådan foranstaltning skal være på plads og virksom fra starten af offshore olie- og gasaktiviteterne. Medlemsstaterne kræver, at ansøgere på passende vis forelægger dokumentation for teknisk og finansiell kapacitet og eventuelle andre relevante oplysninger vedrørende det område, der er omfattet af koncessionen og den relevante fase af offshore olie- og gasaktiviteterne.

Medlemsstaterne vurderer, hvorvidt de i første afsnit omhandlede bestemmelser er fyldestgørende med henblik på at fastslå, hvorvidt ansøgeren råder over tilstrækkelige finansielle midler til øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning.

Medlemsstaterne fremmer anvendelsen af bæredygtige finansielle instrumenter og andre ordninger for at bistå ansøgere om koncession med at påvise deres finansielle kapacitet i henhold til første afsnit.

Medlemsstaterne indfører som et minimum procedurer til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Medlemsstaterne kræver, at koncessionshaveren opretholder en tilstrækkelig stor kapacitet til at opfylde deres finansielle forpligtelser, der følger af erstatningsansvar for offshore olie- og gasaktiviteter.

4. Den koncessionsgivende myndighed eller koncessionshaveren udpeger operatøren. Når operatøren skal udpeges af koncessionshaveren, underrettes den koncessionsgivende myndighed om udpegelsen på forhånd. I sådanne tilfælde kan den koncessionsgivende myndighed, om nødvendigt i samråd med den kompetente myndighed, gøre indsigelse mod udpegelsen af operatøren. Når der gøres en sådan indsigelse, kræver medlemsstaterne, at koncessionshaveren udpeger en egnet alternativ operatør eller påtager sig operatørens forpligtelser i henhold til dette direktiv.

5. Koncessionsprocedurerne for offshore olie- og gasaktiviteter i forbindelse med et givent koncessionsområde tilrettelægges på en sådan måde, at medlemsstaten kan tage hensyn til de oplysninger, der er indsamlet som resultat af efterforskningen, inden produktionen går i gang.

6. Når der foretages en vurdering af de tekniske og finansielle kapaciteter, som en ansøger om en koncession har, lægges der særlig vægt på alle miljømæssigt følsomme hav- og kystmiljøer, navnlig økosystemer, der spiller en vigtig rolle for modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, såsom salt- og havgræsenge, og beskyttede havområder, såsom særlige bevaringsområder i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter²¹⁾, særlige beskyttede områder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle²²⁾ og beskyttede havområder som aftalt af Unionen eller de berørte medlemsstater inden for rammerne af de internationale eller regionale aftaler, som de er part i.

*Artikel 5***Offentlig deltagelse i forbindelse med planlagte offshore olie- og gas efterforskningers virkninger på miljøet**

1. Boringen af en efterforskningsbrønd fra et ikke-produktionsanlæg påbegyndes kun, hvis medlemsstatens relevante myndigheder forinden har sikret, at der er iværksat tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte offshore olie- og gasaktiviteter på miljøet i henhold til andre EU-retsakter, navnlig direktiv 2001/42/EF eller 2011/92/EU alt efter omstændighederne.

2. Når der ikke er iværksat offentlig deltagelse i henhold til stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der træffes følgende foranstaltninger:

a) offentligheden informeres ved offentlige meddelelser eller andre egnede midler såsom elektroniske medier om, hvor det planlægges at tillade efterforskningsaktiviteter

b) den berørte offentlighed identificeres, herunder den del af offentligheden, som er berørt af eller sandsynligvis vil blive berørt af, eller som har en interesse i afgørelsen om at tillade efterforskningsaktiviteter, herunder relevante ikke-statslige organisationer, f.eks. de organisationer, der fremmer miljøbeskyttelse, og andre relevante organisationer

c) relevante oplysninger om sådanne planlagte aktiviteter stilles til rådighed for offentligheden, herunder bl.a. oplysninger om retten til at deltage i beslutningstagningen og om, hvem kommentarer eller spørgsmål kan rettes til

d) offentligheden kan fremkomme med kommentarer og synspunkter på et tidspunkt, hvor alle muligheder stadig står åbne, inden der træffes afgørelser om at tillade efterforskning

e) når de i litra d) omhandlede afgørelser træffes, tages der behørigt hensyn til resultaterne af offentlighedens deltagelse, og

f) den berørte medlemsstat oplyser omgående offentligheden, efter at have behandlet dens kommentarer og udtalelser, om de afgørelser, der er truffet, og om begrundelserne herfor og overvejelser, der ligger til grund for disse afgørelser, herunder information om processen for offentlighedens deltagelse.

Der fastsættes rimelige tidsrammer, således at der er tilstrækkelig tid til hver af de forskellige etaper i offentlighedens deltagelse.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på områder, der var omfattet af en koncession, inden den 18. juli 2013.

*Artikel 6***Offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder**

1. Medlemsstaterne sikrer, at produktionsanlæg og tilsluttet infrastruktur kun drives i et koncessionsområde og kun af operatører, der er udpeget til det formål i henhold til artikel 4, stk. 4.

2. Medlemsstaterne kræver, at koncessionshaveren sikrer, at operatøren har kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift inden for koncessionens rammer.

3. Under alle olie- og gasaktiviteter kræver medlemsstaterne, at koncessionshaveren tager alle rimelige skridt for at sikre, at operatøren opfylder kravene, udfører sine funktioner og lever op til sine forpligtelser i henhold til dette direktiv.

4. Beslutter den kompetente myndighed, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til dette direktiv, underrettes den koncessionsgivende myndighed herom. Den koncessionsgivende myndighed underretter herefter koncessionshaveren herom, og koncessionshaveren skal tage ansvaret for udførelsen af de pågældende forpligtelser og straks foreslå den koncessionsgivende myndighed en anden operatør.

5. Medlemsstaterne sikrer, at aktiviteter, der knytter sig til produktionsanlæg og ikke-produktionsanlæg, ikke påbegyndes eller fortsættes, før den kompetente myndighed har accepteret rapporten om større farer i overensstemmelse med dette direktiv.

6. Medlemsstaterne sikrer, at brøndaktiviteter eller kombineret drift ikke påbegyndes eller fortsættes, før rapporten om større farer for de involverede anlæg er blevet accepteret i overensstemmelse med dette direktiv. Derudover må sådanne aktiviteter ikke påbegyndes eller fortsættes, hvis der ikke er indgivet en anmeldelse af brøndaktiviteter eller en anmeldelse af kombineret drift i henhold til henholdsvis artikel 11, stk. 1, litra h) eller i), til den kompetente myndighed, eller hvis den kompetente myndighed gør indsigelse mod en anmeldelses indhold.

7. Medlemsstaterne sikrer, at der etableres en sikkerhedszone omkring et anlæg, og at fartøjer forbydes indsejling eller ophold i denne sikkerhedszone.

Dette forbud finder dog ikke anvendelse på et fartøj, der sejler ind eller opholder sig i sikkerhedszonen:

i. i forbindelse med nedlægning, inspektion, test, reparation, vedligeholdelse, ændring, fornyelse eller fjernelse af et undersøisk kabel eller en undersøisk rørledning i eller nær sikkerhedszonen

ii. for at levere tjenesteydelser til eller transportere personer eller varer til eller fra ethvert anlæg i sikkerhedszonen

iii. for at inspicere ethvert anlæg eller tilsluttet infrastruktur i den pågældende sikkerhedszone i henhold til medlemsstatens bemyndigelse

iv. i forbindelse med redning af eller forsøg på at redde liv eller ejendom

v. på grund af uvejr

vi. fordi det er i havsnød, eller

vii. hvis operatøren, ejeren eller medlemsstaten, hvori sikkerhedszonen befinder sig, har givet sit samtykke.

8. Medlemsstaterne udarbejder en mekanisme til effektiv deltagelse i trepartskonsultationer mellem den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter om formuleringen af standarder og politikker vedrørende forebyggelse af større uheld.

*Artikel 7***Erstatningsansvar for miljøskader**

Uden at det berører det eksisterende anvendelsesområde for erstatningsansvar vedrørende forebyggelse og afhjælpning af miljøskader i henhold til direktiv 2004/35/EF, sikrer medlemsstaterne, at koncessionshaveren er økonomisk ansvarlig for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader som defineret i nævnte direktiv forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter udført af eller på vegne af koncessionshaveren eller operatøren.

*Artikel 8***Udpegelse af den kompetente myndighed**

1. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed med ansvar for følgende myndighedsfunktioner:

- a) at vurdere og acceptere rapporter om større farer, vurdere designanmeldelser og vurdere anmeldelser af brøndaktiviteter eller kombineret drift samt øvrige lignende dokumenter, som indgives til den
- b) at føre tilsyn med operatørers og ejeres overholdelse af dette direktiv, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelsesforanstaltninger
- c) at rådgive andre myndigheder eller organer, herunder den koncessionsgivende myndighed
- d) at udarbejde årlige planer i overensstemmelse med artikel 21
- e) at udarbejde rapporter
- f) at samarbejde med de kompetente myndigheder eller kontaktpunkter i henhold til artikel 27.

2. Medlemsstaterne sikrer til enhver tid, at den kompetente myndighed er uafhængig og objektiv, når den udfører sine myndighedsfunktioner, og navnlig med hensyn til stk. 1, litra a), b) og c). I overensstemmelse hermed forebygges interessekonflikter mellem på den ene side den kompetente myndigheds myndighedsfunktioner og på den anden side myndighedsfunktionerne vedrørende den økonomiske udvikling af de offshore naturressourcer og udstedelse af koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter i medlemsstaten og indsamlingen og forvaltningen af indtægter fra disse aktiviteter.

3. For at opfylde målene i stk. 2 kræver medlemsstaterne, at den kompetente myndigheds funktioner udføres inden for en myndighed, der er uafhængig af alle medlemsstatens opgaver i forbindelse med den økonomiske udvikling af de offshore naturressourcer og udstedelse af koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter i medlemsstaten og indsamlingen og forvaltningen af indtægter fra disse aktiviteter.

Er det samlede antal normalt bemandede anlæg på under seks, kan den pågældende medlemsstat dog beslutte ikke at anvende stk. 3, første afsnit. En sådan beslutning træffes med forbehold af dens forpligtelser i henhold til stk. 2.

4. Medlemsstaterne stiller en beskrivelse af, hvordan den kompetente myndighed er organiseret, til rådighed for offentligheden, herunder hvorfor de har etableret den kompetente myndighed på en sådan må-

de, og hvordan de har sikret, at myndighedsfunktionerne i stk. 1 udføres, og forpligtelserne i stk. 2 overholdes.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed råder over tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at udføre sine opgaver i henhold til dette direktiv. Disse ressourcer skal svare til medlemsstaternes omfang af offshore olie- og gasaktiviteter.

6. Medlemsstaterne kan indgå formelle aftaler med hensigtsmæssige EU-agenturer eller andre egnede organer, hvis sådanne findes, om ydelse af specialiseret ekspertise til støtte for den kompetente myndighed, når den udfører sine myndighedsfunktioner. For så vidt angår dette stykke anses et organ for uegnet, hvis dets objektivitet kan blive bragt i fare på grund af interessekonflikter.

7. Medlemsstaterne kan indføre mekanismer, i henhold til hvilke de finansielle omkostninger for den kompetente myndighed ved udførelsen af sine opgaver i henhold til dette direktiv kan dækkes af koncessionshavere, operatører eller ejere.

8. Når den kompetente myndighed består af mere end et organ, gør medlemsstaterne alt, hvad de kan, for at undgå duplikering af myndighedsfunktioner organerne imellem. Medlemsstaterne kan udpege et af organerne til at være det ledende organ med ansvar for at koordinere de myndighedsfunktioner, der er pålagt i henhold til dette direktiv, og for at aflægge rapport til Kommissionen.

9. Medlemsstaterne gennemgår den kompetente myndigheds aktiviteter og træffer alle nødvendige foranstaltninger til forbedring af dens effektivitet i forbindelse med udførelse af myndighedsfunktionerne i stk. 1.

Artikel 9

Den kompetente myndigheds funktioner

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:

- a) handler uafhængigt af politikker, myndighedsafgørelser eller andre overvejelser, der ikke vedrører dens opgaver i henhold til dette direktiv
- b) præciserer omfanget af sine ansvarsområder og operatørens og ejerens ansvar for kontrollen med risikoen for større uheld i henhold til dette direktiv
- c) udarbejder en politik, en proces og procedurer for grundig vurdering af rapporter om større farer og anmeldelser, som indgives i henhold til artikel 11 samt tilsyn med overholdelse af dette direktiv i medlemsstatens jurisdiktion, herunder inspektion, undersøgelse og håndhævelsesforanstaltninger
- d) gør politikken, processen og procedurerne i henhold til litra c) tilgængelige for operatører og ejere og gør sammenfatninger heraf tilgængelige for offentligheden
- e) hvor det er nødvendigt, forbereder og gennemfører koordinerede eller fælles procedurer med andre myndigheder i medlemsstaten for at påtage sig opgaverne i henhold til dette direktiv, og

f) baserer sin politik, organisation og sine arbejdsprocedurer på principperne i bilag III.

Artikel 10

Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds opgaver

1. Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA, herefter »agenturet«) yder medlemsstaterne og Kommissionen teknisk og videnskabelig bistand i overensstemmelse med sit mandat i henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002.

2. Inden for rammerne af dets mandat skal agenturet:

a) bistå Kommissionen og den berørte medlemsstat, når den anmoder herom, med at påvise og overvåge omfanget af et olie- eller gasudslip

b) bistå medlemsstaterne, når de anmoder herom, med at forberede og gennemføre eksterne beredskabsplaner, især når der forekommer grænseoverskridende virkninger inden for og uden for medlemsstaternes offshore farvande

c) sammen med medlemsstaterne og operatørerne udarbejde et katalog over tilgængelige beredskabsudstyr og -tjenester på grundlag af medlemsstaternes eksterne og interne beredskabsplaner.

3. Agenturet kan, hvis det anmodes om det:

a) bistå Kommissionen med at vurdere medlemsstaternes eksterne beredskabsplaner for at kontrollere, hvorvidt planerne er i overensstemmelse med dette direktiv

b) evaluere øvelser, der har det at teste beredskabsmekanismer på tværs af grænser og på EU-plan som fokus.

KAPITEL III

FORBEREDELSE OG UDFØRELSE AF OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER

Artikel 11

Dokumenter, der skal forelægges vedrørende udførelse af offshore olie- og gasaktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller ejeren forelægger følgende dokumenter for den kompetente myndighed:

a) selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1 og 5

- b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet, der gælder for anlægget, eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3 og 5
- c) hvis der er tale om et planlagt produktionsanlæg, en designanmeldelse i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 1
- d) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning i overensstemmelse med artikel 17
- e) en rapport om større farer i overensstemmelse med artikel 12 og 13
- f) i tilfælde af en væsentlig ændring eller demontering af et anlæg, en ændret rapport om større farer i overensstemmelse med artikel 12 og 13
- g) den interne beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 14 og 28
- h) i tilfælde af en brøndaktivitet en anmeldelse af den pågældende brøndaktivitet og oplysninger om den pågældende brøndaktivitet i overensstemmelse med artikel 15
- i) i tilfælde af en kombineret aktivitet en anmeldelse af kombineret drift i overensstemmelse med artikel 16
- j) i tilfælde af et eksisterende produktionsanlæg, som skal flyttes til en ny driftsplacering, en flytningsanmeldelse i overensstemmelse bilag I, del 1
- k) ethvert andet relevant dokument, som den kompetente myndighed anmoder om.

2. De dokumenter, der skal forelægges i henhold til stk. 1, litra a), b), d) og g), indgår i den i henhold til stk. 1, litra e), påkrævede rapport om større farer. Brøndoperatørens selskabspolitik for forebyggelse af større uheld skal, hvis ikke tidligere indgivet, indgå sammen med anmeldelsen af brøndaktiviteter, der skal indgives i henhold til stk. 1, litra h).

3. Den designanmeldelse, der er påkrævet i henhold til stk. 1, litra c), indgives til den kompetente myndighed inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, inden den påtænkte forelæggelse af rapporten om større farer for den planlagte aktivitet. Den kompetente myndighed skal reagere på designanmeldelsen med bemærkninger, der skal tages i betragtning i rapporten om større farer.

4. Skal et eksisterende produktionsanlæg bringes ind i eller ud af en medlemsstats offshore farvand, underretter operatøren den kompetente myndighed skriftligt herom inden den dato, hvor produktionsanlægget planlægges ført ind i eller ud af medlemsstatens offshore farvand.

5. Den flytningsanmeldelse, der kræves i henhold til stk. 1, litra j), indgives til den kompetente myndighed på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt i den foreslåede tidsplan til, at operatøren kan tage hensyn til forhold, som den kompetente myndighed måtte fremføre under udarbejdelsen af rapporten om større farer.

6. Sker der en væsentlig ændring, der får virkning for design- eller flytningsanmeldelsen inden forelæggelsen af rapporten om større farer, underrettes den kompetente myndighed om den ændring så hurtigt som muligt.

7. Den i henhold til stk. 1, litra e), påkrævede rapport om større farer forelægges for den kompetente myndighed inden for en frist, der fastlægges af den kompetente myndighed, og som er inden den planlagte påbegyndelse af aktiviteterne.

*Artikel 12***Rapport om større farer for et produktionsanlæg**

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren udarbejder en rapport om større farer for et produktionsanlæg, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e). Rapporten skal indeholde de i bilag I, del 2 og 5, omhandlede oplysninger og skal ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, eller når den kompetente myndighed kræver det.

2. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerrepræsentanterne høres i de relevante faser af forberedelsen af rapporten om større farer for et produktionsanlæg, og at der forelægges dokumentation herfor i overensstemmelse med bilag I, del 2, punkt 3.

3. Rapporten om større farer for et produktionsanlæg kan udarbejdes, så den gælder for en gruppe anlæg, hvis dette er godkendt af den kompetente myndighed.

4. Er der behov for yderligere oplysninger, før en rapport om større farer kan accepteres, sikrer medlemsstaterne, at operatøren på anmodning fra den kompetente myndighed leverer sådanne oplysninger og foretager de nødvendige ændringer af den forelagte rapport om større farer.

5. Skal der foretages ændringer af et produktionsanlæg, der medfører en væsentlig ændring, eller påtænkes det at demontere et fast produktionsanlæg, udarbejder operatøren en ændret rapport om større farer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, i overensstemmelse med bilag I, del 6.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de planlagte ændringer ikke tages i brug eller, at en demontering ikke påbegyndes, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for produktionsanlægget.

7. Rapporten om større farer for et produktionsanlæg skal jævnligt grundigt gennemgås af operatøren, mindst hvert femte år eller tidligere, når den kompetente myndighed kræver det. Resultaterne af gennemgangen meddeles den kompetente myndighed.

*Artikel 13***Rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg**

1. Medlemsstaterne sikrer, at ejeren udarbejder en rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e). Rapporten skal omfatte de oplysninger, der er anført i bilag I, del 3 og 5, og skal ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, eller når den kompetente myndighed kræver det.

2. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerrepræsentanterne høres i de relevante faser i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten om større farer for et ikke-produktionsanlæg, og at der forelægges dokumentation herfor i overensstemmelse med bilag I, del 3, punkt 2.

3. Er der behov for yderligere oplysninger, før en rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg kan accepteres, kræver medlemsstaterne, at ejeren på anmodning fra den kompetente myndighed leverer sådanne oplysninger og foretager de nødvendige ændringer af den forelagte rapport om større farer.

4. Skal der foretages ændringer af et ikke-produktionsanlæg, der medfører en væsentlig ændring, eller påtænkes det at demontere et fast ikke-produktionsanlæg, udarbejder ejeren en ændret rapport om større farer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, i overensstemmelse med bilag I, del 6, punkt 1, 2 og 3.

5. For så vidt angår et fast ikke-produktionsanlæg sikrer medlemsstaterne, at de planlagte ændringer ikke tages i brug eller, at en demontering ikke påbegyndes, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for det stationære ikke-produktionsanlæg.

6. For så vidt angår et mobilt ikke-produktionsanlæg sikrer medlemsstaterne, at de planlagte ændringer ikke tages i brug, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for det mobile ikke-produktionsanlæg.

7. Rapporten om større farer for et ikke-produktionsanlæg skal jævnligt grundigt gennemgås af ejeren, mindst hvert femte år eller tidligere, når den kompetente myndighed kræver det. Resultaterne af gennemgangen meddeles den kompetente myndighed.

Artikel 14

Interne beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne eller, i givet fald, ejere udarbejder interne beredskabsplaner, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g). Planerne udarbejdes i overensstemmelse med artikel 28 under hensyntagen til den risikovurdering vedrørende større uheld, som er gennemført i forbindelse med udarbejdelsen af den seneste rapport om større farer. Planen omfatter en analyse af beredskabs-effektiviteten ved olieudslip.

2. Skal et mobilt ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre brøndaktiviteter, tages der i den interne beredskabsplan for anlægget højde for den risikovurdering, der er gennemført under udarbejdelsen af den anmeldelse af brøndaktiviteterne, der skal indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h). Skal den interne beredskabsplan ændres på grund af særlige forhold for eller placeringen af brønden, sikrer medlemsstaterne, at brøndoperatøren forelægger den ændrede interne beredskabsplan, eller en fyldestgørende beskrivelse heraf, for den kompetente myndighed som et supplement til den relevante anmeldelse af brøndaktiviteterne.

3. Skal et ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre kombineret drift, ændres den interne beredskabsplan til at omfatte den kombinerede drift og forelægges for den kompetente myndighed som et supplement til den relevante anmeldelse af den kombinerede drift.

Artikel 15

Anmeldelse af og oplysninger om brøndaktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren forbereder anmeldelsen, der skal indgives til den kompetente myndighed, jf. artikel 11, stk. 1, litra h). Den skal forelægges inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, der ligger forud for påbegyndelsen af brøndaktiviteten. Denne anmeldelse af brøndaktiviteter skal indeholde nærmere oplysninger om brøndens udformning og de foreslåede brøndaktiviteter i overensstemmelse med bilag I, del 4. Dette omfatter en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger, før brøndaktiviteterne påbegyndes, hvilket kan omfatte forbud mod, at aktiviteterne påbegyndes.

3. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren inddrager den uafhængige verifikator i planlægningen og udarbejdelsen af en væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse af brøndaktiviteterne i henhold til artikel 17, stk. 4, litra b), og at denne straks underretter den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse af brøndaktiviteterne. Den kompetente myndighed gennemgår disse ændringer, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger.

4. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren forelægger rapporter om brøndaktiviteter for den kompetente myndighed i overensstemmelse med kravene i bilag II. Rapporterne forelægges med ugentlige intervaller begyndende på den dag, hvor brøndaktiviteterne påbegyndes, eller med intervaller, der fastsættes af den kompetente myndighed.

Artikel 16

Anmeldelse af kombineret drift

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere, som skal deltage i kombineret drift, i fællesskab udarbejder anmeldelsen, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra i). Anmeldelsen skal indeholde de i bilag I, del 7, omhandlede oplysninger. Medlemsstaterne sikrer, at en af de berørte operatører indgiver anmeldelsen af den kombinerede drift til den kompetente myndighed. Anmeldelsen skal indgives inden for en frist, som fastsættes af den kompetente myndighed, inden den kombinerede drift påbegyndes.

2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, passende foranstaltninger, før den kombinerede drift påbegyndes, hvilket kan omfatte forbud mod, at driften påbegyndes.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den operatør, der indgav anmeldelsen, straks underretter den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse. Den kompetente myndighed gennemgår disse ændringer, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger.

Artikel 17

Uafhængig verifikation

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere fastsætter ordninger for uafhængig verifikation, og at de udarbejder en beskrivelse af sådanne ordninger, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), og som skal indgå i det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b). Beskrivelsen skal indeholde de i bilag I, del 5, omhandlede oplysninger.

2. Resultaterne af den uafhængige verifikation berører ikke det ansvar, som operatøren eller ejeren bærer for, at det verificerede udstyr og de verificerede systemer fungerer korrekt og sikkert.

3. Udvalgelsen af en uafhængig verifikator og udformningen af ordningerne for uafhængig verifikation skal opfylde kriterierne i bilag V.

4. Ordningerne for uafhængig verifikation indføres:

a) i forbindelse med anlæg for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at de sikkerheds- og miljø-kritiske elementer, der er identificeret i risikovurderingen for anlægget, som beskrevet i rapporten om større farer, er egnede, og at tidsplanen for undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer er egnet, ajourført og fungerer efter hensigten

b) i forbindelse med anmeldelser af brøndaktiviteter for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at brøndudformningen og brøndkontrolforanstaltningerne til enhver tid er egnede til de forventede brøndforhold.

5. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere reagerer på og træffer passende foranstaltninger på grundlag af den uafhængige verifikators rådgivning.

6. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere sikrer, at rådgivning fra den uafhængige verifikator i henhold til stk. 4, litra a), og fortegnelser over foranstaltninger, der er taget på grundlag af sådan rådgivning, stilles til rådighed for den kompetente myndighed og opbevares af operatøren eller ejeren i en periode på seks måneder efter afslutningen af de offshore olie- og gasaktiviteter, som de vedrører.

7. Medlemsstaterne kræver, at brøndoperatører sikrer, at den uafhængige verifikators resultater og bemærkninger i henhold til nærværende artikels stk. 4, litra b), og at deres foranstaltninger som reaktion på disse resultater og bemærkninger fremgår af anmeldelsen af brøndaktiviteterne udarbejdet i overensstemmelse med artikel 15.

8. For et produktionsanlæg skal verifikationsordningen være indført, inden designet færdiggøres. For et ikke-produktionsanlæg skal ordningen være indført, inden aktiviteterne påbegyndes i medlemsstaternes offshore farvande.

Artikel 18

Den kompetente myndigheds beføjelser i forbindelse med aktiviteter på anlæg

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:

a) forbyder drift af eller påbegyndelse af aktiviteter på ethvert anlæg eller enhver tilsluttet infrastruktur, hvis de foreslåede foranstaltninger i rapporten om større farer til forebyggelse eller begrænsning af følgerne af større uheld eller anmeldelserne af brøndaktiviteter eller kombineret drift forelagt i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h) eller i), henholdsvis anses for at være utilstrækkelige til at opfylde kravene fastsat i dette direktiv

b) i ekstraordinære situationer, og hvor den ikke mener, at sikkerhed og miljøbeskyttelse bringes i fare, afkorter det tidsinterval, der er påkrævet mellem indgivelsen af rapporten om større farer eller andre dokumenter, der skal forelægges i henhold til artikel 11, og påbegyndelsen af aktiviteterne

c) kræver, at operatøren træffer sådanne hensigtsmæssige foranstaltninger, som den kompetente myndighed anser for nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 3, stk. 1

d) når artikel 6, stk. 4, finder anvendelse, træffer tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre aktiviteternes vedvarende sikkerhed

e) har beføjelser til at kræve forbedringer og om nødvendigt forbyde fortsat drift af ethvert anlæg eller dele heraf eller enhver tilsluttet infrastruktur, hvis det fremgår af resultaterne af en inspektion, en beslutning, jf. artikel 6, stk. 4, en periodisk gennemgang af rapporten om større farer forelagt i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), eller af ændringer i anmeldelser indgivet i henhold til artikel 11, at dette direktivs krav ikke opfyldes, eller der er rimelig tvivl om offshore olie- og gasaktiviteters eller anlægs sikkerhed.

KAPITEL IV

POLITIK FOR FOREBYGGELSE

Artikel 19

Operatørers og ejeres forebyggelse af større uheld

1. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere udarbejder et dokument, som beskriver deres selskabspolitik for forebyggelse af større uheld, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a),

og sikrer, at den implementeres for alle deres offshore olie- og gasaktiviteter, herunder ved at indføre passende overvågningstiltag, som sikrer, at politikken fungerer effektivt. Dokumentet skal indeholde de i bilag I, del 8, omhandlede oplysninger.

2. I selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld tages der højde for operatørens primære ansvar for bl.a. at begrænse risiciene for et større uheld som følge af operatørens aktiviteter og for hele tiden at forbedre kontrollen med disse risici, så der til enhver tid sikres et højt beskyttelsesniveau.

3. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere udarbejder et dokument, som fastlægger deres sikkerheds- og miljøledelsessystemer, og som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b). Dokumentet skal indeholde en beskrivelse af de:

- a) organisatoriske procedurer for kontrol med større farer
- b) procedurer for udarbejdelse og forelæggelse af rapporter om større farer, og i givet fald andre dokumenter i henhold til dette direktiv, og
- c) ordninger for uafhængig verifikation fastsat i henhold til artikel 17.

4. Medlemsstaterne skaber mulighed for, at operatører og ejere kan bidrage til mekanismer for effektive trepartskonsultationer som fastsat i henhold til artikel 6, stk. 8. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der redegøres for en operatørs og en ejers tilsagn om sådanne mekanismer i selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

5. Selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld og sikkerheds- og miljøledelsessystemerne skal udarbejdes i overensstemmelse med bilag I, del 8 og 9, og bilag IV. Følgende betingelser finder anvendelse:

- a) selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld skal foreligge skriftligt og fastlægge de overordnede mål for og procedurer til at kontrollere risikoen for et større uheld og klarlægge, hvordan disse mål opnås og procedurer får virkning på selskabsniveau
- b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet skal indgå i operatørens eller ejerens overordnede ledelsessystem og omfatte organisationsstruktur, ansvar, praksis, procedurer, processer og ressourcer til fastlæggelse og gennemførelse af selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

6. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere udarbejder og ajourfører en fuldstændig opgørelse over udstyr til beredskabsindsats, der er relevant for deres offshore olie- og gasaktiviteter.

7. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere i samråd med den kompetente myndighed og ved at gøre brug af udveksling af viden, oplysninger og erfaring, jf. artikel 27, stk. 1, udarbejder og reviderer standarder og retningslinjer for bedste praksis inden for kontrol af større farer gennem hele design- og driftscyklussen for offshore olie- og gasaktiviteter, og at de som minimum følger retningslinjerne i bilag VI.

8. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere sikrer, at deres dokument om selskabspolitik for forebyggelse af større uheld, jf. stk. 1, også omfatter deres produktions- og ikke-produktionsanlæg uden for Unionen.

9. Medfører en aktivitet, der gennemføres af en operatør eller en ejer, en umiddelbar fare for menneskers sundhed eller øger risikoen for et større uheld væsentligt, sikrer medlemsstaterne, at operatøren eller ejeren træffer egnede foranstaltninger, som, hvis det skønnes nødvendigt, kan omfatte en suspension af den relevante aktivitet, indtil faren eller risikoen er bragt under tilstrækkelig kontrol. Træffes sådanne foranstaltninger, sikrer medlemsstaterne, at operatøren eller ejeren underretter den kompetente myndighed herom straks og inden for 24 timer efter at have truffet disse foranstaltninger.

10. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne, når det er hensigtsmæssigt, træffer egnede foranstaltninger til at anvende passende tekniske midler eller procedurer for at fremme pålideligheden og registreringen af relevante data og for at forebygge mulig manipulation heraf.

Artikel 20

Offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen

1. Medlemsstaterne kræver, at virksomheder, der er registreret på deres område, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen som koncessionshavere eller operatører, på anmodning rapporterer til dem i tilfælde af ethvert større uheld, som de har været involveret i.

2. På anmodning om en rapport, jf. nærværende artikels stk. 1, præciserer den relevante medlemsstat de krævede oplysninger nærmere. Sådanne rapporter udveksles i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1. Medlemsstater, der hverken har en kompetent myndighed eller et kontaktpunkt, forelægger Kommissionen de rapporter, der modtages.

Artikel 21

Sikring af overholdelsen af reguleringsrammerne for forebyggelse af større uheld

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne overholder de foranstaltninger, der er fastsat i rapporten om større farer og i de planer, der er omhandlet i anmeldelsen af brøndaktiviteter og anmeldelsen af kombineret drift, der indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), h) og i) henholdsvis.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere stiller transport til rådighed for den kompetente myndighed eller enhver person, der handler under ledelse af den kompetente myndighed, til eller fra et anlæg eller fartøj, der er forbundet med olie- og gasaktiviteter, inklusive overførsel af udstyr, inden for en rimelig frist, samt kost og logi og andre fornødenheder ved besøg på anlæggene med henblik på at lette den kompetente myndigheds tilsyn, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelse af overholdelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed udarbejder årlige planer for effektivt tilsyn, herunder inspektioner af større farer på grundlag af risikostyring og med særlig vægt på overholdelse af rapporten om større farer og andre dokumenter, der forelægges i henhold til artikel 11. Planernes effektivitet gennemgås med regelmæssige mellemrum, og den kompetente myndighed træffer alle fornødne foranstaltninger til forbedring heraf.

Artikel 22

Fortrolig indberetning af sikkerhedsproblemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed iværksætter mekanismer:

- a) for fortrolig indberetning af sikkerheds- og miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter fra alle kilder, og
- b) for undersøgelse af sådanne indberetninger og sørger for, at de berørte personer forbliver anonyme.

2. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere informerer deres egne ansatte og entreprenører tilknyttet aktiviteten og deres ansatte om de nærmere detaljer af de nationale procedurer for den i stk. 1 omhandlede mekanisme, og sørger for, at der findes en henvisning til fortrolig indberetning i den relevante uddannelse eller de relevante meddelelser.

KAPITEL V

GENNEMSIGTIGHED OG UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 23

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere som minimum forelægger de oplysninger, der er beskrevet i bilag IX, for den kompetente myndighed.

2. Kommissionen fastsætter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et fælles dataindberetningsformat og de nærmere vilkår for udveksling af oplysninger. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 37, stk. 2.

Artikel 24

Gennemsigtighed

1. Medlemsstaterne offentliggør oplysningerne i bilag IX.

2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et fælles offentliggørelsesformat, som gør det nemt at sammenligne data på tværs af grænserne. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 37, stk. 2. Det fælles offentliggørelsesformat gør det muligt at foretage en pålidelig sammenligning af de enkelte landes praksis i henhold til nærværende artikel og artikel 25.

Artikel 25

Rapportering om sikkerheds- og miljøvirkninger

1. Medlemsstaterne forelægger en årlig rapport for Kommissionen, der indeholder de i bilag IX, punkt 3, omhandlede oplysninger.

2. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som er ansvarlig for udvekslingen af oplysninger i henhold til artikel 23 og for offentliggørelsen af oplysninger i henhold til artikel 24.

3. Kommissionen offentliggør en årlig rapport på grundlag af de indberettede oplysninger fra medlemsstaterne i henhold til stk. 1.

Artikel 26

Undersøgelse efter et større uheld

1. Medlemsstaterne indleder grundige undersøgelser af større uheld, der finder sted under deres jurisdiktion.

2. En sammenfatning af resultaterne i henhold til stk. 1 stilles til rådighed for Kommissionen enten ved undersøgelsens afslutning eller eventuelt ved retssagens afslutning. Medlemsstaterne offentliggør en ikke-fortrolig udgave af resultaterne.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed, efter de i stk. 1 omhandlede undersøgelser, gennemfører alle de af undersøgelsens anbefalinger, som den er bemyndiget til at gennemføre.

KAPITEL VI

SAMARBEJDE

*Artikel 27***Samarbejde mellem medlemsstater**

1. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndighed jævnligt udveksler viden, oplysninger og erfaringer med andre kompetente myndigheder bl.a. gennem Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUOAG), og at den deltager i høringer om anvendelsen af relevant national lovgivning og EU-lovgivning med industrien, andre interesseparter og Kommissionen.

For medlemsstater uden olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion modtages de i første afsnit omhandlede oplysninger af de kontaktpunkter, der er udpeget i henhold til artikel 32, stk. 1.

2. Viden, oplysninger og erfaringer, der udveksles i henhold til stk. 1, skal navnlig vedrøre effektiviteten af foranstaltninger til risikostyring, forebyggelse af større uheld, verifikation af overholdelsen og beredskab i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen og uden for Unionen, hvor dette er relevant.

3. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndighed deltager i fastsættelsen af klare fælles prioriteter for udarbejdelse og ajourføring af standarder og retningslinjer med henblik på at identificere og fremme gennemførelsen og en konsekvent anvendelse af bedste praksis inden for offshore olie- og gasaktiviteter.

4. Senest den 19. juli 2014 forelægger Kommissionen medlemsstaterne en rapport om, hvorvidt der er tilstrækkelige nationale ekspertressourcer til at udføre myndighedsfunktionerne i henhold til dette direktiv, hvilket om nødvendigt omfatter forslag med henblik på at sikre, at alle medlemsstater har adgang til tilstrækkelige ekspertressourcer.

5. Senest den 19. juli 2016 underretter medlemsstaterne Kommissionen om de nationale foranstaltninger, de har truffet, vedrørende adgang til viden, aktiver og ekspertressourcer, herunder formelle aftaler i henhold til artikel 8, stk. 6.

KAPITEL VII**BEREDSKAB OG INDSATS I FORBINDELSE MED UHELD***Artikel 28***Krav til interne beredskabsplaner**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de interne beredskabsplaner, der skal udarbejdes af operatøren eller ejeren i overensstemmelse med artikel 14 og forlægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g):

- a) iværksættes straks for at reagere på ethvert større uheld eller en situation, hvor der er en umiddelbar risiko for et større uheld, og
- b) er i overensstemmelse med den eksterne beredskabsplan, jf. artikel 29.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren og ejeren råder over det udstyr og den ekspertise, der indgår i den interne beredskabsplan, således at det pågældende udstyr og den pågældende ekspertise er til rådighed til hver en tid og efter behov står til rådighed for myndighederne, som er ansvarlige for gennemførelsen af den eksterne beredskabsplan, i den medlemsstat, hvor den interne beredskabsplan finder anvendelse.

3. Den interne beredskabsplan udarbejdes i overensstemmelse med bilag I, del 10, og ajourføres som følge af enhver væsentlig ændring af rapporten om større farer eller anmeldelserne, som er indgivet i henhold til artikel 11. Alle ajourføringer forelægges den kompetente myndighed i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g), og meddeles den eller de relevante myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan for det pågældende område.

4. Den interne beredskabsplan integreres med de andre foranstaltninger vedrørende beskyttelse og rening af personale fra det uheldsramte anlæg, således at der sikres gode chancer for personlig sikkerhed og overlevelse.

Artikel 29

Eksterne beredskabsplaner og indsats i forbindelse med uheld

1. Medlemsstaterne udarbejder eksterne beredskabsplaner, som dækker alle offshore olie- og gasanlæg eller tilsluttet infrastruktur og alle områder under deres jurisdiktion, som kan tænkes at blive berørt. Medlemsstaterne præciserer koncessionshavernes og operatørernes rolle og finansielle forpligtelser i forbindelse med den eksterne beredskabsplan.

2. De eksterne beredskabsplaner udarbejdes af medlemsstaterne i samarbejde med de relevante operatører og ejere og, hvis det er relevant, koncessionshavere og den kompetente myndighed og tager hensyn til den mest ajourførte udgave af de interne beredskabsplaner for eksisterende eller planlagte anlæg og tilsluttet infrastruktur i det område, der er omfattet af den eksterne beredskabsplan.

3. Eksterne beredskabsplaner udarbejdes i overensstemmelse med bilag VII og stilles til rådighed for Kommissionen, andre potentielt berørte medlemsstater og offentligheden. Medlemsstaterne sørger for, når de stiller deres eksterne beredskabsplaner til rådighed, at de offentliggjorte oplysninger ikke udgør en risiko for sikkerheden og beskyttelsen af offshore olie- og gasanlæg og deres drift og ikke skader medlemsstaternes økonomiske interesser eller medlemsstaternes embedsmænds personlige sikkerhed og trivsel.

4. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger for at nå et højt kompatibilitets- og interoperabilitetsniveau for beredskabsudstyr og -ekspertise blandt alle medlemsstater i et geografisk område og i givet

fald uden for dette. Medlemsstaterne opmuntrer industrien til at udvikle beredskabsudstyr og kontraherede tjenester, der er kompatible og interoperable i hele det geografiske område.

5. Medlemsstaterne fører en fortegnelse over beredskabsudstyr og -tjenester i overensstemmelse med bilag VIII, punkt 1. Fortegnelserne stilles til rådighed for andre potentielt berørte medlemsstater og Kommissionen og på gensidig basis for nabolandene.

6. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne regelmæssigt tester deres evne til at gennemføre en effektiv indsats i forbindelse med større uheld i nært samarbejde med medlemsstaternes relevante myndigheder.

7. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder eller, i givet fald, kontaktpunkterne udvikler samarbejdsscenerier for nødsituationer. Sådanne scenarier vurderes og ajourføres regelmæssigt efter behov.

Artikel 30

Beredskab

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller i givet fald ejeren straks underretter de relevante myndigheder om et større uheld eller om en situation, som indebærer en umiddelbar risiko for et større uheld. Underretning skal beskrive omstændighederne, herunder om muligt oprindelsen, mulige indvirkninger på miljøet og de potentielle alvorlige konsekvenser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller ejeren i tilfælde af et større uheld træffer alle egnede foranstaltninger for at forhindre dets eskalering og begrænse dets virkninger. Medlemsstaternes relevante myndigheder kan bistå operatøren eller ejeren, herunder med at stille supplerende ressourcer til rådighed.

3. I løbet af beredskabsindsatsen indsamler medlemsstaten de nødvendige oplysninger for at kunne foretage en grundig undersøgelse i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1.

KAPITEL VIII

GRÆNSEOVERSKRIDENDE VIRKNINGER

Artikel 31

Beredskab og indsats på tværs af grænserne i medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion

1. Mener en medlemsstat, at en alvorlig fare i forbindelse med offshore olie- eller gasaktiviteter, som skal finde sted under dens jurisdiktion, kan tænkes at have betydelige virkninger på miljøet i en anden

medlemsstat, fremsender den, forud for påbegyndelsen af aktiviteten, de relevante oplysninger til den potentielt berørte medlemsstat og tilstræber sammen med den pågældende medlemsstat, at der vedtages foranstaltninger for at forebygge skade.

Medlemsstater, der vurderer, at de selv er potentielt berørte, kan anmode den medlemsstat, under hvis jurisdiktion den offshore olie- og gasaktivitet skal finde sted, om at fremsende dem alle relevante oplysninger. Disse medlemsstater kan i fællesskab vurdere foranstaltningernes effektivitet, uden at det berører myndighedsfunktionerne for den kompetente myndighed, der har jurisdiktion over den berørte aktivitet i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), b) og c).

2. I de interne og eksterne beredskabsplaner tages der hensyn til de større farer, der er identificeret i henhold til stk. 1, med henblik på at lette en fælles effektiv beredskabsindsats i forbindelse med et større uheld.

3. Hvor der er en risiko for, at de forudsigelige grænseoverskridende virkninger i forbindelse med større uheld påvirker tredjelande, stiller medlemsstaterne oplysninger til rådighed for tredjelandene på gensidig basis.

4. Medlemsstaterne samordner indbyrdes foranstaltninger, der vedrører områder uden for Unionen, med henblik på at forebygge potentielle negative virkninger som følge af offshore olie- og gasaktiviteter.

5. Medlemsstaterne tester regelmæssigt deres evne til at gennemføre en effektiv beredskabsindsats i forbindelse med større uheld i samarbejde med potentielt berørte medlemsstater, relevante EU-agenturer og på gensidig basis potentielt berørte tredjelande. Kommissionen kan yde et bidrag ved øvelser, som har til formål at teste beredskabsmekanismer på tværs af grænserne.

6. I tilfælde af et større uheld eller overhængende fare for et større uheld, der har eller kan få grænseoverskridende virkninger, underretter den medlemsstat, under hvis jurisdiktion situationen opstår, straks Kommissionen og de medlemsstater eller tredjelande, som kan tænkes at blive berørt af situationen, og stiller løbende de oplysninger til rådighed, der er relevante med henblik på en effektiv beredskabsindsats.

Artikel 32

Grænseoverskridende beredskab og indsats i medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion

1. Medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion udpeger et kontaktpunkt med henblik på udveksling af oplysninger med relevante nabomedlemsstater.

2. I medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion finder artikel 29, stk. 4 og 7, anvendelse, så det sikres, at der findes en passende beredskabskapacitet, såfremt de berøres af et større uheld.

3. Medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion samordner deres nationale beredskabsplanlægning for havmiljøet med andre relevante medlemsstater i det omfang, det er nødvendigt for at sikre den mest effektive beredskabsindsats i forbindelse med et større uheld.

4. Såfremt en medlemsstat uden offshore olie- og gasaktiviteter under sin jurisdiktion er berørt af et større uheld:

a) træffer den de egnede foranstaltninger i overensstemmelse med den i stk. 3 omhandlede nationale beredskabsplanlægning

b) sikrer den, at enhver oplysning, som er under dens kontrol og tilgængelig inden for dens jurisdiktion, og som kan være relevant for en fuldstændig undersøgelse af det større uheld, på anmodning gives til eller stilles til rådighed for den medlemsstat, der gennemfører undersøgelsen i henhold til artikel 26.

Artikel 33

Samordnet tilgang til sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter internationalt

1. Kommissionen fremmer i nært samarbejde med medlemsstaterne, og med forehold af relevante internationale aftaler, samarbejdet med tredjelande, som gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter i de samme havområder som medlemsstaterne.

2. Kommissionen fremmer udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter og tilgrænsende tredjelande med lignende aktiviteter med henblik på fremme af forebyggende foranstaltninger og regionale beredskabsplaner.

3. Kommissionen fremmer høje sikkerhedsstandarder for offshore olie- og gasaktiviteter internationalt i de relevante globale og regionale fora, herunder også fora vedrørende arktiske farvande.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den 19. juli 2015 og meddeler straks senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

*Artikel 35***Beføjelser delegeret til Kommissionen**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på tilpasning af bilag I, II, VI og VII, så de omfatter supplerende oplysninger, der kan blive nødvendige i lyset af tekniske fremskridt. Disse tilpasninger må ikke føre til væsentlige ændringer i kravene i dette direktiv.

*Artikel 36***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 35, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 18. juli 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest fire måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 35 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 35 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 37***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 38

Ændring af direktiv 2004/35/EF

1. Artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/35/EF affattes således:

»b) »skade på vandmiljøet«, dvs. en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af:

i) de pågældende vandressourcers økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale som defineret i direktiv 2000/60/EF, med undtagelse af negative virkninger, der er omfattet af artikel 4, stk. 7, i nævnte direktiv, eller

ii). de pågældende marine vandressourcers miljøtilstand som defineret i direktiv 2008/56/EF, for så vidt som de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af direktiv 2000/60/EF«.

2. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme stk. 1 senest den 19. juli 2015. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 39

Rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om tilgængeligheden af instrumenter for finansiel sikkerhedsstillelse og om behandling af erstatningskrav, eventuelt ledsaget af forslag.

2. Kommissionen forelægger senest den 19. juli 2015 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sin vurdering af effektiviteten af erstatningsansvarsordningerne i Unionen med hensyn til de skader, der er forårsaget af offshore olie- og gasaktiviteter. Denne rapport skal omfatte en vurdering af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udvide bestemmelserne om erstatningsansvar. Rapporten ledsages eventuelt af forslag.

3. Kommissionen undersøger, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at adfærd, der forårsager et større uheld, underlægges anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet²³). Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne, eventuelt ledsaget af lovgivningsforslag, med forbehold af, at medlemsstaterne stiller relevante oplysninger til rådighed.

*Artikel 40***Rapportering og revision**

1. Senest den 19. juli 2019 vurderer Kommissionen, under behørig hensynstagen til de kompetente myndigheders bestræbelser og erfaringer, erfaringen med gennemførelsen af dette direktiv.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med resultatet af denne vurdering. Rapporten omfatter relevante forslag om ændring af dette direktiv.

*Artikel 41***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 19. juli 2015.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Uanset stk. 1, første afsnit, og med forbehold af stk. 5, underretter medlemsstater med offshore farvande, der ikke har offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion, og som ikke har planer om at koncessionere sådanne aktiviteter, Kommissionen herom og er kun forpligtede til senest den 19. juli 2015 at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20, 32 og 34. Sådanne medlemsstater må ikke koncessionere sådanne aktiviteter, før de har gennemført de resterende bestemmelser i dette direktiv og har underrettet Kommissionen herom.

4. Uanset stk. 1, første afsnit, og med forbehold af stk. 5, er indlandsmedlemsstater kun forpligtede til senest den 19. juli 2015 at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20.

5. Er der ikke den 18. juli 2013 registreret noget selskab, der udfører aktiviteter omfattet af artikel 20, i en medlemsstat, som er omfattet af stk. 3 eller 4, er den pågældende medlemsstat kun forpligtet til at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20, fra 12 måneder efter en eventuel senere registrering af et sådant selskab i den pågældende medlemsstat eller senest den 19. juli 2015, alt efter hvilken dato der er den seneste.

*Artikel 42***Overgangsbestemmelser**

1. Med hensyn til ejere, operatører af planlagte produktionsanlæg og operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter, anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 41, senest den 19. juli 2016.

2. Med hensyn til eksisterende anlæg anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 41, fra datoen for den planlagte gennemgang af dokumentation for risikovurdering, dog senest den 19. juli 2018.

*Artikel 43***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

*Artikel 44***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.
Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

BILAG I

Oplysninger, der skal medtages i dokumenter, der forelægges for den kompetente myndighed i henhold til artikel 11

1. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN DESIGN- ELLER FLYTNINGSANMELDELSE FOR ET PRODUKTIONSANLÆG

Designanmeldelsen og flytningsanmeldelsen for et produktionsanlæg, der indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c) og j), henholdsvis, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på anlægsoperatøren
- 2) en beskrivelse af designprocessen for produktionsaktiviteterne fra det første koncept til det indsendte design eller valget af eksisterende anlæg, relevante anvendte standarder og processens designkoncepter
- 3) en beskrivelse af det valgte designkoncept i forhold til scenarierne for større fare for det pågældende anlæg og dets placering og af de vigtigste risikobegrænsende elementer
- 4) en påvisning af, at konceptet bidrager til at nedsætte risikoen for større fare til et acceptabelt niveau
- 5) en beskrivelse af anlægget og af forholdene på det sted, hvor det tænkes placeret
- 6) en beskrivelse af alle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg
- 7) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter, som indebærer større fare, der skal udføres
- 8) en generel beskrivelse af det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der skal sikre, at de påtænkte foranstaltninger til begrænsning af risikoen for større uheld fungerer efter hensigten
- 9) en beskrivelse af de uafhængige verificeringsordninger og en foreløbig liste over sikkerheds- og miljøkritiske elementer og disses påkrævede ydeevne
- 10) hvor et eksisterende produktionsanlæg skal flyttes til en ny placering for at udøve en anden produktionsaktivitet, en påvisning af, at anlægget er egnet til den foreslåede produktionsaktivitet
- 11) hvor et ikke-produktionsanlæg skal konverteres til brug som et produktionsanlæg, en begrundelse, der påviser, at anlægget er egnet til en sådan konvertering.

2. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN RAPPORT OM STØRRE FARER FOR DRIFT AF ET PRODUKTIONSANLÆG

Rapporter om større farer for et produktionsanlæg, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 12 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) en beskrivelse af, hvordan der er taget hensyn til den kompetente myndigheds reaktion på designanmeldelsen
- 2) navn og adresse på anlægsoperatøren
- 3) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af rapporten om større farer
- 4) en beskrivelse af anlægget og eventuelle forbindelser med andre anlæg eller tilsluttede infrastrukturer, herunder boringer
- 5) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, herunder eventuelle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger, herunder forbundne sikkerheds- og miljøkritiske elementer, er egnede i den forstand, at risikoen i forbindelse med et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau; denne eftervisning omfatter en vurdering af effektiviteten af beredskabet ved olieudslip
- 6) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der skal udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang
- 7) en beskrivelse af udstyr og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og eksplosion, beskyttelse af arbejdstagere mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod et begyndende større uheld
- 8) en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på anlægget mod større farer og sørge for sikker flugt, evakuering og redning af dem og foranstaltninger for at vedligeholde kontrolsystemer, der har til formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret
- 9) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget
- 10) oplysninger om operatørens sikkerheds- og miljøledelsessystem, der er relevante for produktionsanlægget
- 11) en intern beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf
- 12) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning
- 13) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle

14) alle oplysninger, der er relevante for andre krav i dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til kravene vedrørende forebyggelse af større uheld i direktiv 92/91/EØF

15) med hensyn til aktiviteter, der udføres fra anlægget, oplysninger om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader, der er relevante for andre krav i henhold til dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til direktiv 2011/92/EU

16) en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger som følge af manglende indeslutning af forurenende stoffer efter et større uheld og en beskrivelse af de tekniske og ikke-tekniske foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

3. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN RAPPORT OM STØRRE FARER FOR ET IKKE-PRODUKTIONSANLÆG

Rapporter om større farer for et ikke-produktionsanlæg, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 13 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på ejeren
- 2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af rapporten om større farer
- 3) en beskrivelse af anlægget og — for mobile anlæg — en beskrivelse af, hvordan det flyttes mellem forskellige placeringer, og om dets stationeringssystem
- 4) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der kan udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang
- 5) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, herunder eventuelle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger, herunder forbundne sikkerheds- og miljøkritiske elementer, er egnede i den forstand, at risikoen i forbindelse med et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau; denne eftervisning omfatter en vurdering af effektiviteten af beredskabet ved olieudslip
- 6) en beskrivelse af anlægsmaskineri og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og eksplosion, beskyttelse af arbejdstagere mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod et større uheld
- 7) en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på anlægget mod større farer og sørge for sikker flugt, evakuering og redning af dem og foranstaltninger for at vedligeholde

kontrollsystemer, der har til formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret

8) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget

9) eftervisning af, at alle større farer er identificeret for alle de aktiviteter, som kan udføres på anlægget, og af, at risikoen i forbindelse med et større uheld er nedbragt til et acceptabelt niveau

10) en beskrivelse af, hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg

11) oplysninger om sikkerheds- og miljøledelsessystemet, der er relevante for ikke-produktionsanlægget

12) en intern beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf

13) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning

14) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle

15) med hensyn til aktiviteter, der udføres fra anlægget, oplysninger indhentet i henhold til direktiv 2011/92/EU om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader, der er relevante for andre krav i henhold til nærværende direktiv

16) en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger som følge af manglende indeslutning af forurenende stoffer efter et større uheld og en beskrivelse af de tekniske og andre foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

4. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF BRØNDAKTIVITETER

Anmeldelser af brøndaktiviteter, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 15 og indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

1) navn og adresse på brøndoperatøren

2) navnet på det anlæg, der skal benyttes, samt navn og adresse på ejeren, eller, i tilfælde af et produktionsanlæg, på entreprenøren som udfører boreaktiviteter

3) nærmere oplysninger, der identificerer brønden og beskriver eventuelle forbindelser med anlæg eller tilsluttet infrastruktur

4) oplysninger om arbejdsprogram for brønden, herunder aktivitetsperiode, nærmere enkeltheder og verifikation af barrierer, der hindrer tab af brøndkontrol (udstyr, borevæsker og cement osv.), styring af boreretningen og grænser for sikker drift i overensstemmelse med risikostyringen

5) for en eksisterende brønd: oplysninger om dens historie og tilstand

6) eventuelle oplysninger om sikkerhedsudstyr, der skal indsættes, men ikke er beskrevet i den aktuelle rapport om større farer for anlægget

7) en risikovurdering med beskrivelse af:

a) de særlige farer, der er forbundet med brøndaktiviteten, herunder om hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene eventuelt sætter for sikker drift

b) farer under havoverfladen

c) eventuelle aktiviteter på eller under havoverfladen, der medfører et samtidigt potentiale for større fare

d) egnede risikobegrænsende foranstaltninger

8) en beskrivelse af brøndens tilstand efter aktiviteternes afslutning, dvs. permanent eller midlertidigt forladt, og om produktionsudstyret er blevet placeret i brønden til fremtidig anvendelse

9) ved ændring af en tidligere indgivet anmeldelse af brøndaktiviteter: oplysninger, der er tilstrækkelige til en fuldstændig ajourføring af anmeldelsen

10) i tilfælde, hvor en boring skal opbygges, ændres eller vedligeholdes ved hjælp af et ikke-produktionsanlæg: følgende supplerende oplysninger:

a) en beskrivelse af, hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg

b) en beskrivelse af miljøforhold, der skal tages i betragtning i anlæggets interne beredskabsplan

c) en beskrivelse af beredskabsindsatsens forholdsregler, herunder forholdsregler i tilfælde af miljøhændelser, som ikke er beskrevet i rapporten om større farer, og

d) en beskrivelse af, hvordan brøndens operatørs og ejers ledelsessystemer skal koordineres for at sikre, at større farer til enhver tid begrænses effektivt

11) en rapport med resultaterne af den uafhængige brøndundersøgelse og en erklæring fra operatøren, om, efter at denne har gennemgået rapporten og resultaterne af den uafhængige verifikators uafhængige brøndundersøgelse, at risikostyringen vedrørende udformningen af brønden og de barrierer, der skal hindre tab af brøndkontrol, er egnet til alle forudsete forhold og omstændigheder

12) alle oplysninger, der er relevante for dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til kravene vedrørende forebyggelse af større uheld i direktiv 92/91/EØF

13) med hensyn til de brøndaktiviteter, der skal udføres, oplysninger, der er relevante for andre krav i dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til direktiv 2011/92/EU om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader.

5. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN VERIFIKATIONSORDNING

Beskrivelser, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), i forbindelse med uafhængige verificationsordninger, der fastsættes i henhold til artikel 17, stk. 1, skal indeholde:

a) en erklæring fra operatøren eller fra ejeren afgivet efter at have gennemgået den uafhængige verifikators rapport, om, at de sikkerhedskritiske elementer og det system for vedligeholdelse af dem, der er specificeret i rapporten om større farer, er eller vil blive egnede

b) en beskrivelse af verifikationssystemet med udvælgelsen af uafhængige verifikatorer og midlerne til verifikation af, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer og i givet fald nærmere specificeret anlægsmaskineri holdes i god stand

c) en beskrivelse af midlerne til verifikation, jf. litra b), som skal omfatte oplysninger om de principper, der vil blive anvendt ved udførelsen af funktionerne under ordningen, og for at føre tilsyn med ordningen i hele anlæggets levetid, herunder:

i) undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer foretaget af uafhængige og kompetente verifikatorer

ii) verifikation af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, hvad angår udformning, standarder og certificering eller andet system til sikring af overensstemmelse

iii) undersøgelse af igangværende arbejder

iv) indberetning af eventuelle tilfælde af manglende overensstemmelse

v) afhjælpende foranstaltninger truffet af operatøren eller ejeren.

6. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN VÆSENTLIG ÆNDRING AF ET ANLÆG, HERUNDER DEMONTERING AF ET FAST ANLÆG

Når der foretages væsentlige ændringer af et anlæg, jf. artikel 12, stk. 5, og artikel 13, stk. 4, skal den ændrede rapport om større farer, hvori indgår de væsentlige ændringer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), mindst indeholde følgende oplysninger:

1) navn og adresse på operatøren eller ejeren

2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af den reviderede rapport om større farer

3) oplysninger, der er tilstrækkeligt detaljerede, til at den tidligere rapport om større farer og den dertil knyttede interne beredskabsplan for anlægget bliver fuldt ajourført, og til at det påvises, at risikoen for større fare nedbringes til et acceptabelt niveau

4) når et fast produktionsanlæg tages ud af brug:

a) midler til at isolere alle farlige stoffer og, når der er borerer forbundet med anlægget, permanent forsegling mellem borererne og anlægget og miljøet

b) en beskrivelse af de risici for større fare for arbejdstagere og miljø, der er forbundet med demonteringen af anlægget, af den samlede udsatte befolkning og af de risikobegrænsende foranstaltninger

c) beredskabsindsatsens tilrettelæggelse, så det sikres, at personalet kan evakueres og reddes på betryggende vis, og at der opretholdes kontrolsystemer, så et større miljøuheld forebygges.

7. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF KOMBINERET DRIFT

Anmeldelser af kombineret drift, som skal udarbejdes i henhold til artikel 16, og indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra i), skal indeholde mindst følgende oplysninger:

1) navn og adresse på den operatør, der indgiver anmeldelsen

2) når andre operatører eller ejere er involveret i den kombinerede aktivitet: disses navne og adresser, herunder en bekræftelse af, at de er enige i anmeldelsens indhold

3) en beskrivelse i form af et samordningsdokument, som er godkendt af alle underskrivende parter, af, hvordan ledelsessystemerne for de anlæg, der er involveret i den kombinerede aktivitet, vil blive samordnet, således at risikoen for et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau

4) en beskrivelse af alt udstyr, der skal bruges i forbindelse med den kombinerede drift, men som ikke er beskrevet i den eksisterende rapport om større farer for nogen af de anlæg, der er involveret i den kombinerede drift

5) en sammenfatning af den risikovurdering, der er udarbejdet af alle de operatører og ejere, der er involveret i den kombinerede drift, herunder:

a) en beskrivelse af alle aktiviteter i den kombinerede drift, der kan indebære farer med potentiale til at forårsage et større uheld på eller i forbindelse med anlægget

b) en beskrivelse af alle risikobegrænsende foranstaltninger, der er indført som følge af risikovurderingen

6) en beskrivelse af den kombinerede drift og et arbejdsprogram.

8. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN SELSKABSPOLITIK FOR FOREBYGGELSE AF STØRRE UHELD

Selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld, som skal udarbejdes i henhold til artikel 19, stk. 1, og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), skal mindst omfatte:

- 1) ansvaret på bestyrelsesniveau for konstant sikring af, at selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld er egnet, gennemføres og fungerer efter hensigten
- 2) foranstaltninger til opbygning og opretholdelse af en stærk sikkerhedskultur med høj sandsynlighed for fortsatte sikre aktiviteter
- 3) omfanget og intensiteten af procesrevision
- 4) foranstaltninger til belønning og anerkendelse for ønskværdig adfærd
- 5) evalueringen af selskabets evner og mål
- 6) foranstaltninger til opretholdelse af sikkerheds- og miljøbeskyttelsesstandarder som en central værdi for selskabet
- 7) formelle kommando- og kontrolsystemer, der indbefatter inddragelse af bestyrelsesmedlemmerne og den øverste ledelse
- 8) tilgangen til en kvalificeret indsats på alle niveauer i selskabet
- 9) omfanget af anvendelsen af punkt 1-8 i selskabets offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen.

9. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM ET SIKKERHEDS- OG MILJØLEDELSESSYSTEM

Sikkerheds- og miljøledelsessystemet, som skal udarbejdes i henhold til artikel 19, stk. 3, og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), skal mindst omfatte:

- 1) organisationsstruktur og fordeling af roller og ansvarsområder blandt personalet
- 2) identifikation og bedømmelse af større farer — såvel som deres sandsynlighed og eventuelle følger
- 3) inddragelse af miljøpåvirkninger i bedømmelsen af større risici for uheld i rapporten om større farer

- 4) begrænsning af større farer under normal drift
- 5) håndtering af ændringer
- 6) beredskabsplanlægning og beredskabsindsats
- 7) begrænsning af skader på miljøet
- 8) resultatovervågning
- 9) ordninger med henblik på revision og fornyet gennemgang og
- 10) de foranstaltninger, der er indført med henblik på deltagelse i trepartshøringer og hvorledes foranstaltninger, der er et resultat af disse høringer, gennemføres.

10. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN INTERN BEREDSKABSPLAN

Interne beredskabsplaner, der skal udarbejdes i henhold til artikel 14 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g), skal mindst omfatte:

- 1) navne og stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på lederen af det interne beredskab
- 2) navn eller stillingsbetegnelse på den person, der er ansvarlig for forbindelsen med den myndighed eller de myndigheder, hvorunder den eksterne beredskabsplan hører
- 3) en beskrivelse af alle forudselige forhold eller hændelser, der kan tænkes at blive årsag til et større uheld, som beskrevet i den rapport om større farer, som planen er et bilag til
- 4) en beskrivelse af de foranstaltninger, der vil blive iværksat for at holde forhold eller hændelser, der kunne forårsage et større uheld, under kontrol og for at begrænse deres følger
- 5) en beskrivelse af udstyret og de til rådighed stående ressourcer, herunder til begrænsning af et eventuelt udslip
- 6) ordninger, der har til formål at begrænse risikoen for personer, der befinder sig på anlægget og i miljøet, herunder en redegørelse for, hvordan der slås alarm, og hvad tilstedeværende skal foretages sig, hvis der slås alarm

7) i tilfælde af kombineret drift, foranstaltninger til at koordinere flugt, evakuerings og redning mellem de berørte anlæg, og som har til formål at give tilstedeværende på anlæggene gode overlevelseschancer under et større uheld

8) et skøn over effektiviteten af beredskabet ved olieudslip. Miljøforhold, som skal medtages i denne beredskabsanalyse, skal omfatte:

i) vejr, herunder vind, sigt, nedbør og temperatur

ii) havforhold, tidevand og strøm

iii) tilstedeværelse af is og fremmedlegemer

iv) dagtimer, og

v) andre kendte miljøforhold, som kan påvirke beredskabsudstyrets effektivitet eller en beredskabsindsats' generelle effektivitet

9) foranstaltninger til udsendelse af tidlig varsling om et større uheld til de myndigheder, der har ansvaret for at iværksætte den eksterne beredskabsplan, med angivelse af, hvilke oplysninger en tidlig varsling skal indeholde, og hvordan nærmere oplysninger skal fremsendes, efterhånden som de foreligger

10) foranstaltninger til uddannelse af personale i de opgaver, de forventes at udføre, og om nødvendigt koordinering heraf med de eksterne beredskabsorganisationer

11) foranstaltninger til koordinering af den interne og den eksterne beredskabsindsats

12) dokumentation for tidligere vurderinger af eventuelle kemikalier, der anvendes som dispergeringsmidler, og som er udført for at minimere indvirkningen på den offentlige sundhed og eventuel yderligere miljøskade.

BILAG II

Rapporter om brøndaktiviteter, der skal forelægges i henhold til artikel 15, stk. 4

De rapporter, der skal forelægges den kompetente myndighed i henhold til artikel 15, stk. 4, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

1) navn og adresse på brøndoperatøren

2) navnet på anlægget samt navn og adresse på operatøren eller ejeren

3) nærmere oplysninger, der identificerer boringen og beskriver eventuelle forbindelser med anlæg eller tilsluttet infrastruktur

4) en oversigt over de aktiviteter, der er gennemført siden aktiviteterne gik i gang eller siden den seneste rapport

5) diameter og den reelle lodrette og målte dybde af:

- a) alle borede huller og
- b) alle monterede foringsrør

6) borevæskens densitet på tidspunktet for udarbejdelsen af rapporten og

7) den aktuelle driftstilstand, når der er tale om aktiviteter vedrørende en eksisterende brønd.

BILAG III

Bestemmelser om udpegelse af den kompetente myndighed og dennes funktionsmåde i henhold til artikel 8 og 9

1. BESTEMMELSER VEDRØRENDE MEDLEMSSTATERNE

1) Når medlemsstaterne tildeler en myndighed kompetence til at løse opgaverne i artikel 8, skal de som et minimum foretage følgende:

a) indføre organisatoriske arrangementer, der muliggør effektiv løsning af de opgaver, som den kompetente myndighed har fået i henhold til dette direktiv, herunder arrangementer til upartisk regulering af sikkerheds- og miljøbeskyttelse

b) udarbejde en hensigtserklæring om tilsyn og håndhævelse og den kompetente myndigheds pligter til at sikre gennemskuelighed, ensartethed, proportionalitet og objektivitet i reguleringen af offshore olie- og gasaktiviteter

2) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sætte arrangementerne i punkt 1 i kraft, herunder:

a) finansiering af tilstrækkelig specialiseret ekspertise, som skal være til rådighed internt eller ved formelle aftaler med tredjeparter eller begge dele, således at den kompetente myndighed kan inspicere og undersøge aktiviteterne, håndhæve forskrifterne og behandle rapporter om større farer og anmeldelser

b) i tilfælde, hvor man støtter sig på eksterne ekspertisekilder: finansiering af udarbejdelsen af skriftlig vejledning og tilsyn i tilstrækkeligt omfang til, at en ensartet fremgangsmåde kan opretholdes, og til at det kan sikres, at den lovmæssigt udpegede kompetente myndighed bevarer det fulde ansvar i henhold til dette direktiv

c) finansiering af nødvendig uddannelse, kommunikation, adgang til teknologi, og rejseudgifter og diæter for den kompetente myndigheds personale til udførelsen af deres opgaver, og for at fremme et aktivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medfør af artikel 27

d) krav om, at operatørerne eller ejerne i relevante tilfælde godtgør den kompetente myndighed

dennes udgifter til varetagelse sine opgaver i medfør af dette direktiv

- e) finansiering og fremme af forskning svarende til den kompetente myndigheds opgaver i henhold til dette direktiv
- f) tilvejebringelse af midler til den kompetente myndigheds rapporter.

2. BESTEMMELSER OM DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS FUNKTIONSMÅDE

1) Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til artikel 9 effektivt udarbejder den kompetente myndighed:

- a) en skriftlig strategi, som beskriver dens opgaver, handlingsprioriteter, dvs. inden for udformning og drift af anlæg, integritetshåndtering, beredskab og beredskabsindsats, og hvordan den er organiseret
- b) arbejdsprocedurer, der beskriver, hvordan den vil gennemføre inspektioner hos operatører og ejere, der er omfattet af dette direktiv, og sikre, at de opfylder deres forpligtelser, herunder hvordan den vil behandle, bedømme og godkende rapporter om større farer, behandle anmeldelser af brøndaktiviteter, og hvordan det skal fastsættes, hvor hyppigt der skal foretages inspektioner af et givet anlægs foranstaltninger til at begrænse risici for større fare, herunder for miljøet
- c) procedurer for udførelsen af dens opgaver, uden at det går ud over andre opgaver, f.eks. vedrørende olie- og gasaktiviteter til lands og vedrørende ordninger i medfør af direktiv 92/91/EØF
- d) tilfælde, hvor den kompetente myndighed omfatter mere end ét organ, en formel aftale, der fastsætter de nødvendige mekanismer for fælles varetagelse af den kompetente myndigheds opgaver, herunder den øverste ledelses overopsyn, overvågning og kontrol, fælles planlægning og inspektion, fordeling af ansvaret for behandling af rapporter om større farer, fælles undersøgelser, intern kommunikation og rapporter, der i fællesskab offentliggøres eksternt.

2) De detaljerede procedurer for vurdering af rapporter om større farer skal sikre, at operatøren eller ejeren giver alle faktuelle oplysninger og andre enkeltheder, der er påkrævet i henhold til

nærværende direktiv. Som et minimum skal den kompetente myndighed sikre, at kravene i forbindelse med de følgende oplysninger er klart anført i retningslinjer for operatører og ejere:

- a) alle forudsigelige farer, som potentielt kan udløse et større uheld, herunder for miljøet, er blevet identificeret, deres risici er blevet vurderet, og der er identificeret foranstaltninger, herunder beredskab, til at kontrollere risiciene
- b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet er tilstrækkeligt beskrevet til at godtgøre, at dette direktiv er overholdt
- c) der er beskrevet passende ordninger for uafhængig verifikation og for operatørens eller ejerens revision.

3) I forbindelse med en grundig vurdering af rapporter om større farer sikrer de kompetente myndigheder,

- a) at alle nødvendige faktiske oplysninger er fremlagt

b) at operatøren eller ejeren har identificeret alle risici for større uheld, som med rimelighed kan forudses, og som angår anlægget og dets funktioner, samt potentielle udløsende begivenheder, og at den vedtagne metode og vurderingskriterierne for risikostyringen for større uheld er tydeligt forklaret, herunder usikkerhedsfaktorer i

analysen

c) at risikostyringen har taget højde for alle relevante trin i anlæggets livscyklus og har forudset alle situationer, som kan forudses, herunder:

i) hvordan konstruktionsmæssige beslutninger i designanmeldelsen har taget højde for risikostyringen med henblik på at sikre, at der anvendes indbyggede sikkerheds- og miljøprincipper

ii) hvordan brøndaktiviteter skal udføres fra anlægget, når det er i drift

iii) hvordan brøndaktiviteter skal gennemføres og midlertidigt indstilles, før produktionen påbegynder fra et produktionsanlæg

iv) hvordan kombineret drift skal gennemføres med andre anlæg

v) hvordan demonteringen af anlægget skal foregå

d) at risikobegrænsende foranstaltninger, der er udpeget som en del af risikostyringen, skal anvendes, hvis det er nødvendigt for at mindske risici til et acceptabelt niveau

e) at operatøren eller ejeren ved fastsættelsen af de nødvendige foranstaltninger for at opnå acceptable risikoniveauer klart har påvist, hvordan der er taget højde for relevant god praksis og vurdering på grundlag af solid teknisk viden, bedste forvaltningspraksis og menneskelige og organisatoriske faktorer

f) at foranstaltninger og ordninger til opdagelse af og hurtig og effektiv respons på en nødsituation er klart identificerede og berettigede

g) at flugt-, evakuerings- og redningsindsatser og foranstaltninger, som skal hindre en nødsituation i at eskalere og mindske dets indvirkning på miljøet, er integreret på en logisk og systematisk måde, som tager højde for de sandsynlige nødsituationer, de skal udføres under

h) at kravene er indarbejdet i de interne beredskabsplaner, og den interne beredskabsplan er medtaget i rapporten om større farer, og at den kompetente myndighed har fået forelagt en kopi eller en fyldestgørende beskrivelse af den interne beredskabsplan

i) at det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der er beskrevet i rapporten om større farer, er tilstrækkeligt til at sikre begrænsning af risikoen for større uheld på hvert enkelt trin i anlæggets livscyklus og sikrer overholdelse af alle relevante bestemmelser og sørger for, at systemet revideres, og at revisionsanbefalingerne gennemføres

j) at ordningen for uafhængig verifikation er tydeligt forklaret

BILAG IV

Foranstaltninger truffet af operatører og ejere til forebyggelse af større uheld i overensstemmelse med artikel 19

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere:

a) især har opmærksomheden rettet mod vurderingen af kravene til alle sikkerheds- og miljø sikkerhedskritiske systemers pålidelighed og integritet og opbygger deres inspektions- og vedligeholdelsessystemer med det formål at nå det krævede niveau af sikkerheds- og miljøintegritet.

b) træffer passende foranstaltninger til, så vidt det er praktisk muligt, at sikre, at der ikke sker noget uplanlagt udslip af farlige stoffer fra rørledninger, beholdere og systemer, der har til formål at holde dem forsvarligt afsondret. Desuden skal alle operatører og ejere sikre, at intet enkeltsvigt i en indeslutningsbarriere kan føre til et større uheld

c) udarbejder en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan det skal føres frem til og sættes ind på anlægget samt eventuelle enheder, som er relevante for gennemførelsen af den interne beredskabsplan.

Der skal i fortegnelsen redegøres for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurerne holdes i indsatsklar stand

d) sørger for at være i besiddelse af et egnet system til overvågning af, at alle relevante lovforskrifter efterleves, ved at indarbejde deres lovmæssige forpligtelser til at kontrollere større farer og beskytte miljøet i deres almindelige driftsrutiner og

e) især er opmærksomme på at opbygge og vedligeholde en stærk sikkerhedskultur, der med stor sandsynlighed løbende kan varetage sikkerhedshensynene under driften, herunder med hensyn til at sikre samarbejdet mellem arbejdstagere, og bl.a.

i) synligt forpligter sig på trepartshøringer og de handlinger, der følger heraf

ii) fremmer og anerkender indberetninger om uheld og næsten-uheld

iii) samarbejder effektivt med valgte sikkerhedsrepræsentanter

iv) beskytter informanter («whistleblowers»).

2. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervet samarbejder med de kompetente myndigheder om at udarbejde og gennemføre en prioritetsplan for udvikling af standarder, retningslinjer og regler, som sikrer ibrugtagning af bedste praksis inden for forebyggelse af større uheld og begrænsning af virkningerne af større uheld, hvis de alligevel sker.

BILAG V

Udvælgelse af den uafhængige verifikator og udformningen af ordningerne for uafhængig verifikation i henhold til artikel 17, stk. 3

1. Medlemsstaterne forpligter operatøren og ejeren til at sikre, at de følgende betingelser er opfyldt i forbindelse med verifikatorens uafhængighed af operatøren og ejeren:

a) funktionen indebærer ikke, at den uafhængige verifikator skal undersøge noget aspekt af et sikkerheds- og miljøkritisk element eller nogen anlægs- eller brønddel eller en brøndudformning, hvor verifika-

toren har været involveret forud for verifikationen, eller hvor hans eller hendes objektivitet kunne blive bragt i fare

b) den uafhængige verifikator skal være tilstrækkeligt uafhængig af et ledelsessystem, som har eller har haft ansvar for noget aspekt af en komponent omfattet af ordningen for uafhængig verifikation eller brøndundersøgelse, således at han eller hun udfører sine funktioner i henhold til ordningen med objektivitet.

2. Medlemsstaterne forpligter operatøren eller ejeren til at sikre, at de følgende betingelser er opfyldt for så vidt angår ordningen for uafhængig verifikation i forbindelse med et anlæg eller en brønd:

a) den uafhængige verifikator har passende teknisk kompetence, herunder, hvor nødvendigt, et tilstrækkeligt kvalificeret og erfarent personale i tilstrækkeligt antal, der opfylder betingelserne i nærværende bilags punkt 1

b) den uafhængige verifikator tildeler opgaverne i henhold til ordningen for uafhængig verifikation til personale, der er kvalificeret til at varetage dem

c) der er et velegnet system til håndtering af informationsstrømmen mellem operatøren eller ejeren og den uafhængige verifikator

d) den uafhængige verifikator tillægges passende beføjelser til at udføre funktionerne effektivt.

3. Væsentlige ændringer forelægges for den uafhængige verifikator med henblik på yderligere verifikation i overensstemmelse med ordningen for uafhængig verifikation, og resultaterne af denne yderligere verifikation meddeles efter anmodning den kompetente myndighed.

BILAG VI

Oplysninger om prioriteter for samarbejde mellem operatører og ejere og de kompetente myndigheder i henhold til artikel 19, stk. 7

De spørgsmål, der skal overvejes ved fastsættelsen af prioriteter for udarbejdelse af standarder og retningslinjer, skal sikre en praktisk gennemførelse af forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne. Spørgsmålene skal omfatte:

a) forbedring af brøndintegriteten, udstyret til at holde boringen under kontrol og barriererne og overvågning af disses effektivitet

b) forbedring af den primære indeslutning

c) forbedring af den sekundære indeslutning, som begrænser eskaleringen af et begyndende større uheld, herunder brøndudblæsninger

d) pålidelige beslutningsprocesser

e) forvaltning af og tilsyn med aktiviteter, der indebærer større fare

f) kompetencen hos personer i nøglestillinger

g) effektiv risikostyring

h) vurdering af pålideligheden af sikkerheds- og miljøkritiske systemer

i) centrale ydeevneindikatorer

j) effektiv integration mellem sikkerheds- og miljøledelsessystemerne hos operatører og ejere og andre enheder, der er involveret i olie- og gasaktiviteter.

BILAG VII

Oplysninger, der skal fremlægges i eksterne beredskabsplaner i henhold til artikel 29

Eksterne beredskabsplaner, der udarbejdes i henhold til artikel 29, skal mindst indeholde:

- a) navne og stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på personer, der har beføjelse til at lede den eksterne beredskabsindsats
- b) foranstaltninger med henblik på modtagelse af tidlig varsling om større uheld samt de dertil hørende procedurer for alarmering og beredskabsindsats
- c) foranstaltninger til koordinering af de ressourcer, der er nødvendige for at iværksætte den eksterne beredskabsplan
- d) foranstaltninger med henblik på at yde bistand til det interne beredskab
- e) en detaljeret beskrivelse af foranstaltninger med henblik på en ekstern beredskabsindsats
- f) foranstaltninger med henblik på at tilvejebringe hensigtsmæssige oplysninger og vejledning i forbindelse med det større uheld til personer og organisationer, der kunne tænkes at være berørt af det
- g) foranstaltninger med henblik på at underrette andre medlemsstaters beredskabstjenester og Kommissionen i tilfælde af et større uheld, der kan få grænseoverskridende følger
- h) foranstaltninger med henblik på at afbøde skader på både havets og landjordens flora og fauna, også i situationer, hvor olieramte dyr når kysten før selve udslippet.

BILAG VIII

Oplysninger, der skal medtages ved udarbejdelsen af eksterne beredskabsplaner i henhold til artikel 29

1. Den myndighed eller de myndigheder, der har ansvaret for at koordinere beredskabsindsatsen, stiller følgende til rådighed:

- a) en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan og med hvilke midler det skal føres frem til og sættes ind på stedet for det større uheld
- b) en redegørelse for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurerne holdes i indsatsklar stand
- c) en fortegnelse over udstyr, der ejes af virksomheder i branchen, og som kan stilles til rådighed i en nødsituation
- d) en redegørelse for de almindelige foranstaltninger i forbindelse med indsatsen ved større uheld, herunder oplysning om alle involverede parter kompetencer og ansvar og om, hvilke organer der har ansvaret for at vedligeholde sådanne foranstaltninger
- e) foranstaltninger med henblik på at sikre, at udstyr, personale og procedurer og et tilstrækkeligt antal uddannede arbejdstagere til enhver tid er til rådighed og ajourført

f) dokumentation for tidligere miljø- og sundhedsvurderinger af eventuelle kemikalier, der planlægges anvendt som opløsningsmidler.

2. Det skal klart fremgå af de eksterne beredskabsplaner, hvordan rollerne er fordelt mellem myndigheder, beredskabsorganisationer, koordinatore og andre agenter i beredskabet, således at samarbejdet er sikret i forbindelse med indsatsen ved større uheld.

3. Foranstaltningerne skal omfatte forholdsregler med henblik på indsatsen ved et større uheld, der overstiger den enkelte medlemsstats formåen eller overskrider dens grænser, herunder:

- a) fremsendelse af eksterne beredskabsplaner til nabomedlemsstaterne og Kommissionen
- b) udarbejdelse på grænseoverskridende plan af fortegnelser over beredskabsaktiver, herunder både dem, der ejes af virksomheder i branchen, og de statsejede, og gennemførelse af alle de tilpasninger, der er nødvendige for at sikre, at udstyr og procedurer er kompatible mellem nabolande og -medlemsstater
- c) etablering af procedurer for alarmering af Unionens civilbeskyttelsesordning
- d) afholdelse af grænseoverskridende øvelser for det eksterne beredskab.

BILAG IX

Udveksling af oplysninger og gennemsigtighed

1. Det fælles dataindberetningsformat til indikatorer for større farer skal gøre det muligt at sammenligne oplysninger fra de kompetente myndigheder og at sammenligne oplysninger fra individuelle operatører og ejere.

2. De oplysninger, som den kompetente myndighed og operatørerne og ejerne skal udveksle, skal indeholde oplysninger om:

- a) utilsigtede udslip af olie, gas eller andre farlige stoffer, antændte eller ikke antændte
- b) tab af kontrol over boringen, som kræver aktivering af borehulskontroludstyr, eller om et svigt i en borehulsbarriere, der kræver, at den udskiftes eller repareres
- c) tab af kontrol over et sikkerheds- og miljøkritisk element
- d) væsentligt tab af konstruktiv integritet eller tab af beskyttelse mod virkningerne af brand eller eksplosion eller tab af positionsstabilitet i forbindelse med et mobilt anlæg
- e) fartøjer på kollisionskurs og indtrufne kollisioner mellem fartøjer og et offshore anlæg
- f) helikopteruheld på eller nær offshore anlæg
- g) ethvert uheld med dødelig udgang
- h) enhver alvorlig kvæstelse af fem eller flere personer i samme uheld
- i) enhver evakuering af personale
- j) en større miljøhændelse.

3. De årlige rapporter, som medlemsstaterne skal aflægge i henhold til artikel 25, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) anlæggenes antal, alder og placering

- b) antallet og arten af udførte inspektioner og undersøgelser, eventuelle håndhævelsesforanstaltninger eller domstolsafgørelser
- c) hændelsesdata i henhold til det fælles indberetningssystem, der er fastsat i artikel 23
- d) alle væsentlige ændringer af reguleringsrammerne for offshore aktiviteter
- e) resultaterne af offshore olie- og gasaktiviteter med hensyn til forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af større uheld, hvis de alligevel sker.

4. De oplysninger, der er omhandlet i punkt 2, omfatter både faktiske oplysninger og analytiske data angående olie- og gasaktiviteter, og de skal være utvetydige. Oplysningerne og dataene skal gøre det muligt at sammenligne individuelle operatørers og ejeres præstationer inden for samme medlemsstat og præstationer inden for branchen som helhed på tværs af medlemsstater.

5. De oplysninger, der er indsamlet og sammensat, jf. punkt 2 skal gøre det muligt for medlemsstaterne at udsende tidlig varsling om en potentiel forringelse af sikkerheds- og miljømæssigt afgørende barrierer og skal gøre dem i stand til at træffe forebyggende foranstaltninger. Oplysningerne skal også godtgøre den samlede effektivitet af de foranstaltninger og kontrolmekanismer, som individuelle operatører og ejere og branchen som helhed har iværksat, navnlig for at forebygge større uheld og minimere risikoen for miljøet.

6. Til opfyldelse af kravet i artikel 24 skal der udarbejdes et forenklet dataformat, som gør det lettere at offentliggøre relevante data i medfør af dette bilags punkt 2 og at udarbejde rapporter i medfør af artikel 25 på en sådan måde, at de er let tilgængelige for offentligheden og letter grænseoverskridende sammenligning af data.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

1. Kommissionen beklager, at nogle medlemsstater i medfør af artikel 41, stk. 3 og 5, er delvis fritaget for pligten til at gennemføre direktivet, og er af den opfattelse, at sådanne fritagelser af hensyn til EU-rettens integritet ikke må danne præcedens.

2. Kommissionen noterer sig, at medlemsstaterne har mulighed for ikke at gennemføre og anvende direktivets artikel 20, når der for nuværende ikke er registreret noget selskab under deres jurisdiktion, der har offshore aktiviteter uden for EU's område.

Med henblik på at sikre effektiv håndhævelse af dette direktiv skal Kommissionen understrege, at det påhviler disse medlemsstater at sikre sig, at selskaber, der allerede er registreret hos dem, ikke omgår direktivets formål ved at udvide deres forretningsformål til at omfatte offshore aktiviteter uden at underrette de kompetente nationale myndigheder om denne udvidelse, således at de kan tage de fornødne skridt til at sikre fuld anvendelse af artikel 20.

Kommissionen vil træffe de nødvendige foranstaltninger for at imødegå enhver omgåelse, den måtte få kendskab til.

- 1) EUT C 143 af 22.5.2012, s. 125.
- 2) Europa-Parlamentets holdning af 21.5.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.6.2013.
- 3) EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.
- 4) EFT L 164 af 30.6.1994, s. 3.
- 5) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.
- 6) EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.
- 7) EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.
- 8) EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.
- 9) EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1.
- 10) EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1.
- 11) EFT L 348 af 28.11.1992, s. 9.
- 12) EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.
- 13) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.
- 14) Kommissionens afgørelse af 19. januar 2012 om etablering af Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUT C 18 af 21.1.2012, s. 8).
- 15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1).
- 16) EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.
- 17) Rådets afgørelse af 17. december 2012 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af undersøgelse og udnyttelse af kontinentalsoklen og af havbunden og dennes undergrund (EUT L 4 af 9.1.2013, s. 13).
- 18) EFT L 240 af 19.9.1977, s. 1.
- 19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).
- 20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).
- 21) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.
- 22) EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.
- 23) EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28.